

Kyrkans presidenter

LÄRARHANDLEDNING

Religion 345

Kyrkans presidenter

Lärohandledning

Religion 345

Framställd av

Kyrkans utbildningsverksamhet

Utgiven av

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Salt Lake City, Utah, USA

Skicka kommentarer och förslag på ändringar, inklusive typografiska fel, till:
CES Editing, 50 E. North Temple Street, Floor 8, Salt Lake City, UT 84150-2722 USA.
E-post: cesmanuals@ldschurch.org

© 2005 Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt

Printed in Germany

Engelskt original godkänt: 3/00

Godkänt för översättning: 3/00

Originalets titel: *Presidents of the Church Teacher Manual*

Swedish ISBN 91-86881-47-7

Innehåll

Introduktion	IV
Kapitel 1 Joseph Smith — kyrkans förste president	1
Kapitel 2 Brigham Young — kyrkans andre president	20
Kapitel 3 John Taylor — kyrkans tredje president	34
Kapitel 4 Wilford Woodruff — kyrkans fjärde president	48
Kapitel 5 Lorenzo Snow — kyrkans femte president	66
Kapitel 6 Joseph F Smith — kyrkans sjätte president	80
Kapitel 7 Heber J Grant — kyrkans sjunde president	93
Kapitel 8 George Albert Smith — kyrkans åttonde president	105
Kapitel 9 David O McKay — kyrkans nionde president	117
Kapitel 10 Joseph Fielding Smith — kyrkans tionde president	129
Kapitel 11 Harold B Lee — kyrkans elfte president	140
Kapitel 12 Spencer W Kimball — kyrkans tolfte president	154
Kapitel 13 Ezra Taft Benson — kyrkans trettonde president	170
Kapitel 14 Howard W Hunter — kyrkans fjortonde president	183
Kapitel 15 Gordon B Hinckley — kyrkans femtonde president	194

Introduktion

ÖVERSIKT

Boken *Kyrkans presidenter — Lärarhandledning* består av 15 kapitel. Varje kapitel omfattar en av kyrkans presidenter och är uppdelad i två delar: "Del 1: De tidiga åren" och "Del 2: De senare åren." Den tidsperiod som täcks i den profets liv som studeras i varje del varierar från profet till profet. Försök har gjorts att balansera materialet i varje del så att det täcker en klassperiod.

HUR KAPITLEN ÄR ORGANISERADE I DENNA HANDLEDDNING

Historisk bakgrund. Varje del av ett kapitel — "Del 1: De tidiga åren" och "Del 2: De senare åren" — inleds med en introduktion om den profet som skall studeras och händelser eller fakta som har samband med kyrkan vid denna tidpunkt.

Händelser, milstolpar och lärdomar. Avdelningen "Händelser, milstolpar och lärdomar" innehåller lektionsförslag i samband med de olika undertitlarna. Varje lektionsförslag anges med ett symboltecken (☞). Förutom förslag på hur man skapar engagemang hos eleverna finns det ytterligare berättelser eller information om profeten under denna avdelning i lärarhandledningen. Lärarna bör hjälpa eleverna att studera profeternas liv och att upptäcka de principer som var till vägledning i deras liv. Eleverna uppmuntras att införliva och tillämpa samma principer i sina egna liv då de strävar efter att bli mer lika Frälsaren.

YTTERLIGARE HJÄLPMEDEL

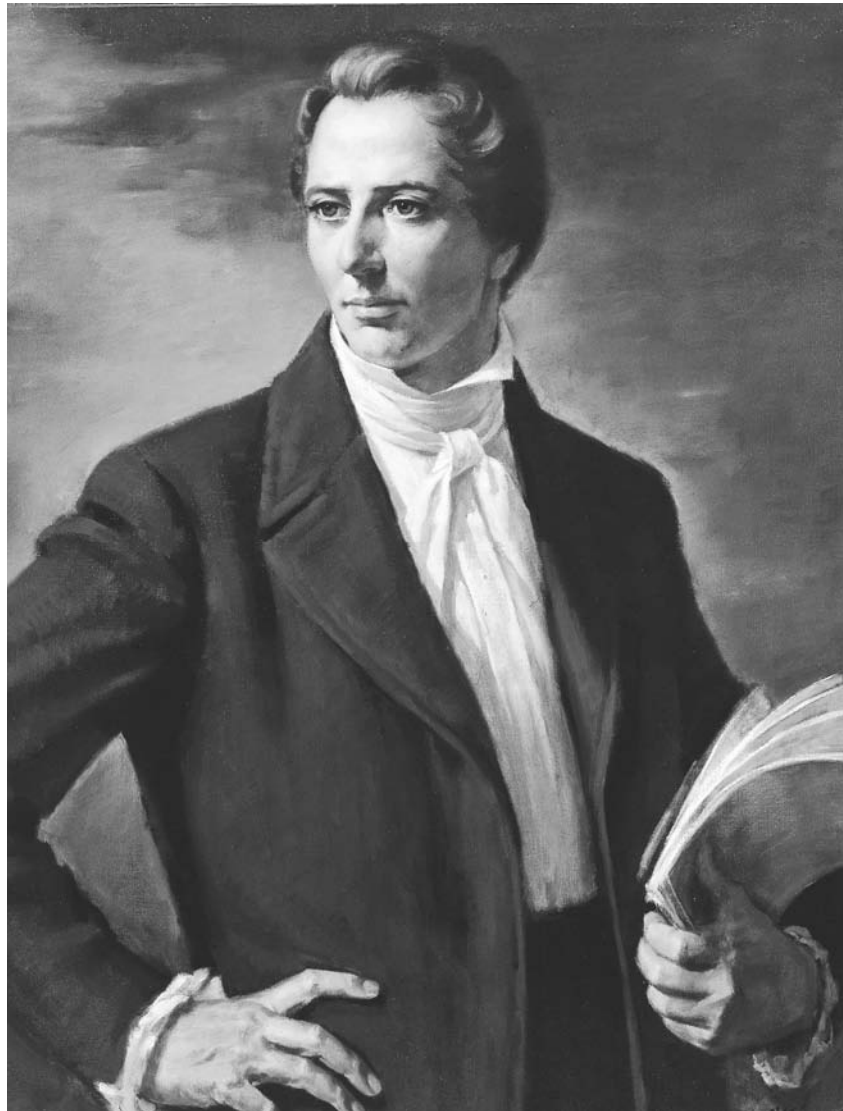
Tidslinje för kyrkans presidenter. En tidslinje som anger de olika presidenternas liv från Joseph Smith till Gordon B Hinckley finns längst bak i elevens lektionsbok. Tidslinjen anger också några av de större händelserna i kyrkan, Förenta staterna och i världen. Det kan vara till hjälp att hänvisa till denna översikt när varje nytt kapitel introduceras.

DVD om kyrkans presidenter. Ta reda på om *Presidents of the Church, Supporting DVD Media* (religion 345, 2003; artikelnr 54047) finns att tillgå på kyrkans distributionscentrer. Detta mediaprogram som består av tre DVD-skivor innehåller en dokumentär, ett vittnesbörd och ett fotogalleri över var och en av kyrkans presidenter från Joseph Smith till Gordon B Hinckley.

KAPITEL 1

Joseph Smith

KYRKANS FÖRSTE PRESIDENT

Joseph Smith, av Alvin Giffins, © 1969 IRI

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Joseph Smith föddes den 23 december 1805 i samhället Sharon i Windsor County i Vermont. På den tiden utgjordes en stor del av östra Förenta staterna av obebodd ödemark. Hårt arbetande familjer kunde röja landet och förtjäna sitt uppehälle. Efter att ha bott i ett flertal samhällen i Vermont och i New Hampshire flyttade familjen Smith till Palmyra i New York år 1816. Senare, år 1818, köpte de en gård i närheten av Farmington (ett samhälle som senare kallades för Manchester) och røjde ungefär 100 tunnland. Kullen Cumorah, där plåtarna låg nedgrävda, var belägen fem kilometer från familjen Smiths gård.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Kyrkans presidenter är Guds profeter.

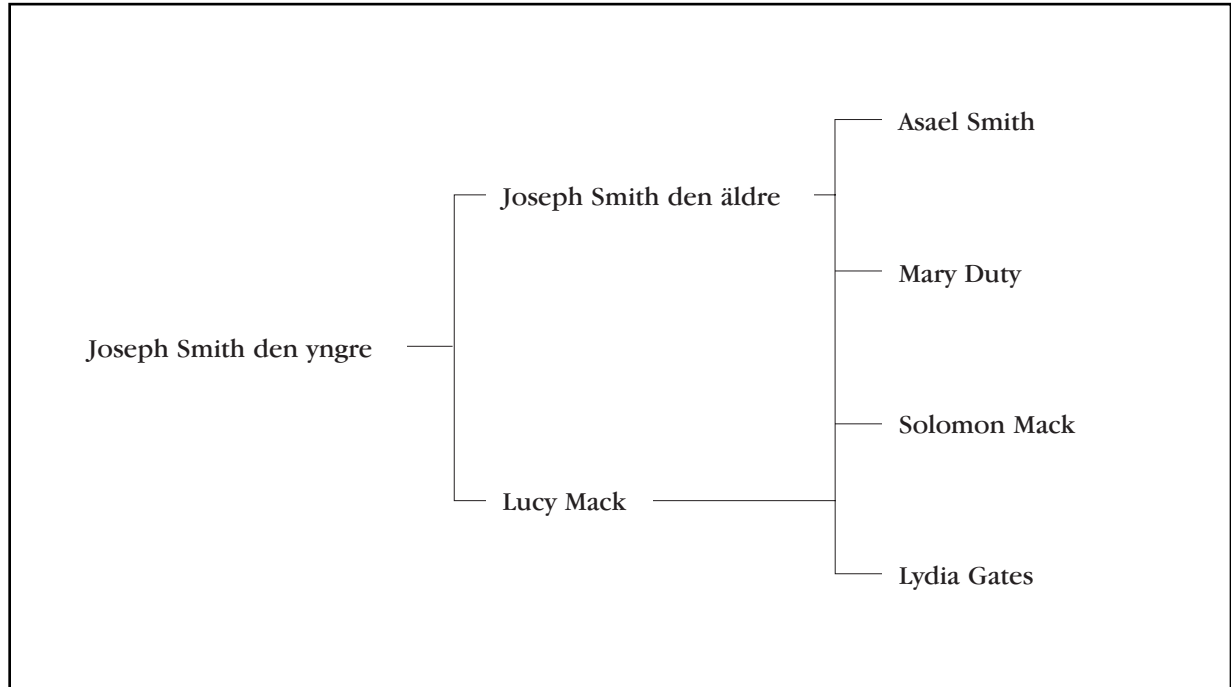
💡 Spela upp fem eller sex av vittnesbörden från kyrkans senaste profeter från *Presidents of the Church, Supporting DVD Media* (religion 345, 2003; artikelnr 54047). Tala inte om för eleverna vilka det är som talar. (*Observera:* I vittnesbörden från Wilford Woodruff och Joseph F Smith fram till och med Gordon B Hinckley är det personerna själva som talar. Vittnesbörden från Joseph Smith, Brigham Young, John Taylor och Lorenzo Snow är inspelade med berättarröst.) Fråga eleverna om de känner igen någon av de här profeternas röster. Du vill kanske låta dem lyssna till alla vittnesbörden och skriva ner sina svar och därefter ge dem de korrekta svaren.

- Vad lär vi om profeter i var och en av dessa verser?
- Vilka uppgifter har kyrkans profeter?
- Varför är det mödan värt att studera kyrkans presidenters liv?

Joseph Smith föddes i en stark, religiös familj.

💡 Minst en dag före lektionen väljer du ut två elever som vardera får en kopia av sidorna 15–19 i *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*. Låt en av dem sammanfatta för klassen Joseph Smiths religiösa bakgrund på faderns sida och låt den andra eleven sammanfatta den religiösa bakgrunden på moderns sida.

Rita upp Joseph Smiths släkttavla enligt följande:

Diskutera kortfattat med klassen den religiösa bakgrund som Joseph Smiths föräldrar och far- och morföräldrar hade. Hänvisa eleverna till tredje stycket i den vänstra kolumnen på sidan 3 i elevens lektionsbok, som innehåller en redogörelse för Joseph Smith den äldre och Lucy Mack Smiths trosuppfattningar. Låt de utsedda eleverna redogöra för Joseph Smiths förfäders religiösa bakgrund. Hjälpt eleverna förstå att Joseph Smiths förfäder gav honom en arvedel av tro som bidrog till att förbereda honom för evangeliets återställelse. Återge följande av Asael Smith, som yttrades innan hans sonson Joseph Smith föddes:

"Det har inpräntats i min själ att en av mina avkomlingar skall befrämja ett verk som skall revolutionera den religiösa trons värld." (Citerad i George Q Cannons *Life of Joseph Smith, the Prophet* [1986], s 26.)

Profeten Joseph Smith skrev:

"Min farfar Asael Smith förutsade för länge sedan att det skulle uppresas en profet i hans släkt, och min farmor var helt övertygad om att detta uppfylldes genom mig. Min farfar Asael avled i East Stockholm i St Lawrence county, New York, efter att ha tagit emot Mormons bok och nästan läst igenom den, och han förkunnade att jag var just den profet som han länge vetat skulle komma i hans släkt." (*History of the Church*, 2:443)

Bär ditt vittnesbörd om att Herren förberedde evangeliets återställelse genom profeten Joseph Smith långt innan denne föddes. Joseph Smith föddes i en familj där han kunde utveckla karaktären och lära sig sanningar som skulle förbereda honom för att utföra Herrens verk.

Fråga: Vad kan föräldrar göra för att uppmuntra sina barn till rättfärdighet?

Återge följande vittnesbörd av president Brigham Young:

”Herren hade ögonen på honom och på hans far och på hans farfar, och på deras förfäder ända tillbaka till Abraham, och från Abraham till floden, från floden till Enok, och från Enok till Adam. Han har vakat över denna släkt och detta blod som det har gått från sitt ursprung till denne mans födelse. Han var förutordinerad i evigheten till att presidera över denna sista tidsutdelning.”
(*Journal of Discourses*, 7:289–290)

Josephs erfarenheter och karaktär förberedde honom att tjäna Herren.

💡 Fråga eleverna: Vilka är några av de karaktärsdrag som profeten Joseph Smith visade prov på?

Förklara att den unge Joseph Smith hade erfarenheter i sin ungdom som påverkade honom under senare år. Använd exempel från elevens lektionsbok (se s 3–4) och från följande tre exempel för att återge erfarenheter från Joseph Smiths liv. Låt eleverna ge förslag på hur varje erfarenhet kan ha förberett Joseph Smith för det verk som Herren förutordinerat honom till att utföra.

1. Joseph Smith visade uthållighet när han hade det mycket svårt.

År 1816 begav sig Joseph Smith den äldre till Palmyra i New York tillsammans med en Mr Howard för att förbereda familjens flyttning dit. Under tiden packade familjen ner sina tillhörigheter och gjorde sig redo att ge sig av när de fått ett brev från Josephs far om att de skulle förena sig med honom. Familjen skulle färdas med en annan Mr Howard, som var släkting till den man som begett sig till Palmyra med Josephs far.

Lucy Mack Smith, Josephs mor, upptäckte snart att ”den man som körde det förspända fordon som vi färdades i var en principlös, okänslig skojare. Det märktes på sättet varpå han handskades med mina tillhörigheter och pengar samt på hur han behandlade mina barn, särskilt Joseph.” Joseph var bara 10 år vid denna tidpunkt och inte helt återställd från sin benoperation. (Se s 3–4 i elevens lektionsbok.) Lucy erinrade sig: ”Detta barn tvingades av Mr Howard att färdas till fots flera kilometer åt gången, trots att han fortfarande hade svårt att gå.” (*History of Joseph Smith by His Mother*, red. Scot Facer Proctor och Maurine Jensen Proctor [1996], s 84.)

Många år senare skrev Joseph om denna erfarenhet: ”Howard körde ut mig från vagnen och tvingade mig i mitt svaga tillstånd att pulsa genom snön sex mil om dagen under flera dagar, vilket resulterade i den mest olidliga trötthet och smärta ... och när mina bröder protesterade mot Mr Howard för att han behandlade mig på detta sätt, brukade han slå omkull dem med tjockändan på sin piska.” (*The Papers of Joseph Smith*, red. av Dean C Jessee, 2 del [1989–1992], 1:268.)

Fråga eleverna: Vilken nytta kunde Joseph ha fått av att han uthärdat sina tidiga umbäranden?

2. Joseph Smith ville gärna tänka djupt.

Lucy Mack Smith, Josephs mor, skrev att den unge Joseph ”tycktes mindre benägen att läsa böcker än de andra barnen, men var mycket mer lagd åt meditation och djupa studier”. (*History of Joseph Smith by His Mother*, s 111.)

Fråga eleverna:

- Hur kunde Josephs förmåga begrunda och tänka djupt vara till hjälp när han utförde sitt livsverk?
- Vilket samband finns det mellan begrundan och uppenbarelse? (Se 1 Ne 11:1; L&F 138:1.)

3. *Joseph Smith arbetade hårt.*

”Joseph Smiths fiender har om och om igen försökt påstå att han var oduglig, lat, och oföretagsam samt att han aldrig utförde ett dagsverk i hela sitt liv. Men det finns ett dokument som innehåller minnen av Joseph Smith, såsom de upptecknats av Martha Cox. Ett av dessa kommer från en kvinna som hette fru Palmer. Hon kände honom när han var ung och hon själv var barn. Som flicka — uppenbarligen flera år yngre än honom — såg hon hur han arbetade med de andra pojkarna på hennes fars gård. Sanningen är den att Joseph var långt ifrån lat, för enligt den här redogörelsen anlidade hennes far honom för att han var en så duktig arbetare.” (Truman G Madsen, *Joseph Smith the Prophet* [1989], s 9)

Fru Palmer kom ihåg att hennes far tyckte att Joseph var ”den bästa hjälp han någonsin funnit”. Hennes far såg till att åkern hackades upp när Joseph var tillgänglig, eftersom ”arbetet gick stadigt framåt”, när Joseph arbetade tillsammans med de andra pojkarna i grannskapet ”och [hennes far] fick full valuta för den lön han betalade”. (”Stories from Notebook of Martha Cox”, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv; standardiserad stavning och kommatering.)

Fråga eleverna:

- Vilken nytta kan vi ha av att tidigt i livet lära oss att arbeta hårt?
- Varför tror du att Joseph Smiths fiender strävade efter att framställa honom som lat och oärlig?

Joseph Smiths första syn är den händelse som allting kretsar kring i återställelsen.

💡 Visa ett dörrgångjärn och be att eleverna beskriver hur det fungerar. (Det håller fast dörren samtidigt som det gör att dörren kan svänga fritt.) Låt eleverna ge förslag på en händelse i kyrkans historia som kan beskrivas som återställens gångjärn. Diskutera deras förslag.

Återge följande uttalande av president Gordon B Hinckley:

”Varje anspråk vi gör på gudomlig myndighet, varje sanning vi erbjuder angående verkets giltighet, har sina rötter i den unge profetens första syn. Det var den mäktiga inledningen till tidernas fullhets utdelning, när Gud lovade att han skulle återställa all makt, alla gåvor, de tidigare tidsutdelningarnas välsignelser i en enda stor sammanfattning. ... Denna [händelse] är det gångjärn som allting hänger på. Om den första synen var sann, om den verkligen ägde rum, då är Mormons bok sann. Då har vi prästadömet. Då har vi kyrkans organisation och rätten till alla andra nycklar och välsignelser som vi påstår oss ha. Så enkelt är det. Allting ... beror på om denna första syn är sann.” (”Messages of Inspiration from President Hinckley”, *Church News*, 1 feb 1997, s 2; se även *Nordstjärnan*, sep 1997, s 27.)

Fråga: Vilka skäl angav president Hinckley till att betrakta den första synen som ett "återställsens gångjärn"? (Låt en elev skriva upp elevernas svar på tavlan. Se också James E Faust, *Nordstjärnan*, okt 1984, s 117–122.)

Låt eleverna berätta vad de känner för den första synen och varför det är viktig för deras vittnesbörd att veta att den är sann.

Läs Joseph Smiths skrifter 2:15–16. Fråga: Varför tror du att Satan gjorde ett så kraftigt försök att hindra den unge Joseph Smith från att be?

Joseph Smiths lidanden och prövningar stärkte honom.

💡 Låt eleverna ge exempel på prövningar och lidanden i profeten Joseph Smiths liv. Du vill kanske före lektionen ge dem hänvisningar till följande avdelningar i elevens lektionsbok: "Joseph Smith blev förföljd och hånad för att han betygade att Gud hade talat till honom" (s 6), "De första 116 sidorna går förlorade" (s 9–10), "Förlusten var en lärorik upplevelse" (s 10), "Han åtalas i Richmond och fängslas i Liberty" (s 13–14).

Fråga: Varför tror du att profeten Joseph Smith utsattes för så många prövningar? Återge sedan följande uttalanden som visar hur Joseph Smith betraktade sina bedrävelser:

"Jag är som en stor, råhuggen sten, som rullar ned från ett högt berg, och den enda polering jag får är när något hörn skrapas av genom att den kommer i kontakt med något annat, då den med tilltagande styrka slår emot religiös förblindelse, prästlist, advokatknep, läkarlist, lögnaktiga redaktörer, mutade domare och jurymedlemmar samt myndighetspersoner som vittnar falskt och som understöds av pöbelhopar, gudsbespottare, tygellösa och fördärvade män och kvinnor — då hela helvetet slår av ett hörn här och ett där. Sålunda blir jag en polerad pil i den Allsmäktiges koger." (*History of the Church*, 5:401)

"Allt vad ni förlorar får ni tillbaka i uppståndelsen, förutsatt att ni fortsätter att vara trofasta. I en syn från den Allsmäktige har jag skådat detta." (*History of the Church*, 5:362)

President John Taylor berättade:

"Jag hörde profeten Joseph säga, när han vid ett tillfälle talade till de tolv: 'Ni behöver genomgå alla slags prövningar. Och det är lika nödvändigt för er att bli prövade som det var för Abraham och andra gudsmän, och (sade han): Gud kommer att leta efter er, han kommer att ta tag i er och vrida om själva hjärterötterna, och om ni inte uthärdar det förtjänar ni inte en arvedel i det celestialet riket.'" (*Journal of Discourses*, 24:197)

Ställ följande frågor:

- Varför är inte alltid Herrens tjänare beskyddade från förföljelser och prövningar?
- Vad kan ni lära er av profeten Joseph Smiths exempel som kan hjälpa er när ni ställs inför egna problem?

Joseph Smith tyckte om att delta i sund rekreation.

💡 Profeten Joseph Smith tyckte om fysiska aktiviteter. De som kände honom mindes hur han tyckte om att leka med barn och vuxna. Han använde dessa stunder som

ett sätt att koppla av från sina mer allvarliga uppgifter. Hänvisa eleverna till "Joseph Smith älskade att mäta sina krafter med andra" i elevens lektionsbok (s 16). Du kan också återge några av följande berättelser:

"Vi hade slagit läger i Adam Ondi Ahman och de flesta hade gjort det runt lägereldar utan att ha något tält. En natt föll det tio till tolv centimeter snö på oss ... Profeten, som såg vår desperata situation, uppmanade oss att ställa upp oss i två lag mot varandra. Lyman Wight var ledare för ena laget, och han (profeten Joseph) var ledare för det andra laget. De skulle ha ett låtsaskrig och de vapen som skulle komma till användning var snöbollar. Vi började kriga, fyllda av munterhet och skratt. ... Profeten var med andra ord munter till sinnes. Ofta brottades han med Sidney Rigdon och hans byxor revs sönder, men han skrattade gott åt det." (Edward Stevenson, i "Autobiography: the Life and History of Elder Edward Stevenson", Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas arkiv, s 32; standardiserad stavning och kommatering.)

"Han flödade över av det ädlaste och renaste i den mänskliga naturen, vilket ofta uttryckte sig i oskyldiga nöjen — i bollspel, brottningsmatcher med sina bröder ... och han roade sig. Han var inte som en man som är stel som en pinne och har ett stenansikte så att han inte kan le, och så att han inte kan känna någon glädje i sitt hjärta. O, han var fylld av glädje, han var fylld av kärlek, och varje annan ädel egenskap som gör män stora och goda, och samtidigt var han så enkel och oskyldig att han kunde sänka sig djupt, och genom Guds nåd hade han också kraft till att förstå den Allsmäktiges avsikter. Sådan var profeten Joseph Smiths karaktär. Och även om han kunde leka med barn och roa sig med enkla, oskyldiga lekar bland människorna, så samtalade han också med Fadern och Sonen och talade med änglar." (Joseph F Smith, tal hållet vid en minnesgudstjänst för att fira Joseph Smiths födelsedag, 23 dec 1894, publicerad i *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 jan 1895, s 211; standardiserad stavning och kommatering.)

William Allred, en samtida med Joseph Smith, mindes hur profeten förklarade varför han ägnade sig åt lekar och idrott:

"Jag har spelat boll med honom många gånger i Nauvoo. Under en predikan sade han att det var en prövning för en del fromma människor att se honom spela boll med pojkarna. Han återgav sedan en berättelse om en viss profet som satt i skuggan av ett träd och roade sig med något, när en jägare kom fram med båge och pil och tillrättavisade honom. Profeten frågade honom om han hela tiden hade sin båge spänd. Jägaren svarade att det hade han inte. Profeten frågade varför, och jägaren sade att då skulle bågen förlora sin spänst. Profeten sade att det var på samma sätt med hans sinne, han ville inte att det hela tiden skulle vara spänt." (William M Allred, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 1 aug 1892, s 472.)

Ställ följande frågor:

- Varför är det meningsfullt att veta att profeten tyckte om sund rekreation?
- På vilka sätt kan lämpliga fritidsaktiviteter påverka oss i vårt dagliga liv? (Se "Joseph Smith älskade att mäta sina krafter med andra" i elevens lektionsbok, s 16.)

Profeten Joseph Smith har blivit omtalad på "gott och ont ibland alla folk".

☛ Läs tillsammans med eleverna Joseph Smiths skrifter 2:33. Diskutera varför denna profetia är så anmärkningsvärd genom att fråga: Varför är detta, med tanke på Joseph Smiths ställning och sociala status, en sådan anmärkningsvärd profetia? (Framhåll att hans namn skulle bli känt bland *alla* nationer och *alla* folk.)

Återge följande uttalande av president Gordon B Hinckley angående denna profetia:

"Hur kunde en bondpojke, i stort sett utan någon formell utbildning, våga säga något sådant? Ändå har allt detta skett, och verket skall fortsätta växa då det återställda evangeliet sprids över hela världen." (Conference Report, apr 1998, s 4; eller *Nordstjärnan*, juli 1998, s 5.)

Tala om för eleverna att när äldste John H Groberg, emeritus medlem i de sjuttios kvarum, verkade som missionär på Tonga beslutade han sig för att pröva denna profetia om Joseph Smiths namn. Återge sedan följande sammanfattning:

Äldste Groberg och hans kamrat seglade till ön Tafahi, ungefär 13 kilometer från Niuatoputapu, den ö som de bodde på. Omkring 80 människor bodde på Tafahi. Liksom folket på Niuatoputapu hade människorna på Tafahi inget rinnande vatten eller elektricitet, men de var till och med ännu mer isolerade från yttrevärlden eftersom de inte hade någon telegraf eller tillgång till regelbunden båttrafik.

När äldste Groberg kom på besök fanns det bara 18 hus och missionärerna besökte vart och ett av dessa. Han skrev: "I det sista huset slog mig en märklig tanke: 'Varför inte pröva profetian om att Joseph Smiths namn skulle bli känt på gott och ont över hela världen?' Jag vet inte varför tanken kom till mig, men det gjorde den."

Missionärerna frågade familjen om de någonsin hade hört talas om Förenta staternas president. "Vem är han?" och "Var ligger Förenta staterna?" löd deras svar. Äldste Groberg berättade: "Jag försökte förklara var det låg, men de kunde inte förstå. De frågade hur stor den ön var. Jag svarade att det var en mycket stor ö, tusentals kilometer därifrån med miljontals människor som bodde på den. Jag berättade för dem att många människor som bodde där aldrig hade sett havet och att många inte kände varandra. Det kunde de inte förstå."

Han frågade sedan om de hade hört talas om Ryssland och Frankrike och deras ledare. Han frågade om filmstjärnor, idrottsmän och stora politiska ledare. De visste inte någonting om dessa platser eller människor, inte heller om sådana världshändelser som den ekonomiska depressionen eller Koreakriget.

Äldste Groberg fortsatte: "Det fanns inte en medlem i kyrkan på ön, trots att det fanns två andra kyrkor där. Jag tog ett djupt andetag och sade: 'Har ni någonsin hört talas om Joseph Smith?'

Omedelbart lyste deras ansikten upp. Alla tittade på mig och pappan sade: 'Tala inte till oss om den där falske profeten! Inte i vårt hem! Vi vet allt om honom. Vår präst har berättat för oss!' Jag kunde knappt tro vad jag hörde. Skriftstället ... ljud i mitt sinne om att Josephs namn skulle omtalas som gott och ont bland alla nationer. ... För mig var detta den direkta uppfyllelsen av en profetia.

Jag är övertygad om att det knappast går att föreställa sig en mer avsidig liggande plats, mer oberörd av nutida civilisation, än den lilla ön Tafahi. Människorna där visste ingenting om den tidens stora ledare — inom politik, ekonomi eller annat — men de kände till namnet *Joseph Smith*. I det här fallet kände de till det som ont, åtminstone till att börja med. Jag tillbringade de närmaste dagarna med att förklara mer om profeten Joseph Smiths mission, och innan vi gav oss iväg höll en del av dem hans namn för gott." (*In the Eye of the Storm* [1993], s 104–106)

Fråga eleverna:

- Vilka erfarenheter har ni haft av att samtala om profeten Joseph Smith med människor av andra trosåskådningar?
- Vilka bevis ser ni på att den här profetian fortfarande håller på att uppfyllas?

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Joseph Smith var en profet och ett vittne om Herren Jesus Kristus. Genom honom återställde Herren kunskap, myndighet, nycklar och förordningar varigenom människorna kan ta emot upphöjelsens välsignelser. Forntida profeter gav honom kunskap och prästadörets myndighet, och med denna kunskap och myndighet undervisade han de heliga om syftet med tempel och hur man skulle bygga dem. Han förstod att dessa heliga byggnadsverk var så viktiga att arbetet måste utföras, även till priset av stora uppoffringar. Fastän profeten Joseph inte levde så länge att han såg templet i Nauvoo färdigbyggt, uppenbarade Herren genom honom de förrättningar som skulle utföras i templet så att andra skulle kunna fortsätta att utföra tempeltjänst efter hans död.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Forntida profeter undervisade om profeten Joseph Smith.

💡 Tala om för eleverna att det är bäst att gå till själva källan om man vill veta sanningen. Förklara att när en person redogör för detaljer och fakta som han eller hon hört eller lärt sig av en annan person så skiljer sig ofta detaljerna från den ursprungliga källan. Genom det stora avfallet hade många av evangeliets sanningar förändrats eller gått förlorade. Det var nödvändigt att den sanna kyrkan återställdes med rätt myndighet från Herren. (Se 2 Tess 2:1–3.) Denna återställelse inleddes med att Fadern och Sonen uppenbarade sig för Joseph Smith år 1820.

Påminn eleverna om att fastän Joseph Smith hade mycket liten skolunderbyggnad under sina tidiga år hade han lärt sig och undervisade om eviga sanningar. Låt eleverna läsa "Himmelska budbärare sändes till Joseph" i elevens lektionsbok (s 8). Fråga sedan:

- Varifrån kunde en ung pojke i början av 1800-talet få korrekt information om den kyrka som Jesus Kristus organiserade medan han var på jorden?
- Varför behövde Joseph Smith också lära sig av himmelska budbärare?
- På vilket sätt beror en kyrkas äkthet och dess förordningars giltighet på myndighet från Gud?

Berätta för eleverna att mycket av det som Joseph Smith behövde veta för att frambringe återställelsen fick han personlig undervisning om genom tidigare profeter och apostlar. De undervisade honom om evangeliets sanningar och gav honom nycklar och myndighet att utföra förordningar. Fråga eleverna: Vilka av de tidigare profeterna eller andra himmelska budbärare besökte Joseph Smith?

Du vill kanske tala om för eleverna att enligt tillgängliga uppteckningar besökte Moroni Joseph Smith vid minst 22 tillfällen.

Återge följande uttalande av president John Taylor:

"Joseph Smith ... avskildes av den Allsmäktige ... till att introducera livets principer bland människorna, av vilka evangeliet är den stora kraften och inflytandet, och varigenom frälsning kan utsträckas till alla folk, alla nationer, alla släkter och tungomål och alla världar. Det är den princip som upplyser

om liv och odödlighet och som gör att vi kan kommunicera med Gud. ... De principer som [Joseph Smith] hade satte honom i förbindelse med Herren, och inte bara med Herren, utan också med de forntida apostlarna och profeterna, till exempel sådana män som Abraham, Isak, Jakob, Noa, Adam, Set, Enok och Jesus och Fadern, och både de apostlar som bodde på denna kontinent och de som bodde på den asiatiska kontinenten. Han verkade känna dessa personer lika väl som vi känner varandra. Varför? Därför att han skulle introducera en tidsutdelning som kallades för tidernas fullhets utdelning och den var känd som sådan av Guds forntida tjänare. ... Det är en tidsutdelning i vilken alla andra tidsutdelningar är införlivade eller samlade. Den omfattar alla andra tidsutdelningar på jorden då Gud har uppenbarat sig för den mänskliga familjen." (*Journal of Discourses*, 21:94; se *Nordstjärnan*, juni 1994, s 29.)

Gå med eleverna igenom informationen i följande uppställning över några av de himmelska varelser som uppenbarade sig för profeten Joseph Smith. Du vill kanske göra en overheadbild eller ett utdelningsblad med uppställningen. (Se också L&F 128:21.)

NÅGRA HIMMELSKA BUDBÄRARE SOM BESÖKTE PROFETEN JOSEPH SMITH		
PERSONER	SYFTET MED BESÖKET	VALDA SKRIFTSTÄLLEN
Gud Fadern och Jesus Kristus	Inleda den sista tidsutdelningen	Joseph Smiths skrifter 2:17
Jesus Kristus	Godkänna templet i Kirtland	L&F 110:2–10
Moroni	Instruera och överlämna plåtarna samt Urim och Tummim	Joseph Smiths skrifter 2:30–49, 59
Johannes Döparen	Förläna aronska prästadömet och dess nycklar	L&F 13; <i>History of the Church</i> , 1:39–40
Petrus, Jakob och Johannes	Förläna melkisedekska prästadömet och dess nycklar	L&F 27; 128:20; <i>History of the Church</i> , 1:40–42
Mose	Förläna nycklarna till Israels och de tio stammarnas insamling	L&F 110:11
Elias	Överlämna Abrahams evangelieutdelning	L&F 110:12
Elia	Förläna den beseglade kraften	L&F 110:13–16
Adam (Mikael)	Instruera	L&F 128:21; <i>History of the Church</i> , 2:380; 3:388
Noa (Gabriel)	Instruera	L&F 128:21
Rafael	Instruera	L&F 128:21
”Andra änglar”	Redogöra för sina respektive tidsutdelningar	L&F 128:21
Lehi	Instruera	Wilford Woodruff, <i>Journal of Discourses</i> , 16:266
Nephi	Instruera	Woodruff, <i>Journal of Discourses</i> , 16:266; John Taylor, <i>Journal of Discourses</i> , 17:374; 21:161
Mormon	Instruera	Taylor, <i>Journal of Discourses</i> , 17:374
(Bearbetat från Brian L Smith, ”I Have a Question”, <i>Ensign</i> , okt 1994, s 63.)		

Joseph Smiths verksamhet har eviga konsekvenser.

- ☉ Förklara att till en viktig del av profeten Joseph Smiths verksamhet hörde tempel och tempelförordningar. Han ledde de heliga i arbetet med att bygga av tempel i Kirtland och Nauvoo. Planer fanns på att bygga ytterligare tre tempel i Missouri (Independence, Far West och Adam-ondi-Ahman), men förföljelse och våld hindrade uppförandet av dem. Joseph Smith undervisade om förordningsarbete för de döda. Under de sista två åren av sitt liv lät han nära nittio män och kvinnor få sin begåvning, och han gav instruktioner och nycklar till de tolv apostlarna angående templets förordningar.

Uppmuntra eleverna att läsa Malaki 4:5–6. Diskutera på vilket sätt tempeltjänsten vänder fädernas och barnens hjärtan till varandra och hur beseglingsmakten ökar kärleken och enigheten i familjerna.

Herren välsignade de heliga i deras ansträngningar att bygga tempel.

- ☉ Förklara att de första templet i de sista dagarna byggdes under ledning av profeten Joseph Smith. Gå med eleverna igenom "De heliga blir befallda att bygga ett tempel" i elevens lektionsbok (s 11–12), och återge sedan följande om tempelbygget i Kirtland som profetens mor, Lucy Mack Smith, skrev ner under sommaren 1833:

"I detta råd begärde Joseph av var och en av bröderna att de skulle resa sig upp och meddela sina synpunkter, och när de var klara med detta skulle han ge sin synpunkt på saken. Alla uttalade sig. En del tyckte att det skulle vara bättre att bygga ett vanligt trähus. Andra sade att ett trähus var för kostsamt, och majoriteten enades om att uppföra ett timmerhus och gjorde sina beräkningar utifrån vad de kunde göra för att bygga ett sådant. Joseph steg upp och påminde dem om att de inte skulle bygga ett hus åt sig själva eller någon annan människa, utan ett Guds hus. 'Och, bröder, skall vi bygga ett hus av stockar åt vår Gud? Nej, jag har en bättre plan än så. Jag har en plan till Herrens hus, som han själv givit mig, och ni skall snart få se skillnaden mellan våra beräkningar och hans mening om det.'

Därefter gav han dem den fullständiga planen till Herrens hus i Kirtland, som bröderna var mycket förtjusta i, särskilt Hyrum, som var mycket mera upprymd än om huset hade varit avsett åt honom, och han förkunnade att han skulle vara den förste att sätta igång med husbygget.

Innan mötet avslutades beslutade de sig för att lägga hörnstenen en vecka från onsdagen därpå. 'Nu, bröder', sade Joseph, 'låt oss välja ut en plats för byggnaden.' De gick alla ut, och när de kom till ett visst vetefält, som mina söner hade besått hösten innan, valde de ut en plats i nordvästra hörnet. Hyrum sprang till huset och hämtade en lie och skulle just återvända till platsen utan att ge någon förklaring, men jag hindrade honom och frågade vart han skulle ta vägen med lien. Han sade: 'Vi gör oss beredda att bygga ett hus åt Herren, och jag är besluten att vara först på arbetet med det.'

På några minuter togs staketet bort, det späda vetet blev slaget och marken klar för grundvalen till väggen, och Hyrum började gräva bort jorden där stenarna skulle läggas. Detta var på lördagskvällen. Tidigt på måndagsmorgonen var bröderna ute med sina hästar och vagnar och arbetade ihärdigt med att gräva ett dike åt väggen, bära stenar och frakta dem till den plats där de skulle användas." (*The History of Joseph Smith by His Mother, Revised and Enhanced*, red. av Scot Facer Proctor och Maurine Jensen Proctor [1996], s 321–322.)

Fråga eleverna:

- Varför tror ni att bröderna var så måna om att påbörja arbetet på templet?
- På vilka sätt påverkade de heligas ekonomiska situation arbetet med templet?
- Varför var det betydelsefullt vilket material som skulle användas till tempelbygget?

Framhåll att eftersom det endast fanns begränsade medel till att bygga templet, fann många heliga andra sätt att hjälpa till. Du kan hänvisa till följande beskrivningar och diskutera de uppoffringar som krävdes av profeten och de heliga för att bygga templet i Kirtland:

"När jag kom till Kirtland höll bröderna på att bygga Herrens hus ... Kyrkan befann sig i ett tillstånd av fattigdom och betryck, ... samtidigt var våra fiender ursinniga och hotade att förgöra oss, och vi var tvungna att hålla vakt natt efter natt och under flera veckor fick vi inte lov att ta av våra kläder, och vi fick ligga med våra gevär i famnen." (Heber C Kimball, "Extract from the Journal of Elder Heber C. Kimball", *Times and Seasons*, 15 jan 1845, s 771.)

"Våra kvinnor höll på att spinna och sticka för att klä dem som arbetade på byggnaden, och endast Herren vet vad vi gick igenom i fråga om fattigdom, bedrövelser och plågor för att kunna uträta detta. Min hustru arbetade hårt hela sommaren för att hjälpa till att få det färdigt. Hon hade 45 kilo ull, vilken hon, med hjälp av en flicka, spann för att förse dem med kläder som var sysselsatta med att bygga templet, och fastän hon hade förmånen att få behålla halva mängden ull åt sig själv, som ersättning för sitt arbete, så behöll hon inte ens så mycket till sig själv att hon kunde göra sig ett par strumpor, utan hon gav det till dem som arbetade på Herrens hus. Hon spann och vävde, klippte och gjorde kläder av tygerna, och gav dem till de män som arbetade på templet. Nästan samtliga systrar i Kirtland ägnade sig åt att sticka, sy, spinna och så vidare i syfte att få Herrens verk att gå framåt, medan vi begav oss upp till Missouri i ett försök att återinsätta bröderna på deras marker, varifrån de drivits borts. ... När vi återvände från vår resa västerut [med Sions läger], gick hela kyrkan samman i detta åtagande, och varje man gav en hjälpande hand. De som inte hade häst och vagn började arbeta i stenbrottet och förberedde stenarna som skulle fraktas till huset. President Joseph Smith den yngre var vår förman i stenbrottet. Presidentskapet, högprästerna och äldsterna hjälpte alla till. De som hade förspända fordon hjälpte till att frakta stenarna till huset. Allt detta arbete en gång i veckan gjorde att man kunde frakta så många stenar som behövdes för att sysselsätta stenarbetarna under hela veckan. Vi fortsatte på detta sätt till dess att husets väggar var uppförda." (Heber C Kimball, "Extracts from H. C. Kimball's Journal", *Times and Seasons*, 15 apr 1845, s 867–868)

"Artemus Millet och Lorenzo Young ... [övervakade] putsbehandlingen av templets utsida. Detta arbete utfördes mellan den 2 november 1835 och 8 januari 1836. Gipsmurbruket som användes på ytterväggarna bestod av krossad kalksten blandad med lera och blåaktig flodsand. Porslin och glas pulvriserades och blandades med gipsmurbruket så att de blåaktiga väggarna skimrade i solens ljus." (Milton V Backman Jr, *The Heavens Resound: A History of the Latter-day Saints in Ohio, 1830–1838* [1983], s 157)

Fråga eleverna:

- På vilka sätt kan uppoffringar av tid och pengar stärka kyrkans medlemmar?

- Hur kan vi hjälpa till med tempeltjänst? (Tänkbara svar: Att närvara vid tempelförberedande kurser, att besöka templet närhelst det är möjligt och att delta i släktforskningsarbete.)

Förklara att djävulen är motståndare till tempel, men himlarna gläder sig när de byggs och används. Gå med eleverna igenom "Förunderliga manifestationer åtföljer byggandet och invigningen av templet i Kirtland" i elevens lektionsbok (s 12–13), och diskutera de särskilda manifestationer som inträffade under templets färdigställande och invigning.

Låt eleverna läsa Apostlagärningarna 2:1–4. Fråga: På vilka sätt liknade Andens utgjutelse på pingstdagen de manifestationer som ägde rum vid invigningen av templet i Kirtland?

Även som fångslad visade profeten Joseph Smith prov på mod och medkänsla.

💡 Läs tillsammans med eleverna om äldste Parley P Pratts upplevelser i "Han åtalas i Richmond och fängslas i Liberty" i elevens lektionsbok (s 13–14). Ställ sedan följande frågor:

- Vad tror ni gav profeten mod att reagera för de vidriga berättelserna och det gräsliga språket?
- Hur kan hans exempel hjälpa er när ni stöter på sociala omständigheter som är sårande för Anden?

Hänvisa till det sista stycket av "Han åtalas i Richmond och fängslas i Liberty" i elevens lektionsbok (s 14), vilka beskriver hur profeten Joseph Smith reagerade i Liberty-fängelset när han fick rapporter om hur de heliga förföljdes och led. Fråga eleverna: Vad säger profetens vädjanden om förbarmande över de heliga om hans karaktär och ledarskap?

Låt eleverna läsa Läran och förbunden 122, och fråga: Vilken del av Herrens svar till profeten Joseph Smith betyder mest för er?

Joseph Smith förlät dem som förrådde honom.

💡 Fråga eleverna: Varför är det så smärtsamt att bli förrådd?

Förklara att Joseph Smith utstod många prövningar eftersom en del av de män som förrådde honom en gång var hans vänner och medarbetare i kyrkan. Oavsett hur illa dessa förrådare hade agerat mot honom så välkomnade profeten dem tillbaka till kyrkan om de omvände sig. Återge följande exempel:

Trots att William W Phelps varit en ledare för kyrkan i Missouri blev han förbittrad på profeten Joseph Smith. År 1838 bidrog hans vittnesmål under en rättegång till att profeten och andra ledare i kyrkan hamnade i Liberty-fängelset. Men två år senare omvände han sig och skrev ett brev till profeten, i vilket han bad om förlåtelse:

"Jag är som den förlorade sonen, även om jag aldrig tvivlar på eller misstror evangeliets fullhet ...

Jag inser hur dåraktig jag varit, och jag bävar vid tanken på att jag varit så nära undergång ... Jag vill omvända mig och leva, och ber mina tidigare bröder att förlåta mig. Och om de tuktar mig till döds, vill jag ändå dö med dem, ty deras Gud är min Gud. Den ringaste plats i deras sällskap räcker för mig, ja, den är större och bättre än hela Babylon' ...

Jag känner till min situation, du känner till den, och Gud känner till den, och jag vill bli frälst om mina vänner hjälper mig ... Jag har gjort fel och jag är ledsen. Bjälken är i mitt eget öga. Jag har inte hållit mig till mina vänner enligt min heliga smörjelse. Jag ber alla de heliga om förlåtelse i Jesu Kristi namn, ty jag vill göra rätt, med Guds hjälp. Jag söker gemenskap med er. Om ni inte kan ge mig det, ge mig då er frid och er vänskap, ty vi är bröder och vi brukade ha en ljuvlig samvaro, och närhelst Herren för oss samman igen skall jag gottgöra allt det som de heliga eller Gud kan begära." (*History of the Church*, 4:141–142; se också *Nordstjärnan*, jan 1998, s 59–60)

I sitt svar på broder Phelps brev skrev profeten:

"Visst är det så att vi har fått lida mycket på grund av det du gjort — den bittra kalk, redan tillräckligt fylld för dödliga att dricka, fylldes verkligen till brädden när du vände dig emot oss ...

Dock har kalken blivit tömd, Faderns vilja har skett och vi lever fortfarande, för vilket vi tackar Herren. Och då vi genom vår Guds barmhärtighet har befriats ur de ogudaktigas händer, säger vi att det är din särskilda förmån att bli befriad ur motståndarens händer, att föras in i Guds kära barns frihet, och att återigen inta din plats bland den Allrahögstes heliga, och genom flit, ödmjukhet och oskrymtad kärlek anbefalla dig åt vår Gud och din Gud och åt Jesu Kristi kyrka.

Då jag tror att din bekännelse är äkta och din omvändelse genuin, skall jag med glädje på nytt erbjuda dig vår gemenskap och fröjda mig över den förlorade sonens återkomst ...

Kom och förena dig med oss, käre broder, då vi nu inte längre är i strid med varandra, ty vi var en gång vänner och har äntligen blivit det igen." (*History of the Church*, 4:163–164)

Fråga eleverna: Vad kan ni lära er om Joseph Smith med tanke på hur han besvarade William Phelps brev?

Nauvoo var en plats för insamling och organisering av kyrkan.

💡 Skriv följande på tavlan och be eleverna ge förslag på vad dessa händelser har gemensamt. (De ägde alla rum i Nauvoo eller när huvuddelen av kyrkans medlemmar befann sig i Nauvoo.)

- Hjälpföreningen organiserades.
- Förordningsarbetet för de döda uppenbarades, tillkännagavs och inleddes.
- Trosartiklarna skrevs.
- En milis organiserades.
- Ett universitet upprättades.
- De första församlingarna skapades.
- Hundratals brittiska nyomvända immigrerade.

Sammanfatta "De heliga finner en tillflyktsort i Nauvoo" i elevens lektionsbok (s 14) och diskutera varför Nauvoo kunde betraktas som en tillflyktsort för profeten och kyrkans medlemmar. Återge följande iakttagelser:

”Den första betydelsefulla händelsen under perioden i Nauvoo var beslutet i början av 1839 att samlas som en kyrka i Nauvoo, då känt som Commerce, i Hancock County, Illinois. Den var inte helt och hållet den ödsliga sumpmark som den ibland beskrivits i en del personliga redogörelser. För de heliga var den en tillflyktsort och ett möjligheternas land. Eftersom den var låglänt belägen utmed Mississippi var den sumpig här och var på grund av den höga vattennivån, och platsen var ohälsosam under myggrikaste årstiden, men den sträckte sig inåt landet över bördiga marker.” (Glen M Leonard och T Edgar Lyon, ”The Nauvoo Years”, *Ensign*, sep 1979, s 11)

”Staden växte snabbt allteftersom nyomvända immigrerade till området. Commerce utsågs snart till den centrala insamlingsplatsen. När sommaren kom hade den inofficiellt döpts om till Nauvoo, ett ord som enligt profeten kom från hebreiskan och betydde ’vacker viloplats’. Följande vår döpte federala ämbetsmän om det centrala postkontoret i Commerce till Nauvoo, och i december 1840 beviljade statliga lagstiftare staden ett frihetsbrev.” (James B Allen och Glen M Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 2:a uppl., reviderad och utvidgad [1992], s 156.)

”Nauvoo hade vuxit till 2450 invånare då folkräkningen år 1840 genomfördes, vilket gjorde den till ungefär lika stor som Quincy och Springfield och hälften så stor som Chicago. Nauvoo tillväxte med över 30 procent under de nästkommande två åren, och fick därefter en explosiv ökning. År 1845, nära dess höjdpunkt, kunde staden stoltsera med 11 036 invånare, medan Chicago samma år inte var långt före med sina 12 088. Husbyggen för att härbärgera Nauvoos nya familjer (och uppförandet av offentliga byggnader och templet) gav staden liv.” (Leonard och Lyon, *Ensign*, sep 1979, s 12)

De heliga samlades i Nauvoo för att ta emot templets välsignelser.

💡 Tala om för eleverna att den 19 januari 1841 fick profeten Joseph Smith befallningen att bygga templet i Nauvoo, Illinois. Läs tillsammans med dem Lärnan och förbunden 124:25–28, 31, 40–42. Återge sedan följande lärdomar från profeten Joseph Smith:

”Varför samlas folket tillsammans på denna plats? För samma ändamål som Jesus ville samla judarna — för att ta emot de förordningar, välsignelser och härligheter som Gud har i beredskap för sina heliga.” (Se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 269.)

Låt eleverna räcka upp handen om de har utfört dop för de döda. Fråga vilket tempel de har besökt för att utföra detta arbete. Förklara att förordningsarbete för de döda inte utfördes i den återställda kyrkan förrän under Nauvoo-epoken.

Berätta följande om hur och när förordningen dop för de döda först lärdes ut till kyrkans medlemmar:

- Den första upptecknade undervisningen om vikten av dop för de döda kom under profetens predikan den 15 augusti 1840, vid Seymour Brunsons begravning, en tidig medlem som förenade sig med kyrkan i Ohio i januari 1831.

- I en uppenbarelse den 19 januari 1841 sade Herren till de heliga att han bara skulle godta dop utanför templet till dess att de haft tillräckligt med tid för att bygga ett tempel och en dopfunt. (Se L&F 124:31–32.)
- Dop för de döda fortsatte att utföras utanför templet till den 3 oktober 1841, då profeten på en kyrkans konferens förkunnade: "Det skall inte utföras fler dop för de döda, förrän förordningen kan utföras i Herrens hus." (*History of the Church*, 4:426; se *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 251–252.)
- Senare gav profeten ytterligare instruktioner angående denna förordning. (Se L&F 127–128.)

Tala om för eleverna att den 4 maj 1842 inbjöd profeten Joseph Smith flera av de ledande bröderna i kyrkan till rummet ovanför hans affär, där han åt dem förrättade de första tempelbegävningarna. Han skrev att han tillbringade dagen med dessa bröder "och instruerade dem om prästadörets principer och ordning, utförde tvagningar, smörjelser, begävningar och överlämnade nycklar tillhörande det aronska prästadömet, och så vidare till den högsta ordningen inom melkisedekska prästadömet". Han tillade att denna kunskap skulle delges till de övriga heliga "så snart som de är beredda att ta emot den, och en lämplig plats inrättats för att delge dem". (*History of the Church*, 5:2)

Fråga:

- Vilka lärdomar uppenbarade Joseph Smith under denna grundläggande period i kyrkans historia?
- På vilket sätt är uppenbarelserna om tempeltjänst till välsignelse för dig och din familj?

Låt de elever som närvarat vid en tempelinvigning fundera över hur den skilde sig från de flesta andra möten i kyrkan. (Uppmuntra dem att tänka mer på den andliga upplevelsen än på de specifika händelser som ägde rum.) Fråga dem:

- Vilken personlig förberedelse bör vidtas för att en person skall känna Anden under tempelinvigningar?
- På vilka sätt bidrar tempel till att föra ut evangeliet till alla nationer som gör det möjligt?

Joseph Smith har utövat ett gott inflytande på många människor.

 Låt eleverna fundera över den person som haft mest inflytande på dem i deras liv. Låt dem fundera över följande frågor:

- Varför har den här personen påverkat dig så mycket?
- Hur skulle ditt liv ha varit annorlunda om du inte hade känt den här personen?

Låt eleverna fundera över vad de vet om profeten Joseph Smith och tillämpa de föregående två frågorna på honom. Låt eleverna redogöra för vad de kommit fram till.

Många människor hedrar Joseph Smiths profetiska kallelse.

 Läs med eleverna Läran och förbunden 135:3. Uppmuntra dem att anteckna och komma med exempel på i vilken bemärkelse detta uttalande av äldste John Taylor, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum, är sant.

Ge eleverna tid att tyst för sig själva läsa "Han var profet, siare, uppenbarare, återställare, vittne och martyrs" och "Han är denna tids store profet" i elevens lektionsbok (s 17–19). Återge sedan följande uttalanden:

Josiah Quincy, som senare blev borgmästare i Boston, besökte Nauvoo i maj 1844. Många år senare erinrade han sig sitt besök hos profeten: "Det är inte alls otroligt att en framtida lärobok, avsedd för ännu ofödda generationer, kommer att innehålla en fråga liknande denna: Vilken historisk amerikan på 1800-talet har utövat det starkaste inflytandet på sina landsmäns liv? Det är inte alls omöjligt att svaret på frågan kommer att vara: Joseph Smith, mormonprofeten." (*Figures of the Past from the Leaves of Old Journals* [1883], s 376; se också *Kyrkan historia i tidernas fullbordan*, s 285.)

Äldste Gordon B Hinckley, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum, berättade om följande upplevelse:

"När jag var en pojke på ungefär tolv år tog min far med mig till ett prästadsömsmöte i staven där vi bodde. Jag satt på sista raden, medan han, som stavs-president, satt på förhöjningen. Vid inledningen av detta möte, det första av det här slaget jag någonsin varit närvarande vid, reste sig tre eller fyra hundra män upp. Det var män från skiftande bakgrund och med olika yrken. Men de hade alla i sitt hjärta samma övertygelse, utifrån vilken de tillsammans sjöng dessa stora ord:

*Pris åt den man som av Herren blev utvald,
smord till profet genom Frälsarens ord.
Heliga, furstar och folk skola vörda
yttersta tidens profet på vår jord.
(Psalmer, nr 16)*

Något hände inom mig när jag hörde dessa män sjunga med tro. I mitt pojkaaktiga hjärta kom en kunskap, ingiven av den Helige Anden, att Joseph Smith verkligen var den Allsmäktiges profet. Under de många år som har gått sedan dess har jag läst många av hans ord och verk och denna kunskap har blivit allt starkare och mera viss. Det har varit mitt privilegium att bära vittnesbörd över denna kontinent, från hav till hav och på kontinenter i syd och nord, öst och väst, att han var och är en Guds profet, en stor tjänare och ett vittne om Herren Jesus Kristus." (Se Conference Report, apr 1977, s 97; eller *Nordstjärnan*, okt 1977, s 64.)

President Hinckley sade senare: "Vi sjunger denna underbara psalm 'Tack, Gud, att profeter du sänder'. Närhelst jag hör den tänker jag inte på mig själv. Jag tänker på profeten Joseph Smith, på pojken som gick ut i skogen och bad om ljus och kunskap, honom som Gud Fadern och den uppståndne Sonen visade sig för och talade med. Denne store och märklige man var Guds redskap då han gav oss denna underbara Mormons bok och uppenbarelserna som finns i Läran och förbunden. Joseph Smith lade grunden till denna kyrka. Om det som han sade var sant, då är allt annat sant, och jag vill bära mitt vittnesbörd om att det han sade är sant." ("*Den levande profetens ord*", *Nordstjärnan*, dec 1998, s 38)

Sjung "Pris åt den man". (*Psalmer*, nr 16) Låt eleverna berätta hur deras liv har välsignats till följd av profeten Joseph Smith. Bär ditt vittnesbörd för dem om profeten.

KAPITEL 2

Brigham Young

KYRKANS ANDRE PRESIDENT

© IRI

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Fyra år före Joseph Smiths födelse föddes en son, Brigham, som nionde barn till John and Abigail Howe Young. Denne son, som föddes den 1 juni 1801, var ett välkommet tillskott till deras familj i Whitingham, Vermont. John Young, en veteran från Nordamerikanska frihetskriget, kunde knappast ha föreställt sig att en staty över denne son skulle placeras i Statuary Hall i kongressbyggnaden i Washington, D C. Ändå skulle Brigham Young, mindre än femtio år efter sin födelse, bli den politiske och andlige ledaren för tiotusentals människor — guvernör för Utah-territoriet och Herrens profet. För sina föräldrar, bröder och systrar år 1801 var Brigham helt enkelt den nya babyn.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Brigham Youngs föräldrar och förfäder gav honom en stark religiös grund.

- 💡 Låt eleverna diskutera vilka goda förmågor de har lärt sig av sina föräldrar eller far- och morföräldrar. Återge följande hyllning av president Brigham Young:

”Mina förfäder var några av de striktaste religiösa människor som levat på jorden. Ni kan utan tvekan säga samma sak om era. Om min mor — hon som födde mig — kan jag säga att ingen bättre kvinna någonsin levat i världen ...

Så länge min mor levde undervisade hon hela tiden sina barn att ära Faderns och Sonens namn och vörda Bibeln. Hon sade: 'Läs den, följ dess föreskrifter och tillämpa dem i ert liv så gott ni kan. Gör allt som är gott. Gör inget som är ont. Om ni ser någon människa som är bedrövad, hjälp henne. Tillåt aldrig någon vrede stiga upp i ert bröst, för om ni gör det, kan ondskan ta makten över er.' (*Journal of Discourses*, 6:290)

Hårt arbete och andra svårigheter ökade Brigham Youngs förmåga.

- 💡 Fråga om någon av eleverna känner till några detaljer om Brigham Youngs liv innan denne blev medlem i kyrkan, vad han till exempel hade för yrke. Låt eleverna söka efter detaljer i ”Brigham Young var väl förtrogen med livets mödor och hårt arbete” och ”Han utmärkte sig som hantverkare” i elevens lektionsbok (s 22–23). Fråga:

- På vilka sätt förberedde hårt arbete Brigham Young för att bli ledare i kyrkan?
- Hur kan hårt arbete på alla sätt förbereda er för ansvaret som förälder och medlem i kyrkan?

Brigham Young studerade noggrant skrifterna och kyrkans lärdomar innan han blev medlem i kyrkan.

- 💡 Förklara att Brigham Young lärde känna kyrkan strax efter att den blivit organiserad. År 1828 flyttade han till Mendon i New York, inte långt från Fayette, där kyrkan senare organiserades. År 1830 sålde Samuel Smith, profeten Joseph Smiths bror, ett exemplar av Mormons bok till Phineas Young, Brigham Youngs bror. Phineas Young var imponerad av boken och gav den till sin far. Hans far delade med sig av boken till Brigham Youngs syster Fanny, som gav den till Brigham. Brigham Young studerade Mormons bok och kyrkans lärdomar i nästan två år före sitt dop.

Gå igenom och diskutera "Sökandet efter andlig uppfyllelse" i elevens lektionsbok (s 24–25). Låt eleverna söka efter svaren på följande frågor då de går igenom detta avsnitt:

- Vilka andliga önskningar hade Brigham Young?
- Vilka motgångar utsattes han för i sitt sökande efter sanningen?
- Hur kan hans exempel vara till hjälp för er när ni strävar efter att få ett starkare vittnesbörd?

Läs "Mormonismens' anspråk blir noga undersökta" i elevens lektionsbok (s 25) och fråga varför Brigham Young så noggrant undersökte det återställda evangeliet.

Han älskade, gav sitt stöd åt och försvarade profeten Joseph.

Fråga eleverna om de någonsin hört någon försvara en persons rykte inför en grupp kritiska människor. Fråga sedan varför det krävs mod att försvara andras rykte, särskilt när de som försvaras inte är närvarande och kanske aldrig får veta det. Förklara för eleverna att Brigham Young under alla omständigheter förblev lojal mot profeten Joseph Smith.

Gå igenom "Hängiven lärjunge till Herren och till Herrens profet" i elevens lektionsbok (s 26–27) och låt eleverna finna exempel på Brigham Youngs lojalitet mot Joseph Smith. Läs följande uttalande av Brigham Young om profeten:

"Det känns som om jag skulle vilja ropa halleluja varje gång jag tänker på att jag kände Joseph Smith, profeten, som Herren reste upp och ordinerade och gav nycklarna och kraften att bygga upp Guds rike på jorden, och att stadfästa det. Dessa nycklar har getts till detta folk, och vi har makt att fortsätta det verk som Joseph påbörjade till dess allt är förberett för Människosönens ankomst." (Deseret News, okt 31, 1855, s 268; se *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s 98.)

Diskutera följande exempel på Brigham Youngs trofasthet mot Joseph Smith. Brigham Young skrev:

"Vid ett tillfälle höll flera av de tolv, vittnena till Mormons bok och andra auktoriteter i kyrkan ett rådslag i det övre rummet i templet [i Kirtland]. Den fråga de ville behandla var hur man skulle kunna avsätta profeten Joseph, och sätta in David Whitmer som kyrkans president. Fader John Smith, broder Heber C Kimball och andra närvarande motsatte sig sådana åtgärder. Jag reste mig upp och på ett enkelt men kraftfullt sätt talade jag om för dem att Joseph var en profet och att jag visste det. De skulle kunna smäda och förtala honom hur mycket de ville, men de skulle i alla fall inte kunna tillintetgöra Guds profets utnämning. De kunde bara förstöra sin egen auktoritet, klippa av den tråd som förband dem med profeten och Gud och sänka sig själva ner till helvetet. Många blev mycket arga över mitt bestämda motstånd mot deras förslag, och Jacob Bump (en gammal boxare) var så förbittrad att han inte kunde hålla sig stilla. Några av bröderna i hans närhet lade händerna på honom och bad att han skulle hålla sig lugn, men han vred och skruvade på sig för att komma loss och sade: 'Hur kan jag hålla händerna borta från den mannen?' Jag talade om för honom, att om det skulle skänka honom någon lättnad fick han gärna lägga dem på mig. Detta möte avbröts utan att avfällingarna var i stånd att enas om

några motståndsåtgärder. Detta var en kris då jord och helvete tycktes förena sig för att tillintetgöra profeten och Guds kyrka. Tron hos många av de starkaste männen i kyrkan sviktade.

Under denna mörkrets belägring stod jag vid Josephs sida, och med all den visdom och kraft som Gud förlänade mig gjorde jag mitt yttersta för att stödja Guds tjänare och ena kyrkans kворum." (*Manuscript History of Brigham Young*, sammanst. av Elden J Watson, 2 delar [1968–1971], 1:15–17.)

Fråga: Vilka skyldigheter påtar sig kyrkans medlemmar då de räcker upp handen på general-, stavs- och församlingskonferenser till stöd för profeten? Återge följande uttalande av Orson F Whitney, som senare blev medlem i de tolv apostlarnas kворum. Han beskrev hur Brigham Young älskade och försvarade profeten under avfallet i Kirtland år 1837:

"Det var bra för Joseph [Smith] och för mormonismen i allmänhet att han vid detta tillfälle beslutade sig för att vid sin sida ha tillgång till Brigham Youngs lejonhjärta och oförskräckta anda. Fast som en klippa i sin trohet mot sin ledare förenade han gott omdöme och snabb uppfattningsförmåga med ett aldrig sviktande och ädelt mod. Likt blixtar var hans ingivelser, hans beslut om vad som var rätt och fel, likt åskvigar hans fördömanden av det som hans själ upplevde som felaktigt. En man för nödsituationer, som var förutseende och inspirerande, en mästerlig anda och naturlig ledare för människorna ...

I denna mörka timme — kanske den mörkaste som mormonismen hade upplevt — när själva dess grundvalar tycktes falla sönder, när män som antogs vara dess pelare försvagades och föll bort, och i hemlighet eller öppet förenade sig med dess fiender, då sviktade aldrig Brigham. Han sviktade aldrig i sin lojalitet mot sin ledare, upphörde aldrig att försvara honom mot hans angripare, och tillrättavisade modigt dem för falskhet, själviskhet och förräderi. Hans djärvhet gjorde att han svävade i livsfara. Men han brydde sig inte om det utan höll stadigt fast vid sin kurs, ett exempel på tapperhet och trohet, en trofast vän." (*History of Utah*, 4 delar [1892–1904], 1:137)

Fråga eleverna:

- Vad gjorde det möjligt för Brigham Young att stå emot förföljelser inom kyrkan och ge sitt stöd åt profeten Joseph Smith?
- Vilka liknande omständigheter kan dagens unga sista dagars heliga själva hamna i?

Brigham Young ledde kyrkan efter profeten Joseph Smiths martyrdöd.

💡 Fråga eleverna: Vem får ansvaret att leda kyrkans angelägenheter om den nuvarande presidenten för kyrkan avlider? Förklara att när kyrkans president avlider så upplöses första presidentskapet, och de tolv apostlarnas kворum, med senioraposteln som ledare, styr kyrkan till dess att en ny president för kyrkan kallas och inröstas. I början av denna tidsutdelning var inte detta något som kyrkans medlemmar i allmänhet kände till.

Tala om för eleverna att efter profeten Joseph Smiths död återvände Brigham Young, dåvarande president för de tolv apostlarnas kворum, till Nauvoo den 6 augusti 1844, från sin mission i de östra staterna. Två dagar senare presiderade han vid ett

möte i Nauvoo då en efterträdare till Joseph Smith skulle utses. Sidney Rigdon, som varit rådgivare till profeten Joseph Smith, försökte övertyga kyrkans medlemmar om att acceptera honom (Sidney) som väktare för kyrkan, och påstod att ingen var kapabel att överta profeten Josephs plats. Innan större delen av de tolv apostlarnas kворum hade anlänt till Nauvoo hade Rigdon rest från gren och gren för att ivrigt tala för sin sak. Hans argumentering stred emellertid mot de instruktioner som profeten Joseph Smith gett före sin död. Joseph Smith lärde att kyrkan skulle verka under ledning av de tolv apostlarnas kворum.

Återge vad president Wilford Woodruff senare skrev angående det sista möte som profeten Joseph Smith hade med apostlarna:

"Jag är nu övertygad om att profeten Joseph hade en klar föraning om att detta var det sista möte vi skulle hålla tillsammans här i köttet. Vi hade fått våra begåvningar, vi hade fått alla välsignelser beseglade på vårt huvud som någonsin givits till apostlar och profeter på jorden. Vid det tillfället reste sig profeten Joseph och sade till oss: 'Bröder, jag har önskat leva för att se detta tempel uppfört. Jag kommer inte att leva så länge, men det gör ni. Jag har beseglat på era huvuden alla Guds rikes nycklar. Jag har beseglat på er varje nyckel, kraft, princip som himlens Gud uppenbarat för mig. Och vart jag än går och vad jag än gör, så vilar riket på er.'" ("The Keys of the Kingdom", *Millennial Star*, 2 sep 1889, s 546; se också *Liahona*, apr 2004, s 42.)

Läs och diskutera "Profetens mantel vilade på honom" i elevens lektionsbok (s 30), och låt eleverna berätta hur det gick till när Herren tillkännagav att Brigham Young skulle bli nästa profet. Fråga dem:

- Hur är successionsordningen i dag för en ny president för kyrkan?
- Hur kan kyrkans medlemmar själva skaffa sig detta vittnesbörd?

Återge för eleverna följande uttalande av Brigham Young om profeten Joseph Smith:

"Joseph Smith levde och dog som en profet, och beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod. Han levde som en god man, och dog som en god man, och han var lika god som någonsin en man varit. Jag låtsades aldrig vara Joseph Smith. Jag är inte den man som förde fram Mormons bok, men jag vittnar verkligen om att den är sann. Jag är en apostel vars uppgift det är att bära vittne för icke-judarna i denna sista tidsutdelning, och dessutom för judarna ... Jag känner på samma sätt som när jag döptes att jag vill utföra Guds vilja." (Citerad i Preston Nibley, *Brigham Young, the Man and His Work* [1936], s 147–148.)

Fråga: Vilka egenskaper visade Brigham Young prov på i detta uttalande och under hela sitt liv?

Stark andlighet gav förankring åt Brigham Youngs praktiska syn på livet.

- 💡 Tala om för eleverna att Brigham Young hyste stark tro och förtröstan på Gud. Han kände igen faran, men var inte överdrivet orolig när pliktens tydliga väg låg framför honom. Fråga dem hur följande erfarenhet illustrerar Brigham Youngs tro på Gud:

"Några månader efter profeten Josephs martyrdöd, under hösten och vintern 1844, arbetade vi hårt på templet i Nauvoo. Under denna tid var det svårt att

skaffa fram bröd och annat som arbetarna kunde äta. Jag rådde den kommitté som hade hand om tempelmedlen att om de delade ut allt mjöl de hade så skulle Gud ge dem mer. De gjorde detta, och det dröjde inte länge förrän broder Toronto kom och överlämnade 2500 dollar i guld till mig. Biskopen och kommittén kom samman och jag träffade dem, och de sade att det var lag att guldet skulle läggas vid apostlarnas fötter. Ja, sade jag, och jag skall lägga det vid biskopens fötter. Så jag öppnade påsen, höll fast i nedre delen och med ett ryck kastade jag ut innehållet mot biskopen så att guld ströddes ut över hela rummet. Jag sade att de nu skulle gå ut och köpa mjöl åt arbetarna på templet och inte misstro Herren mer, för vi kommer att få det vi behöver." (Brigham Young, i B H Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 2:472)

Förklara att president Brigham Young och hans ämbetsbröder ville stanna kvar i Illinois tills templet i Nauvoo var färdigställt och tillräckliga förberedelser vidtagits för avfärden. Kyrkans ledare försäkrade medlemmarna, vilket förvånade en del av dem, att uttåget var välplanerat och nödvändigt för att ge kyrkan det utrymme den behövde för att tillväxa. Generalkonferensen i oktober 1845 ägnades till stor del åt att förbereda ett ordnat och samlat uttåg. Evakueringen av västra Illinois planerades ursprungligen till april 1846, men nya hot tvingade fram ett tidigt, brådstörtat uttåg. Ett hot utgjordes av en varning från guvernör Thomas Ford och andra om att federala trupper planerade att spärra vägen för mormonerna och förgöra dem.

Diskutera följande brev från de tolv apostlarnas kворum till kyrkans medlemmar år 1847, då de förberedde sig för resan västerut:

"Kom omedelbart och förbered er för att bege er västerut. Ta med er alla slags utsökta frön, av spannmål, grönsaker, frukter, buskar, träd och vinrankor, allt som behagar ögat, gläder hjärtat, eller upplivar människans själ, allt som växer på hela jordens yta. Dessutom den bästa boskapen — fåglar av varje slag, de bästa verktygen, och maskiner för att spinna eller väva och bereda bomull, ull, lin och silke osv, osv, eller modeller och beskrivningar av sådana, varigenom de kan bygga sådana, och detsamma i fråga om alla slags redskap för åkerbruk och boskapsskötsel, till exempel majsskalare, tröskverk, rensningsmaskiner, kvarnar och varje verktyg och artikel som de har kunskap om och som kan bidra till att främja alla människors bekvämlighet, hälsa, lycka och framgång. Ta så långt som möjligt med modeller och ritningar, och låt maskiner byggas där de används, vilket kraftigt reducerar transportkostnaderna, särskilt i fråga om tunga maskiner och redskap i allmänhet." ("General Epistle from the Council of the Twelve Apostles, to the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints Abroad, Dispersed Throughout the Earth", *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 23 dec 1847, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv)

Förklara för eleverna att Brigham Young var känd för sin anmärkningsvärda förmåga till ledarskap inom såväl timliga som andliga angelägenheter. Diskutera följande frågor efter att tillsammans med eleverna ha läst "En blandning av det praktiska och det andliga" i elevens lektionsbok (s 35–36).

- Om profeten Joseph Smith har tillskrivits äran för att ha lagt grunden till kyrkan, hur skulle ni då beskriva det verk president Brigham Young utförde?

- På vilka sätt var Brigham Young engagerad i timliga angelägenheter i det nyligen koloniserade territoriet?
- Hur använde han sina förmågor till att bygga upp samhällen?

Gå igenom "Hans mod, tro och känsla för humor var exempel för de heliga" (s 30–31) och "Uppskattad för sin humor och kärlek" (s 38) i elevens lektionsbok. Fråga eleverna:

- Vad säger dessa berättelser om Brigham Youngs sinne för humor?
- Hur kan Brigham Youngs sinne för humor ha hjälpt honom att leda de heliga?
- Hur kan lämplig användning av humor vara till hjälp när vi fullgör våra många ansvar?

Brigham Young ansåg att Förenta staternas konstitution var inspirerad av Gud.

 Tala om för eleverna att när de heliga i Iowa förberedde sig för den långa färden västerut så inleddes ett krig mellan Mexico och Förenta staterna. Förenta staternas president inbjöd kyrkans medlemmar att ta värvning och bidra till striderna i kriget. På Brigham Youngs begäran ställde ungefär 500 män frivilligt upp för att verka inom det som skulle bli känt som "mormonbataljonen". (*Observera: "Del två: De senare åren" innehåller mer information om mormonbataljonen.*) Fastän de heliga visste att regeringsrepresentanter hade gjort föga för att förhindra förföljelserna mot dem så förstod de att de principer varpå Förenta staterna grundades var inspirerade av Gud. Fråga eleverna:

- Vilka var några av de huvudfaktorer som Brigham Young behövde beakta innan han kunde skicka ut så många män till bataljonen? (Alla förberedde sig till exempel för att flytta västerut och de behövde många fysiskt starka män för att hjälpa till med detta.)
- Varför kan det ha varit svårt för kyrkans medlemmar att stödja Förenta staternas regering vid denna tidpunkt?

Återge följande uttalande av Brigham Young om Förenta staternas konstitution:

"Den allmänna konstitutionen för vårt land är god, och en sund regering kan byggas på den eftersom den dikterades genom den Allsmäktiges osynliga ledning ...

Kommer konstitutionen att förgöras? Nej. Den kommer att hållas okränt av detta folk, och som Joseph Smith sade: 'Tiden kommer då nationens öde hänger på en skör tråd. Vid denna kritiska tidpunkt kommer detta folk att stiga fram och rädda nationen från den hotande ödeläggelsen.' Detta kommer att ske." (Journal History, 4 juli 1854, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas arkiv)

Brigham Young undervisade om vikten av utbildning och sund rekreation.

 Låt eleverna diskutera hur deras liv skulle te sig annorlunda om de fått mindre utbildning. Brigham Young gav sitt starka stöd åt bildning även om han själv inte hade mycket av formell utbildning. Han tyckte om de sköna konsterna och uppmuntrade människorna att utveckla sina talanger när så var möjligt.

Gå igenom och diskutera avsnittet "Stöder utbildning och kultur" i elevens lektionsbok (s 37–38). Återge följande uttalanden av Brigham Young:

”Utbildning av ungdomar är en viktig text för bröderna att predika om. De heliga bör sätta ett mycket stort värde på det. Vi har förmånen att åtnjuta uppenbarelseans ande och den kunskap som kommer från ovan, och förutom detta bör varje utbildningsområde man känner till i världen undervisas om och förvärvas av oss. Alla konster och vetenskaper, och varje del av den teknik som är känd och förstådd av människor bör också förstås av detta folk.”
(*Journal of Discourses*, 13:263)

”Sätt igång och starta skolor, gå till skolan och studera. Låt flickorna gå dit och lär dem kemi, så att de kan ta vilka som helst av dessa stenar och analysera dem. Kunskaper kan skaffas utan alltför stora svårigheter. Jag vill ha skolor och utveckla människornas intellekt och förmå dem att lära sig konstfärdigheter och vetenskapligt arbete. Sänd de äldre barnen till skolan, likaså de yngre. Det finns ingenting jag önskar högre än att lära mig kemi, botanik, geologi och mineralogi, så att jag vet vad jag går på, vad luften som jag andas innehåller, vad jag dricker och så vidare.” (*Discourses of Brigham Young*, s 253)

Fråga eleverna:

- Varför tror ni att Brigham Young hade så stor kärlek till bildning?
- På vilka sätt kan utbildning påverka en persons framtid?
- Hur kan utbildning vara till nytta för er och för kyrkan?

Tala om för eleverna att även om Brigham Young hade stor tro på mental ansträngning så insåg han också vikten av fysiska aktiviteter och avkoppling. Läs och diskutera följande uttalande av president Young:

”Den människas sinne som är helt hängiven kyrkan och Guds rike på jorden får en kraftfull träning ... Sådana människors sinnen hålls sysselsatta från morgon till morgon, och de arbetar på ett sätt som är mer ohälsosamt än den person gör som mejar säd eller hugger ved, och deras sinnen blir trötta. Vad behöver de? Lite avkoppling ...

Mitt sinne blir trött och kanske några av era sinnen blir det. Om så är fallet, gå och träna era kroppar ...

Om ni vill dansa, springa i kapp, kasta ring eller spela boll, gör då det, och träna kroppen, och låt era sinnen vila.

Välsignelserna att ha mat, sömn och social samvaro är förordnade av Gud till hans härlighet och vår nytta, och det är upp till oss att lära oss använda dem och inte missbruka dem, så att hans rike kan gå framåt på jorden, och vi gå framåt i det.” (*Journal of Discourses*, 6:147–149)

Fråga: Hur skulle du vilja tillämpa president Youngs uttalande på de sista dagars heligas livsstil i dag?

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

När Brigham Young blev kyrkans president den 5 december 1847 presiderade han över nästan 35 000 medlemmar, med en stav och fem missioner i kyrkan. När de heliga drevs västerut tvingades de att lämna Nauvoo och deras nyligen invigda tempel. Under de nästkommande 30 åren presiderade Brigham Young över kyrkan. Över 80 000 sista dagars heliga färdades över prärien och bosatte sig i Västern.

President Brigham Young presiderade över kyrkan längre än någon annan i denna tidsutdelning. Som kolonist hade han få jämlingar. Inom tio år efter det att de heliga bosatt sig i Great Basin, hade de koloniserat över två miljoner kvadratkilometer territorium. Bosättningarna sträckte sig 160 mil från Kanada till Mexico och 130 mil från Kalifornien till Wyoming. År 1877, året för Brigham Youngs död, hade kyrkan över 115 000 medlemmar, med 20 stavar, 8 missioner och ett invigt tempel i S:t George i Utah. Andra tempel i Utah, i Logan, Manti och Salt Lake City, höll på att byggas. (Se *2003 Church Almanac* [2003], s 473, 631.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Brigham Young lärde sig genom erfarenhet att leda de heliga.

💡 Läs tillsammans med eleverna "Han hjälpte till att leda de heliga från Missouri till Illinois" och "Förberedelse för ledarskap" i elevens lektionsbok (s 29–30). Låt dem söka efter egenskaper som gjorde Brigham Young till en stor ledare. Skriv upp flera av svaren på tavlan.

Diskutera de utmaningar som president Brigham Young ställdes inför under decennierna efter profeten Joseph Smiths död. Be att eleverna skriver upp så många av hans svårigheter de känner till på tavlan. I dessa svårigheter ingick att:

- Bevara enighet och ordning i kyrkan under månaderna och åren efter martyrdöden.
- Förbereda de heliga inför flyttningen västerut — bygga vagnar, samla in förråd, studera kartor och så vidare.
- Skydda de heliga tills de var redo att flytta västerut.
- Fullborda templet i Nauvoo och utföra förordningar där.
- Utrymma Nauvoo.
- Bosätta de heliga i Winter Quarters.
- På begäran av Förenta staternas regering rekrytera män som skulle utkämpa kriget mot Mexico (mormonbataljonen).
- Organisera Israels läger för flyttningen västerut (se L&F 136), leda den första gruppen till Saltsjödalen och utveckla ett system till hjälp för tusentals heliga att immigrera till Västern.
- Upprätta över 350 bosättningar över hela Västern.
- Skicka ut missionärer till många nationer för att predika evangeliet.
- Handha de politiska problemen i samband med upprättandet av Utah-territoriet.
- Uppföra Endowment House i Salt Lake City och ett tempel i S:t George och påbörja byggnationen av tre andra tempel.
- Främja relationen till indianerna och undervisa dem om evangeliet.

Låt eleverna erinra sig tidiga erfarenheter som kan ha hjälpt Brigham Young att utveckla de färdigheter och förmågor som behövdes för att klara av dessa utmaningar. Påminn vid behov eleverna om att i dessa erfarenheter ingick att:

- Bevara sin trofasthet under avfallen i Kirtland, Far West och Nauvoo.
- Verka som medlem i de tolv apostlarnas kворum i nio år, sex år som seniorapostel, och ta emot och använda prästadörets nycklar.
- Utveckla en god arbetsmoral i sin ungdom och lära sig arbeta med trä och sköta affärer.
- Verka i Sions läger och i Nauvoolegionen.
- Ta emot sin begåvning från profeten Joseph Smith.
- Hjälpa Joseph Smith i hans flykt från Kirtland i början av 1838 och hjälpa de heliga bosätta sig i Far West i Missouri.
- Hjälpa tusentals heliga att evakueras från Missouri till Illinois under vintern 1839 och tidigt på våren 1840 medan profeten befann sig i Liberty-fängelset.
- Hjälpa till med de heligas bosättning i norra Missouri.
- Verka tio år på missioner i östra Förenta staterna, Kanada och Storbritannien.
- Rådgöra med Joseph Smith om flyttningen västerut.
- Delta i uppförandet av templen i Kirtland och Nauvoo.

Mormonbataljonen var till välsignelse för de heliga.

💡 Om du har tillgång till en karta över mormonbataljonens marsch så visa den för eleverna. (I *Den återupprättade kyrkan* av William Berrett finns en sådan karta på sidan 196.)

Läs och diskutera med eleverna "Mormonbataljonen organiseras" i elevens lektionsbok (s 31–32), och låt dem söka efter anledningar till varför president Brigham Young bad så många män att lämna sina familjer vid en tidpunkt då de förberedde sig för den långa resan västerut. Fråga sedan eleverna:

- Varför kunde detta beslut att bilda mormonbataljonen vara svårt för kyrkans medlemmar efter det att pöbelhopar hade förföljt och drivit ut de heliga från deras hem?
- På vilka sätt var mormonbataljonen till nytta för de sista dagars heliga?

Brigham Young varnade de heliga för att söka efter snabb rikedom.

💡 Läs en annons som riktar sig till dem som snabbt vill tjäna mycket pengar, och fråga eleverna varför vi varnas för sådana lockbeten. Ett annat alternativ är att hålla upp några sedlar och fråga hur begär efter rikedomar kan få en person att handla dåraktigt. Tala om för eleverna att ett stort problem som president Brigham Young ställdes inför var att många av de heliga ville söka guld i Kalifornien. Han kände att begäret efter guld skulle förgöra trofasta heliga.

Läs följande uttalanden av president Young:

"Vi är inte angelägna om att förvärva guld, men om vi kan förvärva det genom att odla potatis och vete så har vi inget emot det. 'Kan ni inte skaffa er rikedom genom att spekulera?' Vi vill det inte. 'Kan ni inte skaffa er rikedom att bege er till guldgruvorna?' Vi är mitt ibland dem. 'Varför gräver ni inte upp guld ur

jorden?’ Därför att det demoraliserar varje samhälle eller nation på jorden att få så mycket guld eller silver som de önskar sig. Det är ödeläggande för varje nation. Men ge dem järn och kol, bra och hårt arbete, mycket att äta, bra skolor och sunda lärdomar, och det gör dem till ett friskt, välmående och lyckligt folk.” (*Discourses of Brigham Young*, s 298)

”Det jag fruktar mest för detta folk är att de skall bli rika i detta land, glömma Gud och hans folk, bli för välmående och stöta bort sig själva från kyrkan och hamna i helvetet. Detta folk kan uthärda pöbelhopar, rån, fattigdom och all slags förföljelse och ändå stå trofasta. Men det jag fruktar mest är att de inte kan uthärda rikedom, och ändå måste de provas med rikedomar, ty de skall bli det rikaste folket på jorden.” (Rapporterat i James S Brown, *Life of a Pioneer* [1900], s 122–123.)

Fråga eleverna:

- På vilka sätt skulle de heligas karaktär ha kunnat påverkas om de sökt efter guld i Kalifornien istället för att arbeta hemma i de nyligen bildade bosättningarna?
- Varför skulle kyrkans medlemmar finna det svårare att vara rika än att uthärda ”pöbelhopar, rån, fattigdom och all slags förföljelse”?

Mellan 1856 och 1860 kom många heliga till Great Basin med handkärror.

💡 Låt en elev beskriva och förklara hur pionjäernas handkärror användes. Fråga eleverna varför en del pionjärer började använda handkärror.

President Brigham Young försökte komma på ett sätt att minska kostnaderna för att föra kyrkans fattiga medlemmar över slätterna till Utah. Han bestämde att de heliga kunde lägga sin nödvändiga proviant i en handkärra och gå till dalen. Med handkärror behövde inte pionjärerna ge mat till och vakta oxar och spanna dem för dyra vagnar. Pionjärerna kunde gå fortare än oxarna, så handkärrekompanier kunde färdas fortare än vagnskolonner. År 1856 anlände de tre första handkärrekompanierna till Saltsjödalen. De hade färdats snabbt och tryggt och de hälsades av mässingsorkestrar och jublande folkmassor. Olyckligtvis kom de två följande grupperna, som leddes av James G Willie och Edward Martin, iväg sent och överraskades av tidiga vinterstormar.

Förklara att i denna nödsituation visade president Brigham Young sin djupa tro på att en religion måste vara praktisk. Han förstod att Herren ofta besvarar våra böner om hjälp genom andra människor. När president Young fick höra talas om den svåra situation som Martins och Willies handkärrekompanier befann sig i, gav han följande uppmaning till de heliga som samlats till generalkonferens:

”Ämnet lyder ’att få hit dem’ ...

Jag skall vända mig till er biskopar i dag. Jag skall inte vänta tills i morgon, eller till nästa dag, med att få 60 bra åsnespann och 12 till 15 vagnar ...

Jag säger er allesammans att er tro, religion och religiösa bekännelse aldrig kommer att frälsa en enda av er in i Guds celestia rike, såvida ni inte tillämpar just dessa principer som jag nu undervisar er om. Ge er av och hämta hem dessa människor som är därute.” (*Journal of Discourses*, 4:113)

Tala om för eleverna att när Willies kompani fått hjälp av undsättarna så avslutade de sin färd den 9 november 1856, efter att ha gjort stora förluster i människoliv (67 döda). Martins kompani kom senare, den 30 november, efter att ha gjort ännu större förluster i människoliv (135–150 döda). Båda grupperna hade räddats av omtänksamma sista dagars heliga som hade med sig över 100 vagnslaster med mat och kläder. Fråga eleverna:

- Vad lär ni er av president Brigham Youngs övertygelse om att en religion bör vara praktisk?
- Hur kan ni i ert eget liv visa prov på den anda som fanns hos dem som räddade handkärrekompanierna?

Missförstånd och förföljelser följde de heliga västerut.

💡 Fråga eleverna vad de tror utgjorde den största utmaningen för pionjärerna sedan de flyttat västerut — naturen eller andra människor. Diskutera varför de svarade som de gjorde.

Förklara att förföljelser, konflikter och rykten om illojalitet mot Förenta staternas regering plågade de heliga under en stor del av 1800-talet. År 1857 blev till exempel de sista dagars heliga överraskade när de hörde att en armé var på väg till Utah för att kväsa ett "mormonuppror". Efter att ha fått falska rapporter från missnöjda territoriella ämbetsmän utsåg den federala regeringen en ny guvernör att ersätta Brigham Young och skickade honom till Utah, eskorterad av en armé på 2500 soldater. Efter att ha utstått förföljelser i Missouri och Illinois visste inte kyrkans medlemmar och ledare vad de hade att förvänta sig av denna armé. Faktum är att det fanns vissa i armén som inte såg som sin enda uppgift att eskortera en ny guvernör, utan de var helt inställda på ett krig för att göra slut på mormonismen.

President Brigham Young och andra ledare i kyrkan reagerade för detta hot genom att förbereda bosättarna i Utah-territoriet på att försvara sina hem och samhällen. De skickade kommandoförband som hade till uppgift att försena armén genom att trötta ut den och bränna dess förråd. Dessa kommandosoldater hade fått strikta förhållningsorder att inte utgjuta blod. Militäraktionen och de heligas motstånd blev känt som "Utah-kriget".

De heligas taktik lyckades på ett framgångsrikt sätt försena armén och tvingade den att tillbringa en eländig vinter i västra Wyoming under befäl av överste Albert Sidney Johnston. Under vintern ägde förhandlingar rum med hjälp av Thomas Kane, en vän till kyrkan. Den nye guvernören, Alfred Cumming, kom till Salt Lake City utan armén för att samråda med Brigham Young.

På våren 1858 evakuerade kyrkans ledare de heliga i norra Utah från deras hem och flyttade dem söderut. En del män utsågs att stanna kvar och bränna de tomma hemmen till grunden, om så var nödvändigt, hellre än att låta de federala soldaterna överta dem. Byggplatsen för Salt Lake-templet jämnades med marken och täcktes med jord så att det skulle likna ett plöjt fält. Till följd av fredsförhandlingarna passerade armén genom Salt Lake City och upprättade Camp Floyd, 64 kilometer sydväst om Salt Lake City. De heliga återvände till sina hem på sommaren 1858. Armén stannade kvar i Camp Floyd tills den drogs tillbaka 1861.

Be eleverna ge exempel på hur president Brigham Youngs ledarskap, egenskaper och personlighet återspeglade sig i hans sätt att reagera på ankomsten av överste Johnstons armé.

Förklara att när krig brutit ut mellan nord- och sydstaterna tog president Young tillfället att den 18 oktober 1861 påminna ämbetsmännen i Förenta staternas regering om att de heliga fortfarande var lojala. Den landväga telegraflinjen hade just färdigställts och Brigham Young fick privilegiet att skicka det första budskapet från väst till öst via den nya telegraflinjen. Budskapet som han skickade löd delvis: "Utah har inte utträtt, utan håller fast vid konstitutionen och lagarna i vårt en gång lyckliga land." (Edward Henry Anderson, *Life of Brigham Young* [1893], s 140–141)

Brigham Young verkade som kyrkans president i över 30 år.

- 💡 Be eleverna diskutera hur de heliga kunde ha påverkats när en president för kyrkan avled som hade verkat i 30 år. För många av ungdomarna och de nyomvända var president Brigham Young den ende profet som de hade personlig erfarenhet av. Många värdesatte hans enastående egenskaper som gjorde att han vann deras tillgivenhet. Hans råd till de heliga under sin presidentskapstid inriktade sig på många aspekter av livet. Återge följande uttalanden av president Young och diskutera med eleverna varför dessa lärdomar är relevanta för oss i dag.

Att bli stor i Guds ögon:

"Om du vill bli stor i Guds rike måste du vara god ... Ingen man eller kvinna i detta rike, som den allsmäktige Guden åter igen har upprättat på jorden, kan bli stor utan att vara god — utan att hålla fast vid sin redbarhet, vid sin tro och vara fylld med kärlek och goda gärningar. Om de inte ordnar upp sina liv så att de kan göra allt gott de kan, så kommer deras förhoppningar om storhet att gåckas ... Återigen måste ni uppoffra (om man nu kan kalla det så) varje känsla som ni besitter på jorden för Guds rikets sak på jorden ... Kom ihåg att inget jordiskt får stå emellan dig och din kallelse och plikt." (Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 24 juli 1854, s 8, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv.)

Syftet med gudomlig uppenbarelse:

"Denna kyrka har vägletts genom uppenbarelse, och såvida vi inte helt överger Herren, så att prästadömet tas ifrån oss, kommer den alltid att ledas genom uppenbarelse. Hos en del uppstår frågan om vem som har rätt till uppenbarelse ... Varje medlem har rätt att ta emot uppenbarelse för sig själv ... Detta är själva livsnerven i den levande Gudens kyrka, i alla världens tidsåldrar." ("October Conference Minutes", *Times and Seasons*, 15 okt, 1844, s 682–683.)

Uppståndelsens nycklar:

"Detta folk tror att vi äger alla förordningar som tillhör liv och frälsning ... Så förhåller det sig inte. Vi äger alla förrättningar som kan utföras i köttet. Men det finns andra förrättningar som måste utföras bortom denna värld ... Jag skall nämna en av dem. Vi har inte erhållit, och kan inte heller här ta emot uppståndelsens förordning och nycklar ... Det finns många fler. Vi har myndigheten att disponera över och förändra elementen, men vi har inte fått myndighet att organisera naturelementen, vi kan inte ens få ett grässtrå att växa ...

En annan sak: Vi har inte makt i köttet att skapa och frambringa en ande ... Vi kan inte, medan vi är i köttet, ta emot nycklarna till att forma och gestalta riken och organisera materia, för det ligger utom vår förmåga och kallelse, det ligger bortom den här världen." (*Discourses of Brigham Young*, s 397–398)

Som avslutning på denna lektion kan du använda följande beskrivning av president Brigham Young som gavs av Benjamin F Johnson:

"Hans stora inflytande som ledare tycktes bestå i hans snabba urskillningsförmåga, hans kvicktänkta beslut och hans goda omdöme i att placera människor och ting på deras rätta plats, så att de kommer till bästa tänkbara användning. Med sin intuitiva dragningskraft, sin medkänsla och vänlighet, sin ädla framtoning som broder, vän och man ... inspirerade han till förtroende, respekt och kärlek hos alla som verkligen kände honom ...

Jag känner honom som pionjär, initiativtagare och sann vän av utbildning, och även om han själv inte fick ta del av vetenskaplig lärdom eller blev förfinad genom klassisk utbildning, var han ändå, av naturen, högt bildad och förfinad, både i vanor, uppförande och konversation, och ingen kunde umgås med honom och inte ta intryck av hans förfinande inflytande. Och i samma mån som musik och teater har en tendens att civilisera och upphöja, eller ange vilket tillstånd ett samhälle befinner sig i, bör Brigham Young äras som en ledande pionjär i att främja och upprätta den 'stora amerikanska öknens' hjärta. ...

Men vi bör inte glömma bort att Brigham Young var ledaren för ett folk som drivits bort av kanoner och bajonetter av en hjärtlös och grym pöbelhop, som flytt över Mississippi under vintern och lämnat sina hem utan möjlighet att förse sig med mat och kläder, och som plundrats på allt de inte kunde ta med sig, för att bege sig till en helt okänd plats. Att rädda dessa många tusentals liv blev nu Brigham Youngs uppgift, och även att ordna med transporter, att lära sig vägen, att bana väg för dem, att se till att alla hade mat, och därefter skydda dem för tomahawken, skalpkniven och kulan, och i dalarna dela ut land, formulera lagar och att råda folket hur de skulle rädda en mager skörd undan svärmar av gräshoppor som ödelade deras åkrar." (Benjamin F Johnsons brev till George S Gibbs, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv, s 16)

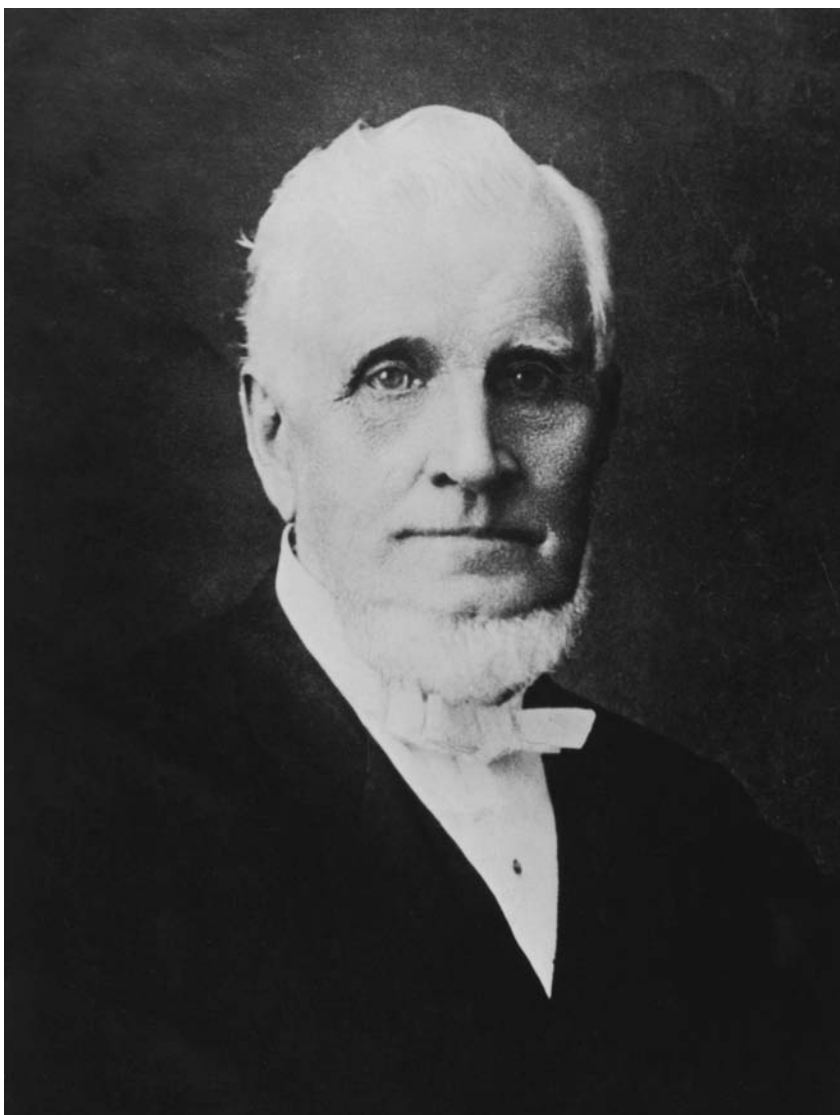
Fråga eleverna:

- Nämn några av president Brigham Youngs imponerande egenskaper.
- Vilka av president Youngs lärdomar har påverkat er?
- Hur tänker ni tillämpa dessa lärdomar i ert liv?

KAPITEL 3

John Taylor

KYRKANS TREDJE PRESIDENT

© IFI

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

John Taylor föddes den 1 november 1808 i Milnthorpe, Westmoreland i England, som barn till James och Agnes Taylor. Han var det andra av tio barn. När John Taylor föddes var Joseph Smith nästan tre år, Brigham Young sju år och Wilford Woodruff var nästan två år. John Taylor var ungefär tolv år när den första synen ägde rum, och han var en ung man på 21 när Mormons bok publicerades.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

John Taylor var förutordinerad att leda kyrkan.

💡 Fråga eleverna om de vet var president John Taylor föddes. Förklara att John Taylor föddes den 1 november 1808 som barn till James och Agnes Taylor i Milnthorpe, Westmoreland i England. Han växte upp i en familj med 10 barn och hade sju bröder och två systrar. Han är den ende profeten i denna tidshushållning som föddes utanför Förenta staterna.

Låt eleverna slå upp Jeremia 1:5, och be en elev läsa skriftstället. Fråga:

- Vad lär vi oss i detta skriftställe om vår himmelske Faders kunskap om sina barn innan de kom till jorden?
- Hur kan Guds förutkänedom tillämpas på en man som John Taylor och andra ledare i kyrkan?

Återge följande uttalande av profeten Joseph Smith:

”Varje man, som har en kallelse att predika till världens invånare, blev ordinerad till denna kallelse i det Stora rådet i himmelen, innan världen var till.”
(Profeten Joseph Smiths lärdomar, s 316)

Som ung man lärde sig John Taylor att arbeta hårt och han utvecklade djup vördnad för Gud.

💡 Låt eleverna identifiera en vana, inställning eller målsättning som de hade tidigt i livet och som har utövat ett fortlöpande inflytande på dem.

Förklara att när John Taylor var elva år flyttade hans far familjen till en liten gård i Hale, Westmoreland i England. John gick i skolan där och arbetade på gården i tre år. Vid 14 års ålder gick han som lärling hos en tunnbindare i Liverpool för att lära sig göra tunnor och fat. När denna affärsverksamhet försvann ett år senare flyttade han till Penrith, Cumberland, där han utbildade sig till träsvarvare. Under de nästkommande fem åren blev han en mästare på att svarva i trä.

Förklara att John Taylors hårda arbete och tidiga erfarenheter var till god nytta för honom under hela hans liv. Förutom att han arbetade hårt och utvecklade fysiska färdigheter, tillväxte han andligen och förberedde sig för att ta emot det återställda evangeliet. Läs följande och låt eleverna söka efter egenskaper hos John Taylor som förberedde honom för evangeliet:

”I barndomen och ungdomen ... hyste han djup vördnad för Gud. För honom var detta någonting självklart, och det fanns inget som han fruktade mer än att kränka honom.

Vid ungefär sexton års ålder hörde han talas om metodismen, och eftersom han förnam större andligt ljus och kraft i deras lärdomar än i ... engelska statskyrkan, blev han metodist. Han var ytterst uppriktig i sin religiösa tro, och mycket mån om att lära sig det som han då ansåg vara sanningen. Eftersom han trodde att 'varje god och fullkomlig gåva kommer från Gud', bad han ofta enskilt. Större delen av sin fritid tillbringade han med att läsa Bibeln, teologiska verk och i bön. I det sistnämnda syftet drog han sig vanligtvis undan till isolerade platser i skogen och på åkrarna. Missionärsandan började vid denna tid att utvecklas inom honom. Han fick en grupp pojkar i hans egen ålder att gå samman med honom i avskild bön, men i allmänhet övergav de honom snart.”
(B H Roberts, *Life of John Taylor* [1963], s 26–27)

John Taylor flyttade till Kanada och tog emot det återställda evangeliet.

☞ Låt eleverna berätta om hur de eller deras familj fick lära sig om evangeliet. Förklara att John Taylor var 16 år när han lämnade engelska statskyrkan och blev medlem i Metodistkyrkan. År 1830 flyttade James och Agnes Taylors familj till Toronto, Kanada, medan John Taylor stannade kvar i Storbritannien för att ordna upp familjens affärer. Han återförenades med familjen 1832. Vid sin ankomst till Kanada träffade och gifte sig John Taylor med Leonora Cannon, och han fortsatte vara aktiv bland metodisterna. De och ett antal personer i Toronto studerade Nya testamentet för att bättre ta reda på vad som utmärkte den forntida kyrkan. Så småningom drog de slutsatsen att samtliga kyrkor kom till korta jämfört med den sanna kyrkan, men de insåg att de inte hade myndighet att återställa den sanna kyrkan.

På våren 1836 begav sig äldste Parley P Pratt, en medlem i de tolv apostlarnas kворum, till Toronto för att predika evangeliet. När äldste Pratt först besökte John Taylor fann han honom artig men ointresserad. Överallt i staden avlog präster och myndighetspersoner äldste Pratts begäran om en plats att predika på. Efter någon tid, med föga hopp om framgång, beslutade han sig för att lämna Toronto och stannade till vid Taylors hem för att ta farväl. Vid denna tidpunkt kände sig John Taylors granne manad att erbjuda mat och husrum åt äldste Pratt och ge honom tillstånd att hålla möten. Äldste Pratt accepterade erbjudandet och började snart predika för John Taylor och de vänner som han studerat Bibeln med.

Gruppen var förtjust över äldste Pratts lärdomar om tro, omvändelse, dop, den Helige Andens gåva och många andra begrepp som de var förtrogna med. Men när han talade om Joseph Smith och Mormons bok var det många i gruppen som vägrade att undersöka mer.

Återge följande uttalande av John Taylor till gruppen:

”Vi är här i avsikten att söka sanningen. Hittills har vi helt och fullt undersökt andra åskådningar och läror och bevisat att de är falska. Varför skulle vi frukta att undersöka mormonismen? Denne man, mister Pratt, har framfört många lärdomar som sammanfaller med våra egna åsikter. Vi har uthärdat en hel del och gjort många uppoffringar för våra religiösa övertygelser. Vi har bett Gud sända oss en budbärare om han har en sann kyrka på jorden. Mister Pratt har

kommit till oss under omständigheter som är anmärkningsvärda, och det finns en sak som gör att vi bör beakta honom, han har kommit till oss utan penningpung och ränsel liksom de forna apostlarna, och ingen av oss har kunnat motbevisa hans läror, varken med hjälp av skrifterna eller genom logik. Jag önskar undersöka hans lärdomar och myndighetsanspråk, och skulle vara mycket glad om några av mina vänner ville förena sig med mig i denna undersökning. Men om ingen vill gå samman med mig så var förvissade om att jag själv skall undersöka det han säger. Om jag finner denna religion vara sann, skall jag ta den till mig, vilka följderna än må bli, och om den är falsk, skall jag avslöja den." (Roberts, *Life of John Taylor*, s 37–38)

Förklara att John Taylor efter detta modiga tillkännagivande började studera evangeliet ännu intensivare. Återge sedan följande information:

"Efter detta började John Taylor mycket uppriktigt undersöka mormonismen. Han skrev ner åtta predikningar som apostel Pratt hållit och jämförde dem med skrifterna. Han undersökte också bevisen på att Mormons bok och Läran och förbunden var gudomligt tillförlitliga. 'Jag gjorde detta till en regelbunden vana i tre veckor', säger han, 'och jag följde med broder Parley från plats till plats.' Resultatet av denna grundliga undersökning var att han blev övertygad, och den 9 maj 1836 döptes han och hans hustru. 'Jag har aldrig tvivlat på någon princip inom mormonismen sedan dess', sade han när han senare i hög ålder berättade hur det gått till när han accepterade evangeliet." (Roberts, *Life of John Taylor*, s 38)

Fråga eleverna:

- Hur förberedde bibelstudier John Taylor för äldste Pratts budskap?
- Hur kan studier i skrifterna bereda er för att ta emot större sanningar?
- Hur kan ni följa John Taylors exempel när det gäller att söka efter och försvara sanningen?

John Taylors omvändelse var till välsignelse för hans vänner och bekanta.

💡 Låt eleverna återge erfarenheter som de har haft eller hört talas om då en ny undersökare eller nyomvänd till kyrkan har hjälpt till med att sprida budskapet om det återställda evangeliet till sina vänner.

Förklara att John Taylor före sitt dop följde med äldste Parley P Pratt under hans första besök på landsbygden i närheten av Toronto i Kanada. Äldste Pratt erinrade sig: "Vi hälsade på hos en mister Joseph Fielding, en bekant och vän till mister Taylor." (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1985], s 128) Joseph Fielding och hans systrar, Mary och Mercy, blev snart medlemmar i kyrkan. Mary Fielding blev senare hustru till Hyrum Smith, mor till Joseph F Smith, kyrkans sjätte president, och farmor till Joseph Fielding Smith, kyrkans tionde president.

Fråga: Vad kan bli underbara följder av att vi sprider evangeliet till en enda person?

John Taylor försvarade profeten Joseph Smith.

💡 Låt eleverna föreställa sig vad de skulle göra om de upptäckte att missionärerna som undervisade dem efter en tid själva kämpade med sina vittnesbörd. Fråga vad de skulle säga till dessa före detta missionärer.

Berätta för eleverna att i mars 1837 besökte John Taylor Kirtland i Ohio för att träffa profeten Joseph Smith. Vid denna tid hade en ekonomisk panikstämning fått många affärsföretag och penninginstitutioner att gå omkull. Människorna i Kirtland klarade sig inte undan denna ekonomiska katastrof och många medlemmar i kyrkan beskyllde profeten för sina penningförluster. Det rådde en anda av klander och avfall i Kirtland. Gå igenom och diskutera med eleverna "Försvarade profeten Joseph Smith" i elevens lektionsbok (s 42–43).

Fråga eleverna: Hur hjälpte John Taylor äldste Parley P Pratt att övervinna sin kamp? Låt eleverna gå igenom Läran och förbunden 1:38 samtidigt som de diskuterar följande frågor:

- Vilka faror ligger det i att tala illa om Herrens profet?
- Varför bör vi särskilt sträva efter att följa profeten under tider av motgångar?

John Taylors valspråk löd: "Guds rike eller ingenting!"

💡 Fråga eleverna om någon av dem har ett personligt valspråk eller något familjens valspråk. Låt dem berätta om sina valspråk för klassen.

Fråga: Hur kan ett valspråk bidra till att vi koncentrerar oss på våra livsmål?

Skriv på tavlan *Guds rike eller ingenting!* och förklara att så löd John Taylors valspråk.

Fråga: Vad säger er detta valspråk om John Taylor?

Låt dem fundera ett ögonblick och skapa ett värdefullt valspråk. Något från ett av deras favoritskriftställen kan ingå i valspråket. Låt eleverna berätta om sina valspråk.

John Taylor visade stort mod när han predikade evangeliet.

💡 Fråga eleverna om de någonsin befunnit sig i ett läge då de känt sig illa till mods eller hotade då de berättat om evangeliet. Tala om för dem att John Taylor befann sig i en sådan belägenhet när han förberedde sig 1837 för att predika evangeliet i närheten av Columbus i Ohio. När kyrkans medlemmar fick veta att de lokala invånarna hade för avsikt att tjära och fjädra honom efter mötet fick John Taylor rådet att ställa in mötet, men istället gjorde det honom ännu mer beslutet att predika. Berätta följande:

John Taylor började med att i korthet tala om den amerikanska frihetstraditionen och om förmånen att ha "rätten att tänka, tala och skriva, rätten att bestämma vem som skall styra dem och rätten att dyrka Gud" förtjänad av "ädla fäder som hellre än att böja sig för en tyranns vilja förpliktigade sitt liv, sitt välstånd och sin heder för att spränga dessa slaveriets bojor och själva få åtnjuta frihet och få lämna den i arv till sina efterkommande, eller dö i försöket". Därefter förkunnade han:

'Jag har fått veta att ni har för avsikt att tjära och fjädra mig på grund av mina religiösa åsikter. Är det den förmånen ni ärvt från era fäder? Är detta välsignelsen de köpte med sitt hjärteblod — är detta er frihet? I så fall har ni nu ert offer, och vi kommer att få uppleva ett offer till frihetens gudinna.' Här slet han upp västen och utbrast: 'Mina herrar, kom med er tjära och era fjädrar, ert offer är redo. Och ni ärevördiga patrioters skuggor, betrakta era vansläktade söners gärningar! Kom nu, mina herrar! Kom nu, säger jag, jag är redo!'

Ingen rörde sig, ingen sade något. Han stod där i sin fulla längd, lugn men trotsig — situationens herre.

Efter en kort paus fortsatte han med sitt tal och predikade oförskräckt och kraftfullt i tre timmar.

När hans tal var slut uppvaktades han av några av de tongivande medborgarna på platsen som uttryckte sin uppskattning över det som de hade hört, och de hävdade, på folkets vägnar, att de inte hade någon avsikt att tjära och fjädra honom, men bröderna hävdade fortfarande att det var folkskarans avsikt, och att tjäran och fjäderna blivit framtagna, men de tystnade av skam till följd av äldste Taylors mod." (Roberts, *Life of John Taylor*, s 54–55)

Fråga: Varför tror ni att folkmassan bestämde sig för att inte tjära och fjädra John Taylor?

Låt eleverna återge erfarenheter som de själva, deras vänner eller familjemedlemmar har haft då de modigt stått upp för sin tro.

John Taylor ordinerades till apostel och kallades att verka som missionär i England.

💡 John Taylor ordinerades till apostel i december 1838, och på sensommaren 1839 gav han sig iväg från sitt hem för att verka som missionär i Storbritannien tillsammans med andra medlemmar i de tolv kvorum. Under tiden äldste Taylor var där undervisade han på Irland, Skottland, Liverpool och omgivande områden. På Isle of Man hade han förmånen att få undervisa i den stad där hans hustru (Leonora Cannon) föddes.

Varhelst John Taylor undervisade hjälpte han människor att förstå att den återställda kyrkan var en uppfyllelse av profetior. Låt en elev läsa John Taylors uttalande i "En missionsrapport till de brittiska heliga" i elevens lektionsbok (s 46). Framhåll hur tacksam han var över evangeliet och över förmånen att få undervisa om det. Inbjud eleverna att berätta om liknande känslor som de kanske hade när deras missioner var slut.

John Taylor bevittnade Josephs och Hyrum Smiths martyrskap.

💡 Låt eleverna läsa och begrunda Läran och förbunden 135:1–3. Fråga dem varför de tycker att det är viktigt med en ögonvittnesskildring av profeten Joseph Smiths och hans bror Hyrums död. Låt en elev läsa följande redogörelse av John Taylor:

"Jag satt vid ett av fönstren som vette mot fängelsets framsida när jag såg ett antal män med svärtade ansikten komma runt hörnet av fängelset på väg mot trapporna. De andra bröderna hade sett samma sak, för när jag gick mot dörren fann jag att broder Hyrum Smith och dr Richards redan lutade sig mot den ... När de befann sig i denna position trodde pöbelhopan, som hade kommit uppför trappan och försökt öppna dörren, att den var låst och sköt ett skott genom nyckelhålet. Till följd av detta hoppade dr Richards och broder Hyrum tillbaka från dörren med ansiktena vända mot den. Nästan ögonblickligen trängde en annan kula genom dörrpanelen och träffade broder Hyrum på vänstra sidan av näsan och trängde in i hans ansikte och huvud. I samma ögonblick träffade en annan kula från utsidan honom i ryggen ... Omedelbart när kulan hade träffat honom föll han raklång till golvet och utropade: 'Jag är dödens!' Han rörde sig aldrig efteråt.

Jag skall aldrig glömma den djupa känsla av sympati och aktning som visade sig i broder Josephs ansikte när han närmade sig Hyrum och lutade sig över honom och utropade: 'O, min stackars käre bror Hyrum!' Men han reste sig genast och med fasta, snabba steg och ett beslutsamt uttryck i ansiktet närmade han sig dörren och drog upp ur fickan den sexpipiga revolver som broder Wheelock hade lämnat kvar, öppnade dörren på glänt och sköt av pistolen sex gånger i rad ... Jag hade i mina händer en stor, kraftig hickorykäpp som broder Markham lämnat där, vilken jag hade [greppat] så snart som jag såg pöbelhopen närma sig, och samtidigt som broder Joseph sköt med pistolen stod jag precis bakom honom. Så snart som han tömt pistolen på kulor tog han ett steg tillbaka och jag intog omedelbart hans plats bredvid dörren, medan han intog den plats jag haft medan han sköt. Broder Richards hade vid detta tillfälle en knölig promenadkäpp i handen som tillhörde mig. Han stod bredvid broder Joseph lite längre bort från dörren, i en sned vinkel, uppenbarligen för att undvika eldgivningen från dörren. Broder Josephs skott fick våra angripare att tveka ett ögonblick. Men mycket snart knuffade de upp dörren en liten bit och trängde in med sina vapen och avlossade dem i rummet. Jag avvärjde dem med min käpp vilket fick kulorna att gå i en annan riktning.

Det var sannerligen en fruktansvärd scen. En eldslåga, lika tjock som min arm, passerade mig när männen avfytrade skotten, och, obehäpnade som vi var, verkade det som en säker död. Jag minns att det kändes som om min sista stund var kommen, men jag vet inte när jag i något kritiskt läge varit mer lugn, fattad och handlingskraftig och agerat med större snabbhet och beslutsamhet. Det var sannerligen långt ifrån behagligt att vara så nära mynningarna på de skjutvapen som spydde ut eld och dödsbringande kulor. Medan jag höll på med att parera vapnen sade broder Joseph: 'Utmärkt, broder Taylor, avvärj dem så gott du kan.' Dessa var de sista ord jag hörde honom uttala på jorden ...

Efter att ha parerat vapnen en stund, vilka nu trängde längre och längre in i rummet, och eftersom jag inte upplevde att jag kunde fly eller finna skydd där, vi var ju nu obehäpnade, slog det mig att vi kanske hade några vänner därute, och att det kanske gick att fly åt det hållet, men här verkade det hopplöst ... Jag rusade fram till fönstret, vilket låg rakt framför fängelsedörren, där pöbelhopen stod, och som dessutom var utsatt för eldgivning från Carthage Greys, som befann sig ungefär 50 meter bort. Det var mycket varmt, vi hade tagit av oss rockarna, och fönstret var öppet så att luft skulle komma in. När jag nått fram till fönstret och just skulle hoppa ut, träffades jag av en kula från dörren ungefär mitt i låret, och den träffade benpipan och gjorde ett hål stort som en kvarts dollar, och trängde därefter ut genom köttet ... Jag föll på fönsterbrädan och ropade: 'Jag är skjuten!' Eftersom jag inte förmådde röra mig kändes det som om jag föll ut genom fönstret, men omedelbart föll jag inåt, av en, vid det tillfället, okänd orsak ... Så snart jag förmådde röra mig kröp jag in under sängen, vilken stod i ett hörn av rummet, inte långt från fönstret där jag blev sårad. Medan jag gjorde detta, och då jag låg under sängen, sårades jag på tre andra platser. En kula trängde in lite nedanför vänstra knäet, och den togs aldrig bort. En annan trängde in i min vänstra underarm, lite ovanför handleden. Den trängde ner genom leden och fastnade i den köttiga delen av handen, ungefär i mitten, lite ovanför övre lillfingersleden. En annan kula slog bort ett

köttstycke stort som en handflata från min vänstra höft och stänkte ner vägen med blod och köttrester ...

Det verkade som om Joseph omedelbart efter mitt försök att hoppa ut genom fönstret gjorde detsamma som jag ... Det första jag lade märke till var ett rop om att han hade hoppat ut genom fönstret. Ett eldupphör följde, pöbelhoppen sprang nerför trapporna och dr Richards gick fram till fönstret ...

Strax efter kom dr Richards fram till mig och talade om att pöbelhoppen brådstörtat hade flytt, och bekräftade samtidigt mina värsta farhågor om att Joseph förvisso var död. Jag kände mig lamslagen, ensam och beklämd över nyheten. När jag tänkte på att vår ädle ledare, den levande Gudens profet, hade fallit, och att jag sett hans bror i dödens kalla omfamning, tycktes det mig som om det uppstått ett tomrum i den mänskliga existensens väldiga verksamhetsområde, och en mörk, dyster avgrund i riket, och att vi var lämnade ensamma. O, så ensam jag kände mig! Så kall, tom och övergiven! ... Vi var lämnade ensamma utan hans hjälp, utan hans framtida vägledning i andliga och timliga ting, och om allting rörande denna värld, eller nästa, hade han talat för sista gången på jorden." (*The Gospel Kingdom*, sammanst av G Homer Durham [1943], s 359–362)

Fråga eleverna:

- Vilket var den "okända orsak" som hindrade John Taylor från att falla ut genom fönstret? (En kula träffade John Taylors klocka och kastade honom tillbaka in i rummet.)
- Hur kan dagens medlemmar i kyrkan på ett lämpligt sätt uppmärksamma och minnas händelserna den 27 juni 1844?
- Hur känner ni er när ni hör John Taylors redogörelse om Josefs och Hyrum Smiths martyrskap?
- Vilka orsaker kan ni komma på till att John Taylors liv mirakulöst räddades vid detta tillfälle? (Han var förutordinerad till att bli en profet. Han utgjorde ett andra vittne till martyrskapet.)

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

År 1877 avled president Brigham Young efter att ha presiderat över kyrkan i 33 år. Under denna period hade många fötts in i kyrkan och många andra hade förenat sig med den. För dessa var president Young den ende ledare för kyrkan som de kände till. Hans ledarskap hade stärkt medlemmarna under många prövningar. När Brigham Youngs jordiska uppgift var avslutad övertog John Taylor hans plats som ledare för kyrkan.

Under de första tre åren efter Brigham Youngs död ledde John Taylor kyrkan som president för de tolv apostlarnas kворum. År 1880, då han blev president för kyrkan, hade kyrkan över 133 000 medlemmar, med 23 stavar, 10 missioner och ett tempel i S:t George i Utah. (Se *2003 Church Almanac* [2003], s 473, 631.)

År 1884 invigde president Taylor templet i Logan. År 1885 gick han under jorden för att undvika de antipolygama förföljelserna. Förenta staterna regering drev igenom Edmunds-Tuckerlagen år 1887, vilken intensifierade förföljelserna mot kyrkan på grund av att man praktiserade månggifte. Lagstiftningen gjorde det möjligt för regeringen att konfiskera kyrkans egendom i ett försök att straffa och kontrollera kyrkans medlemmar. År 1887, samma år som John Taylor dog, hade antalet medlemmar i kyrkan ökat till över 173 000, med 31 stavar, 12 missioner och 2 tempel. (Se *2003 Church Almanac*, s 473, 631.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

John Taylor uttryckte sitt vittnesbörd genom musik.

- 💡 Tala om för eleverna att John Taylor skrev orden till två psalmer i den nuvarande engelska psalmboken: "Go, Ye Messengers of Glory" ["Gå ni, härlighetens budbärare"] (*Hymns*, nr 262) och "Go, Ye Messengers of Heaven" ["Gå ni, himmelens budbärare"] (*Hymns*, nr 327). Om ni har tillgång till någon av dessa psalmer kan ni inleda lektionen med att sjunga den. Be eleverna att välja en rad i psalmen som de tyckte särskilt mycket om och göra sig beredda att berätta varför de tyckte om den.

John Taylor trodde att Herren skulle hjälpa de heliga klara av sina prövningar.

- 💡 Förklara att under John Taylors tid som president drabbades de heliga av många både inre och yttre prövningar. Många medlemmar i kyrkan drevs ut från Illinois till Iowa. Slutligen banade de väg västerut till Saltsjödalen. Återge följande uttalande av president John Taylor om hans inställning till prövningar:

"Vad mig angår, säger jag, låt allt komma som Gud har förordnat det. Jag önskar inga prövningar. Jag önskar inte hemsökelse. Jag vill be till Gud: 'För mig inte in i frestelse, utan fräls mig från det onda, ty riket är ditt och makten och äran.' Men om jordbävningar skallar, blixtar flammor, åskan dundrar och mörkrets makter släpps lösa, onskans ande tillåts härska och ett ont inflytande prövar de heliga och mig själv, så må det ske, för vi är den högste Gudens heliga och allt är väl, allt är frid, allt är rätt och skall så förbli både i tid och i evighet. Men jag önskar inga prövningar. Jag vill inte lägga hinder i vägen för någon, och om jag vet vad jag själv känner så vill jag inte skada någon människa under himlarna, inte ett hårstrå på någons huvud. Jag vill göra gott mot alla. Detta

är de känslor, den anda som evangeliet har inpräntat i mitt hjärta, och som Guds Ande inpräntar i mina bröders bröst. Och om människorna vandrar en oriktig väg, djävulens väg, måste det onda komma över deras egna huvuden.

Jag brukade tänka, att om jag vore Herren så skulle jag inte tillåta att folk prövas som de gör. Men jag har bytt åsikt om den saken. Nu tror jag att jag skulle göra det om jag vore Herren, därför att det rensar ut lågheten och fördärvet som håller sig kring de heliga likt flugor kring sirap." (*The Gospel Kingdom*, sammanst av G Homer Durham [1943], s 332–333)

Fråga eleverna:

- Vad gott kan komma av att övervinna prövningar?
- Hur kan vi vända prövningar och lidanden till positiva erfarenheter och välsignelser?

John Taylor färdades till Saltsjödalen år 1847.

💡 Låt eleverna titta på bilden av John Taylors hem i Nauvoo, Illinois, på sidan 45 i elevens lektionsbok. Fråga hur de tror att John Taylor och andra kunde finna kraft att lämna så vackra hem.

Låt eleverna titta på kartan på sidan 33 i elevens lektionsbok. Förklara att John Taylor inte ingick i det första pionjärkompaniet. I stället utvaldes han av president Brigham Young till att organisera de heliga i Winter Quarters så att de senare det året kunde följa förtruppen. I slutet av juni 1847 inledde en grupp på 1533 personer med 600 vagnar uttåget västerut under ledning av äldsterna Parley P Pratt och John Taylor. Under färden västerut mötte de medlemmar i förtruppen som hade nått fram till dalen och som var på väg tillbaka till Winter Quarters. Återge följande händelse för eleverna, vilken visar äldste Taylors goda förmåga att uthärda svåra påfrestningar:

"Den morgon som äldste Taylors grupp mötte de återvändande pionjärerna snöade det kraftigt. Himlarna var förmörkade, det vackra solskenet som de hade åtnjutit utan ett moln på himmelen i veckor var nu skymt för deras åsyn, och det föll en sex, sju centimeter djup snö. Snö! Och i september, råga på allt! Var det ett sådant klimat de var på väg emot? En del blev modstulna och framtidsutsikterna såg verkligen dystra ut. Men det som gav upphov till rädsla i den lättskrämdes bröst framkallade bara skratt hos äldste Taylor. Han bad dem vara vid gott mod och föreslog med ett skratt att de borde livförsäkra hela kompaniet för 5 dollar per skalle." (B H Roberts, *Life of John Taylor* [1963], s 190)

Förklara att gruppen anlände till Saltsjödalen den 5 oktober 1847. Äldste Taylor började omedelbart bygga ett hem åt sin familj. Bygget blev klart i december 1847. Mindre än två år senare blev han kallad att verka som missionär i Frankrike och Tyskland.

Fråga: Vad kan vi lära oss av John Taylors liv om vikten av att verka som missionär?

Han använde sina förmågor till att försvara tron.

💡 Låt eleverna berätta om något som de är bra på. Fråga sedan: På vilka sätt kan ni använda era talanger till att tjäna Herren och sprida evangeliets budskap?

Förklara att John Taylor var rikligt välsignad med förmågan att skriva. Strax efter återkomsten från en mission i Frankrike och Tyskland blev äldste Taylor invald i Utahs lagstiftande församling. På sommaren 1854 utsågs han att bege sig till New York och presidera över missionen i östra staterna.

Gå igenom "Tryckarmission till New York City" i elevens lektionsbok (s 50). I New York City gav han ut en tidning med namnet *The Mormon* från februari 1855 till september 1857, vilken försvarade de heliga. Äldste Taylors arbete bidrog till att undanröja falska uppfattningar om de heliga i de östra staterna. Han återvände till Utah i augusti 1857 eftersom en federal armé tågade mot Salt Lake City.

Läs med eleverna president Brigham Youngs hyllning av äldste Taylors tidning i sista stycket i "Tryckarmission till New York City" i elevens lektionsbok (s 50).

Fråga: Hur påverkas missionsarbetet runt om i världen av det som publiceras om kyrkan?

Om kyrkan nyligen har omnämnts i er lokaltidning så fråga eleverna om de lade märke till artikeln, och låt dem berätta vad de tyckte om den.

Tala om för eleverna att du kortfattat vill delge dem titlarna på en del som John Taylor skrivit. Denna förteckning hjälper dem att förstå allt som han bidrog med när kyrkan behövde en stark röst för att motverka många negativa artiklar i tidningarna.

Han var redaktör för tre tidningar som publicerades i Nauvoo, Illinois — *Times and Seasons* i tre år, *Nauvoo Neighbor* i två och ett halvt år, och *Wasp* i sex månader. Han var också redaktör för *The Mormon*, en tidning som publicerades i New York, i två och ett halvt år, och han bidrog generöst till tidningarna *Etoile De Deseret* ("Ökenstjärnan") i Paris, och *Zions Panier* ("Sions banér") i Hamburg.

Han var själv författare till många verk, bland annat följande:

- *The Government of God*, Liverpool, 1852.
- *The Mediation and Atonement of Our Lord and Savior Jesus Christ*, Salt Lake City, 1892.
- *Items on Priesthood*, Salt Lake City, 1899.
- *On Marriage, an Official Declaration by John Taylor, President of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, Salt Lake City.
- *Three Nights' Public Discussion Between the Reverends C. W. Cleeve, James Robertson, and Philip Carter, and John Taylor of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, at Boulogne-Sur-Mer, France*, Liverpool, 1850.
- "Reply to Colfax", en lång debatt mellan John Taylor och Förenta staternas vicepresident, Schyler Colfax, om månggifte.

Dessutom skrev han ett antal dikter, de flesta om evangelieinriktade ämnen, och höll bokstavligen hundratals predikningar av hög klass samt presiderade över kyrkan.

Fråga eleverna: På vilka sätt kan ni använda era talanger och andra förmågor till att utföra Herrens verk?

År 1875 omorganiserade Brigham Young de tolv.

- 💡 Förklara att i juni 1875 meddelade president Brigham Young att successionsordningen i de tolv apostlarnas kворum skulle fastställas utifrån hur länge apostlarna varit medlemmar i kворumet, inte av deras ålder. Brigham Young kände att Orson Hyde, som avlägsnades från kворumet den 4 maj 1839, borde ha sin senioritet grundad på sin förnyade kворumtillhörighet den 27 juni 1839, inte utifrån sin ursprungliga ordination 1835. På samma sätt skulle Orsons Pratts senioritet grundas på hans

återinsättning sedan han blivit utesluten den 20 augusti 1842 och omdöpt den 20 januari 1843. Wilford Woodruff, som var ett år äldre än John Taylor, hamnade som nummer två eftersom han ordinerades till apostel efter John Taylor. Dessa förändringar innebar att John Taylor flyttade från fjärde till förste man i senioritet.

Ett stort andligt uppvaknande utmärkte president Taylors ämbetstid.

- 💡 Informera eleverna om att i och med president Brigham Youngs död den 29 augusti 1877 blev John Taylor, senioraposteln, kyrkans presiderande ämbetsman. Han var ledare för kyrkan som president för de tolv apostlarnas kворum i tre år och blev därefter president för kyrkan den 10 oktober 1880. Återge följande beskrivning av denna period i kyrkans historia:

”Stor handlingskraft kännetecknade president Taylors administrering av kyrkans angelägenheter, både inom Sion och utomlands. Han förde med förnyad nit fram arbetet på templen, av vilka tre höll på att uppföras vid den tidpunkt då han övertog ledarskapet. Han beordrade biskoparna att varje vecka hålla prästadömsmöten i sina församlingar [och] stavspresidenterna att månatligen hålla allmänna prästadömsmöten i sina respektive stavar, och han förordnade att det skulle hållas kvartalsvisa konferenser i alla Sions stavar ...

Han var personligen närvarande vid så många av dessa kvartalsvisa konferenser som han kunde, utan att försumma den verkställande delen av sin kallelse, vilken nödvändigtvis upptog en stor del av hans tid och gjorde att han befann sig i Salt Lake City eller i dess närhet. Dit han själv inte kunde bege sig sände han medlemmar av sitt kворum, så att de heliga fick mycket undervisning och många instruktioner av apostlarna, kanske mer än vid någon tidigare tidpunkt i kyrkans historia. Följden blev ett stort andligt uppvaknande bland de heliga.” (Roberts, *Life of John Taylor*, s 329)

Fråga:

- Vilka åtgärder har kyrkan vidtagit för att främja personlig andlig tillväxt?
- Hur uppmuntrar dagens ledare i kyrkan personlig andlig tillväxt?

Jubileumskonferensen markerade kyrkans 50:e år.

- 💡 Låt eleverna föreställa sig att de är skyldiga en stor summa pengar till någon, men de kan inte betala tillbaka. Fråga sedan:

- Hur skulle ni känna er om den här personen efterskänkte er skuld?
- Hur skulle ni känna er om ni kunde få börja på nytt utan någon skuld?

Förklara att april 1880 markerade det 50:e året sedan kyrkan organiserades. President John Taylor uppmanade till ett ”jubileumsfirande”. I samband med jubileet kände han att kyrkan borde följa den forntida sedvänjan i Israel och göra de fattiga skuldfria, de som var skyldiga pengar till Ständiga emigrationsfonden. (Se 3 Mos 25:8–16, 23–55.) Han föreslog att de värdiga och ärliga fattiga som var oförmögna att betala skulle få sin skuld efterskänkt, eller hälften av den totala summa som medlemmarna var skyldiga kyrkan vid denna tidpunkt — 802 000 dollar av en totalskuld på 1 604 000 dollar efterskänktes. Han vädjade till de heliga över hela kyrkan att också efterskänka deras skulder som var oförmögna att betala och lovade dem att om de efterskänkte dessa skulder så skulle också Herren göra detsamma för dem. Han föreslog dessutom att kyrkans medlemmar skulle samla in 1000 kor,

5000 får och skäppor med vete att distribuera till de fattiga. (Se Roberts, *Life of John Taylor*, s 333–335.)

Låt en elev läsa upp president Taylors råd i sista stycket av "Firandet av ett jubelår" i elevens lektionsbok (s 52–53). Fråga:

- Hur tillväxer vi genom att efterskänka andra deras skulder?
- Vilka andliga skulder kan vi ha?

President John Taylor drog sig undan det offentliga livet under sina sista år.

 Tala om för eleverna att den 22 mars 1882 undertecknade Förenta staternas president det förslag som Edmunds Bills lagt fram, vilket tillät att man bötfällde och fängslade dem som utövade månggifte. Den placerade också registreringen av alla röstberättigade i Utah under en federal kontrollmyndighet vid namn Utah Commission, vars plikt det var att avgöra om en röstberättigad utövade månggifte. Om han gjorde det tilläts han inte rösta. Återge följande uttalande av president John Taylor på generalkonferensen i april 1882:

"Som amerikanska medborgare skall vi alla kämpa för våra fri- och rättigheter, garanterade oss av konstitutionen, och oavsett vilka åtgärder som vidtas på grund av ett pöbelaktigt inflytande, av uppeggade och oresonliga män, eller av fientlig lagstiftning, skall vi sakta men säkert kämpa för våra fri- och rättigheter, såväl som för alla amerikanska medborgares och hela människosläktets fri- och rättigheter." (Roberts, *Life of John Taylor*, s 361–362)

Fråga: Varför trodde de heliga så starkt på Förenta staternas konstitution när de förföljdes för sin tro? (Se L&F 101:80.)

Förklara att år 1885 drog sig första presidentskapet undan offentligheten på grund av förföljelsen för att man utövade månggifte. De fortsatte att leda kyrkan från olika platser i Utah. Anmärkningsvärt nog kunde kyrkans ledare åstadkomma mycket trots de förföljelser de utsattes för. Återge följande beskrivning av de bördor som denna förföljelse lade på president Taylor, en börda som andra sista dagars heliga också delade:

"Från och med detta datum [februari 1885], för två och ett halvt år sedan, när han lämnade sitt hem i Salt Lake City, har han inte haft möjlighet att gå över hemmets tröskel igen. För hemmet och dess glädjeämnen, dess behagliga umgänge och dess lyckliga återföringar har han varit en främling. Han har levt som en landsflyktning — en vagabond i landet, borta ifrån den utveckling och goda styrelse som han bidragit så mycket till! Under dessa villkor drabbades en av hans hustrur av sjukdom, och fastän hans hjärta sönderslets av oro vid tanken på hennes tillstånd, och han brann av längtan att få se henne och hjälpa henne i hennes trångmål, var hennes boplats noggrant bevakad av spioner, och när hon var döende letade de efter honom i förhoppningen att kunna fånga honom! Sålunda berövades hon förmånen att få se hans älskade ansikte, och han fick inte ens den sorgliga trösten att få bevittna eller ta någon del i begravningsgudstjänsten för henne." (Roberts, *Life of John Taylor*, s 412–413)

John Taylor var ett exempel på beslutsamhet och redbarhet.

💡 När du avslutar lektionen om president John Taylor, gå då med eleverna igenom "Avled i exil" i elevens lektionsbok (s 55). Fråga:

- Nämn några exempel i president Taylors liv på hur han behandlade "varje fråga ... djärvt".
- President Taylors rådgivare kallade honom en "levande martyrför sanningen". På vilka sätt beskriver dessa ord president Taylors exempel på tjänande?

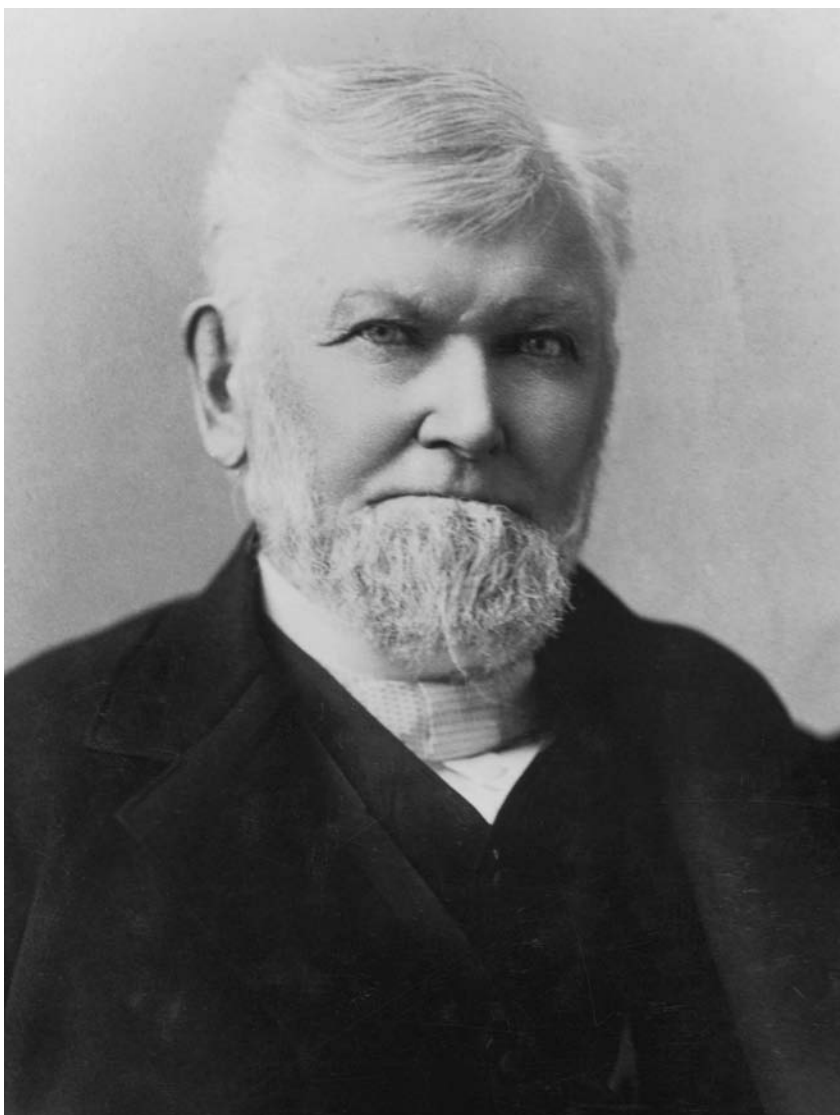
Vid president Taylors begravning sade äldste Lorenzo Snow, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum, som hade verkat med honom i kyrkans presiderande råd, om John Taylor:

"De sista dagars heliga känner att de har förlorat en vän, att vi har förlorat en mäktig rådgivare, att vi har förlorat en av de största män som har stått på jorden sedan Guds Sons dagar — en man vars dygd, vars redbarhet, vars beslutsamhet att följa rättfärdighetens väg är känd, och välkänd." (Roberts, *Life of John Taylor*, s 443)

KAPITEL 4

Wilford Woodruff

KYRKANS FJÄRDE PRESIDENT

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Wilford Woodruff föddes den 1 mars 1807 i Farmington i Connecticut. Under de första decennierna av hans liv inträffade sådana världshistoriska händelser som Napoleons nederlag i Waterloo år 1815 och uppkomsten av oberoende nationer i Latinamerika med hjälp av män som Simón Bolívar och José de San Martín. Under denna tid fortsatte den industriella revolutionen att bidra till stora förändringar över jorden. Stora tilldragelser ägde rum över hela världen, men Wilford Woodruff hade en uppgift i en långt viktigare händelse — kyrkans återställelse och upprättande. Som historiker, dagboksförare och journalist dokumenterade han återställelsen, och hans skrivelser har varit till välsignelse för de sista dagars heliga över hela världen.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Frågor om Wilford Woodruffs tidiga år.

- 💡 Låt eleverna tala om vilka av följande påståenden som är riktiga och vilka som är felaktiga:
1. Kyrkans fem första presidenter föddes mellan 1801 och 1814. (Rätt.)
 2. Profeten Joseph Smith var yngre än Wilford Woodruff. (Fel: Joseph Smith föddes 1805; Wilford Woodruff 1807.)
 3. George Washington, Förenta staternas förste president, var fortfarande i livet när Wilford Woodruff föddes. (Fel: George Washington avled år 1797.)
 4. USA:s president Abraham Lincoln och den engelske biologen Charles Darwin var samtida med Wilford Woodruff. (Rätt: Lincoln levde från 1809–1865 och Darwin från 1809–1882.)
 5. Thomas Jefferson var Förenta staternas president när Wilford Woodruff föddes. (Rätt.)
 6. Staten Utah gav sitt stöd åt USA:s president Abraham Lincoln under inbördeskriget på 1860-talet. (Fel: Utah blev inte självständig stat förrän 1896.)

Wilford Woodruffs föräldrar och förfäder grundlade en arvedel av hårt arbete.

- 💡 Förklara för eleverna att Wilford Woodruffs föräldrar var Aphek och Beulah Thompson Woodruff. Wilfords mor avled när han bara var 15 månader. Aphek, som då var far till tre söner, gifte sig med Azubah Hart, som sedermera födde sex barn. Wilford Woodruffs förfäder var kända för att arbeta hårt. Läs följande uttalande av Wilford Woodruff för klassen:

”Min farfars far, Josiah Woodruff, blev nästan hundra år gammal och ägde en järnhälsa. Han utförde mycket kroppsarbete nästan ända till sin död ...

Min farfar, Eldad Woodruff, var Josiahs tredje son. Han föddes i Farmington, Hartford Co, Connecticut, år 1751, och hade också god fysik. Det sades att han i många år arbetade mer än någon annan man i Hartford county, och på grund av överansträngning i samband med att han högg timmer, drabbades han av reumatism i sin högra höft, vilket orsakade kraftig begränsning av rörelseförmågan under flera år före sin död ...

Min far [Aphek Woodruff] var kraftigt byggd och arbetade mycket hårt. Vid arton års ålder började han arbeta vid en kvarn där spannmål maldes och ved sågades upp, och där var han i omkring 50 år. Under större delen av tiden arbetade han arton timmar om dagen." ("History of Wilford Woodruff", *Millennial Star*, 18 mar 1865, s 167–168)

Tala om för eleverna att Aphek och Azubah Woodruff arbetade hårt för att förse sina barn med livets nödtröft. De undervisade sina barn om vikten hårt arbete, oberoende och självständighet, egenskaper som Wilford Woodruff lärde sig väl. Återge följande uttalande av Wilford Woodruff:

"I april 1827 tog jag hand om min mosters, Helen Wheelers, spannmålskvarn, vilken jag drev i tre år. I maj 1830 fick jag ansvar för Mr Collins, yxtillverkarens kvarn i South Canton, Conn. Efter ett år skrotades den för att bana väg för andra maskiner. I mars 1831 tog jag hand om den kvarn som ägdes av Mr Richard B Cowles från New Hartford, Conn. På våren 1832, i sällskap med min äldsta bror Azmon, begav jag mig till Richland, Oswego Co, New York, där jag köpte en gård och ett sågverk och etablerade mig inom affärsvärlden." ("History of Wilford Woodruff", *Millennial Star*, 18 mar 1865, s 168)

Han utsattes för många farliga situationer under sin barndom och ungdom.

💡 Låt eleverna gå igenom "De första åren kantades av olyckshändelser" i elevens lektionsbok (s 58–60), och be dem nämna några av de missöden och livshotande situationer som Wilford Woodruff råkade ut för. Låt en elev läsa upp sista stycket i kapitlet. Diskutera med detta stycke som grund svaren på följande frågor:

- Hur påverkade de olyckor Wilford Woodruff var med om hans insikt om Gud?
- Vilka egenskaper utvecklade Wilford Woodruff till följd av sina upplevelser?

Han studerade Bibeln noggrant.

💡 I sin ungdom studerade Wilford Woodruff Bibeln och lärde sig hur den tidiga kyrkan var organiserad. Återge följande uttalande av Wilford Woodruff om hans studier i skrifterna när han var ung:

"I ... sabbatsskolan läste jag Nya testamentet. Jag lärde mig vers efter vers, kapitel efter kapitel. Vad lärde mig testamentet? Det lärde mig livets och frälsningens evangelium, ett evangelium fyllt med kraft inför himlarna och på jorden. Det lärde mig att kyrkans organisation utgjordes av profeter, apostlar, herdar och lärare, som gav hjälp och vägledning. Till vad? 'De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp, tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till ett sådant mått av manlig mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus.' [Ef 4:12–13] Dessa är de ting jag lärde mig, och de gjorde intryck på mig. Jag trodde på dem, ändå hade jag aldrig hört någon präst eller teolog undervisa om dem. Under de första åren som vuxen besökte jag nästan varje tillgängligt kyrkosamfundets möten ...

Detta var min uppfattning i min ungdom. Jag trodde inte att dessa gåvor och nådegåvor hade tagits bort, utan det var människobarnens otro som var orsaken." (*Deseret Weekly*, 6 apr 1889, s 450)

Fråga eleverna:

- Hur förberedde Wilford Woodruff sig på att känna igen och finna sanningen?
- Vad kan vi göra för att bättre förbereda våra hjärtan och sinnen på att ta emot kunskap om evangeliet?

Han omfattade evangeliet.

💡 Låt eleverna fundera över första gången som de kan komma ihåg att de lyssnade till en predikan om evangeliet eller första gången som en sådan predikan blev begriplig för dem och de kände att budskapet var sant. Förklara att Wilford Woodruff för första gången hörde evangeliet predikas av en medlem i kyrkan den 29 december 1833. Berätta vad han senare skrev om upplevelsen:

”För första gången i mitt liv träffade jag en äldste från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det var Zera Pulsipher. Han sade till mig att han var inspirerad av Herren. Han hade tröskat säd i sin lada när Herrens röst kom till honom och bad honom att stå upp och bege sig norrut. Herren hade ett uppdrag åt honom där. Han bad broder [Elijah] Cheney, en granne och medlem i kyrkan, om hjälp. De färdades 10 mil till fots ... i djup snö, och den första plats de kände sig manade att besöka var det hus där min bror och jag bodde. De gick in i huset och talade med min brors hustru, och de berättade för henne vilka de var och vad de hade för ärende. De berättade för henne att de känt sig inspirerade att bege sig norrut, och att de inte känt sig manade att stanna någonstans förrän de kom till detta hus. När de berättade för henne om sina principer sade hon att hennes make och svåger var män som trodde på dessa principer, och att de hade bett om dem i åratal. De gjorde upp om att hålla ett möte i skolhuset på vår gård.

Jag kom hem på kvällen och min svägerska berättade för mig om detta möte. Jag hade släpat timmer från Lake Ontarios strand (jag ägnade mig åt skogsbruk), och jag släppte ut mina hästar på bete, och utan att stanna för att äta någonting gick jag till mötet. Jag fann huset och gårdsplanen fyllda med människor. Jag lyssnade för första gången i mitt liv på en predikan av denna kyrkas äldster. Detta var vad jag hade sökt efter alltsedan pojkkåren. Jag bjöd männen att komma hem till mig. Jag lånade Mormons bok och satt uppe hela natten och läste. På morgonen sade jag till broder Pulsipher att jag ville bli döpt. Jag hade fått ett vittnesbörd om att dessa principer var sanna. Jag själv och min bror ... gick fram och blev döpta — de två första i detta område.”
(*Deseret Evening News*, 1 mar 1897, s 1; ändrad styckeindelning.)

Tala om för eleverna att äldste Pulsipher döpte och konfirmerade Wilford Woodruff bara två dagar efter detta första möte, i en å den 31 december 1833. Fråga: Varför tror ni att Wilford Woodruff kunde känna igen och ta emot evangeliet så snabbt?

Observera: Istället för att läsa föregående avsnitt vill du kanske visa dramatiseringen av Wilford Woodruffs omvändelse i presentation 2, ”Det stora avfallet”, i *Läran och förbunden och kyrkans historia — Video, Presentation 1–12* (artikelnr 56786 180) eller *Läran och förbunden och kyrkans historia DVD Presentation 1–22* (artikelnr 54012 180). Den finns också som presentation 1, ”Ett sökande efter sanningen”, på kyrkans video *Lärdomar från Läran och förbunden och kyrkans historia* (artikelnr 56933 180).

Han berättade för sin vän Robert Mason om sin glädje över att ha funnit det återställda evangeliet.

💡 Låt eleverna läsa de två första styckena ur "Robert Mason berättade om sin syn" i elevens lektionsbok (s 60–61). Sammanfatta resten av detta avsnitt. Förklara att när Wilford Woodruff blivit döpt skrev han ett brev till Robert Mason. Wilford Woodruff förklarade:

"Jag ... berättade för honom att jag funnit den Kristi kyrka som han berättat för mig om. Jag berättade för honom om dess organisation och om framkomsten av Mormons bok, att kyrkan hade profeter, apostlar och alla gåvorna och välsignelserna i den, och att rikets och Kristi kyrkas sanna frukt var uppenbar bland de heliga så som Herren visat honom i hans syn. Han fick mitt brev, läste det många gånger och handskades med det så som han handskats med frukten i synen, men han var mycket gammal och dog snart. Han levde inte tillräckligt länge för att någon äldste skulle hinna utföra evangeliets förrättningar för honom.

Så fort jag fick ett tillfälle, efter det att läran om dop för de döda uppenbarats, lät jag döpa mig för honom." ("Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 23 maj 1881, s 335)

Fråga eleverna:

- Hur har ert liv konkret påverkats eller förändrats av missionärsarbete?
- Vad gjorde intryck på er i Robert Masons redogörelse?
- Hur hjälper oss hans erfarenhet att förstå betydelsen av tempeltjänst?

Han kände en stor önskan att predika evangeliet.

💡 Berätta vad Wilford Woodruff skrev om den stora önskan han kände att bära sitt vittnesbörd för andra när han först hörde evangeliet:

"Jag kände att det var min plikt att inte lämna [deras] hus utan att bära vittne om sanningen för människorna." (Journal of Wilford Woodruff, 31 dec 1834, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas arkiv; standardiserad stavning och interpunktion.)

Förklara att Wilford Woodruff strax efter sitt dop färdades till Missouri med Sions läger. Under månaderna efter Sions läger fortsatte hans önskan att predika evangeliet att växa, tills han bad till Herren om förmånen att få vara missionär. Läs följande uttalande av Wilford Woodruff om sin bön om att få gå på mission:

"Jag hade en stor önskan att få predika evangeliet, vilken jag inte nämnde för mina bröder. Men en söndagskväll gick jag ensam ut i skogen och vädjade till Herren i uppriktig bön om att öppna vägen för mig så jag kunde få gå ut och predika evangeliet för jordens invånare. Herrens Ande bar vittne om att mina böner hade hörts och skulle besvaras. Jag reste mig upp, glad till sinnet, och gick ungefär två hundra meter innan jag träffade på Elias Higbee, en högräst som jag hade bott hos i några månader. Medan jag talade med honom sade

han: 'Broder Wilford, Herrens Ande talar om för mig att du bör ordineras och gå ut på mission.' Jag svarade: 'Jag är redo.'" (*History of Wilford Woodruff*, *Millennial Star*, 25 mar 1865, s 183)

Tala om för eleverna att den 5 november 1834 ordinerades Wilford Woodruff till präst på ett högrådsmöte i Missouri, och han kallades att gå på mission till södra Förenta staterna. Fråga:

- Varför tror ni att Wilford Woodruff var så ivrig att utföra missionärsarbete?
- Vad kan blivande missionärer göra för att kunna svara "Jag är redo", som Wilford Woodruff gjorde?

Gå igenom "Missionär som erfor änglabetjäning" i elevens lektionsbok (s 63). Framhåll för eleverna att den Helige Andens gåva och kraft är tillgänglig för alla medlemmar i kyrkan. Fråga: Hur vägleder och stärker den Helige Anden människorna i deras missionärsarbete?

Han ville bli arvinge till det celestialet riket.

- 💡 Tala om för eleverna att Wilford Woodruff bestämde sig för att bygga upp Sion. Läs följande utdrag från hans dagbok och be att eleverna klargör de olika beslut som han fattade:

"Eftersom jag trodde att det var de sista dagars heligas plikt att helga och inviga all sin egendom tillsammans med sig själva till Gud för att bli rättmätiga arvingar till Guds celestialet rike ... helgade jag [mig själv och min egendom] åt Gud för att bli laglig arvinge till Guds celestialet rike ... Jag helgade [mig själv och min egendom] inför biskopen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Clay County den 31 december 1834. Följande är en kopia av helgelsen:

'Clay Co., Missouri, 31 dec 1834. Det göres vederligt att jag, Wilford Woodruff, frivilligt sluter förbund med min Gud att jag frivilligt helgar och inviger mig själv tillsammans med all min egendom och mina tillhörigheter åt Herren i avsikt att bistå i uppbyggandet av hans rike och hans Sion på jorden, så att jag må hålla hans lag. Jag lägger allt inför hans kyrkas biskop, så att jag kan bli en rättmätig arvinge till Guds celestialet rike.'" (*Journal of Wilford Woodruff*, 17 mar 1857)

Fråga: På vilka sätt kan ni helga er själva och er egendom för att bygga upp Guds rike?

Fråga eleverna varför det är viktigare att behåga Gud än människor. Läs sedan följande uttalande av Wilford Woodruff och låt eleverna lyssna på hans förklaring:

"Det är bättre att utstå slag för Kristi vittnesbörd, än att lida och falla genom våra egna synder och överträdelser, och därefter vara tvungen att lida. Jag skulle hellre besegla mitt vittnesbörd med mitt blod, och lägga min kropp att vila i graven, och låta min ande gå över till andra sidan slöjan, för att få njuta av en lång evighet av ljus, sanning, välsignelser och kunskap som Herren förlämnar varje människa som håller hans lag, än att tillbringa några få år med jordisk njutning, och bli berövad dessa välsignelser och umgänget med mina vänner och bröder på andra sidan slöjan." (*The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham [1946], s 278–279)

Fråga: Hur kan ett evigt perspektiv påverka de beslut ni fattar?

Han uppväckte sin hustru Phoebe från de döda.

💡 Förklara att Wilford Woodruffs hustru Phoebe blev svårt sjuk då han ledde en grupp heliga från Maine till Illinois. Återge vad som hände när han välsignade henne under hennes sjukdom:

”Den 3 december [1838] var min hustru mycket svag. Jag tillbringade dagen med att ta hand om henne och följande dag återvände jag till Eaton [en närliggande stad] för att hämta några saker åt henne. Hon tycktes bli allt sämre och på kvällen lämnade uppenbarligen hennes ande hennes kropp och hon var död.

Systrarna samlades gråtande runt hennes kropp medan jag sorgset betraktade henne. Guds ande och kraft började vila på mig till dess att min själ, för första gången under hennes sjukdom, fylldes av tro, trots att hon låg död framför mig.

Jag hade lite olja som var invigd ... i Kirtland. Jag tog den och invigde den på nytt inför Herren för att smörja de sjuka. Jag böjde mig sedan ned inför Herren och bad om min ledsagarinnas liv, och jag smorde henne ... Jag lade mina händer på henne och i Jesu Kristi namn näpste jag dödens och förstörarens makt och befalldes desamma att avlägsna sig från henne, och befalldes livets ande att träda in i hennes kropp.

Hennes ande återvände till hennes kropp, och från den stunden var hon helbrägdagjord, och vi ville alla prisas Guds namn och förlita oss på honom och lyda hans bud.

Medan detta pågick med mig (berättade min hustru efteråt) lämnade hennes ande hennes kropp och hon såg sin kropp ligga på sängen och att systrarna grät. Hon såg på dem, på mig och på sitt lilla barn, och medan hon betraktade oss kom två personer in i rummet. ... En av dessa budbärare sade henne att hon kunde välja: hon kunde gå för att vila i andevärlden, eller kunde hon, på ett villkor, få förmånen att återvända till sin kropp och fortsätta sitt verk på jorden. Villkoret var att hon kände att hon kunde stå vid sin makes sida och med honom genomgå alla de bekymmer, prövningar och svårigheter i livet som han skulle kallas att genomgå för evangeliets sak ända till slutet. När hon betraktade sin makes och sitt barns situation sade hon: 'Ja, jag vill göra det!'

I samma ögonblick som detta beslut fattades vilade trons kraft på mig, och när jag välsignade henne kom hennes ande in i hennes kropp ...

På morgonen den 6 december sade Anden till mig: 'Stå upp och fortsätt din färd!' och genom Guds barmhärtighet kunde min hustru resa sig, klä sig och gå till vagnen, och vi fortsatte glada vår färd." ("Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 3 okt 1881, s 639)

Wilford Woodruff förde en noggrann uppteckning över sina erfarenheter i sin dagbok.

💡 Lägg fram en hög med böcker med sammanlagt flera tusen sidor. Fråga eleverna hur lång tid det skulle ta för dem att skriva så många dagbokssidor. Förklara för dem att Wilford Woodruff regelbundet förde dagbok över de händelser som han bevittnade i kyrkan. Några av hans dagböcker innehåller den enda kända tillgängliga uppteckningen över profeten Joseph Smiths och president Brigham Youngs

predikningar. På ett möte år 1857 talade äldste Wilford Woodruff, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, om varför han kände sig motiverad att föra dagbok:

”Jag har haft detta ... ämne i mitt sinne alltsedan jag blev medlem i kyrkan. Jag har inspirerats till att föra dagbok och till att skriva ner kyrkans historia så långt det var möjligt för mig. Jag förstod inte varför jag kände så starkt för detta under kyrkans första tid, men nu förstår jag det. Jag hörde sällan broder Joseph eller de tolv predika eller undervisa om någon princip utan att känna mig lika illa till mods som en fisk på torra land till dess jag skrivit ner det. Sedan kändes det bra. Jag kunde skriva ner en predikan nästan ord för ord en vecka efter det att Joseph hållit den, och efter det att den skrivits ner togs den bort från mitt sinne. Detta var en gåva från Gud till mig och jag har fört en uppteckning över nästan varje dag i mitt liv under de senaste 24 åren. Jag kunde varje dag redogöra för vad jag gjort, vilket sällskap jag befunnit mig i och vad som ägt rum i min omgivning samt eventuella lärdomar eller råd från kyrkans presidentskap, förutom när jag visste att protokollförare hade skrivit ner deras tal, och jag har uppmanat de tolv och samtliga kворum i kyrkan att göra detsamma, att föra en uppteckning över sina möten och om Guds handlande mot dem, och att alla män som bär prästadömet skall föra en uppteckning över sina liv, särskilt över alla sina officiella handlingar i kyrkan och Guds rike.” (Journal of Wilford Woodruff, 17 mar 1857)

Berätta också vad han skrev vid ett annat tillfälle:

”Jag vill säga till mina unga vänner att det är till stor välsignelse för dem själva, och deras barn efter dem, om de för dagbok över vad som händer dem själva och deras omgivning ...

’Vad skall jag skriva?’ undrar ni. Skriv om allting som är värt att bevara, eller det bästa ni har, och om ni börjar med detta medan ni är små, blir det lätt för er att fortsätta när ni blir män och kvinnor. Hur angenämt vore det inte för er och era barn att om trettio, femtio eller åttio år kunna slå er ner och läsa vad som hände i er barndom och ungdom! Skulle inte ni vilja läsa vad som hände våra fäder och mödrar och deras föräldrar när de var små och under deras liv? Men syftet är inte så mycket att få er att föra dagbok medan ni är små, som att få er att fortsätta med det sedan ni blivit män och kvinnor, ja, under hela ert liv. Det finns ett särskilt behov av detta i den generation ni lever i, för den generation ni lever i är viktigare än någon annan som funnits tidigare, och det är långt mycket viktigare att ni tidigt börjar föra dagbok och fortsätter med detta hela ert liv, än att andra generationer gör det.

Ni är Sions barn, och era föräldrar har av Gud kallats till att bygga upp Kristi kyrka och Guds rike på jorden i de sista dagarna, och snart kommer era föräldrar att vara döda och ni måste inta deras platser. Ni kommer att bli fäder och mödrar, och dessa små pojkar ... blir profeter, apostlar och äldster, och ni får leva och resa och predika evangeliet och ta emot Herrens ord. Då är det mycket viktigt att ni för dagbok och skriver ner en redogörelse över Herrens handlande mot er.” (”Keep a Journal”, *Juvenile Instructor*, 1 jan 1867, s 5)

Gå med eleverna igenom ”Förde uppteckningar” och ”Vittnade om att skriva dagbok och varnade framtida historiker” i elevens lektionsbok (s 65–66). Fråga sedan:

- Varför kände Wilford Woodruff att hans liv hade bevarats? (Se det sista stycket i "Förde uppteckningar".)
- Vilka händelser skulle ni kunna skriva ner i er dagbok som berör kyrkans historia så som ni har bevittnat den?
- Vad vinner man själv på att föra dagbok?

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Wilford Woodruff var ofta känd som "Wilford den trofaste". Under sin livstid predikade han evangeliet i Förenta staterna och i Storbritannien. Han döpte många människor in i kyrkan och han skrev tusentals dagbokssidor med information, vilka återspeglade över 60 år av kyrkans historia. Han presiderade över kyrkan under några av de mest betydelsefulla händelserna i dess historia, däribland månggittets upphävande, invigningen av Salt Lake-templet och Utahs statsbildning. Wilford Woodruff var missionär, mjölnare, tryckare, lantbrukare, pionjär, kolonisationsman, make, far, apostel och Herren Jesu Kristi profet.

Wilford Woodruff verkade som apostel i över 50 år innan han blev president över kyrkan. År 1889, det år han blev president, hade kyrkan ungefär 183 000 medlemmar, med 32 stavar, 12 missioner och 3 tempel. Han verkade som president i över nio år. År 1898, det år Wilford Woodruffs dog, hade kyrkan vuxit till över 267 251 medlemmar, med 40 stavar, 20 missioner och 4 tempel. (Se *2003 Church Almanac*, s 473, 631.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Han ordinerades till apostel.

- 💡 Förklara för eleverna att medan Wilford Woodruff arbetade på Fox Islands (utanför Maines kust) i augusti 1838, fick han veta i ett brev från Thomas B Marsh att han utvalts genom uppenbarelse till att fylla en av vakanserna i de tolv apostlarnas kворum. Han uppmanades att komma till Missouri för att bli ordinerad. Men innan han kunde komma blev de heliga beordrade att ge sig av från staten Missouri av guvernör Lilburn W Boggs. Wilford Woodruff tillbringade vintern 1838 i Illinois, och på våren anslöt han sig till de heliga i Quincy, Illinois. Därifrån färdades han med Brigham Young till Far West i Missouri. Den 26 april 1839, medan han stod på tempelplatsen i Far West, ordinerades Wilford Woodruff till apostel av Brigham Young. Efteråt gav de, som de anmodats genom uppenbarelse, sig av på sina missioner till Storbritannien. (Se L&F 118:5–6.)

Han var en hängiven missionär.

- 💡 Fråga eleverna om de känner någon som har verkat som missionär mer än en gång. Tala om för dem att Wilford Woodruff periodvis verkade på missionsfältet under 13 av sina första 16 år som medlem i kyrkan. Han verkade i södra Förenta staterna (1834–1836), östra Förenta staterna och Fox Islands (1837–1838), Storbritannien (1839–1841), en andra gång i östra Förenta staterna (1844), Storbritannien (som president för Europamissionen; 1844–1846), och åter i östra Förenta staterna (1848–1850).

Förklara att under kyrkans tidiga dagar kom en hög procentuell andel av de nyomvända från England. Wilford Woodruff och de som undervisades av honom påverkade tusentals att bli medlemmar i kyrkan och komma till Kristus. Han och andra missionärer var så framgångsrika att år 1851 fanns det dubbelt så många medlemmar som bodde i Storbritannien (omkring 30 000) än i Förenta staterna (omkring 15 000). Återge följande uttalande av president Heber J Grant om president Woodruff:

”Jag bär vittne om att Wilford Woodruff verkligen var den levande Gudens tjänare och en sann Guds profet. Wilford Woodruff, en ödmjuk man, omvände och döpte hundratal människor inom några månader i Herefordshire, England. Inom åtta månader, som jag nu minns det, döpte han mellan 1500 och 2000 själar. Jag tror inte att någon man som någonsin vandrat på jordens yta har varit bättre än han på att predika omvändelse till Jesu Kristi evangelium.”
(Conference Report, jun 1919, s 8)

Gå igenom och diskutera ”Verkade som missionär i England” i elevens lektionsbok (s 65).

Fråga: Vilka faktorer, förutom dopen, bidrar till en framgångsrik mission?

Låt en elev läsa följande kommentar medan eleverna lägger märke till andra sätt varpå Wilford Woodruff var en framgångsrik missionär:

Wilford Woodruff skrev ner följande sammanfattning av året 1840 i sin dagbok:
”Den första dagen 1840 befann jag mig i sällskap med äldsterna J Taylor och T Thurley ombord på postångaren Oxford på Atlanten ... och den sista dagen var jag i sällskap med äldste Kimball i ... London, den stora metropolen i England och i världen. Detta har varit ett viktigt år för mig själv, för alla de heliga, och för världen i stort i många avseenden. Aldrig har jag haft ett intressantare år än 1840. Aldrig har jag blivit ombedd att göra större uppoffringar eller fått större välsignelser. Jag har blivit ombedd att uppoffra umgänget med min hustru och mina barn, att inte en enda gång få se deras ansikten, och en av dem har tagits ur tiden. (Sarah Emma har gått bort för att aldrig mer beskådas i detta liv.)

Hela året har tillbringats i ett främmande land för att bekämpa villfarelser med evig sanning, och bemöta många motsägelser från syndare som angriper sanningen, och jag har stenats, hånats och motarbetats. Ändå har Herren välsignat mig med en riklig skörd av själar som insegel på min verksamhet. Många hundra har tagit emot ordet med glädje och fröjdar sig nu över det nya och eviga förbundet, vilket de heliga lever efter med ett levande hopp om att få komma samman i vår Guds celestiala härlighet. Jag känner mig mycket tacksam mot min himmelske Fader för hans stora godhet och kärleksfulla vänlighet mot mig och mina bröder under det gångna året, och må Herren alltjämt vara med oss under det år vi har framför oss.” (Journal of Wilford Woodruff, 31 dec 1840, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv; standardiserad stavning och interpunktion.)

Bland de ”arbetets frukter” som äldste Woodruff nämnde det året ingår följande: Under året färdades han 719 mil, höll 230 möten, besökte 14 konferenser, döpte 336 personer och hjälpte till att döpa 86 andra, konfirmerade 420 personer och hjälpte till att konfirmera 50 andra, ordinerade 18 äldster, 97 präster, 34 lärare, 1 diakon, välsignade 120 barn, välsignade 120 människor som var sjuka, hjälpte till att samla in 1000 pund för att trycka *Millennial Star*, 3000 exemplar av psalmboken och 5000 exemplar av Mormons bok, och hjälpte 200 medlemmar av kyrkan att emigrera till Nauvoo och Iowa. Han skrev 200 brev, fick 112 brev och angreps av 4 pöbelhopar. (Se Journal of Wilford Woodruff, 31 dec 1840.)

Fråga eleverna:

- Vad säger oss detta om Wilford Woodruffs arbete som missionär?
- Vilka egenskaper i Wilford Woodruffs karaktär hjälpte honom att utföra Herrens verk?

Joseph och Hyrum Smith led martyrdöden medan Wilford Woodruff var på mission.

💡 Låt eleverna fundera över hur svårt det skulle vara att höra att en kär vän dött medan ni bodde på annan ort. Förklara att profeten Joseph Smith och hans bror Hyrum led martyrdöden den 27 juni 1844, medan större delen av de tolv apostlarnas kворum var på mission.

Några veckor senare skrev äldste Woodruff i sin dagbok:

”Jag har aldrig utgjutit en tår sedan jag fick höra talas om profeternas död förrän nu på morgonen, men hela min själ har känts spänd som stål.

Äldste B Young anlände till Boston den här morgonen. Jag promenerade med honom till 57 Temple Street och besökte syster Vose. Broder Young gick och lade sig och jag tog den stora fätöljen och här dolde jag mitt ansikte och för första gången gav jag utlopp för mina känslor av sorg över profeten och kyrkans patriark, Joseph och Hyrum Smith, vilka mördades av en hednisk pöbelhop. Efter att ha badat i en flod av tårar kände jag mig lugn.” (Journal of Wilford Woodruff, 17 jul 1844)

Joseph Smith överlämnade rikets nycklar till de tolv.

💡 Förklara att under apostlarnas sista möte med profeten Joseph Smith, innan de gav sig iväg på sina missioner, gav han dem instruktioner om hur verket skulle föras vidare efter hans död. Låt en elev läsa följande uttalande av Wilford Woodruff för klassen:

”Jag är nu övertygad om att profeten Joseph hade en klar föraning om att detta var det sista möte vi skulle hålla tillsammans här i köttet. Vi hade fått våra begåvningar, vi hade fått alla välsignelser beseglade på vårt huvud som någonsin givits till apostlar och profeter på jorden. Vid det tillfället reste sig profeten Joseph och sade till oss: ’Bröder, jag har önskat leva för att se detta tempel uppfört. Jag kommer inte att leva så länge, men det gör ni. Jag har beseglat på era huvuden alla Guds rikets nycklar. Jag har beseglat på er varje nyckel, kraft, princip som himlens Gud uppenbarat för mig. Och vart jag än går och vad jag än gör, så vilar riket på er.’

Undrar ni inte varför vi, som apostlar, inte förstod att Guds profet skulle tas bort från oss? Men vi förstod det inte. Apostlarna på Jesu Kristi tid förstod inte vad Frälsaren menade när han sade till dem: ’Jag går bort. Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er.’ Inte heller förstod vi vad Joseph menade. ’Men’, sade han, efter att ha gjort detta, ’ni Guds Lamms apostlar, mina bröder, detta rike vilar på era skuldror. Nu måste ni räta på axlarna och bära upp riket.’ Och han fällde också denna mycket märkliga kommentar: ’Om ni inte gör det, blir ni fördömda.’

Jag är den siste i livet som har hört denna förkunnelse. Och det var sant, det han sade. Ty skulle inte de män som hållit Guds rikets nycklar eller apostlaskapet i denna kyrka ha kommit under fördömelser, och skulle inte Guds vrede ha

vilat på dem om de övergivit dessa principer och förnekat dem och vänt sig från dem, och börjat tjäna sig själva i stället för Herrens verk vilket överlämnats i deras händer?" (*Discourses of Wilford Woodruff*, s 71–72)

Fråga: När en värdig prästadömsbärare dör, bär han då fortfarande prästadömet i andevärlden? Läs och diskutera sedan följande uttalande av Wilford Woodruff:

"Samma prästadöme existerar på andra sidan slöjan. Varje man som är trofast tillhör sitt kворum där. När en man dör och hans kropp läggs i graven så förlorar han inte sin ställning. Profeten Joseph Smith innehade nycklarna till denna tidsutdelning på denna sida av slöjan och han kommer att inneha dem under evighetens oräkneliga tidsåldrar. Han gick till andevärlden för att öppna fängelsedörrarna och predika evangeliet för de miljontals andar som befinner sig i mörkret, och varje apostel, varje sjuttio, varje äldste, o s v, som har dött i tron, kommer, så fort de går över till andra sidan slöjan, att inträda i den prästerliga tjänstgöringen, och det finns tusen gånger fler att predika för där än det finns här." (*Discourses of Wilford Woodruff*, s 77)

Fråga eleverna: Vilka nycklar innehar Joseph Smith genom evigheterna? (Nycklarna till denna tidsutdelning.)

Wilford Woodruff förstod betydelsen av tempel och tempelförordningar.

Fråga eleverna vilka som är deras viktigaste materiella ägodelar. Fråga sedan: Varför sätter sista dagars heliga större värde på andliga välsignelser än på materiella ägodelar?

Förklara att de heliga arbetade hårt med att bygga färdigt templet i Nauvoo så att de skulle kunna få sin begåvning. När templet var färdigställt arbetade president Brigham Young och andra ledare många och långa timmar med att utföra förordningarna för värdiga heliga innan de lämnade det vackra templet. De gjorde stora uppoffringar för att bygga det, trots att de visste att de snart skulle behöva lämna det.

Fråga eleverna vad de tror att det kan betyda för dessa första pionjärer att tempelförordningar åter finns tillgängliga i ett tempel i Nauvoo. Berätta vad äldste Wilford Woodruff, som medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade efter invigningen av det första templet i Nauvoo:

"Vid början av kvällen reparerade jag templet, och klädd i våra prästerliga skrudar i sällskap med äldste Orson Hyde och omkring 20 andra äldster i Israel, invigde vi Herrens tempel byggt av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, till hans högst heliga namn. Vi hade en tacksam stund. Trots de många falska profetiorna från Sidney Rigdon och andra om att taket inte skulle bli lagt eller att huset inte skulle fullbordas, och pöbelhoparnas hotelser om vi invigde det, har vi ändå gjort bådaderna ... I slutet av invigningen höjde vi våra röster i det gemensamma hosiannaropet till Gud och Lammet, vilket steg upp till himlarna till våra hjärtans glädje och tröst. Vi bad för Israels läger, för bra väder, att vi inte skulle störas av någon pöbelhop förrän invigningen var över. Jag återvände hem i tacksamhet över förmånen att få bidra till invigningen av Herrens tempel." (*Journal of Wilford Woodruff*, 30 apr 1844)

Kyrkans medlemmar fann ett nytt hem i Saltsjödalen.

- 💡 Påminn eleverna om att de sista dagars heliga hade förföljts svårt och drivits ut från sina hem. År 1847 färdades de till en dal som många forskningsresande ansåg vara obeboelig. Ändå var de beslutna att finna en plats där de kunde leva i fred, på avstånd från pöbelhopar och korrumperade ledare som ville utplåna dem. De etablerade ett nytt hem i Great Salt Lake Basin. Fastän en del forskningsresande tyckte att området var för torrt såg pionjerna det som en tillflyktsort undan förföljelse. Läs vad äldste Woodruff skrev om det tillfälle då han såg dalen för första gången den 24 juli 1847:

”Detta är en viktig dag i mitt livs historia och i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas historia. På denna viktiga dag efter att ha färdats från vår lägerplats 10 kilometer genom den djupa ravindalen, som slutade med en dalgång längs den sista bäcken, kom hela den stora dalen inför vår åsyn, Saltsjödalen, det löftets land som hållits i beredskap av Guds hand som en viloplats för de heliga och som en plats där en del av Guds Sion skulle byggas. Vi blickade med häpnad och förundran över den väldiga fruktbara dal som bredde ut sig framför oss omkring fyra mil lång och två och en halv mil bred, beklädd med kraftig vegetation, och i mitten glittrade en stor sjö med salt vatten ... Vi kunde se stora öar och omgivande berg sträcka sig mot höjden. Dessutom fanns det i denna underbara dal ett överflöd av de bästa färskvattenkällor, bäckar och floder av olika storlekar, som alla bidrog till foreller och annan fisk medan vattnet banade sig fram till Stora Saltsjön. Våra hjärtan gladdes sig förvisso efter den 190 mil långa och svåra resan från Winter Quarters över Platte Rivers slättland och Black Hills högplatåer, genom Klippiga bergen och över öknens brännheta sand och ändlösa områden med buskvegetation, pilträdsbevuxna sankmarker och steniga områden. Att efter allt detta skåda ut över en dal så vidsträckt och omgiven av en fullkomlig kedja av eviga berg täckta med evig snö, med oräkneliga toppar som höjde sig likt pyramider mot himlen, utgjorde det mest storslagna sceneri och den härligaste utsikt vi kunde ha funnit någonstans på jordens yta. Behagliga tankar genomför i snabb följd våra sinnen då vi tänkte på att Guds hus inom kort skulle stå på bergens topp, medan Sions invånare skulle förvandla dalarna till fruktträdgårdar, vingårdar, trädgårdar och åkrar, och Sions banér, kring vilket nationerna skulle samla sig, skulle vecklas ut.” (Journal of Wilford Woodruff, 24 jul 1847)

Låt klassen sjunga tredje versen av ”Kom, kom Guds folk”. (Psalmer, nr 19) Fråga sedan: Varför tror ni att de heliga var villiga att göra en så svår och mödosam resa och bosätta sig i en dal som andra ansåg vara torr och obeboelig?

Wilford Woodruff tyckte om att fiska.

- 💡 Tala om för eleverna att ett av Wilford Woodruffs favoritnöjen var att fiska. Wilford Woodruff fann stort nöje i att fiska i floden som gav vattenkraft åt hans fars sågverk, både i Englands forellvatten och i Klippiga bergens floder. Han lärde sig flugfiske i England och ansågs senare vara en av de bästa flugfiskarna bland de första pionjerna.

Fråga: Varför kan det vara värdefullt med rekreation när man har mycket att göra och ett pressat tidsschema?

Förklara att 1892, under en avkopplande campingtur i Utahs Uintah Mountains, skrev den 85-årige president Woodruff ett brev till tidskriften *Forest and Stream*. I sitt brev upplivade han gamla minnen om sitt fiskeintresse:

”Jag föddes ... på stränderna av en forellbäck som i många år dragit runt hjulen på en mjölkvarn och ett sågverk som ägdes av min farfar och far. Så snart som jag var tillräckligt gammal för att bära ett fiskespö började jag fånga foreller, vilket jag fortsatt med, tid efter annan, i nästan 80 år.

Många år av mitt liv tillbringades i Ashland, Oswego Co, New York, på östra sidan av Lake Ontario. Medan jag var där hjälpte jag en morgon till att fånga 500 laxar, varav mycket få var under 9 kilo, medan några vägde 18 kilo. Min första erfarenhet av att fiska med fluga efter forell och lax var i England och Skottland år 1845.” (“Utah Fish and Game Notes”, *Forest and Stream*, 22 sep 1892, s 249)

Wilford Woodruff efterträdde John Taylor som kyrkans president.

💡 Tala om för eleverna att den 26 juli 1887 befann sig äldste Wilford Woodruff i Sanpete County i Utah, där han fick höra talas om president John Taylors död i Kaysville, Utah. Läs följande dagboksutdrag av Wilford Woodruff i vilket han beskriver hur han kände sig vid president Taylors död. Be eleverna ge exempel på den ödmjukhet han visade när han insåg att det var han som skulle leda kyrkan.

”President John Taylor dog i dag, fem minuter i åtta, vilket lägger ansvaret att ta hand om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga på mina axlar som president för kyrkan, eller som president för de tolv apostlarna, vilken är den presiderande myndigheten i kyrkan i frånvaro av första presidentskapet. Detta sätter mig i en mycket märklig situation, en position som jag aldrig sökt efter under hela mitt liv. Men enligt Guds försyn har den ålagts mig och jag ber till Gud, min himmelske Fader, att ge mig den nåd jag behöver. Det är en hög och ansvarsfull position för vem som helst att inneha, och en position som kräver stor visdom. Jag trodde aldrig att jag skulle överleva president Taylor ... men så har skett ... Jag kan bara säga: Förunderliga är dina vägar, o Herre Gud Allsmäktig, för du har sannerligen utvalt det som är svagt i denna värld till att utföra ditt verk på jorden. Må din tjänare Wilford vara beredd på allt som väntar honom på jorden och ha kraft att utföra vadhelst himlens Gud kräver av hans händer. Jag ber om denna välsignelse av min himmelske Fader i Jesu Kristi namn, den levande Gudens Son.” (Journal of Wilford Woodruff, 26 jul 1887)

Utfärdade manifestet genom uppenbarelse.

💡 En av de mest prövande perioderna i kyrkans historia var när kyrkans medlemmar ställdes inför omfattande förföljelse på grund av månggiftets utövande. Herren uppenbarade för president Wilford Woodruff vad som skulle hända med de heliga om de fortsatte med detta bruk. Herren instruerade president Woodruff att be de heliga ”att avstå från att ingå äktenskap, som äro förbjudna av landets lag”. (Officiellt tillkännagivande 1)

Studera med eleverna ”Manifestet togs emot genom uppenbarelse” och ”Gud står vid rodret” i elevens lektionsbok (s 69–70). Dela upp klassen i två halvkor och låt båda grupperna läsa och sammanfatta ett av dessa avsnitt och berätta vad de lärde sig.

Återge vad president Wilford Woodruff sade om sin föresats att följa Herren:

”Jag vill säga till hela Israel att det steg jag tog när jag utfärdade detta manifest inte skedde utan allvarlig bön inför Herren. Jag skall snart träda in i andevärlden, på samma sätt som andra män i min ålder. Jag förväntar mig att se min himmelske Faders ansikte — Fadern till min ande. Jag förväntar mig att se Joseph Smiths, Brigham Youngs, John Taylors och apostlarnas ansikte, och hellre än att ha förfäktat en åsikt som inte är välbehaglig i Guds ögon, eller inför himlarna, skulle jag ha gått ut och blivit skjuten. Mitt liv är inte bättre än andra mäns. Jag är inte omedveten om de känslor som jag har orsakat genom den ställning jag har tagit. Men jag har gjort min plikt, och den nation som vi är en del av måste hållas ansvarig för det som har gjorts i förhållande till denna princip.” (*Deseret Weekly*, 18 okt 1890, s 552)

Fråga: Varför är det viktigt att vara mer angelägen om att behaga Gud än att behaga människor?

President Wilford Woodruff tog emot uppenbarelse till vägledning för kyrkan.

💡 Förklara att president Wilford Woodruff lärde kyrkans medlemmar att fortlöpande uppenbarelse var nödvändigt för att kyrkan skulle gå framåt. Återge för eleverna några eller samtliga av följande uttalanden av president Woodruff:

”Jag önskar säga till de sista dagars heliga att vi lever i en mycket betydelsefull generation. Vi är välsignade med kraft och myndighet, vi bär det heliga prästadömet genom Guds befallning för att stå på jorden och återlösa både levande och döda ... Herren skulle inte låta mig inneha detta ämbete en enda dag i mitt liv om jag inte var mottaglig för den Helige Anden och för Guds uppenbarelser. Det är för sent på dagen för att denna kyrka skall stå utan uppenbarelse. Inte bara kyrkans president bör äga denna gåva och ge den till folket, utan också hans rådgivare och apostlarna och alla män som bär det heliga prästadömet, om de hedrar sin kallelse, trots att de inte kan kallas att ge uppenbarelser till att leda kyrkan ...

Jag vill säga, som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, att vi nu bör gå vidare och framåt. Vi har inte slutat ta emot uppenbarelse. Vi är inte färdiga med Guds verk ... Vi har haft profeter och apostlar. President Young, som kom efter president Joseph Smith, ledde oss hit. Han lade grunden till dessa tempel och genomförde sin kallelse och ämbetes plikter. Han lade grunden till detta stora tempel i detta kvarter, liksom till andra tempel på Israels berg. Varför då? För att vi skall kunna tillämpa principerna om att återlösa de döda. Han uppfyllde allt som Gud krävde av honom. Men han mottog inte alla uppenbarelser som hör till detta verk. Det gjorde inte heller president Taylor och det har inte Wilford Woodruff gjort. Detta verk kommer inte att avslutas förrän det är fullkomligt gjort.” (*Millennial Star*, 21 maj 1894, s 324–325)

Tala om att president Wilford Woodruff fick en uppenbarelse som klargör hur tempeltjänst skall utföras. Under kyrkans första tid *adopterades* somliga genom att de beseglades i templet till trofasta ledare som inte tillhörde deras släktlinje. Denna sedvänja att beseglas utanför sin familj var vanlig fram till den 8 april 1894, då president Woodruff uttalade följande:

”Jag har inte varit tillfreds med, och det var inte heller president Taylor, inte heller någon annan sedan profeten Josephs tid, som varit närvarande då adoptioner förrättats i vår Guds tempel. Vi har känt att det funnits mer att uppenbaras om detta ämne än det vi tagit emot. Uppenbarelser gavs till oss i templet i S:t George, vilka president Young framlade för Guds kyrka. Förändringar gjordes där och vi har fortfarande fler förändringar att göra för att kunna tillfredsställa vår himmelske Fader, och för att tillfredsställa våra döda och oss själva. Jag skall tala om för er vilka några av dessa förändringar är. Jag har bett om detta, liksom mina bröder. Vi har känt, som president Taylor sade, att vi behöver mera uppenbarelse om besegling genom adoptionslagen. Vilka är då dessa förändringar? En av dem är principen om adoption. När vi började adoptera män och kvinnor i templet i Nauvoo var det många som adopterades till olika män som inte tillhörde deras fäders släktlinje ...

Vad tycker Israel? De har känt att de ville bli adopterade till någon ... När jag gick inför Herren för att få veta vem jag skulle bli adopterad till (vi adopterades sedan till profeter och apostlar), sade Guds Ande till mig: ’Har du inte en far som avlade dig?’ ’Jo, det har jag.’ ’Varför då inte ära honom? Varför inte adopteras [beseglas] till honom?’ ’Ja’, sade jag, ’det är rätt.’ Jag [beseglades] till min far och borde ha beseglat min far till sin far och så vidare tillbaka i tiden. Den plikt som jag vill att varje man som presiderar över ett tempel skall se till att den uppfylls från denna dag och för alltid, såvida inte den allsmäktige Herren befäller annorlunda, är att man skall låta var och en bli [beseglad] till sin far. När en man tar emot begåvningen, [besegla] honom då till sin far, inte till Wilford Woodruff, eller till någon annan man utanför hans fäders släktlinje. Detta är Guds vilja beträffande detta folk ...

I mina böner uppenbarade Herren för mig att det var min plikt att säga till hela Israel att genomföra denna princip, och i uppfyllelse av denna uppenbarelse framlägger jag den för detta folk. Jag säger till alla som arbetar i templet att genomföra denna sak och på så sätt skall vi ta ett steg längre än vi tidigare har gjort. Jag och mina rådgivare har talat om detta och vi kom överens om det och efter det framlade vi det för alla apostlar som var här ... och Herren uppenbarade för var och en av dessa män, och de skulle bära vittnesbörd om det om de ombads att tala, att dessa var de ord Herren talade till dem. Jag har aldrig varit med om något i mitt liv i denna kyrka som det rått större enighet om än just denna princip. De kände alla att detta var rätt och att det är vår plikt ... Herrens Ande kommer att vara med oss i denna sak. Vi vill att de heliga från och med nu forskar fram sina släktlinjer så långt tillbaka de kan och beseglas till sina fäder och mödrar. Låt barnen beseglas till sina föräldrar och låt denna kedja löpa vidare så långt som möjligt.” (*Millennial Star*, s 337–339)

Låt en elev läsa upp nionde trosartiklarna. Fråga sedan:

- Hur återspeglar president Woodruffs undervisning om adoption den nionde trosartikeln?
- Varför tror ni att läran om fortlöpande uppenbarelse är viktig?

Invigningen av Salt Lake-templet inspirerade de heliga att forska efter sina förfäder.

Låt eleverna slå upp Läran och förbunden 110:13–15 och be en av dem läsa verserna. Fråga: På vilka sätt har barnens hjärtan vänts till sina fäder?

Förklara att invigningen av templet i Salt Lake City år 1893 och president Wilford Woodruffs uppenbarelse om tempelbeseglingar inspirerade till att bilda Genealogical Society of Utah. Denna organisation gjorde det möjligt för medlemmarna att finna uppteckningar om sina förfäder.

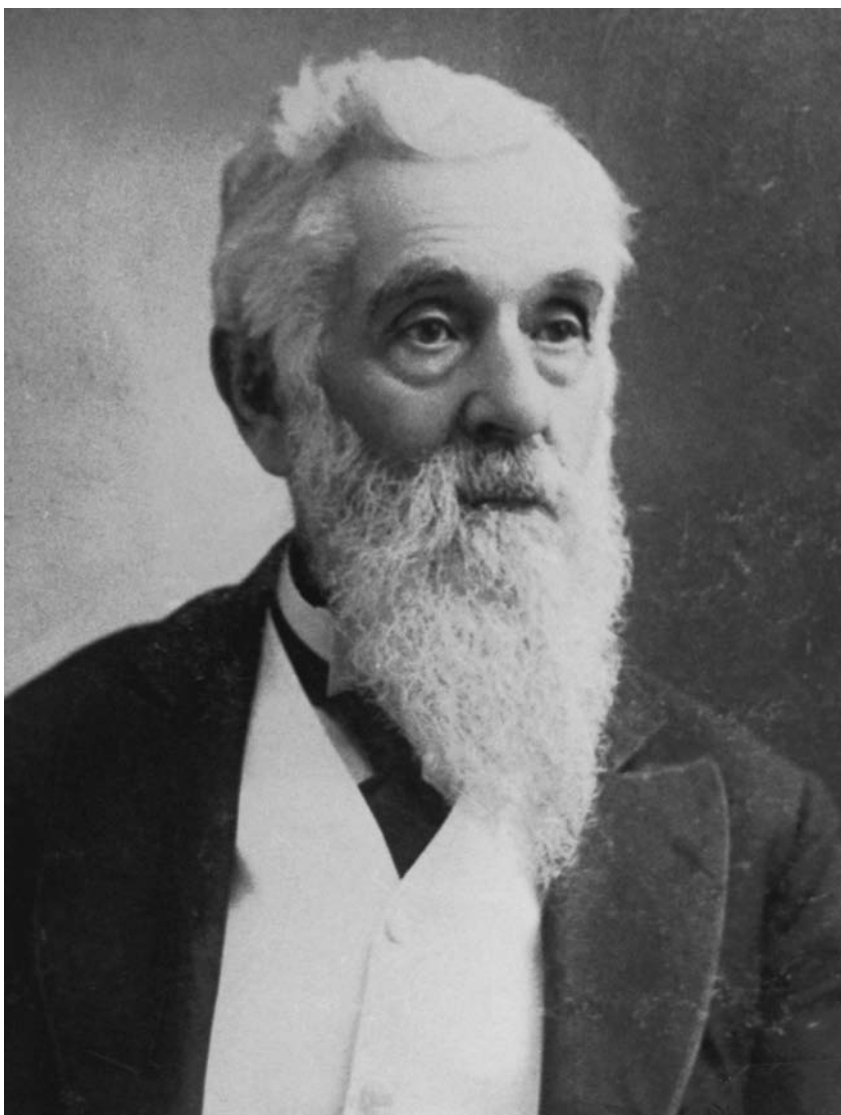
Fråga: Hur kan ni utföra tempeltjänst för era förfäder under den här tiden i ert liv?

Låt en elev kortfattat redogöra för vad han eller hon tycker om släktforskningsarbete. Uppmuntra eleverna att utföra något lite släktforskningsarbete under den kommande veckan — samla in namn på förfäder, inleda en personlig levnadsberättelse, intervjua föräldrar eller far- och morföräldrar om deras liv, och så vidare.

KAPITEL 5

Lorenzo Snow

KYRKANS FEMTE PRESIDENT

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

När Lorenzo Snow föddes i Ohio den 3 april 1814 befann sig en stor del av världen i krig. Förenta staterna förde krig mot England. Frankrike befann sig mitt i de europeiska napoleonkrigen. Kriget för självständighet fortgick i Latinamerika.

Lorenzo Snow var sex år 1820 när profeten Joseph Smith tog emot den första synen i den heliga lunden. Sexton år senare döptes Lorenzo i Kirtland, Ohio, vid 22 års ålder.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Lorenzo Snows föräldrar uppmuntrade till ansvarstagande och vidsynthet.

💡 Sammanfatta för klassen det inledande avsnittet "Lär sig tidigt i livet att ta ansvar" i elevens lektionsbok (s 77). Framhåll att Lorenzo Snow lärde sig att sköta familjens gård i sin fars frånvaro. Fråga: Hur kan det arbete Lorenzo Snow utförde på gården ha varit till hjälp för honom då han utförde sina plikter senare i livet?

Jämför Lorenzo Snows hemliv såsom det beskrivs i "Blir undervisad om medkänsla, vidsynthet och tolerans" i elevens lektionsbok (s 77) med följande råd från president Gordon B Hinckley. Fråga eleverna hur familjen Snow praktiserade samma principer som betonades av president Hinckley.

"Var och en av oss är en individ. Var och en av oss är olika. Det måste finnas respekt för dessa olikheter." (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], s 661)

"Vi måste anstränga oss mer för att bygga upp ömsesidig respekt, en attityd av fördragsamhet, med tolerans för varandra, oavsett vilka lärdomar eller vilken livsåskådning vi stöder. Om detta kan ni och jag ha olika uppfattningar. Men vi kan ha det med respekt och hövlighet." (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s 665)

Låt en elev läsa upp elfte trosartikeln. Fråga sedan:

- Hur kan vi respektera andra även när våra åsikter skiljer sig?
- Varför är det viktigt för sista dagars heliga att visa respekt för andra?

Lorenzo Snow fick kunskap om evangeliet genom kyrkans medlemmars föredöme och lärdomar.

💡 Förklara för eleverna att missionärer från kyrkan i det närliggande Kirtland, Ohio, kontaktade och undervisade familjen Snow. Följden blev att Lorenzo Snows mor och hans syster Lenora döptes 1831. Hans syster Eliza döptes 1835. Lorenzo, å andra sidan, visade under flera år inte något speciellt intresse för lärdomarna. När han beslutat sig för att studera vid Oberlin, Ohio, gav han sig iväg på den åtta mil långa resan. På vägen träffade han David W Patten, en av denna tidsutdelnings första apostlar.

Låt en elev läsa följande redogörelse, vilken beskriver den inverkan detta möte hade på Lorenzo Snow, såsom det upptecknades av hans syster Eliza R Snow:

"På sin väg till Oberlin hände det sig att min bror fick sällskap med David W Patten, någonting som han ofta hänvisar till som en av de till synes triviala

händelser i en människas liv som efterlämnar outplånliga spår. Denne gentleman var en tidig förkämpe för evangeliets fullhet ... Under samtalet med honom blev min bror imponerad av djupheten och skönheten i det filosofiska resonemang som denne inspirerade äldste tycktes helt förtrogen med ... Från och med det ögonblicket öppnade sig en ny horisont av reflektioner i min brors sinne, vars intryck aldrig har suddats ut." (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], s 4)

Låt eleverna berätta om ett möte med någon som inte först verkade betydelsefullt, men som senare visade sig vara mycket viktigt i deras liv. Läs följande uttalande av äldste Neal A Maxwell, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, angående hur vi umgås med varandra:

"Så ofta, bland många andra prisvärda välsignelser, bidrar livet till så många sammanflätningar av våra liv att vi knappt kan räkna dem. Men varför bör det förvåna oss? Använder vi inte ibland begrepp som 'ögonblickliga vänner' och 'själsfränder'? Trots allt, de som befinner sig inom vår egen inflytelsesfär utgör definitivt vår särskilda del av mänskligheten — de som Gud särskilt förväntar sig att vi skall älska och betjäna. Inom våra sammanflätade cirklar, oavsett storlek och omfattning, ligger många oanvända tillfällen till tjänande, 'ja, i överflöd'. (L&F 104:17) Dessa mötespunkter bidrar barmhärtigt nog till en mängd möjligheter, och de kan föra med sig 'öräknliga välsignelser' ...

Vad innebär dessa sammanflätningar? Förvisso är Gud med i allt vi gör i den omfattning som vi tillåter det." (*One More Strain of Praise* [1999], s 97, 103)

Fråga: Vad kan ni göra för att älska och betjäna människorna i er "särskilda del av mänskligheten"?

Dela upp klassen i tre grupper och be att varje grupp förbereder en kort, muntlig rapport om ett av följande avsnitt i elevens lektionsbok: "Mor och två systrar omvändes" (s 77–78), "Var öppen och mottaglig för kyrkan" (s 78) och "Var observant på medlemmarna innan han lät döpa sig" (s 78). Före dessa muntliga rapporter kan du låta de elever som inte vuxit upp i sista dagars heliga hem kortfattat redogöra för hur de fick kunskap om evangeliet. Om det inte finns några elever med denna bakgrund så berätta om någon du känner som inte växte upp i kyrkan. Låt sedan en representant för var och en av grupperna rapportera om Lorenzo Snows omvändelse. Fråga eleverna:

- Varför kan medlemmarnas exempel vara lika viktigt i omvändelseprocessen som att evangeliet är sant?
- Hur kan kyrkans medlemmar på bästa sätt uppmuntra familjemedlemmar att lyssna till evangeliets budskap?

Låt eleverna fundera över det föredöme de har varit i ord och handlingar för dem som inte är medlemmar i kyrkan. Om de tycker att en förändring är nödvändig så uppmuntra dem att sätta mål och vidta förändringar i sitt liv.

Lorenzo Snow fick ett starkt vittnesbörd genom den Helige Anden.

- 💡 Gå med eleverna igenom de två första styckena av "Studerade, blev döpt och fick ett vittnesbörd om återställsens sanning" i elevens lektionsbok (s 78–79). Låt

dem sammanfatta de orsaker som låg bakom Lorenzo Snows beslut att låta döpa sig. Fråga sedan: Vad hoppades Lorenzo Snow få efter dopet?

Låt en elev läsa upp 3 Nephi 11:32–35 och 3 Nephi 12:1–2. Fråga: Vad innebär dopet "med eld och med den helige Anden"?

Låt en elev läsa upp de återstående styckena av Lorenzo Snows redogörelse för sin omvändelse i "Studerade, blev döpt och fick ett vittnesbörd om återställelsens sanning" i elevens lektionsbok (s 79). Fråga därefter eleverna:

- Hur fick Lorenzo Snow "fullkomlig kunskap" om de evangeliets principer som han accepterat genom att låta döpa sig?
- Varför kräver ett vittnesbörd från den Helige Anden en ansträngning från den person som eftersträvar det?

Lorenzo Snow hade en stark önskan att bli missionär.

💡 Låt återvända missionärer eller elever som förbereder sig för att gå på mission berätta vad som motiverade dem att acceptera eller önska en kallelse att tjäna. Läs "Han ville tjäna Gud" i elevens lektionsbok (s 79–80), och låt eleverna lyssna till vad som motiverade Lorenzo Snow att verka som missionär.

Fråga: Varför eftersträvade Lorenzo Snow förmånen att verka som missionär? Gå sedan igenom "Milstolpar i Lorenzo Snows liv" i elevens lektionsbok (s 76) och lägg märke till hans missionärsverksamhet.

Låt eleverna läsa Läran och förbunden 4. Fråga sedan:

- Vad kvalificerar oss att verka som missionärer?
- Vad kan vi göra för att bli bättre Herrens tjänare?
- Hur kan en mission påverka resten av ert liv?

Herren beskyddade Lorenzo Snow under hans missionärsarbete.

💡 Läs upp följande brev från Lorenzo Snow till hans faster, som beskriver resan från New York till Liverpool:

"Jag färdades över oceanen i fyrtiotvå dagar, och under denna tid råkade vi ut för tre fruktansvärda stormar — stormar som de sjövana betecknade som mycket farliga. Obekant som jag var med dessa turbulenta vågor hade jag inte något att jämföra med, men i ett antal fall, mildt talat, var det verkligen en skrämmande skådeplats. Jag kände mig inte förvånad över att män, kvinnor och barn som inte hade lärt sig att förlita sig på Gud, grät och vred sina händer i ångest. Min tillit stod till honom som skapat haven och fastställt dess gränser. Jag var på hans uppdrag ...

Nu, efter det att stormen bedarrat och de stora djupens famn lagt sig till vila ... så banar sig skeppet åter igen fram genom vågorna med imponerande stolthet, medan glädje och tacksamhet fyller varje hjärta." (Snow, *Biography and Family Record*, s 49–50)

Tala om för eleverna att strax efter ankomsten till Storbritannien utsågs äldste Snow till att presidera över kyrkan i London. Kyrkans tillväxt vid denna tidpunkt var betydande. Men eftersom framgång ofta åtföljs av motstånd från vedersakaren så dröjde det inte länge förrän äldste Snow utsattes för angrepp från en osynlig ond makt. Återge följande berättelse såsom hans syster Eliza upptecknade den:

”Efter att ha gått till sängs på kvällen vaknade han upp från sömnen av det mest skärande ljud. Det tycktes som om varje möbel i rummet var satt i rörelse ... de slog fram och tillbaka mot varandra med så våldsamt kraft att sömn och vila var helt omöjligt.

Han utstod de hänsynslösa besöken under ett flertal nätter, varje natt trodde han att det var för sista gången, att de skulle ge sig av lika oombedda som de kommit, tills det faktum slog honom att så länge som han passivt utsatte sig för deras angrepp, så länge skulle de fortsätta att upprepa dem. Någoting måste göras. Han måste överta kontrollen över det som var hans eget.

Följaktligen, efter en dag i fasta och innan han knäböjde i bön, vilket var hans vana innan han gick till sängs, läste han högt ett kapitel i Bibeln, och därefter tillrättavisade han dessa andar i nasaréen Jesu namn och genom det heliga prästadömetts myndighet, samt befallde dem att lämna huset. Därefter gick han till sängs och stördes inte mer. Men dessa andar gav inte upp efter en enda förlust. Det dröjde inte länge förrän ett flertal medlemmar i kyrkan blev missnöjda och gjorde öppet uppror, ja, i så hög grad att det blev smärtsamt nödvändigt att utesluta en hel del av dem.” (Snow, *Biography and Family Record*, s 54)

Förklara att fastän missionsarbetet också i fortsättningen stötte på motstånd så fortsatte kyrkan att tillväxa och gå framåt. Sex månader efter det att äldste Snow utsetts till att leda kyrkan i London hade kyrkans medlemsantal vuxit från mindre än 100 medlemmar till 220 medlemmar. Fråga eleverna:

- Vad skulle ha kunnat bli följden av äldste Snows sammandrabbning med den onde om han hade varit rädd eller saknat tro?
- Vilka erfarenheter har du haft av motstånd eller till och med av förföljelser för din tros skull?
- Varför utsätts vi för prövningar när vi lever rättfärdigt?

Fråga eleverna hur de skulle besvara följande fråga från en grupp 12-åriga diakoner: ”Med tanke på alla faror i världen, varför bör vi ens planera för att gå på mission?” Hänvisa sedan till Läran och förbunden 35:13–14 och 84:88 och återge följande uttalande av äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum:

”Våra missionärer har inte deltagit i detta stora verk utan stora problem, svårigheter och bedrävelser. Missionärsföräldrar har alltid varit medvetna om risken att förlora en älskad människa på missionsfältet genom olyckshändelse eller sjukdom. Nu måste vi dessutom betänka risken för att missionärerna kan utsättas för terrorism ...

Föräldrar och blivande missionärer har emellertid ingen orsak att frukta eller känna att det är ovanligt farligt eller riskabelt att gå på mission ... Missionärernas dödlighetsrisk är ... mycket mindre än för andra jämnåriga.” (*Nordstjärnan*, jan 1990, s 31–32)

Du kan också återge några eller samtliga av följande berättelser om hur Lorenzo Snow blev beskyddad medan han tjänade Herren:

”När jag befann mig i broder Smiths hem i Stark County, Ohio, drömde jag en natt att man höll på att förbereda ett angrepp mot mig. Kvällen efter det att jag haft drömmen, då jag satt och samtalade med vänner som kommit på besök, hördes kraftiga bultningar på dörren och in trädde två välklädda unga män. De inbjöd mig artigt att följa med dem till ett skolhus som låg ungefär en och en halv kilometer bort för att tala en redan samlad skara. Efter viss tvekan från min sida började de ihärdigt kräva att jag skulle acceptera deras inbjudan, men då kom jag plötsligt att tänka på föregående natts dröm och jag sade till dem att jag inte kunde tillmötesgå deras begäran. De insisterade fortfarande på att jag skulle följa med dem. När de blev övertygade om att mitt beslut var orubbligt visade de inte bara besvikelse, de blev också mycket arga.

Nästa dag fick jag veta att de hade talat sanning om att det fanns en skara som väntade på att jag skulle komma till skolhuset, men anledningen till att de samlats skilde sig helt från det som de unga männen hade angett — den svarade helt min dröm.” (Snow, *Biography and Family Record*, s 17)

”Under min vistelse i Wales [på hösten 1851] besökte jag ett antal mycket intressanta möten. På kvällen den fjärde november talade jag till en mycket stor församling, som kommit samman i en stor sal i Tredgar i Monmouthshire ...

I slutet av mötet blev president [William] Phillips och jag förda till ett hotell, där vi, efter kvällsmaten, blev anvisade ett nattlogi i ett rum på övervåningen. När vi gick in i sovrummet märkte jag medan jag stängde dörren, att på grund av något fel med låset så kunde jag inte regla den. Vi gick ganska snart och la oss och vid elvatiden sov vi djupt, eftersom vi trodde att vi inte befann oss i fara. Detta pågick fram till ungefär klockan två på morgonen, då jag plötsligt vaknade av att ett råskinn stod vid min sängkant och beordrade mig och min kamrat att genast gå upp ur sängen eller ta konsekvenserna. Han använde sig av det mest hädiska språk och uttalade de mest förfärliga svordomar, medan han ondskefullt slog med sina stora knytnävar i närheten av mitt ansikte. Två av hans kamrater, bastanta och med vildsinta blickar, stod bredvid, tydligen beredda på att slåss. Broder Phillips sov djupt och det var med viss svårighet som jag väckte honom tillräckligt mycket för att han skulle förstå vår situation. Naturligtvis hade vi föga försvar mot tre råskinn, helt inriktade på att ställa till bråk, och som, vilket vi fick veta efteråt, hade anlitats för att ofreda oss. Vårdshusvärden var en hemlig medaktör i det djävulska angreppet.

I tumultet sloknade av någon anledning plötsligt det ljus som en av dem höll i, vilket gjorde dem bestörta och resulterade i att de skyndsamt retirerade från rummet. Jag föreslog för äldste Phillips att vi genast skulle göra vårt bästa för att skydda oss genom att barrikadera dörren, för jag var övertygad om att inkräktarna skulle göra ytterligare en attack. Vi placerade en stol mot dörren, den övre delen direkt under dörrhandtaget, och jag tog på mig ansvaret att hålla fast stolen medan broder Phillips tryckte sin stora och imponerande kroppshydda mot dörren.

Vi hade precis vidtagit dessa skyddsåtgärder när pöbelhopen, med betydande förstärkningar, kom rusande för att förnya attacken. De ansträngde sig ihärdigt för att med våld få upp dörren, men när de misslyckades tryckte de sig mot den, liksom [Simson], men med tanke på den ställning vi hade intagit i rummet var det förgäves. Därefter började de att med en skur av svordomar slå och

sparka på dörren och de fortsatte tills ljudet och tumultet var så öronbedövande att värdshusvärden inte längre vågade ignorera situationen och han kom till vår undsättning och kväste oroligheterna genom att befalla råskinnen att gå därifrån.

Några år efter denna händelse fick jag veta att hotellet i vilka de föregående vanhedrande scenerna hade utspelat sig användes till offentligt stall för härbärgering av hästar och att värdshusvärden hade helt degraderats till tiggare och vagabond på jorden.” (Snow, *Biography and Family Record*, s 189–191)

”Jag gav mig av från Genève den 9:e innevarande månad [med postdiligensen] och började färden längs den slingriga vägen över ett oländigt, kuperat och bergigt område ... När vi närmade oss de resliga alperna uppstod en kraftig snöstorm som gjorde vår resa mycket dyster, ödslig och helt och hållet oangenäm. Ungefär klockan sex på kvällen dagen därpå började vi ta oss uppför Mount Cenis, och vi nådde dess molniga topp, på 2000 meters höjd, klockan ett på morgonen.

Bara en passagerare förutom mig själv vågade ta risken att åka över berget, och vi upptäckte att tio hästar knappast var tillräckligt för att ta oss fram genom den virvlande snön, vilken hade blivit över en meter djup sedan den sista diligensen hade passerat, en omständighet som gjorde det mycket farligt att ta sig upp längs den smala vägen och genom de tvära kurvorna. Ett enda misstag, eller minsta olyckliga vindstöt mot vår vagn, skulle på många platser längs vår väg ha störtat oss tre hundra meter ner mot vassa klippor ...

Det var mycket lättare för våra hästar att ta sig nedför berget, och det var mycket behagligare för oss. Jag kände mig tacksam över att min färd över dessa branta stup var över, och jag hoppades att det aldrig skulle bli min lott att nattetid och på vintern färdas över dem en tredje gång, men hur som helst behöver vi lära oss att inte vara oroliga, eftersom vi inte råder över omständigheterna.” (Snow, *Biography and Family Record*, s 207–208)

Be en eller två elever berätta om ett tillfälle då Herren beskyddade dem (eller någon som de känner) medan de var på mission.

Lorenzo Snow stärkte de heliga då de förberedde färden västerut.

- 💡 Visa, om du har tillgång till en karta, var Mount Pisgah i Iowa låg. Förklara att då de heliga färdades från Nauvoo, Illinois, till Winter Quarters stannade de ofta till på mellanstationer utmed leden för att vila och göra ytterligare förberedelser för resan. En mellanstation var Mount Pisgah, där Lorenzo Snow bodde från sommaren 1846 fram till våren 1848. Från och med våren 1847 presiderade han över de heliga där. Förklara att många av de heliga i Mount Pisgah hade det svårt. Läs Lorenzo Snows kommentar om hur de heliga hade det vid denna tidpunkt:

”De heliga i Pisgah befann sig i ett ytterst bedrövt tillstånd, de saknade inte bara mat och kläder, utan också dragare och vagnar att fortsätta resan med. Flera familjer var helt i avsaknad av proviant och var beroende av sina medmänniskors välvilja, som, i de flesta fall, hade små möjligheter att utöva denna dygd. Men utöver allt detta hade en ödeläggande sjukdom hemsökt bosättningen, då det inte fanns tillräckligt med friska att ta hand om de sjuka. Döden

följde i dess fotspår, och fäder, mödrar, barn, bröder, systrar och kära vänner blev offer för förgöraren, och begravdes med få ceremonier och somliga i avsaknad av lämpliga begravningskläder. Sålunda bidrog sorg och bedrövelse till armodet.” (Snow, *Biography and Family Record*, s 90)

Lorenzo Snow tog sig an dessa omständigheter med handlingskraft och framsynthet. Hans syster Eliza R Snow skrev:

”Han satte igång att uppväcka och förena folkets krafter — organiserade bröderna i grupper, valde ut lämpliga män, några till att ta sig fram till icke-mormoners bosättningar för att skaffa fram proviant och kläder i utbyte mot arbete, andra till att bärga skörden hemma och ta hand om deras familjer som hade kallats till andra platser — så att de skulle kunna reparera vagnar, göra nya av de gamla, och tillverka stolar, tunnor, baljor, smörkärnor, korgar och andra artiklar som med fördel kunde avyttras i närliggande bosättningar ...

Han sände ... två intelligenta och förståndiga bröder till staten Ohio och andra delar av landet för att begära hjälp, för att inbjuda rika icke-mormoner att bidra till de heligas behov och hjälpa dem på deras färd västerut. De lyckades samla in medel som uppgick till ungefär sex hundra dollar. De vidtagna åtgärderna resulterade i att folket fick tillräckligt med mat och kläder, förutom att det underlättade uttåget för dem som ville fortsätta resan så tidigt som möjligt.” (*Biography and Family Record*, s 90–91)

Lorenzo Snow uppmuntrade också de heliga och organiserade andra aktiviteter och gudstjänster för dem. Han skrev i sin dagbok:

”Under de långa vintermånaderna försökte jag hålla modet och hoppet uppe hos de heliga i Pisgah, inte bara genom att hålla möten för gudsdyrkan på olika platser i bosättningen, utan också genom att uppmuntra till olika slags lämplig underhållning. Dessa nöjen motsvarade våra omständigheter och var naturligtvis av ett mycket opretentiöst och enkelt slag. Att de var så ovanligt enkla och skilde sig från allt man tidigare sett, bidrog storligen till nöjet. De var verkligen en uppvisning av uppfinningsrikedom.” (Snow, *Biography and Family Record*, s 91)

Enligt instruktioner från president Brigham Young organiserade Lorenzo Snow en grupp pionjärer och lämnade Mount Pisgah på våren 1848 för att färdas till Saltsjödalen. Han anlände till dalen tillsammans med sin familj på hösten 1848. Fråga eleverna:

- Hur gjorde Lorenzo Snow det bästa av en svår situation?
- Vad kan vi göra för att hjälpa och stärka andra när vi själva befinner oss i en svår situation?

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Lorenzo Snow ordinerades till apostel den 12 februari 1849, till president för de tolv apostlarnas kворum den 7 april 1889, och till kyrkans president den 13 september 1898.

När Lorenzo Snow blev president var kyrkan svårt skuldsatt. I många år hade kyrkan utkämpat en rättslig process beträffande månggiften, hjälpt medlemmar i kyrkan som inte haft råd med rättsliga avgifter och försökt kämpa mot lagar avsedda att underminera kyrkan. Kyrkan spenderade också mycket pengar på att färdigställa Salt Lake-templet. Under den period då Förenta staternas regering konfiskerade kyrkans egendom, som en följd av Edmunds Tuckers lag, så sjönk inkomsten från tiondemedlen betydligt. Många heliga var ovilliga att betala tionde eftersom de visste att regeringen kunde konfiskera kyrkans egendom. Vad som gjorde saken ännu värre var att Förenta staterna genomgick en djup ekonomisk kris i början av 1890-talet, vilket gjorde att tiondebetalningen verkligen prövade tron hos kyrkans medlemmar. År 1898 hade kyrkan över 1,25 miljoner dollar i skulder. (Se Richard O Cowan, *The Church in the Twentieth Century* [1985], s 15; och Leonard J Arrington, *Great Basin Kingdom* [1958], s 400–401.)

Lorenzo Snow var 84 år när han blev kyrkans president och han var väl förberedd, både andligt och timligt, för ledarskapet. Han hade ett lysande intellekt och var en stor förkämpe för utbildning. President Snow hade en speciell uppgift att etablera Herrens folk på en solid timlig och andlig grund genom orubblig tillämpning av offerlagen. När han blev president hade kyrkan omkring 270 000 medlemmar, med 40 stavar, 20 missioner och 4 tempel. År 1901, samma år som han dog, hade kyrkan vuxit till ungefär 293 000 medlemmar, med 50 stavar och 21 missioner. (Se *2003 Church Almanac*, s 473, 631.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Kallades till apostel och verkade som missionär i Italien.

Tala om för eleverna att den 12 februari 1849 blev Lorenzo Snow ombedd att närvara vid ett möte för de tolv apostlarnas kворum. Han hade ingen aning om varför han blivit ombedd att delta. När han kom dit blev han överraskad över att få veta att han kallats till medlem i de tolv apostlarnas kворum. Därefter ordinerades han till apostel.

Låt eleverna slå upp i ett bibellexikon vad ordet *apostel* betyder. Förklara att det är kyrkans apostlars mission att undervisa och vittna om Frälsaren och hans evangelium för världen.

Dela upp klassen i tre grupper och låt varje grupp läsa ett av följande avsnitt i elevens lektionsbok: "Kallad att verka i Italien" (s 81), "Mötte motstånd i Italien" (s 81–82), "Räddad till livet på Hawaii" (s 83). Låt varje grupp ge en kort sammanfattning av äldste Snows missionärsupplevelser.

Du kan berätta om följande underverk för eleverna, vilket bidrog till att vitalisera missionsarbetet i Italien. Förklara att Lorenzo Snow var frustrerad över att missionsarbetet i Italien gick så långsamt framåt, men så fann han en möjlighet att visa Guds kraft. Han rapporterade i ett brev till president Brigham Young:

”Det tycktes mycket märkligt, och det var inte lite prövande för mitt tålmod, att befinna sig veckor och till med månader bland ett intressant folk utan att vara aktivt och offentligt engagerad i att förmedla de storslagna principer som jag blivit sänd att förkunna. Men eftersom jag kände att det var enligt Andens sinnelag att vi först skulle gå framåt med långsamma och försiktiga steg, underkastade jag mig himlens vilja.

6 september. — Denna morgon riktades min uppmärksamhet på Joseph Grey, en pojke på tre år — vår värds yngsta barn. Många vänner hade kommit för att träffa barnet, eftersom slutet av allt att döma var nära. Jag besökte honom på eftermiddagen, döden lurpassade på hans kropp — hans tidigare friska gestalt var nu försvagad till ett skelett, och det var bara genom noggrann iakttagelse som vi kunde upptäcka att han levde. När jag funderade över det märkliga i vår situation blev jag klart medveten om vårt ansvar. I flera timmar innan jag gick till sängs åkallade jag Herren om att hjälpa oss vid denna tidpunkt. Det jag kände vid detta tillfälle har satt svårutplånliga spår i mitt minne.

7 september. — I morse föreslog jag äldste Stenhouse att vi borde fasta och dra oss tillbaka till bergen och be. I samband med vår avfärd gjorde vi ett besök hos pojken — hans ögonglober vände sig uppåt — hans ögonlock föll ner och slöts — hans ansikte och öron var tunna och bar den bleka, marmorliknande färg som tyder på att slutet närmar sig. Dödens kalla svett täckte hans kropp och livets princip var nästan uttömd. Madam Grey och andra kvinnor snyftade, medan Monsieur Grey hängde med huvudet och viskade till oss: *’Il meurt! il meurt!’* (Han dör, han dör!)

Efter en stunds lugn och ro på berget, där det var föga troligt att vi skulle störas, åkallade vi Herren i högtidlig bön, och bad att han skulle rädda barnets liv. När jag begrundade de steg vi önskade vidta, och de anspråk vi snart skulle framställa för världen, betraktade jag denna situation som en mycket betydelsefull sådan. Jag känner inte till någon uppoffring som det är möjligt för mig att göra, som jag inte är villig att göra för att Herren skall kunna bevilja våra önskningsar.

Vi återvände klockan tre på eftermiddagen, och efter att ha helgat lite olja smorde jag min hand och lade den på hans huvud, medan vi i tysthet uppsände vårt hjärtas önskningsar om att han skulle tillfriskna. Efter några timmar gjorde vi ännu ett besök, och hans far sade med ett tacksamt leende: *’Mieux beaucoup!’* (Bättre, mycket, mycket bättre!)

8 september. Barnet hade mått så bra under den gångna natten att föräldrarna hade kunnat vila, vilket de inte kunnat göra på ett tag, och i dag kunde de lämna honom och ta hand om hushållsgöromålen. När jag kom på besök uttryckte Madam Grey sin glädje över hans tillfrisknande. Jag å min sida sade: *’Il Dio d[el] cielo ha fatto quest[o] per voi.’* (Himlens Gud har gjort detta för er.)” (Eliza R Snow, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], s 128–129)

Fråga eleverna:

- Varför kände äldste Snow så starkt för att bota den unge pojken att det inte fanns någon uppoffring som han inte var ”villig att göra”?
- Varför tror ni att äldste Snow ansåg att fasta och bön var en så viktig del i helandet av pojken?

- Hur kan händelser som ser ut som prövningar i stället bli möjligheter att utföra Herrens verk?

Lorenzo Snow utstod förföljelse med en god inställning.

- 💡 Låt en elev läsa upp 2 Nephi 2:11. Be sedan en annan elev att sammanfatta dess budskap med egna ord. Återge för eleverna följande redogörelse och gå igenom med dem avsnittet "En hängiven apostel och en trons försvarare" i elevens lektionsbok (s 84).

Fredagen den 20 november 1885 var en minnesvärd men sorglig dag för familjen och Lorenzo Snow, för på den dagen sattes den vördnadsvärde aposteln i arrest av United States Marshals [för praktiserande av månggifte]. I häktningsordern beordrades han att genast infinna sig i Ogden för inledande förhör.

Hans små barn, som inte hade sett honom på månader, klamrade sig fast vid honom, grät bittert och lät inte trösta sig." (Thomas C Romney, *The Life of Lorenzo Snow* [1955], s 379)

Förklara att äldste Snow, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, blev åtalad, fälld och dömd till fängelse, med början den 12 mars 1886. Fastän han var 71 år när han påbörjade sitt straff uthärdade han situationen väl och bibehöll en god inställning. Återge följande redogörelse för äldste Snows upplevelse i fängelset:

Utah-territoriets guvernör besökte Lorenzo Snow i fängelset och lovade honom amnesti om han bara "förnekade principen om månggifte". Lorenzo Snow svarade: "Tack, guvernören, men efter att ha antagit heliga principer, för vilka vi redan har uppoffrat egendom, hem och liv vid många tillfällen till deras försvar, har vi inte för avsikt att i denna sena timme överge dem på grund av hotande fara." (Romney, *Life of Lorenzo Snow*, s 380)

Äldste Snow skrev till första presidentskapet från fängelset:

"Jag är så tacksam till alla goda gåvors Givare för den kroppsliga hälsa och andliga spänst som han förlänar mig så att jag kan känna mig helt försonad med mitt öde, och jag kan helt och fullt erkänna Guds hand och hans allt rådande försyn i allt som har skett och kommer att ske ... Om jag kan tjäna denna heliga sak, vilken är mig kärare än livet, och främja Guds härlighet genom att utsättas för inspärningens prövning i ett fängelse, så är jag helt villig att göra det." (Romney, *Life of Lorenzo Snow*, s 382)

Tala om för eleverna att medan Lorenzo Snow satt i fängelse så hjälpte han till i skolan där, och han höll två lektioner i grammatik varje vecka. Han frigavs från fängelset den 8 februari 1887.

President Lorenzo Snow berättade om en helig upplevelse för sitt barnbarn.

- 💡 Fråga eleverna om en nära släkting någonsin har berättat för dem om en personlig, helig upplevelse. Låt dem berätta hur detta påverkade deras känslor för denna släkting, utan att redogöra för den heliga upplevelsen. Om ingen elev svarar kanske du själv har haft en sådan upplevelse och kan berätta hur du kände dig. Läs därefter med eleverna "Frälsaren uppenbarade sig för honom i Salt Lake-templet" i elevens lektionsbok (s 85).

Skriv ordet *vittne* på tavlan och diskutera vad ordet betyder. Fråga sedan:

- Hur kan ett pålitligt vittnes vittnesbörd påverka vad du känner för en händelse som du hör berättas om?
- Varför tror ni att denna heliga upplevelse har delgetts kyrkan och inte bara bevarats inom familjen Snow?

Låt eleverna gå igenom Frälsarens instruktioner till president Snow. Diskutera på vilket sätt dessa instruktioner skapade ett prejudikat som följs än i dag — att vid kyrkans presidents död omorganiserats första presidentskapet utan dröjsmål.

Herren uppenbarade för president Lorenzo Snow lösningen på kyrkans skuldsituation.

- 💡 Gå med eleverna igenom andra stycket i den historiska bakgrund som utgör inledningen till del två i detta kapitel (s 74). Be dem förklara varför det är en så tung börda att vara skuldsatt. Läs president Heber J Grants hyllning till president Lorenzo Snow och hans arbete med att befria kyrkan från skulder:

”Jag vet att Lorenzo Snow var en Guds profet ... Det sägs att människor inte duger till mycket efter att de passerat femtio, och att de vid sextio bör få någon slags drog som får dem att somna, och att de vid sjuttio helt enkelt är oanvändbara. Men Lorenzo Snow blev president för kyrkan vid åttiofem års ålder, och det han åstadkom under de nästkommande tre åren är verkligen enastående att begrunda. Han lyfte kyrkan från ett, så att säga, ekonomiskt förtvivlans träsk, ja, från nästan ekonomisk ruin ... Denne man som inte sysslat med ekonomiska affärer, som under flera år ägnat sitt liv åt att arbeta i templet — lyckades få kontroll över Kristi kyrkas finanser, genom den levande Gudens inspiration, och under dessa tre år förändrades allting, ekonomiskt sett, från mörker till ljus.” (Conference Report, jun 1919, s 9–10)

Låt eleverna läsa ”Fick uppenbarelser som bidrog till att lösa kyrkans ekonomiska kris” i elevens lektionsbok (s 86–87) och beskriva hur Herren vägledde president Snow. Fråga:

- Vilka principer om skuldsättning lärde sig de heliga som ni kan tillämpa på er själva?
- Varför är tionde mer en princip om tro än en princip om pengar?
- Hur används tiondedonationerna i kyrkan?

Be två eller tre frivilliga elever redogöra för hur de fick ett vittnesbörd om tiondelagen. Återge följande uttalanden av president Lorenzo Snow:

”Tiden har nu kommit för varje sista dagars helig, som ämnar vara redo för framtiden och som vill hålla sina fötter på den rätta grunden, att göra Herrens vilja och betala ett fullt tionde. Detta är Herrens ord till er ... Herren har väl-signat oss och visat barmhärtighet mot oss i det förgångna, men det kommer tider då Herren kräver av oss att vi skall stå fram och göra det som han har befallt och inte längre uppskjuta det ... Det finns ingen man eller kvinna som nu hör vad jag säger, som kommer att känna sig tillfredsställd om han eller hon underlåter att betala ett fullt tionde.” (*The Teachings of Lorenzo Snow*, sammanst av Clyde J Williams [1984], s 155)

”En del av ett tionde är inte ett tionde alls, lika lite som nedsänkning av en persons kropp till hälften är ett dop ...

Det är nu tid för oss att vakna upp, rikta vår uppmärksamhet mot Herren och göra vår plikt.” (*Teachings of Lorenzo Snow*, s 155–156)

Om eleverna har specifika frågor om sin egen trofasthet i att betala tionde, så förklara att de kan finna svaret genom bön och skriftstudier och genom sin biskop eller grensresident.

”Sådan människan nu är, har Gud en gång varit. Sådan Gud nu är, kan människan bli.”

- ☛ Några dagar före lektionen låter du en elev läsa ”Fick en uppenbarelse om människans gudomliga potential” i elevens lektionsbok (s 88–89) och förbereda en kort lektion som undervisar klassen om denna redogörelse och lära. Efter elevens presentation förklarar du att Lorenzo Snow diskuterade sin upplevelse och insikt med Brigham Young, varpå Brigham Young svarade:

”Broder Snow, det är en ny lära. Om den är sann, har den uppenbarats för dig till din egen upplysning. I sinom tid kommer den att läras ut av kyrkans profet. Till dess råder jag dig att lägga den på hyllan och inte säga något mer om den.” (Orson F Whitney, ”Lives of Our Leaders—The Apostles—Lorenzo Snow”, *Juvenile Instructor*, 1 jan 1900, s 4)

Skriv Lorenzo Snows poetiska ord på tavlan. Låt eleverna läsa ”De skall organisera världar och regera över dem” i elevens lektionsbok (s 90) och låt klassen diskutera vilket samband detta har med president Snows poetiska ord. Fråga:

- Hur hjälper er denna lära att förstå meningen med ert liv?
- Varför tror ni att denna lära ibland är svår för människor att acceptera?

Vi måste bli fullkomliga liksom Gud är fullkomlig.

- ☛ Förklara att för att uppnå vår gudomliga potential måste vi bli fullkomliga såsom Gud är fullkomlig. Läs tillsammans med eleverna ”Vi bör dagligen sträva efter att bli bättre” i elevens lektionsbok (s 90–91). Diskutera med dem befallningen att bli fullkomlig, såsom Fadern är fullkomlig. (Se Matt 5:48; 3 Nephi 12:48.) Fråga:

- På vilka sätt kan vi fullkomliggöra oss själva inom vissa områden av vårt liv, även om det inte går inom alla?
- Varför tycker somliga att det är omöjligt med en sådan målsättning i detta liv?

Läs tillsammans med eleverna ”Bli inte modfällna i er strävan att bli bättre” i elevens lektionsbok (s 91). Låt dem ta reda på vad president Snow lärde att vi bör göra varje dag i vår strävan att bli bättre.

Låt eleverna läsa Ether 12:27. Framhåll att processen med att övervinna personliga svagheter kan ha sina utmaningar. President Lorenzo Snow lärde att när vi arbetar på att övervinna personliga svagheter så bör vi inte bli modfällna om vi får svårigheter på vägen. Framhåll betydelsen av att utöva tro på Herren och att komma till honom när vi strävar efter att övervinna svagheter.

Fråga: Varför händer det att en del fortsätter att utsättas för svårigheter även när de försöker göra det som är rätt? Återge följande uttalanden av president Snow:

"Jag antar att jag talar till somliga som råkat ut för bekymmer, hjärtesorg och förföljelse, och ibland har jag haft anledning att tro att de aldrig förväntade sig att behöva uthärda så mycket. Men för allt som ni har genomlidit, för allt som har hänt er och som ni upplevde som ont vid det tillfället, får ni fyrfaldig kompensation, och detta lidande har en tendens att göra er bättre och starkare och få er att känna att ni blivit välsignade. När ni ser tillbaka på era upplevelser så kommer ni att upptäcka att ni har kommit långt i er utveckling och tagit flera steg uppför den stege som leder till upphøjelse och härlighet." (*Teachings of Lorenzo Snow*, s 117)

"Vi är här för att vi skall utbildas i en skola bestående av lidande och förtärande prövningar, en skola som var nödvändig för Jesus, vår äldre broder, som enligt skrifterna blev fullkomlig genom lidande. Det är nödvändigt att vi lider i allt, om vi skall bli kvalificerade och värdiga att regera och styra allt, precis som vår Fader i himlen och hans äldste Son Jesus." (*Teachings of Lorenzo Snow*, s 119)

Fråga eleverna: På vilka sätt kan prövningar och umbäranden vara till nytta för oss?

Lorenzo Snow hjälpte till att bygga upp Guds rike.

- 💡 Låt eleverna gå igenom avsnittet "Byggde upp riket" i elevens lektionsbok (s 91–92). Be dem diskutera tänkbara sätt varpå kyrkan har blivit stärkt på grund av Lorenzo Snows arbete och lärdomar. Fråga: Vilka av president Snows lärdomar har stärkt er önskan att mera fullständigt leva efter evangeliets principer?

KAPITEL 6

Joseph F Smith

KYRKANS SJÄTTE PRESIDENT

© IFI

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Som barn fick Joseph F Smith personligen uppleva många betydelsefulla händelser i kyrkans tidiga historia. Han föddes i Missouri den 13 november 1838, under några av de svåraste förföljelserna där. Som barn träffade han profeten Joseph Smith (hans farbror) och andra ledare i kyrkan. När han var fem år led hans far, Hyrum Smith, martyrdöden i Carthage-fängelset. Medan han fortfarande var liten drev pöbelhopar ut kyrkans medlemmar från Nauvoo, och han hjälpte sin mor att ta sig över slätterna till Saltsjödalen när han bara var nio år. Efter ankomsten till dalen hjälpte han sin mor att skapa ett hem där de bodde fram till hennes död 1852. Joseph F Smith var då bara 13 år. Som 15-åring gav han sig iväg på sin första mission.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Joseph F Smith blev lärd av sin mor att förlita sig på Herren.

💡 Låt eleverna gå igenom "Föddes i en orolig tid" och "Mogen för sin ålder" i elevens lektionsbok (s 95–96). Fråga dem om de någonsin har hört någon säga att världen är så farlig och hemsk att de helst inte vill föda barn till den. Fråga: Hur skulle ni bemöta detta uttryck för rädsla eller oro?

Gå med eleverna igenom "Hans mor visade sin tro" i elevens lektionsbok (s 96–97) och diskutera på vad sätt Mary Fielding Smiths exempel påverkade hennes son. Många år senare uttalade sig Joseph F Smith på följande sätt om sin mors bön om att de skulle finna sin boskap:

"Det var ett av de första praktiska och säkra bevis jag sett på bönen kraft. Det gjorde ett outplånligt intryck på mitt sinne och har varit en källa till tröst, tillförsikt och ledning för mig under hela mitt liv." (Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph F. Smith* [1938], s 133–134)

Fråga: Vad tror ni han menade med "bönen kraft"? Låt därefter en elev läsa upp följande uttalande av president Joseph F Smith, som vid detta tillfälle var rådgivare i första presidentskapet:

"Det finns inget så oförstörbart som en mors påverkan, det vill säga om hon är god och har evangeliets anda i sitt hjärta och har uppfostrat barnen på det sätt hon borde ...

Jag minns alla våra provningar i samband med att vi försökte ge oss iväg med Israels läger, och jag minns hur vi kom till dessa bergs dalar utan tillräckligt många djur att dra våra vagnar. Eftersom vi inte hade några möjligheter att få tag på de djur vi behövde, satte hon ok på våra kor och kalvar och band ihop två vagnar. Vi började ta oss till Utah under dessa enkla och hjälplösa omständigheter, och min mor sade: 'Herren visar oss en utväg', men hur han skulle visa oss en utväg visste ingen. Jag var en liten pojke då, och jag drev på djuren och gjorde min del av arbetet. Jag minns hur jag råkade höra henne i avskild bön be till Gud om att hon skulle kunna utföra sitt verk och sin mission. Tror ni inte att detta gjorde intryck på mig? Tror ni att jag kan glömma min mors exempel? Nej! Hennes tro och exempel finns alltid klart och tydligt i mitt minne ...

Varje andetag jag tar, varje känsla i min själ stiger till Gud i tacksamhet mot honom för att min mor var en helig, att hon var en Guds kvinna, ren och trofast, och att hon hellre hade lidit döden än svikit det ansvar hon var ålagd ... Detta är andan som genomsyrade henne och hennes barn. Vore inte hennes barn ovärdiga en sådan mor om de inte lyssnade till och följde hennes exempel? Därför säger jag: Gud välsigne Israels mödrar." ("Influence and Sphere of Woman", *Deseret Weekly*, 9 jan 1892, s 71)

Fråga eleverna:

- Vad tror ni menas med att "det finns inget så oförstörbart som en mors påverkan"?
- På vilka sätt har era föräldrars undervisning väglett och beskyddat er?

Från sin mor lärde han sig att hålla Guds bud även under svåra tider.

💡 Förklara att det var svårt att leva i Saltsjödalen år 1848. Även om pionjärerna var tacksamma över att ha nått fram till sin destination så var inte deras arbete över. Återge följande beskrivning av äldste Joseph Fielding Smith, en son till Joseph F Smith, och, vid detta tillfälle, medlem av de tolv apostlarnas kворum:

"Hans mor var tvingad att genast sätta igång med att iordningställa ett hem för sin växande familj och dem som var beroende av hennes hjälp. Genom hennes tro och rådhighet lyckades hon klara sig igenom vintern. Hon bosatte sig i Mill Creek, söder om Salt Lake City, där hon med hjälp av sina pojkar räknade med att ägna sig åt jordbruk. Hon såg till att en liten stuga byggdes i vilken hon kunde laga mat, men hon och större delen av familjen sov i vagnarna under vintern 1848. Hur de överlevde vintern hade de själva svårt att förstå. De var tunt klädda och utan nödvändigt skydd led de intensivt av kylan. Hennes tidigare sorgliga erfarenheter hade lärt henne att vara påhittig, och med Herrens vakande hand lyckades de uthärda sin lott tills våren kom. Genom noggrann planering och mycket hårt arbete hade hon inom loppet av två år skapat ett bekvämt hem och förvärvat en del värdefull egendom." (*Life of Joseph F. Smith*, s 157–158)

Trots familjens omständigheter kände Mary Fielding Smith starkt för att betala tionde och offergåvor. Joseph F Smith mindes ett tillfälle när hennes mor uttryckte sin beslutsamhet att betala tionde:

"En vår då vi öppnade jordkällaren lät [min mor] sina söner lasta de bästa potatisarna på kärran och hon tog dem till tiondekontoret. Det var ont om potatis det året. Jag var en liten pojke vid tillfället i fråga, och körde vagnen. När vi körde upp framför trappan till tiondekontoret, redo att lasta av potatisen, kom ett av biträdena ut och sade till min mor: 'Ånkefru Smith, det är skamligt att ni skall behöva betala tionde' ... [Tiondekamreren] tillrättavisade min mor för att hon betalade sitt tionde och kallade henne allt annat än vis och förståndig. Han sade att det fanns andra som var starka och arbetsföra som fick hjälp från tiondekontoret. Min mor vände sig till honom och sade: '... Vill du förmena mig välsignelser? Om jag inte betalade mitt tionde, är jag säker på att Herren skulle dra tillbaka välsignelser från mig. Jag betalar mitt tionde, inte

endast därför att det är en Guds lag, utan också därför att jag väntar mig väl-signelser därigenom. Genom att hålla denna och andra lagar, väntar jag mig att ha framgång och kunna ta hand om min familj' ... [Min mor] hade framgång eftersom hon lydde Guds lagar. Hon hade i överflöd åt sin familj. Vi saknade aldrig så mycket som många andra saknade. Ty även om vi nöjde oss med nässlor då vi först kom till dalen, och även om vi åt tistelrötter, segoliljor och allt sådant, så hade vi det inte värre än tusentals andra och var inte så fattiga som många, ty vi var aldrig utan majsmjöl och mjölk eller smör, så vitt jag vet. Den änkan fick sitt namn upptecknat i Herrens lagbok. Den änkan hade rätt till privilegierna i Guds hus. Ingen av evangeliets förordningar kunde förnekas henne, ty hon lydde Guds lagar, och hon svek inte sin plikt och blev inte missmodig när hon såg en man i en officiell ställning som inte höll Guds bud." (Smith, *Life of Joseph F. Smith*, s 158–159)

Fråga eleverna:

- Vilken styrka får kyrkans medlemmar av att villigt betala tionden och offergåvor?
- Hur har ni blivit välsignade för att ni betalat tionden och offergåvor?

Joseph F Smith hölls uppe och stärktes av Herrens Ande.

Fråga eleverna om de skulle ha varit redo att gå på mission om de blivit kallade vid 15 års ålder. Diskutera vad de möjligen skulle ha undrat över om de kallats i så unga år. Gå med eleverna igenom "Övervann många prövningar under sina missioner" i elevens lektionsbok (s 97–98). Fråga: Hur övervann Joseph F Smith de svårigheter han ställdes inför under sin mission på Hawaii?

Förklara att Joseph F Smith fick en stor, andlig upplevelse under sin tid som missionär på Hawaii. Gå igenom "Uppmuntrades i drömmen på sin mission" i elevens lektionsbok (s 98–99). Skriv följande på tavlan: *resa, byggnad, bad, klädnad, dörr, Joseph Smith, hand*. Diskutera med eleverna hur vart och ett av dess ord kan sättas i relation till drömmen. Fråga:

- På vilka sätt tror ni att denna upplevelse stärkte den unge Joseph F Smith?
- Hur lär vi oss att hysa förtroende för Herren?

Låt en elev läsa "Önskade bära ett starkt vittnesbörd" i elevens lektionsbok (s 99). Diskutera vad vi kan göra för att få ett vittnesbörd av sådant djup. Fråga: Hur kan hans vittnesbörd ha varit till hjälp för honom under hans mission på Hawaii?

Gå igenom händelserna i president Smiths liv under "Ville under inga omständigheter förneka sitt vittnesbörd" i elevens lektionsbok (s 99–100). Återge följande uttalande av president Joseph F Smith:

"När jag som gosse först erhöll prästadömet, gick jag ofta ut och bad Herren visa mig underbara ting, så att jag skulle få ett vittnesbörd. Men Herren undanhöll mig dessa underverk. Han visade mig sanningen rad på rad, bud på bud, litet här och litet där, tills han fått mig att känna sanningen från hjässan till fotabjället och till dess att jag var helt renad från tvivel och fruktan. Han behövde inte sända en ängel från himlarna för att utföra detta, inte heller behövde han tala med en ärkeängels basun. Genom viskningar från den levande Gudens andes stilla, sakta röst, gav han mig det vittnesbörd jag äger. Och

genom denna princip och kraft ger han till alla människornas barn en kunskap om sanningen som skall förbli hos dem, och detta skall få dem att känna sanningen, såsom Gud känner den, och att utföra Faderns vilja såsom Kristus utför den. Inga underbara manifestationer, oavsett hur många, kan någonsin uppnå detta. Det är lydnad, ödmjukhet och underkastelse under himlens fordringar och under den ordning som upprättats i Guds rike på jorden, som befäster människor i sanningen." (*Evangeliets lära*, s 6)

Fråga:

- Hur kan den enskilde få ett starkt vittnesbörd om evangeliet?
- Vilka inflytanden får ibland Anden att lämna oss?

Utförde en andra mission på Hawaii.

💡 Förklara att Joseph F Smith på sin andra mission till Hawaii färdades med äldsterna Lorenzo Snow och Ezra T Benson. Deras syfte med att bege sig dit var att undersöka vad en avfällig ledare i kyrkan vid namn Walter M Gibson höll på med. Han hade tagit fullständig kontroll över kyrkan på Hawaii, både ekonomiskt och kyrkligt. Han sålde ämbeten inom prästadömet till kyrkans medlemmar och han organiserade sina egna tolv apostlar och kallade högpräster, sjuttio och biskopar. Kvinnor fick positioner som prästinnor och han krävde av alla medlemmar i kyrkan att de skulle överlämna samtliga sina ägodelar till honom. (Se B H Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 5:98–99.) Fråga eleverna: Vad skulle hända om avfällingar lämnades obeaktade av kyrkans ledare?

Tala om för dem att efter att ha uteslutit Walter Gibson från kyrkan lämnade äldsterna Lorenzo Snow och Ezra T Benson kvar den 25-årige Joseph F Smith, tillsammans med William W Cluff och Alma L Smith, för att återföra de hawaiiiska medlemmarna till harmoni med sanningen. Återge följande utvärdering av äldste Smiths arbete:

"Äldste Joseph F Smith har utfört ett storslaget tjänande för att ordna upp missionens angelägenheter. Under sin förra mission på öarna (1854–1858) hade han förvärvat en perfekt kunskap om språket och talade det lika flytande som en inföding. Eftersom han var en man med ovanlig beslutsamhet och var stark motståndare till orättfärdighet konfronterade han kapten Gibson med stor kraft, och avslöjade för infödingarna hans bedrägliga och otillåtna avsikter. Han verkade dessutom som tolk för apostlarna, och underlättade därmed deras arbete med att korrigeras Gibsons oegentligheter och deras verksamhet bland invånarna." (Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 5:100)

Joseph F Smith kallades till apostel.

💡 Tala om för eleverna att när Joseph F Smith och de andra missionärerna anlände till Hawaii kom en drukkingsolycka nästan att kräva äldste Lorenzo Snows liv. Återge för eleverna följande beskrivning av händelsen:

"En händelse som vanligtvis nämns i samband med denna apostoliska mission till Hawaii är den drukkingsolycka som äldste Lorenzo Snow var med om i Lahaina hamn, och hans återställelse till livet genom brödernas administration.

Olyckan skedde genom att en båt kapsejsade när den försökte komma i land samtidigt som en våldsam våg slog in mot hamnen. Befälhavaren på fartyget, äldsterna Benson, Snow, Cluff och A L Smith befann sig alla i båten när den kapsejsade. Äldste Joseph F Smith hade vägrat att följa med de andra bröderna när de försökte ta sig i land, eftersom han var övertygad om att det var ett högst riskabelt företag. Infödingar på stranden, som bevittnade olyckan, räddade de olycksdrabbade männen, men det dröjde 20 minuter innan Lorenzo Snow visade några livstecken efter att ha dragits upp ur vattnet." (Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 5:100–101)

Tala om för eleverna att "president [Lorenzo] Snow förkunnade att efter denna händelse uppenbarade Herren för honom att denne unge man, Joseph F Smith ... en dag skulle bli Guds profet på jorden." (Smith, *Life of Joseph F. Smith*, s 216)

Låt en elev läsa "Kallad till apostel" i elevens lektionsbok (s 100). Fråga: Vilka färdigheter förvärvade Joseph F Smith under sina missioner på Hawaii som var till hjälp för honom i hans nya kallelse som apostel? Läs och diskutera följande uttalande av president Joseph F Smith:

"Jag vet att min Förlossare lever. Vi har alla det vittnesbörd och bevis för denna stora och härliga sanning som världen har. Det vill säga allt det som den så kallade kristna världen är i besittning av. Förutom allt det som de har, har vi vittnesbördet från invånarna på den västra kontinenten, för vilka Frälsaren visade sig och till vilka han överbringade sitt evangelium, på samma sätt som han gav det till judarna. Utöver hela detta nya vittnesbörd och vittnesbörd från judarnas heliga skrifter har vi den nutida profeten Joseph Smiths vittnesbörd. Han var den som såg Fadern och Sonen och har burit vittne om dem för världen. Han beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod och vittnesbördet äger kraft i världen i dag. Vi har vittnesbörd från andra som bevittnade Guds Sons närvaro i templet i Kirtland, när han visade sig för dem där, liksom vittnesbörden från Joseph Smith och Sidney Rigdon vilka förkunnade att de var de sista vittnena om Jesus Kristus. Därför säger jag åter, att jag vet att min Förlossare lever, för i dessa vittnens mun har denna sanning slagits fast för mig.

Utöver dessa vittnesbörd har jag erhållit Guds Andes vittnesbörd i mitt eget hjärta, vilket överträffar alla andra bevis. Det bär nämligen vittne för mig, för själva min själ, om min Återlösares Jesu Kristi existens. Jag vet att han lever och att han i den sista tiden skall stå på jorden, att han kommer till det folk som skall vara berett för honom, såsom en brud är beredd för brudgummen när han kommer." (*Evangeliets lära*, s 429)

Avsluta med att bära ditt vittnesbörd om Frälsaren.

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Under president Joseph F Smiths tid som president byggdes kyrkans kontorsbyggnad i Salt Lake City och tempel började byggas på Hawaii och i Alberta, Canada. Viktiga kyrkohistoriska platser i östra delen av Förenta staterna köptes in under president Smiths ledarskap, och informationsbyråer, förelöpare till dagens informationscentrar, började också inrättas vid denna tidpunkt.

Som gensvar på ett flertal teorier som just då debatterades gjordes två doktrinära förtydliganden. Dessa innehöll uttalanden om människans ursprung och om Fadern och Sonen. Några veckor före sin död fick president Smith en viktig uppenbarelse som nu utgör Läran och förbunden 138.

När han blev president hade kyrkan omkring 293 000 medlemmar, med 50 stavar, 21 missioner och 4 tempel. År 1918, året för hans död, hade kyrkan nästan 497 000 medlemmar, med 75 stavar, 22 missioner och 4 tempel. (Se *2003 Church Almanac*, s 473, 631.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Första presidentskapet uppmanade kyrkans medlemmar att hålla hemafton.

💡 Låt eleverna gå igenom första presidentskapets uttalande från 1915 om hemaftnarna i "Familjens hemafton introducerades" i elevens lektionsbok (s 101–102), med början i det tredje stycket. Fråga:

- Vilka var avsikterna med familjens hemafton såsom det förklaras i tillkännagivandet?
- Vilka var några av de rekommenderade aktiviteterna på familjens hemafton?
- Vilka löften gavs till föräldrar som följer rådet att hålla hemaftnar?

President Joseph F Smith undervisade om betydelsen av äktenskap och familj.

💡 Låt eleverna läsa Läran och förbunden 131:1–4. Läs därefter följande uttalande för klassen och diskutera president Joseph F Smiths beskrivning av äktenskapet:

"Den rättmätiga föreningen mellan man och kvinna [är] medlet varigenom de kan förverkliga sina högsta och heligaste ambitioner. För en sista dagars helig har vår himmelske Fader inte avsett att äktenskapet endast skall vara en jordisk förening, utan en förening som skall överleva livets skeden och bestå i evighet, skänka ära och glädje i denna värld, härlighet och eviga liv i kommande världar." ("An Address: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints to the World", Conference Report, apr 1907, s 7; detta tal trycktes efter generalkonferenstalen i april 1907.)

Låt eleverna beskriva en god familjs egenskaper. Gå igenom "Älskade sin familj med en ren och helig kärlek" i elevens lektionsbok (s 103). Fråga:

- Hur gav kärleken och enigheten i familjen Smiths hem stöd åt hans undervisning om familjen?
- Vad kan föräldrar göra för att upprätta enighet och kärlek i sina familjer?
- Vad kan barn göra?

President Smith sörjde förlusten av tio av sina barn.

💡 [Observera: Det finns kanske elever i din klass som har förlorat ett barn eller ett syskon. Var lyhörd inför deras känslor när ni diskuterar detta ämne. Om du vet att det finns elever som har förlorat ett barn eller ett syskon, vill du kanske samtala med dem före lektionen för att ta reda på hur aktivt de vill delta i diskussionen.]

Låt eleverna fundera över en situation då någon har förlorat ett barn. Gå med eleverna igenom "Var medveten om smärtan i att förlora ett barn" i elevens lektionsbok (s 103–104). Återge följande uttalande av president Joseph F Smith om små barns frälsning, och be eleverna fundera över hur det kan vara till tröst för föräldrar som har förlorat ett barn:

"Om vi mottagit sanningens andes vittnesbörd i våra själar, vet vi att allt är väl med de av våra små barn som dör ... vi [skulle] inte kunna förbättra deras tillstånd ...

Men när det gäller små barn som tas bort i sin barndom och oskuld innan de nått ansvarighetsålder, och innan de kan begå synd, uppenbarar evangeliet för oss att de är återlösta. Satan har ingen makt över dem. Inte heller har döden någon makt över dem." (*Evangeliets lära*, s 379, 380)

Fråga: Varför sörjer trofasta föräldrar trots att de har ett vittnesbörd om att deras döda barns frälsning är säkerställd? (Se L&F 42:45.) Återge därefter följande lärdomar av president Joseph F Smith:

"Det barn som begravs i späd ålder, [skall] i uppståndelsen från de döda ... komma fram i det barns gestalt som det befann sig i då det lades ned. Därefter skall det börja utvecklas. Från och med uppståndelsens dag utvecklas kroppen till dess att den når sin andes storlek." (*Evangeliets lära*, s 20)

"När modern genom dödens grepp berövas nöjet och glädjen att få uppfostra sitt lilla barn till manlig eller kvinnlig mognad här i livet, så kommer hon att få den förmånen i det tillkommande. Hon kommer att kunna njuta mera fullt av det än vad som varit möjligt för henne här. När hon uppfostrar sitt barn där, blir det i den säkra vetskapen om att resultaten inte kommer att misslyckas, medan resultaten här är okända tills vi klarat provet." (*Evangeliets lära*, s 381)

Kyrkan behöver inte frukta orättvisa anklagelser.

💡 Gå med eleverna igenom "Som president för kyrkan utsattes han för personliga angrepp" i elevens lektionsbok (s 106). Återge följande uttalande av president Joseph F Smith:

"Ofta, och från nästan alla delar av världen, hör vi talas om periodiska utbrott av indignation mot de sista dagars heliga. Dessa saknar i allmänhet grund och uttalas av författare och talare som är oinformerade, och som får sin inspiration från uppseendeväckande böcker och litteratur som publicerats utomlands av människor med onda avsikter, som gör pengar på de lättrogna genom sina sensationella berättelser ... Sålunda beskylls vi för mycket som saknar grund i verkligheten, och som det inte finns en gnutta sanning i. Trots att dessa lögner kan tyckas lustiga där sanningen är känd, har dessa lögner naturligtvis den

inverkan att de skapar fördomar hos den okunnige, skandaliserar kyrkan och gör det mycket obehagligt för dess missionärer och medlemmar.

Men skandaler och lögnen kan aldrig ha en varaktig skadlig inverkan på dem som de är orättfärdigt riktade mot. De sista dagars heliga har ingen anledning att frukta eller vara oroliga när sådant händer, så länge som de är orättmätigt anklagade. Skandaler dör av sig själva när de upptäcks, vilket definitivt kommer att ske." ("Three Threatening Dangers", *Improvement Era*, mar 1914, s 476)

Gå med eleverna igenom "En modig och oförfärad försvarare av sanningen" i elevens lektionsbok (s 104). Fråga: På vilka sätt försvarade president Smith Guds rike?

Informationsbyrån gav korrekt information om kyrkan.

- 💡 Fråga eleverna om de någonsin har hört falska berättelser om kyrkan och dess medlemmar. Fråga sedan: Hur kan dessa berättelser förhindra människor från att höra eller acceptera evangeliets budskap?

Informera eleverna att många människor i början av 1900-talet hade hört falska berättelser om kyrkan och bildat sig en negativ uppfattning. Sådana historier berättades för besökare i Salt Lake City av många droskkuskar när de körde besökare runt i staden, såsom det beskrivs i följande uttalande:

"Vid sekelskiftet var det inte ens en garanti att de som kom till Salt Lake City fick höra sanningen om de sista dagars heliga. Hotelldirektörer brukade sända anställda med droskor för att möta inkommande tåg och tävla om gäster. Dessa droskkuskar gjorde stor affär av att fylla besökare med vilda berättelser om mormonerna. Både samhället och kyrkans ledare var bekymrade över den negativa bild som detta skapade. Diskussioner bland medlemmarna i generalkommittén för Unga mäns gemensamma utbildningsförening och de sjuttios första råd resulterade i en specifik rekommendation om att en 'informationsbyrå' skulle upprättas på tempelplatsen för att bidra med korrekt information för dem som besökte staden. År 1902 godkände första presidentskapet detta projekt och utsåg de sjuttio till att leda det. Den första byggnaden utgjordes av en åttahörnig konstruktion som mätte sex meter tvärsöver och som kostade 600 dollar. Omkring två dussin frivilliga utgjorde personalen och under projektets första år delade man ut kort med trosartiklarna och annan litteratur till 150 000 besökare. De guidade turerna på tempelkvarteret blev allt populärare och år 1906 utökades verksamheten med gratis orgelkonserter ... Allteftersom antalet besökare fortsatte att växa anskaffades alltmer rymliga lokaler. Under de sista åren av 1900-talet kunde det årliga antalet besökare på tempelplatsen räknas i miljoner." (Richard O Cowan, *The Church in the Twentieth Century* [1985], s 37–38)

Kyrkan tillväxte snabbt under president Joseph F Smiths ledning.

- 💡 Från 1901 till 1918, de år då Joseph F Smith var president, växte kyrkan från 292 931 till 496 962 medlemmar. (Se *2003 Church Almanac*, s 473, 631.) Återge följande för eleverna:

"När [president Joseph F Smith] fortsatte att uppmuntra de heliga att stanna kvar och bygga upp kyrkan i sina hemländer, ökade kyrkans missioner och grenar i

antal utanför Förenta staterna och Canada. Denna tillväxt återspeglade sig i att Joseph F Smith blev den förste av kyrkans presidenter som besökte Europa.

”I omkring två månader 1906 besökte han missionerna i Nederländerna, Tyskland, Schweiz, Frankrike och England. President Smiths personliga besök bidrog mycket till att främja kyrkans tillväxt i dessa länder. Under sitt första besök i Europa gjorde president Joseph F Smith ett viktigt profetiskt uttalande. Vid en konferens 1906 i Bern, Schweiz, sträckte han ut sina händer och förkunnade: ’Tiden kommer då detta land [Europa] kommer att vara fyllt med tempel dit ni kan gå för att återlösa era döda.’ Han förklarade också att ’tempel skulle byggas i många av världens länder.’” (Cowan, *Church in the Twentieth Century*, s 65)

Fråga eleverna: På vilket sätt stärker templen den världsomfattande kyrkan?

Kyrkan står inför åtminstone tre stora faror.

💡 Fråga eleverna vad de anser vara de största farorna som kyrkan ställs inför i dag, och skriv upp deras svar. Förklara att president Joseph F Smith identifierade tre särskilda faror som hotade kyrkan. Gå med eleverna igenom ”Identifierade tre faror som kyrkan ställs inför” i elevens lektionsbok (s 107–108). Skriv upp dessa faror på tavlan:

1. Smicker från berömda personer i världen
2. Falsa undervisningsbegrepp
3. Sexuell orenhet

Fråga:

- Varför är dessa tre ting farligare för kyrkan än kritik och falska beskyllningar?
- Hur kan vi undvika dem?

Första presidentskapet gjorde uttalanden för att klargöra vissa lärdomar.

💡 Förklara att under Joseph F Smiths tid som president var det många sista dagars heliga som var osäkra på vissa väsentliga punkter i läran. Ena frågan gällde människans ursprung, bland annat Guds faderskap och Adams uppgift som första förälder i den mänskliga familjen. Den andra frågan hade att göra med de egenskaper och den uppgift som Gud Fadern och Jesus Kristus har. Som svar utfärdade första presidentskapet två uttalanden. Det första, utfärdat år 1909, kallades för ”The Origin of Man” (Människans ursprung). Det andra, utfärdat år 1916, hade titeln ”The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by The First Presidency and The Twelve” (Fadern och Sonen: En doktrinär utläggning av första presidentskapet och de tolv). Diskutera med eleverna detaljerna i följande utdrag:

”Människans ursprung”

”Somliga vidhåller att Adam inte var den första människan på denna jord och att den ursprungliga mänskliga varelsen utvecklats från djurvärldens lägre ordning. Detta är emellertid människoteorier. Herrens ord tillkännager att Adam var ’den förste av alla människor’ (Moses 1:34) och vi måste därför betrakta honom som den ursprungliga föräldern till vår ras. Jareds broder fick se att alla människor i *begynnelsen* skapades till Guds avbild [Ether 3:15], och oavsett om

vi tolkar detta som om det gäller anden eller kroppen, eller båda, måste vi dra samma slutsats: Människan började sitt liv som en mänsklig varelse, i vår himmelske Faders avbild.

Det är sant att människans kropp inleder sin utveckling som ett litet embryo, som blir ett foster, och i ett visst stadium får liv av den ande vars tabernakel det är och att barnet efter födseln utvecklas till en människa. Det finns emellertid ingenting i detta som antyder att den ursprungliga människan, den första i vårt släkte, började livet som någonting mindre än en människa, eller mindre än det mänskliga embryo som blir en människa.

Människan kan inte genom forskning finna Gud. Aldrig kan hon utan hjälp upptäcka sanningen om början till det mänskliga livet. Herren måste uppenbara sig eller förbli ouppenbarad, och detsamma gäller om fakta i samband med ursprunget till Adams släkt — endast Gud kan uppenbara det. Men några av dessa fakta är redan kända, och det som har tillkännagetts är det vår skyldighet att ta emot och anamma.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, som grundar sin tro på gudomlig uppenbarelse, både forntida och nutida, förkunnar att människan är en direkt avkomling i rakt nedstigande led till Gud. Gud själv är en upphöjd människa, fullkomnad, upphöjd på sin tron och allenarådande ...

Människan är Guds barn, formad i det gudomligas avbild och förlänad gudomliga egenskaper, och liksom det späda barnet till en jordisk fader och moder har förmågan att i sinom tid bli en människa, så har den outvecklade avkomman av gudomliga föräldrar förmågan att genom erfarenheter under tidsåldrar och eoner utvecklas till en Gud." (*"Editor's Table", Improvement Era, nov 1909, s 80–81*)

Fråga: Varför har det betydelse att veta att Gud är vår Fader och att vi inte härstammar från lägre former av liv?

"Fadern och Sonen: En doktrinär utläggning av första presidentskapet och de tolv."

"Begreppet 'Fader' som det tillämpas på gudomen används i den heliga skrift med klart åtskilda betydelser. De fyra betydelserna som specificeras i följande avhandling bör noga åtskiljas.

1. 'FADER' SOM BOKSTAVLIG FÖRÄLDER

Skriftställen som omfattar den vanliga innebörden — bokstavligt föräldraskap — är alltför talrika och detaljerade för att behöva citeras ... Gud den evige Fadern, som vi benämner med det upphöjda namnet — titeln — 'Elohim', är den bokstavlige föräldern till vår Herre och Frälsare Jesus Kristus och till den mänskliga rasens andar. Elohim är Fadern i varje avseende där Jesus Kristus benämns så. Han är andarnas Fader ...

2. 'FADER' I BETYDELSEN SKAPARE

Den andra i skriften förekommande betydelsen av ordet 'Fader' är Skapare, till exempel i de fall när någon av personerna i gudomen nämns som 'Fader till himlarna och jorden och allt vad i dem är'. (Ether 4:7; se också Alma 11:38, 39 och Mosiah 15:4.)

Gud är inte Fader till jorden som en av världarna i rymden eller till himlakropparna i sin helhet eller till delar av dessa, inte heller till jordens livlösa ting, inte heller till växter och djur, i samma bokstavliga bemärkelse som han är Fader till människornas andar. Skriftställen som på något sätt hänvisar till Gud som himlarnas och jordens Fader, måste därför förstås som att Gud är himlarnas och jordens danare, organisatör och skapare.

Det framgår i varje enskilt fall av sammanhanget att det är Jehova, nämligen Jesus Kristus, Elohim's Son, som i denna mening kallas 'Fader' och även 'den verkliga himmelens och jordens Evige Fader'. (Se tidigare citerade skriftställen och även Mosiah 16:15.) Med samma betydelse kallas Jesus Kristus 'Evig Fader'. (Jes 9:6; jfr 2 Nephi 19:6)

Att Jesus Kristus, som vi också känner som Jehova, verkställde Faderns, Elohim's, skapelseplan påvisas i boken 'Jesus Kristus', kapitel 4. Jesus Kristus, Skaparen, kallas följdriktigt himmelens och jordens Fader i den bemärkelse som nämnts ovan, och eftersom hans skapelser är av evig beskaffenhet kallas han med all rätt himmelens och jordens evige Fader.

3. JESUS KRISTUS ÄR 'FADER' TILL DEM SOM HÅLLER FAST VID HANS EVANGELIUM

En tredje betydelse enligt vilken Jesus Kristus betraktas som 'Fader' avser förhållandet mellan honom och dem som accepterar hans evangelium och därigenom blir arvingar till evigt liv ...

Människorna kan bli barn till Jesus Kristus genom att födas på nytt — födas av Gud, som dessa inspirerade ord säger ...

Om det är riktigt att tala om dessa som accepterar och håller fast vid evangeliet som Kristi söner och döttrar — och i denna sak är skrifterna oförbehållsamma och kan inte bli motsagda eller förnekade — är det följaktligen riktigt att tala om Jesus Kristus som de rättfärdigas Fader, eftersom de har blivit hans barn och han har gjorts till deras Fader genom den andra födelsen — dopets förnyelse.

4. JESUS KRISTUS ÄR 'FADER' GENOM GUDOMLIGT FÖRLÄNAD AUKTORITET

[En annan] anledning till att kalla Jesus Kristus 'Fader' finns i det faktum att Jesus, Sonen, i allt sitt umgänge med människosläktet har representerat och fortfarande representerar Elohim, sin Fader, i makt och auktoritet ... Fadern anförtrodde sålunda sitt namn åt Sonen och Jesus Kristus talade och verkade i och genom Faderns namn. Vad makt, myndighet och gudomlighet beträffar var och är hans ord och handlingar desamma som Faderns." ("Editor's Table", *Improvement Era*, aug 1916, s 934–936, 938–940)

Fråga eleverna:

- Varför är det viktigt för kyrkans medlemmar att veta att Fadern och Sonen är två olika personer?
- Hur påverkar denna insikt vår dyrkan av Fadern och Sonen?

President Joseph F Smith undervisade om livet efter döden.

- 💡 Påminn eleverna om att flera av president Joseph F Smiths barn dog före honom själv. Återge president Smiths reaktion då hans son Hyrum M Smith, en medlem av de tolv apostlarnas kворum, dog:

"Min själ är söndersliten. Mitt hjärta är förkrossat och pulsen fladdrar för livet! O min käre son, min glädje, mitt hopp! Vad jag älskar honom fortfarande. Jag skall älska honom för evigt. Och så är det och kommer det att bli med alla mina söner och döttrar, men han är min förstfödde son ... Från djupet av min själ tackar jag Gud för honom! Men jag behövde honom mer än jag kan uttrycka ... O, vad jag behövde honom! Vi behövde honom alla. Han var till stor hjälp för kyrkan. Han var verkligen en prins bland människorna. Aldrig någonsin förargade han mig eller gav mig någon anledning att misstro honom. Jag älskade honom av hela min själ. Han har fånglat min själ genom sin förmåga att tala, mer än någon annan någonsin har gjort. Kanske därför att han var min son, och att han var fylld av den Helige Andens eld. Och vad kan jag göra nu? O, vad kan jag göra? Min själ är söndersliten, mitt hjärta är förkrossat! O Gud, hjälp mig!" (Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph Smith* [1938], s 474)

Flera månader senare förkunnade president Joseph F Smith på en generalkonferens att han under de senaste månaderna tagit emot uppenbarelsen om andevärlden. En av dessa togs emot dagen före konferensens inledning och finns nu upptecknad i Läran och förbunden 138.

Läs tillsammans med eleverna Läran och förbunden 138:1–5, 11–20 och fråga: Vad gjorde Jesus Kristus när han gick till andevärlden efter sin död?

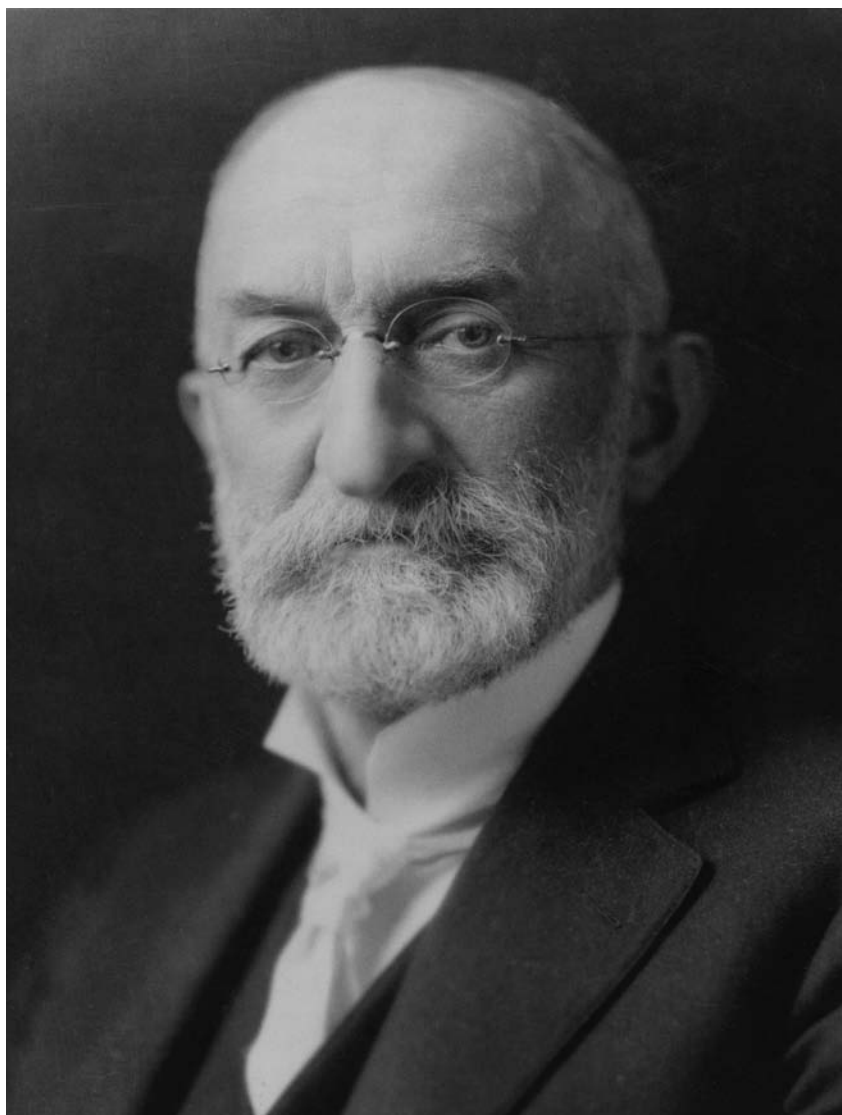
Läs Läran och förbunden 138:29–30, 57. Fråga:

- Hur kan denna uppenbarelse vara till tröst för dem vars rättfärdiga vänner och familjemedlemmar har avlidit?
- Vad kan vi göra på jorden för att bidra till det arbete som utförs i andevärlden?

KAPITEL 7

Heber J Grant

KYRKANS SJUNDE PRESIDENT

© IPI

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Heber J Grant föddes den 22 november 1856. Samma år färdades många pionjärer i handkärrekompanier över slätterna till Stora Saltsjön. Två veckor innan Heber J Grant föddes kom Willies handkärrekompani fram till dalen. Av de ursprungliga 500 pionjärerna i handkärrekompaniet avled 67 på vägen till dalen, och många överlevande anlände med förfrusna lemmar och i ett utsvultet tillstånd. När Heber var nio dagar avled hans far, Jedediah M Grant (dåvarande medlem i första presidentskapet), i lunginflammation. Samma dag anlände Martins handkärrekompani till Saltsjön. Av denna grupp med pionjärer hade 135 till 150 dött av de ursprungliga 576.

Som pojke var Heber J Grant bekant med många framstående medlemmar i kyrkan. I hans bekantskapskrets ingick en son och sonson till president Brigham Young, och han var regelbundet närvarande vid familjeböner i profetens hem. Dessutom hade han långa samtal med president Young, äldste Erastus Snow, en apostel, och äldste Snows släkting Eliza R Snow, som hade lärt känna och umgåtts med många tidiga ledare i kyrkan.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Han inhämtade kunskap genom den "den omvandlande kraften i sin mors kärlek".

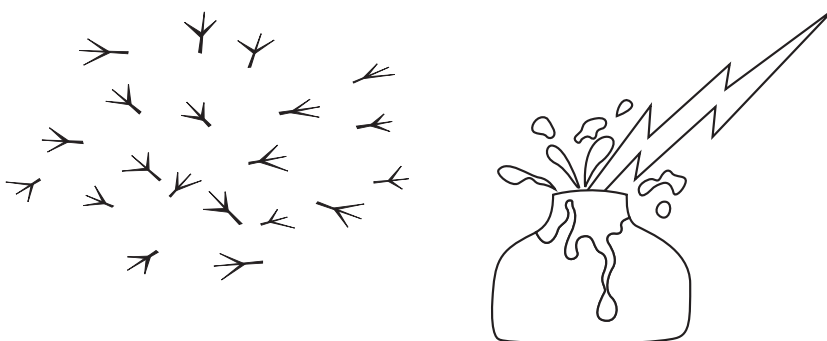
💡 Gå med eleverna igenom några "Milstolpar i Heber J Grants liv" i elevens lektionsbok (s 111). Gör dem uppmärksamma på när Heber J Grants far avled och diskutera de svårigheter han kan ha haft medan han växte upp i en ensamstående förälders hem. Låt en elev läsa "Hans beslutsamhet uppmuntrades av en klok mor" i elevens lektionsbok (s 113–114).

Tala om för eleverna att fastän Heber J Grant växte upp utan en far vittnade han under sina senare år om både sin mors och fars trofasthet. Återge för eleverna president Grants känslor såsom de uttrycks i "Blev djupt påverkad av sin familjs uppoffringar" i elevens lektionsbok (s 114). Fråga:

- Vilka viktiga lärdomar har ni era föräldrar att tacka för?
- Vad skulle ni vilja att era efterkommande säger om er?

Med beslutsamhet och ihärdighet gick han från bristande förmåga till expertis.

💡 Låt eleverna skriva följande mening på ett papper med sin bästa handstil: *Vi bör vara trofasta mot Gud.* Diskutera sedan varför det är svårt att skriva vackert. Rita följande illustrationer på tavlan och låt eleverna tolka vad de ser:

Gå med eleverna igenom de två kommentarerna om Heber J Grants tidiga handstil i "Hans handstil gick från 'kråkfötter' till den bästa i Utah" i elevens lektionsbok (s 116). Fråga: Vilka välsignelser kom in i hans liv till följd av att han arbetade hårt på att förbättra sin handstil? (Han blev så duktig att han fick mer betalt för sin välskrivning än han fick som vanlig lön, och senare undervisade han i välskrivning.)

Återge för eleverna ett uttalande som Heber J Grant ofta citerade, vilket ibland tillskrivs Ralph Waldo Emerson:

"Det som vi håller fast vid att göra blir lättare att göra; inte för att sakens natur har förändrats, utan för att vår förmåga att göra det har ökat." (Conference Report, apr 1901, s 63)

Gå med eleverna igenom Heber J Grants försök att lära sig sjunga i "Beslutade sig för att lära sig sjunga" i elevens lektionsbok (s 116–117). Fråga:

- Hur lyckades han med sina ansträngningar att lära sig sjunga om man jämför med hans försök att förbättra sin handstil?
- Om man jämför följderna? (Han hade inte lika stor framgång med att sjunga som han hade med välskrivning, men han tränade lika hårt.)
- Varför bör vi anstränga oss så mycket vi kan för att uppnå en värdig målsättning även om vi kanske inte blir bäst på det?
- Vad har principerna om beslutsamhet och övning att göra med att bli lik Kristus?

Be en eller två elever kasta en tennisboll eller annan mjuk boll och träffa en bestämd punkt i rummet. Om det är nödvändigt låt du dem pröva tre eller fyra gånger för att se om de kan komma närmare markeringen. Återge berättelsen om den unge Heber J Grants bristande förmåga att kasta en baseboll. (Se "Arbetade på att lyckas som idrottsman" i elevens lektionsbok, s 113.) Låt en elev läsa de två sista styckena. Fråga:

- Hur kan Heber J Grants ihärdighet i idrott ha förts vidare till hans andliga målsättningar?
- Vilka specifika målsättningar kan vi sätta upp inom evangeliet?

Han hade rätta motivationen till att läsa skrifterna.

💡 Fråga eleverna vad som motiverar dem att läsa skrifterna. Låt en elev läsa "Uppmanades att läsa Mormons bok" i elevens lektionsbok (s 114–116). Fråga sedan:

- Vad motiverade den unge Heber i början att läsa Mormons bok? Vad motiverade honom att fortsätta?
- Hur påverkades hans motivation av hans mors och lärares vittnesbörd?
- Vad sade han om hur stort hans intresse var och hur det påverkade hans läsmål?
- Hur kan vi utveckla större motivation för skriftstudier?

Återge följande vittnesbörd som Heber J Grant gav senare i livet:

"Det finns ingen person som vi har någon uppteckning om i Mormons bok som jag beundrar mer än Nephi [son till Lehi]. Den mannens liv har varit en av ledstjärnorna i mitt liv. Hans tro, hans beslutsamhet, hans energi att utföra

Guds vilja har inspirerat mig med en önskan att följa i hans ädla fotspår.”
(Conference Report, apr 1900, s 23)

”Mormons bok är från början till slut i absolut harmoni med andra heliga skrifter. Det finns inte en lärosats i den som inte harmonierar med Jesu Kristi lärdomar ... Det finns inte något i den som inte är till människosläktets nytta och uppbyggelse. Den är på alla sätt och vis ett sant vittne om Gud och den stöder Bibeln och är i harmoni med Bibeln.” (Conference Report, apr 1929, s 128–129)

Läs tillsammans Hesekiel 37:15–17 och 2 Nephi 3:12 och diskutera på vad sätt dessa skriftställen stöder president Grants vittnesbörd.

Som ledare satte han ett gott exempel.

💡 Låt eleverna slå upp ”Milstolpar i Heber J Grants liv” i elevens lektionsbok (s 111) och ta reda på hur gammal Heber J Grant var när han kallades till president för Tooele stav i Utah (23 år). Tala om för dem att när Heber J Grant blivit kallad till stavspresident sade han till stavens medlemmar, att han inte skulle be dem vara mer trofasta än han själv skulle vara. (Se ”Lade till tro på Gud till sin beslutsamhet och övervann sina svagheter” i elevens lektionsbok, s 118–119.)

Fråga: Hur kände sig president Grant efter sitt första tal som stavspresident när han hörde någon säga att det var sorgligt att generalauktoriteterna ”måste skicka hit en pojke att presidera över oss” och att de ”kunde ha skickat en med tillräckligt förstånd att tala i åtminstone tio minuter”? (Se elevens lektionsbok, s 118.)

Gå med eleverna igenom berättelsen om Heber J Grants reaktion när president Joseph F Smith frågade om han visste att evangeliet var sant i ”Lade till tro på Gud till sin beslutsamhet och övervann sina svagheter” i elevens lektionsbok (s 118–119).
Fråga:

- Varför oroade sig inte president John Taylor över Heber J Grants uttalande om att han inte var helt säker på att evangeliet var sant?
- Hur kan en person ha ett vittnesbörd utan att veta om det?

Hans förmåga att tala offentligt ökade när han önskade tala till folkets nytta.

💡 Skriv på tavlan: *Första talet som stavspresident – 7,5 minuter; andra talet – 45 minuter; tredje talet – 5 minuter.* Gå med eleverna igenom de tre sista styckena av ”Lade till tro på Gud till sin beslutsamhet och övervann sina svagheter” i elevens lektionsbok (s 118–119). Fråga:

- Varför misslyckades president Grant trots att han ville att hans tredje tal skulle bli lika långt som det andra talet?
- Vilket beslut fattade han?
- Hur kan vi ha blicken fäst endast på Guds ära? (Se L&F 88:67–68.)
- På vilka sätt påverkar våra dagliga beslut hur våra liv kommer att bli?

Han följde bröderna.

💡 Skriv följande på tavlan: *”När profeten talar ... då är debatten över.”* (Elaine Cannon, ”Om ni vill komma uppåt måste ni stiga på”, *Nordstjärnan*, apr 1979, s 166.) Fråga eleverna vad dessa ord betyder för dem. Låt en elev läsa ”Var villig till uppoffringar” i elevens lektionsbok (s 119). Fråga:

- Vilket beslut återspeglar Heber J Grants inställning till att följa bröderna? (Han ville alltid göra vad kyrkans generalauktoriteter ville att han skulle göra, oavsett om han tyckte om det eller inte.)
- Varför bör kyrkans medlemmar sträva efter att utveckla samma önskan?

Accepterade med ödmjukhet kallelsen till apostlaskapet.

- 💡 Fråga varför en person behöver vara ödmjuk för att fungera väl i en kallelse. Återge följande tanke av president Heber J Grant:

”Jag har känt min egen bristande förmåga. Faktum är att då jag blev kallad till apostel reste jag mig upp för att säga att det var långt mer än jag var värdig, och då jag reste mig kom tanken till mig: ’Du vet lika väl som du vet att du lever att John Taylor är en Guds profet, och att tacka nej till detta ämbete när han har erhållit en uppenbarelse är detsamma som att förneka profeten.’ Jag sade: ’Jag accepterar ämbetet och skall göra mitt bästa.’ Jag kommer ihåg att det var med svårighet jag intog min plats utan att svimma.” (*Gospel Standards*, sammanst av G Homer Durham [1941], s 194)

Fråga: Vilka andra egenskaper hjälper kyrkans medlemmar att fungera väl i sina kallelser?

Fann stor glädje i missionärsarbete.

- 💡 Slå upp ”Milstolpar i Heber J Grants liv” i elevens lektionsbok (s 111) och gå med eleverna igenom vilka år som Heber J Grant verkade som missionär och var han tjänade. Lagg märke till att han verkade fem år som heltidsmissionär när han öppnade och presiderade över den första missionen i Japan och därefter presiderade över de brittiska och europeiska missionerna. Du kan också gå igenom hans kommentarer i ”Presiderade över missioner i Japan och England” i elevens lektionsbok (s 121). Återge följande uttalanden av president Heber J Grant:

”Det finns inget annat arbete i hela världen som skänker det mänskliga hjärtat, utifrån min personliga erfarenhet, mer glädje, frid och lugn än att förkunna Herren Jesu Kristi evangelium.” (Conference Report, okt 1926, s 4)

”Det finns inte i någon del av Guds verk här på jorden i nuvarande tid en sådan grupp lyckliga, nöjda och fridfulla människor som de som är sysselsatta med missionsarbete. Tjänande är den verkliga nyckeln till glädje. När man utför tjänande för mänsklighetens uppbyggelse, när man arbetar utan pengar och för intet, utan förhoppningar om jordisk belöning, kommer verklig, äkta glädje in i det mänskliga hjärtat.” (Conference Report, apr 1934, s 9)

Låt några återvända missionärer kommentera dessa uttalanden utifrån sina egna erfarenheter. Fråga sedan:

- Varför är det ibland svårt att göra missionärsarbete?
- Varför är missionärsarbete givande?

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Heber J Grant verkade som president för kyrkan från den 23 november 1918 till den 14 maj 1945. Han verkade i över 26 år (från 62 till 88 års ålder), längre än någon tidigare president över kyrkan förutom Brigham Young. Han ledde kyrkan från slutet av första världskriget, genom den stora depressionen, till slutet av andra världskriget. Detta var svåra år för Förenta staterna och kyrkan.

När vapenstillståndet avslutade första världskriget såg människorna fram emot tider av fred och välstånd. Men denna dröm kom inte att förverkligas. Även om situationen såg ljus ut i Amerika under 11 år, där den största procentuella andelen av kyrkans medlemmar bodde, inleddes en ekonomisk kris år 1929 som påverkade hela världen. Många befann sig utan arbete och inkomst. Denna stora depression åtföljdes av ett andra världskrig i slutet av 1930-talet och under den första hälften av 1940-talet. Andra världskriget utkämpades i mycket större skala än första världskriget.

Under sin tid som president invigde Heber J Grant tempel på Hawaii, Alberta i Canada och i Arizona. År 1924 började en radiostation i Salt Lake City, som ägdes av kyrkan, att göra utsändningar från generalkonferenserna. År 1926 startade det första religionsinstitutet i Moscow i Idaho.

När Heber J Grant blev president hade kyrkan omkring 496 000 medlemmar, med 75 stavar, 22 missioner och 4 tempel. År 1945, året för hans död, hade kyrkan nästan 980 000 medlemmar, med 153 stavar, 38 missioner och 8 tempel. (Se 2003 *Church Almanac*, s 473, 632.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Hade stor tro när tiderna var svåra.

Återge följande berättelse för att illustrera president Heber J Grants tro på och förtröstan på Herren under svåra tider:

”Min hustru Lucy var mycket sjuk i nästan tre år före sin död. Vid ett tillfälle var jag tillsammans med henne på sjukhuset i sex månader. När hon var döende kallade jag in mina barn till sovrummet och berättade för dem att deras mor var döende. Min dotter Lutie sade att hon inte ville att hennes mamma skulle dö, och insisterade på att jag skulle lägga mina händer på henne och bota henne. Hon sade att hon ofta hade sett hur hennes mor, när hon låg på sjukhuset i San Francisco och hade svåra smärtor, omedelbart hade somnat och haft en fridfull natts vila då jag välsignat henne. Jag sade till mina barn att vi alla måste dö någon gång, och att jag kände mig förvissad om att tiden var inne för deras mamma. Barnen gick ut ur rummet och jag knäböjde vid min döende hustrus säng och sade till Herren att jag erkände hans hand i liv och i död, i glädje och i sorg, i medgång och i motgång, att jag inte klagade över att min hustru var döende, men att jag saknade kraft att se min hustru dö och att hennes död skulle påverka mina barns tro på evangeliets förordningar. Därför väddade jag till honom att ge min dotter Lutie ett vittnesbörd om att det var hans vilja att hennes mor skulle dö. Inom några få timmar hade min hustru tagit sitt sista andetag. Därefter kallade jag in barnen i sovrummet och meddelade att deras mamma var död. Min lilla pojke, Heber, började gråta bittert, och

Lutie lade armarna om honom och kysste honom, och sade att han inte skulle gråta, att Herrens röst hade sagt till henne: 'Genom din mammas död sker Herrens vilja.' Lutie visste inte någonting om mina böner och denna uppenbarelse till henne var ett direkt svar på min vädjan till Herren, och för det har jag aldrig upphört att vara tacksam." ("When Great Sorrows Are Our Portion", *Improvement Era*, jun 1912, s 726–727)

Hans exempel påverkade andra utanför kyrkan.

💡 Tala om för eleverna att innan Heber J Grant blev president för kyrkan hade han skaffat sig många vänner som var så imponerade av hans redbarhet att de tog för givet att det var en bra kyrka han tillhörde. (Se "Hade rykte om sig att vara ärlig" i elevens lektionsbok, s 120.) President Grant lärde: "Man kan på sätt och vis säga att kyrkans rykte vilar på dina och mina skuldror." (Conference Report, apr 1944, s 10) Fråga:

- Varför dömer människor kyrkan efter hur dess medlemmar uppför sig?
- Ökar vikten av att vara ett gott exempel med ledaransvaret? Varför?

"[Herren] vet vem han vill skall leda hans kyrka."

💡 Fråga eleverna:

- Vem leder denna kyrka?
- Hur väljs kyrkans president?

Återge följande som president Heber J Grant var med om:

"De sista ord som president Joseph F Smith uttalade när han skakade hand med mig — han dog den natten — löd ungefär så här: 'Må Herren välsigna dig, min pojke, må Herren välsigna dig. Du har ett stort ansvar. Kom alltid ihåg att detta är Herrens verk och inte människors. Herren är större än någon människa. Han vet vem han vill skall leda hans kyrka och han gör aldrig några misstag. Må Herren välsigna dig.'" (Conference Report, apr 1941, s 4)

Skriv upp på tavlan följande råd från president Smith till president Grant:

- "Detta är Herrens verk och inte människors."
- "Herren är större än alla människor."
- Herren gör "aldrig några misstag".

Diskutera med eleverna hur händelser i Heber J Grants liv visar att dessa uttalanden är sanna. Låt någon frivillig hålla ett kort, improviserat tal över uttalandet: "Detta är Herrens verk och inte människors."

President Grant hade lätt för att umgås med både rika och fattiga.

💡 Fråga eleverna varför vi bör vara uppriktiga mot alla människor. Tala om för dem att president Heber J Grants förmåga att dra människor till sig var en direkt följd av hans uppriktiga kärlek till dem. De som kände honom bäst visste också att han ville hjälpa alla medlemmar i kyrkan, särskilt nödlidande änkor. Läs följande för eleverna och låt dem efteråt berätta vad de fick för intryck av president Grant:

”Han är verkligen den främste ambassadören för vänskap och god vilja bland yrkesfolk och affärsmän som kyrkan någonsin haft. Ingen kan mäta graden av det goda han utträttat för kyrkan då det gällt att dämpa inflytelserika människors fördomar ...

I det enklaste hem är han lika välkommen och glad som i den rikes boningar. Bröd och mjölk och den enklaste förplägnad i de heligas hem (även om de vanligtvis ger honom det bästa de har) tas emot med större tacksamhet och uppskattas ännu högre än de dyraste delikatesser och läckraste mat som de berömda köksmästarna för de stora värdshusen kan tillaga. Förmånen att få ta del av sanna sista dagars heligas gästfrihet, att få berätta för dem om Guds godhet mot honom och få förena sig med dem i bön i familjekretsen, blir aldrig tröttsam eller monoton för president Grant.” (Joseph Anderson, ”The President As Seen by His Secretary”, *Improvement Era*, nov 1941, s 691–692)

Varnade för skulder.

💡 Låt en elev läsa vad Heber J Grants dotter Lucy sade om honom i ”Kände till vandan av att ha skulder” i elevens lektionsbok (s 122). Fråga:

- Vad jämförde hon skulder med?
- Hur bidrar denna jämförelse till att förklara varför president Grant ständigt uppmuntrade kyrkans medlemmar att undvika skulder?
- Vad säger våra nutida ledare i kyrkan om skulder?

Återge följande insikter i vad president Heber J Grant hade för inställning till pengar och skulder:

”Jag vill nu förmana de sista dagars heliga ... att köpa livets nödtröft när de har pengar därtill, och att inte pantsätta sin framtid.” (*Gospel Standards*, s 111)

”Han var inte intresserad av att samla pengar på hög utan av det goda han kunde göra med dem.” (Joseph Anderson, *Prophets I Have Known* [1973], s 30)

Diskutera med utgångspunkt i dessa uttalanden vad president Grant hade för inställning till hur pengar skulle skötas.

Lärde ut tiondets princip.

💡 Gå med eleverna igenom ”Betalande av tionde och offergåvor motverkar själviskhet” och ”Tionde är Herrens lag för ekonomisk framgång” i elevens lektionsbok (s 125–126). Fråga:

- På vilket sätt kan tionde betraktas som en skuld till Herren? (Se Malaki 3:8–9.)
- Varför bör vi betala vårt tionde innan vi betalar andra ekonomiska åtaganden?

Låt en elev läsa upp Malaki 3:10–12, och diskutera med eleverna vilka välsignelser som lovas dem som trofast betalar tionde. Fråga: Vilka välsignelser, förutom timliga välsignelser, kommer som följd av att vi betalar tionde?

Avsluta med följande uttalande av president Heber J Grant:

”Jag är fast övertygad om att Herren öppnar himlens fönster när vi utför vår ekonomiska plikt och att han utgjuter över oss välsignelser av andlig natur, vilka har långt större värde än timliga ting. Men jag tror att han också ger oss välsignelser av timlig natur.” (*Gospel Standards*, s 66)

Visade prov på god skicklighet i affärer.

💡 Återge följande erfarenhet som president Heber J Grant hade:

”När jag i min ungdom gick i skolan hörde jag talas om en man som var bokhållare åt Wells, Fargo and Co’s bank i Salt Lake City. Det sades att han hade en lön på 150 dollar i månaden. Jag minns så väl att jag räknade ut att han tjänade 6 dollar per dag, om man räknade bort söndagarna, vilket för mig tycktes vara en enorm summa pengar ... Jag drömde om att bli bokhållare och arbeta för Wells, Fargo and Co. Jag anmälde mig genast till bokföringskurser vid Deseret-universitetet i förhoppningen att en gång förtjäna vad jag då ansåg vara en enorm lön ...

Resultatet blev att jag några år senare fick plats som bokhållare och kamrer på ett försäkringskontor. Fastän jag vid 15 års ålder hade en vacker handstil och det var allt som behövdes för att klara det jobb jag då hade, var jag inte helt nöjd utan fortsatte att drömma och ’klottra’ när jag inte hade annat att göra. Jag arbetade i främre delen av A W White and Co’s bank och erbjöd mig, då jag inte var upptagen med annat, att hjälpa till med bankarbetet samt att göra allt jag kunde för att utnyttja tiden. Jag tänkte aldrig på huruvida jag fick betalt för det eller inte, min enda önskan var att arbeta och lära. Herr Morf, bankens bokhållare, hade mycket fin handstil och tog sig tid att hjälpa mig att få en snyggare handstil. Jag lärde mig skriva så vackert att jag ofta tjänade mer före och efter kontorstid genom att skriva kort, inbjudningar, och så vidare, och rita kartor, än jag fick för mitt vanliga arbete. Några år senare fick jag ett diplom vid Utah-mässan för den snyggaste handskriften i Utah. När jag var egen företagare blev en plats ledig på universitetet som lärare i handskrift och bokföring, och för att uppfylla det löfte jag gav mig själv då jag var 12 eller 13 år, att jag en dag skulle undervisa i dessa ämnen, sökte jag platsen. Min ansökan accepterades och min förpliktelse mot mig själv blev på så sätt uppfylld.” (Se ”Arbetets förädlande inverkan”, *Nordstjärnan*, aug 1979, s 9–11.)

Fråga eleverna:

- Vilka andra belöningar fick Heber J Grant ta emot samtidigt som han förverkligade sin dröm om en god lön?
- Vilka belöningar har ni fått till följd av utbildning och hårt arbete?

Gav råd i ekonomiska ärenden.

💡 Berätta följande:

”Som president för kyrkan gav Heber J Grant råd till de heliga angående ekonomisk trygghet. Han använde sig av personliga erfarenheter och följde sin föregångares exempel, president Joseph F Smith. President Grant inriktade sig på två grundläggande principer: Den frid som vi känner när vi undviker skulder

och de timliga och andliga välsignelser som vi får när vi betalar tionde och offergåvor. I april 1932 undervisade han om dessa principer under Hjälpföreningens allmänna möte. Vid denna tidpunkt hade Förenta staterna drabbats av den stora depressionen, en landsomfattande kris som innebar låg ekonomisk tillväxt och hög arbetslöshet. President Grant förebrådde de heliga för att inte ha gett akt på de råd som de fått från president Smith:

'Om det folk som kallar sig för sista dagars heliga hade lyssnat till de råd som getts från denna talarstol av min föregångare, genom Herrens inspiration, när han vädjade till de sista dagars heliga att inte dra på sig skulder, så skulle denna stora depression ha varit till mycket lite skada för de sista dagars heliga ... Som jag ser det har den depression som drabbat nästan hela Förenta staterna till stor del orsakats av skuldens trældom och folkets spekulativa anda.'

President Grant fortsatte sitt tal med att betona behovet av att undvika skulder. Han vädjade också till sina åhörare att betala tionde och offergåvor, även under tider av ekonomiska svårigheter ...

'Om det finns någon levande person som är berättigad att säga: "Håll er skuldfria", så är det Heber J Grant. Jag tackar Herren för att jag kunnat betala av [hela min skuld], och betala den utan att begära reducering av någon. Jag tror aldrig att jag någonsin skulle ha kunnat betala den om jag inte varit absolut ärlig mot Herren. När jag fick min lön betalade jag först av min skuld till Herren, och utan skuggan av ett tvivel tror jag att om de sista dagars heliga som ett folk hade tagit rådet från Herrens profet på allvar, och varit samvetsgranna tiondebetalare, så skulle de inte befinna sig i den situation som de befinner sig i idag. Om de hade varit ärliga och samvetsgranna i att betala [fasteoffer] så skulle vi ha kunnat ta hand om varje person som har det svårt i denna kyrka.' [Relief Society Magazine, maj 1932, s 299, 302]." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J Grant*, s 115, 117–118)

President Grant lärde också:

"Det främsta kriteriet på världslig framgång är förmågan att tjäna pengar. Men jag vill tala om för er sista dagars heliga att detta inte är sann framgång. När en man ökar sitt välstånd vad gäller den här världens ting kommer han, om han inte är försiktig, att förlora Herrens ande och fästa sitt hjärta vid det som hör denna världen till. Och om han förlorar Herrens ande och underlåter att vara ärlig mot Gud i sitt tionde, lika ärlig som han skulle vara när han redovisar för en affärskollega, kommer denna mans styrka och kraft att minska och det vittnesbörd han fått från Guds Ande till sin själ att förtvina. Detta hyser jag inte minsta tvivel om.

Vi måste vara ärliga mot Herren. Det stora problemet är att det finns många människor som, när de ökar sitt välstånd i det som hör den här världen till, fäster sitt hjärta vid det och förlorar Herrens Ande. Därför är det som av världen räknas som framgång ett misslyckande, för om en person strävar efter att vinna en belöning och misslyckas med att säkerställa den efter att under nästan hela sitt liv ha arbetat för att få den, har hans liv förvisso varit ett misslyckande. Jag vet många som när de förtjänat små summor pengar varit absolut ärliga mot Herren och betalat en tiondel av dem. Men när de har tjänat stora summor

har de betalat alltifrån en procent upp till två eller tre procent, istället för tio. Hur kan det komma sig? Därför att begäret efter pengar växer, det ökar och blir intensivare, om man inte är försiktig, lika mycket som begäret efter whiskey. Det får honom i sin makt och han börjar älska pengar istället för att bara älska dem för det goda som han kan göra med dem. Han kan inte urskilja saker och tings rätta värde." (*Gospel Standards*, s 181; ändrad styckeindelning.)

Fråga eleverna:

- Varför kan fokusering på världslig framgång göra att vi förlorar Herrens Ande?
- Vad kan vi göra för att behålla ett rätt perspektiv på ekonomiska framgångar?

Erbjöd en definition på och formel för framgång.

- 💡 Fråga eleverna vad de tror att profeten skulle råda den som vill bli framgångsrik. Fråga hur han skulle definiera framgång. Efter att ha diskuterat deras svar går ni igenom president Heber J Grants definition på framgång i "Hade en enkel och praktisk definition på framgång" i elevens lektionsbok (s 123).

Låt en elev läsa upp Matteus 22:36–40 och en annan läsa Mosiah 2:17, och diskutera likheterna mellan dessa skriftställen och president Grants definition på framgång.

Låt en elev läsa upp "En hemlighet till framgång är tjänande" i elevens lektionsbok (s 123). Fråga: På vilka sätt blir vi lyckliga av att tjäna varandra?

Fråga om några av eleverna vill berätta om tjänande de utfört för andra eller om något som de vet att andra har utfört. Var förberedd på att själv berätta om något du gjort.

Hade ett vittnesbörd om profeten Joseph Smiths gudomliga kallelse.

- 💡 Låt eleverna berätta vad som enligt deras åsikt är några av de viktigaste händelserna i världens historia. Fråga sedan vad de anser vara några av de viktigaste händelserna i kyrkans historia. Återge följande insikter av president Heber J Grant:

"Det härligaste som någonsin inträffat i världens historia, sedan Frälsaren själv levde på jorden, är att Gud själv besökte jorden tillsammans med sin älskade enfödde Son, vår Återlösare och Frälsare, och visade sig för pojken Joseph." (*Gospel Standards*, s 174–175)

"Jag fröjdar mig över att Jesu Kristi Kyrka är grundad på den underbara första syn som pojken Joseph Smith var med om för över hundra år sedan. Han förkunnade att han såg två himmelska varelser, vars härlighet och storslagenhet trotsar all mänsklig beskrivning, och att en av dem talade till honom och pekade på den andre och sade: 'Denne är min älskade Son. Hör honom.' Det kan inte råda något tvivel i en sista dagars heligs hjärta om att Jesus Kristus är den levande Gudens Son, eftersom Gud själv presenterade honom för Joseph Smith. Det är en grundläggande sanning i Jesu Kristi kyrka i vår tid att Joseph Smith var och är och alltid kommer att förbli den levande Gudens profet, och med Joseph Smith erkänd som en Guds profet, och vittnesbördet i våra hjärtan om detta faktum, kommer det aldrig att råda några så kallade schismer i Kristi kyrka." (Conference Report, okt 1924, s 6–7)

Fråga eleverna: Varför behöver varje medlem veta att Joseph Smith var en Guds profet?

Undervisade om välsignelserna av att leva efter Visdomsordet.

Fråga eleverna på vad sätt Visdomsordet har varit till välsignelse i deras liv. Låt en elev läsa upp "Undervisade om välfärden och Visdomsordet" i elevens lektionsbok (s 124–125). Skriv upp på tavlan de välsignelser som listats av president Heber J Grant och som är en följd av att lyda Visdomsordet. Dessa inbegriper:

- "Större kroppskrafter"
- "Ökade sinnesfunktioner"
- Andlig tillväxt
- "En mer direkt kommunikationslinje till Gud"

Läs tillsammans Läran och förbunden 89:18–21 och jämför likheterna mellan dessa verser och listan på tavlan.

Lade grunden till kyrkans välfärdsprogram.

Fråga eleverna vad de tror är syftet med kyrkans välfärdsprogram. Läs tillsammans med dem "Välfärdsplanen upprättades enligt uppenbarade principer" i elevens lektionsbok (s 124) och diskutera syftet med välfärd såsom president Heber J Grant beskrev det. Fråga:

- På vad sätt är lättja en förbannelse?
- Hur kan "allmosor" vara till skada för enskilda och familjer?
- Vilka är fördelarna med "oberoende, flit, sparsamhet och självrespekt"?
- På vilka sätt är arbete en välsignelse?

Skriv följande uttalande på tavlan: "Syftet med kyrkan är att hjälpa människor att hjälpa sig själva." (Heber J Grant, Conference Report, okt 1936, s 3) Fråga eleverna:

- Vilka är fördelarna med att hjälpa människor att hjälpa sig själva?
- Vilket samband har denna välfärdsprincip med social, känslomässig och fysisk hälsa?
- Hur kan föräldrar använda denna princip då de uppfostrar sina barn?

Uppmuntrade kyrkans medlemmar att hålla buden.

Återge för eleverna vad som enligt president Heber J Grant var hans tema, vilket han uttryckte med några få ord och ofta upprepade:

"Jag säger till alla sista dagars heliga: Håll Guds bud. Det är grundtanken i mitt tal, just dessa få ord: Håll Guds bud." (Conference Report, okt 1920, s 10)

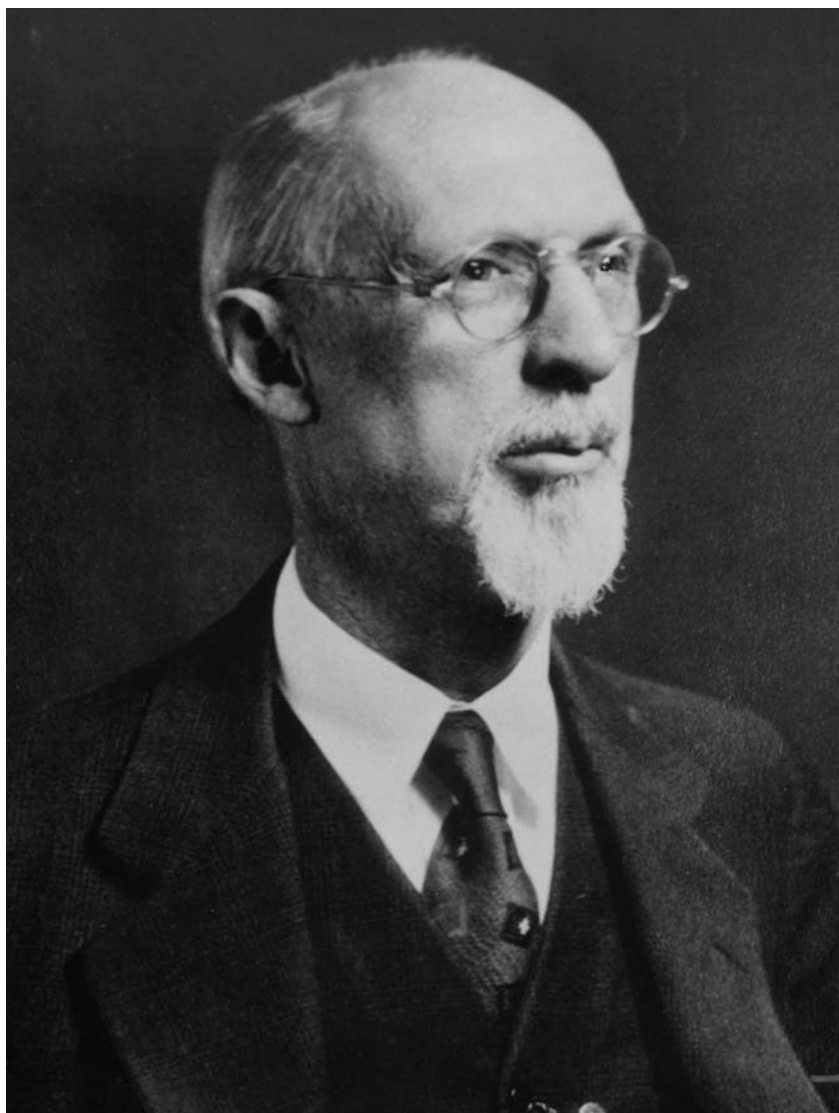
Fråga: Hur blir den lydige välsignad? Återge vad president Grant lärde i ett senare konferenstal:

"Jag lovar er, som den levande Gudens tjänare, att varje man och kvinna som lyder Guds bud får framgång, att varje löfte som Gud har gett kommer att uppfyllas för dem, att de tillväxer i visdom, ljus, kunskap, intelligens och, framför allt, i vittnesbörd om Herren Jesus Kristus." (Conference Report, okt 1944, s 13)

KAPITEL 8

George Albert Smith

KYRKANS ÅTTONDE PRESIDENT

Special Collections Department, J. Willard Marriott Library, University of Utah. Kopiering förbjuden

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Två år innan George Albert Smith föddes den 4 april 1870, kom den sista pionjärkaravanen in i dalen. Dessa karavaner ersattes år 1869 av den transkontinentala järnvägen. Vid året för hans födelse låg kyrkans medlemsantal på strax över 90 000. Brigham Young var kyrkans president vid denna tidpunkt, och han dog när George Albert Smith var sju år. Templet i Salt Lake City höll på att byggas under hela hans barndom och ungdom. År 1876 tog Alexander Graham Bell patent på telefonen och Thomas Edison uppfann fonografen år 1877 och utvecklade glödlampan år 1879.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

George Albert Smith härstammade från trofasta ledare i kyrkan.

☞ Berätta att George Albert Smith tillhörde en framträdande familj i pionjärtidens Utah. Han fick namn efter sin farfar, som verkade som rådgivare i första presidentskapet när George Albert Smith föddes 1870. Hans far, John Henry Smith, ordinerades till apostel när George Albert Smith var 10 år, och fadern blev också senare rådgivare i första presidentskapet. Hans farfars far, John Smith, farbror till profeten Joseph Smith, verkade som assisterande rådgivare i första presidentskapet och som patriark för kyrkan.

Återge eller låt en elev läsa följande uttalande av äldste George Albert Smith, då medlem i de tolv kvorum:

”Ett av allt det vackra i Jesu Kristi evangelium är det gör oss alla jämställda. Det är inte nödvändigt att en man är president för en stav eller medlem av de tolv kvorum för att han skall få en hög ställning i det celestialet riket. Den enklaste medlemmen i kyrkan får, om han håller Guds bud, upphöjelse i det celestialet riket precis lika mycket som någon annan människa. I den mån vi håller kyrkans lagar har vi samma möjligheter till upphöjelse.” (Conference Report, okt 1933, s 25)

Fråga eleverna: På vilka sätt uppmuntrar detta uttalande oss i vårt sökande efter upphöjelse?

Den unge George Albert Smith var bekant med president Brigham Young.

☞ Fråga eleverna: Hur har kyrkans ledare påverkat era liv?

Sammanfatta informationen som finns i styckena två till fyra i ”Hade tidiga upplevelser av stora ledare” i elevens lektionsbok (s 130). Fråga sedan: Vad kunde hans upplevelse av president Brigham Young ha lärt George Albert Smith?

Lärde sig i sin ungdom att hålla buden.

☞ Låt en elev läsa upp ”Stå på Herrens sida av linjen” i elevens lektionsbok (s 142). Tala om att av dessa ord från sin farfar och av sina familjemedlemmars exempel lärde sig George Albert Smith att bevara sin kyskhet och renhet. Fråga:

- Hur rättfärdigar en del sig själva att de går över linjen från Herrens territorium till djävulens territorium?
- Hur kan vi undvika att gå över linjen?

Fråga eleverna varför somliga tycker att buden är betungande. Läs tillsammans Läran och förbunden 59:3–4 och diskutera varför Gud har gett sina barn bud och i vilken bemärkelse buden kan betraktas som välsignelser. Återge följande uttalande av äldste George Albert Smith, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum:

”När jag var barn antar jag att jag kan ha tyckt att Herren hade ordnat det så ... i detta liv att jag måste lyda vissa lagar för inte snabbt bli bestraffad. Men allteftersom jag blev äldre lärde jag mig att betrakta detta ur en annan synvinkel, och nu är Guds lagar för mig ... den ljuva musiken från vår himmelske Faders röst när han visar barmhärtighet mot oss. De är ingenting annat än en kärleksfull förälders råd ... och därför säger jag att det inte är svårt för mig att tro att det är bäst för mig att hålla Guds bud.” (Conference Report, okt 1911, s 43–44)

Fråga eleverna:

- I vilken bemärkelse är buden ett uttryck för vår Faders kärlek?
- Hur kan ni ta emot buden som ”ljuv musiken från vår himmelske Faders röst”?
- Hur för en sådan inställning till Gud och hans bud med sig frid och glädje i detta liv?

Den unge George Albert Smith hade tro att bli helad.

💡 Läs tillsammans med eleverna Läran och förbunden 46:19 och diskutera vad det betyder att ha tro att bli helad. Låt en elev läsa ”Hade tro till att bli helad” i elevens lektionsbok (s 131). Fråga:

- Hur visade George Albert Smith sin tro på att bli helad?
- Varför tror ni att han var säker på att det var Herren som hade helat honom?
- Hur kan vi förfina denna Andens gåva i vårt liv?

Låt eleverna berätta om något tillfälle då de eller någon annan har visat tro på att bli helad.

Karl G Maeser utövade ett starkt inflytande på den unge George Albert Smith.

💡 Förklara för eleverna att George Albert Smith som pojke studerade vid Brigham Young Academy i Provo, Utah, där han träffade Karl G Maeser, skolans rektor. Återge följande, som George Albert Smith skrev i ett brev till en rektor vid Brigham Young-universitetet:

”Jag älskar minnet av broder Maeser. Jag tror att jag talat mer om honom än om någon annan som har bidragit till min utbildning.” (Glen R Stubbs, ”A Biography of George Albert Smith” [Ph D diss, Brigham Young University, 1974], s 20)

Fråga eleverna: Vilka råd minns ni som ni har fått av era lärare? Återge sedan detta som George Albert Smith mindes:

”Jag studerade vid Brigham Young Academy. Det var lyckosamt för mig att en del av den undervisning jag fick gavs av dr Karl G Maeser, denne framstående pedagog som var den förste grundaren av vår kyrkas storartade skolor. Jag kommer inte ihåg mycket av vad som sades under det år jag var där, men en sak kommer jag antagligen aldrig att glömma. Dr Maeser reste sig upp en dag

och sade: 'Ni kommer inte bara att få ansvara för era handlingar, utan ni kommer även att få stå till svars för alla era tankar.'

Eftersom jag var en pojke som inte brukade ha speciell kontroll över mina tankar, visste jag inte vad jag skulle göra och det gjorde mig bekymrad. Det fastnade i sinnet som en kardborre. Ungefär en vecka eller tio dagar senare stod det plötsligt klart för mig vad han menade. Då kunde jag se filosofin i det. Med ens stod följande tolkning av hans uttalande klar för mig: Naturligtvis kommer vi att få stå till svars för våra tankar, eftersom våra handlingar här på jorden kommer att utgöra summan av våra tankar. Detta sätt att se har varit till stor välsignelse för mig i hela mitt liv, och det har många gånger hindrat mig från att undvika orätta tankar, eftersom jag inser att jag, när mitt liv är över, kommer att vara produkten av mina tankar." ("Pres Smith's Leadership Address", *Church News*, 16 feb 1946, s 1)

Fråga eleverna:

- På vilka sätt är människornas liv "summan av [deras] tankar"?
- Vad kan ni göra för att bättre kontrollera era tankar?

Zebedee Coltrin förutsade i en patriarkalisk välsignelse att George Albert Smith skulle bli kallad till apostel.

💡 Låt eleverna berätta hur de har blivit påverkade av sin patriarkaliska välsignelse. Tala om för eleverna att George Albert Smith fick en patriarkalisk välsignelse vid 13 års ålder av Zebedee Coltrin. Låt en elev läsa upp andra stycket om George Albert Smith i elevens lektionsbok (s 130). Fråga:

- Hur kan denna välsignelse ha påverkat George Albert i hans liv?
- Hur kan en patriarkalisk välsignelse hjälpa oss att bereda oss för det som Herren vill att vi skall göra?

George Albert Smith avbröt sin uppvaktning för att utföra en speciell mission.

💡 Tala om för eleverna att George Albert Smith först träffade Lucy Emily Woodruff, sondotter till president Wilford Woodruff, när de var mycket unga. De två ungdomarna utvecklade en nära vänskap under årens lopp, men en annan uppvaktare fångade Lucys uppmärksamhet då de närmade sig vuxen ålder. När George Albert var 21 år kallades han att utföra en speciell mission för att stärka ungdomarna i Gemensamma utbildningsföreningen i södra Utah. Under tiden han var där fick han höra att Lucy planerade att gifta sig med den andre friaren. Han skrev ett brev till henne som han sammanfattade med:

"Var bedjande och ödmjuk, missförstå inte dina plikter mot andra. Din främsta plikt är mot dig själv. Jag känner att du blir lycklig och min bön är att du blir det." (Merlo J Pusey, *Builders of the Kingdom* [1981], s 212)

Fråga eleverna hur detta vänliga och innerliga brev kan ha påverkat Lucy. Låt en elev läsa sista stycket i "Gifte sig med Lucy Woodruff" i elevens lektionsbok (s 133). Fråga sedan: Vad kan ni lära er av Lucy Woodruffs och George Albert Smiths erfarenhet?

Den nygifte George Albert Smith gav sig ut på en proselyterande mission.

☉ Berätta att George Albert Smith gifte sig med Lucy Emily Woodruff den 25 maj 1892. Strax efter att de vigts den 23 juni 1892 gav sig George Albert Smith iväg på en mission till södra Förenta staterna. Inom några månader kallades Lucy att förena sig med sin make på missionsfältet, och hon anlände på hösten det året.

Förklara att även om Lucy Smith arbetade på missionskontoret med sin make gav han sig ofta ut på proselyteringsresor med andra missionärskamrater, bland annat J Golden Kimball, som presiderade över missionen. Berätta om en av följande händelser, eller om båda:

Vid ett tillfälle färdades George Albert Smith tillsammans med J Golden Kimball och fyra andra missionärer och höll möten. En av de lokala medlemmarna i kyrkan inbjöd gruppen med missionärer att tillbringa natten i hans hem, vilket var byggt av timmerstockar och ganska litet. George Albert Smith erinrade sig:

”Omkring midnatt väcktes vi av ett fruktansvärt ropande och skrikande utifrån. Svordomar fyllde våra öron då vi satte oss upp i sängen och försökte ta reda på vad som pågick. Det var en månbelyst natt och vi kunde se många människor där utanför. President Kimball hoppade upp och började klä på sig. Männen slog på dörren och svor. De befallde mormonerna att komma ut så att de fick skjuta dem. President Kimball frågade mig om jag inte tänkte stiga upp och klä på mig. Jag svarade att det tänkte jag inte, jag tänkte stanna i sängen och jag var säker på att Herren skulle beskydda oss. Inom några sekunder fylldes hela rummet med skott. Pöbeln hade tydligen delat upp sig i fyra grupper och sköt in i alla hörnorna. Träsplitter flög åt alla håll över våra huvuden. Det blev några ögonblicks lugn, sedan sköts ännu en salva och mer splitter flög omkring. Jag kände absolut ingen rädsla. Jag var mycket lugn när jag låg där och upplevde en av de hemskaste händelserna i mitt liv, eftersom jag var säker på att så länge som jag predikade Guds ord och följde hans lärdomar skulle Herren beskydda mig, och det gjorde han.

Tydligt blev pöbelhopens besviken och gav sig av. När vi nästa morgon öppnade dörren fann vi en stor hög med tunga hickorykäppar, sådana som pöbelhopan brukade slå missionärerna med i södern.” (*The Teachings of George Albert Smith*, sammanst av Robert McIntosh och Susan McIntosh [1996], s 194.)

Vid ett annat tillfälle färdades George Albert Smith sent en mörk kväll med sin kamrat, äldste Stout. Äldste Smith erinrade sig:

”Äldste Stout och jag tog oss fram utmed ett högt stup. Vår lilla gångväg var smal, på ena sidan befann sig bergsväggen och på andra sidan den djupa, djupa floden. Vi hade inget ljus och det fanns inga stjärnor eller måne som kunde vägleda oss. Vi hade färdats hela dagen och vi visste att vi skulle bli vänligt mottagna om vi kunde nå fram till McKelvins hem, vilket låg på andra sidan av en hög dal.

Vi var tvungna att ta oss över detta lilla berg för att nå fram till familjen McKelvins hem. Det var därför tvunget att vi färdades mycket trevande. Vi närmast släpade oss fram, kände efter med varje fotsteg om vi hade mark under fötterna, med ena handen mot bergsväggen. Äldste Stout var före mig och när

jag gått ett tag kände jag den hårda ytan på den upptrampade stigen under mina fötter. När jag gjorde detta lämnade jag bergsväggen, vilken hade fungerat som en stabiliserande kraft. När jag tagit några steg bort från själva bergsväggen kände jag mig manad att genast stanna, någonting var fel. Jag ropade till äldste Stout och han svarade mig. Röstens riktning tydde på att jag var på fel stig, så jag backade tills jag nått bergsväggen och fortsatte sedan framåt igen. Han var bara några steg framför mig, och när jag nådde fram till honom kom vi till en hög med timmer. Vi undersökte den noga i mörkret med våra händer och fötter för att se om vi kunde klättra över den i säkerhet. Vi kom fram till att det skulle gå bra och gjorde ett försök. När jag stod överst på denna stora hög med timmer öppnade sig min lilla väska och innehållet spreds ut. I mörkret trevade jag efter innehållet och var ganska övertygad om att jag funnit nästan allting.

Vi kom fram i trygghet till vår destination omkring klockan elva på kvällen. Jag upptäckte snart att jag förlorat kam och borste, och morgonen därpå återvände vi till platsen för missödet. Jag hittade mina saker, och medan jag var där blev jag nyfiken på att se vad som hade hänt kvällen före när jag hade gått vilse i mörkret. Som missionärer bar vi grova sulstift på våra skosulor för att dessa skulle hålla längre, så jag kunde lätt följa våra spår i den mjuka leran. Jag följde mina spår tillbaka till den punkt då mina fotspår avvek från bergssidan och upptäckte att jag i mörkret hade vandrat till kanten av en djup ravin. Bara ett steg till och jag skulle ha fallit ner i floden och drunknat. Jag mådde mycket dåligt när jag insåg hur nära döden jag varit. Jag var också tacksam till min himmelske Fader för att han beskyddat mig. Jag har alltid känt att om vi utför Herrens verk och ber honom om hjälp och beskydd, kommer han att vägleda oss och ta hand om oss." (*Teachings of George Albert Smith*, s 194–195)

Fråga eleverna:

- Hur skulle ni karaktärisera George Albert Smiths tillit till sin kallelse och till Herren?
- Vad lärde han sig om att följa Andens maning?

George och Lucy Smith välsignades med två döttrar och en son.

 Diskutera med eleverna hur gifta par kan känna sig som har svårt att få barn. Tala om för eleverna att George Albert och Lucy Smith ville ha barn. När åren gick utan att de fick några barn blev Lucy modfärdig. Låt en elev läsa följande för klassen:

"Fortfarande barnlösa efter mer än fyra års äktenskap började George och Lucy ivrigt längta efter en barnaskara. En dag fick de besök av president Woodruff som frågade Lucy om hon hade några barn. 'Nej, farfar', svarade hon, och brast i gråt, 'trots att vi vill det har vi inte fått några.' 'Sitt ner', sade presidenten. Han lade sina händer på hennes huvud och välsignade henne med att kunna föda barn. Inom ett år, den 19 november 1895, föddes en dotter åt dem." (Pusey, *Builders*, s 220)

En andra dotter föddes i november 1899, och Lucy födde en son i september 1905. Dessa barn skänkte George Albert och Lucy Smith stor glädje. Deras barn var till stor välsignelse för dem.

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

George Albert Smith verkade som medlem i de tolv apostlarnas kворum i 42 år (från 33 till 75 års ålder) och som president för kyrkan i 6 år (från 1945 till 1951). Hans tid som apostel och kyrkans president sträckte sig över två världskrig och en långvarig ekonomisk depression. Under dessa år bevitnades också den första flygturen (Kitty Hawk 1903) och den första raketdrivna överljudsflygningen (1947), vilket åskådliggjorde mänsklighetens anmärkningsvärda teknologiska utveckling. Efter George Albert Smiths kallelse till de tolv apostlarnas kворum blev kyrkan skuldfri, och den blev sedan, under årens lopp, ett föredöme i ekonomiskt ansvarstagande.

År 1945, det år då George Albert Smith blev president, hade kyrkan nästan 980 000 medlemmar, med 153 stavar, 38 missioner och 8 tempel. År 1951, samma år som han dog, hade kyrkan nästan 1,2 miljoner medlemmar, med 191 stavar, 42 missioner och 8 tempel. (Se *2003 Church Almanac*, s 473, 632.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

George Albert Smith ordinerades till apostel.

- 💡 Fråga eleverna vad de minns av det löfte som George Albert Smith fick i sin patriarkaliska välsignelse. Tala om för dem att den välsignelse som Zebedee Coltrin uttalade den 16 januari 1884 uppfylldes när George Albert Smith kallades till apostel. Berätta att under kyrkans första tid gavs ofta kallelser vid konferenser utan föregående intervju. Tala om för dem att tisdagen den 6 oktober 1903 kunde George Albert Smith inte närvara vid generalkonferensen på grund av arbetets plikter. Han skrev i sin dagbok:

”Klockan 15:30 lämnade jag hemmet för att ta mina barn till marknaden. I dörren träffade jag syster Nellie C Taylor som gratulerade mig med stor innerlighet. Först blev jag förvånad men snart berättade hon för mig att jag samma eftermiddag inröstats som medlem i de tolv apostlarnas kворum. Jag trodde att hon misstagit sig och sade det till henne. Hon blev osäker och återvände till tabernaklet för att ta reda på om hon hade fel. Senare träffade jag henne och andra som bekräftade saken. Jag var helt förbluffad och kunde knappt tro att detta var möjligt vid denna tidpunkt, även om jag kände att jag en dag skulle efterträda min far eftersom det i min patriarkaliska välsignelse under Zebedee Coltrins händer hade antyttts att jag skulle bli apostel.

Jag kände mig inte duglig eller värdig, men om det behagar Herren skall jag försöka fullgöra min plikt.” (*The Teachings of George Albert Smith*, sammanst av Robert McIntosh och Susan McIntosh [1996], s xxi.)

Fråga eleverna:

- På vilka sätt var George Albert Smith förberedd för denna viktiga kallelse, trots sin känsla av otillräcklighet?
- Vad kan ni göra för att få en starkare tillit till er förmåga att acceptera och fullgöra kallelser i kyrkan?

Äldste George Albert Smith upprättade en lista med livslånga målsättningar.

☛ Låt eleverna läsa "Hade ett personligt valspråk" i elevens lektionsbok (s 133) och skriv upp på tavlan minst sex principer som George Albert Smith var besluten att leva efter (din lista kan innehålla nedanstående principer). Låt eleverna fundera över hur följande principer kan göra det möjligt för en person att bli en bättre Kristi lärjunge:

- "Vara vän med dem som inga vänner har."
- "Finna glädje i att tjäna de fattiga."
- "Besöka de sjuka och plågade och inge en önskan i dem att ha tro till att bli botade."
- "Lära ut sanningen till hela mänsklighetens upplysning och välsignelse."
- "Besöka de felande och försöka vinna dem tillbaka till ett rättfärdigt och lyckligt liv."
- "Älska [människorna] så att de önskar göra det som är rätt."
- "Hjälpa [människorna] att lösa sina problem."
- "Undvika den publicitet som lätt följer med höga ämbeten och inte uppmuntra tanklösa vänners smicker."
- "Inte medvetet såra någon, inte ens någon som har felat mot mig."
- "Övervinna ... själviskhet och avundsjuka och glädjas åt alla min himmelske Faders barns framgångar."
- "Inte vara fiende till någon levande själ."
- Fullgöra plikten och förmånen att sprida sanningen om evangeliets plan.

Uppmuntra eleverna att välja några vägledande principer och att sträva efter att följa dem i hela sitt liv.

George Albert Smith kämpade med allvarliga hälsoproblem under hela sitt liv.

☛ Läs följande för eleverna:

"George Albert Smith var inte välsignad med en stark fysik och detta faktum var till stort bekymmer för honom och hans familj. Hans hade många och skiftande problem med sin hälsa ... Trots dessa fysiska problem älskade han att arbeta och ofta gjorde han mer än vad som kan anses vist och klokt för god hälsa. Både hans vänner och hans läkare förmanade honom att dra ner på tempot, men han ville inte." (Glen R. Stubbs, "A Biography of George Albert Smith" [Ph D diss, Brigham Young University, 1974], s 99)

Förklara för eleverna att George Albert Smith blev mycket sjuk under en längre tidsperiod som började 1909 och varade i omkring fyra år. Det var en mycket svår tid för äldste Smith eftersom han ville utföra Herrens verk men inte kunde. Låt en elev läsa sista stycket i "Var ståndaktig och trofast under tider av provningar" i elevens lektionsbok (s 131–132). Fråga: Varför är det viktigt att alltid söka Guds vilja?

Tala om för eleverna att under en tid av allvarlig sjukdom och medan han återhämtade sig i S:t George, Utah, hade George Albert Smith en insiktsfull andlig upplevelse. Låt en elev läsa "Vad har du gjort med mitt namn" i elevens lektionsbok (s 134). Fråga:

- Har någon av er fått sitt namn efter en förfader? Vilka skyldigheter tycker ni att detta namn har gett er?
- Hur stärktes äldste Smith av denna dröm?
- Vilka fördelar finns det med att ständigt utvärdera vad vi har gjort med Frälsarens namn?

Återge följande vittnesbörd av president George Albert Smith:

”Jag har varit i dödsskuggans dal för inte så länge sedan, så nära den andra sidan att jag är säker på att om det inte vore för vår himmelske Faders särskilda välsignelse, skulle jag inte kunnat vara kvar här. Men aldrig för ett ögonblick har det vittnesbörd som min himmelske Fader välsignat mig med sviktat. Ju närmare jag kom den andra sidan, desto större blev min förvisning om att evangeliet är sant. Nu när mitt liv har skonats gläder jag mig över att vittna om att evangeliet är sant, och av hela min själ tackar jag min himmelske Fader för att han har uppenbarat det för mig.” (*Teachings of George Albert Smith*, s 190)

Kärlek var utmärkande för George Albert Smiths verksamhet.

- 💡 Låt två elever läsa ”Kärleken tar vara på alla tillfällen att tjäna” och ”Kärleken finner tid för andra” i elevens lektionsbok (s 138–139). Låt därefter en annan elev återge följande berättelse såsom president Thomas S Monson, rådgivare i första presidentskapet, återgav den. Be eleverna, medan de lyssnar på denna berättelse, att fundera över vari George Albert Smiths styrka låg.

”Junius Burt från Salt Lake City, som länge arbetat på gatukontoret, berättade om en rörande och inspirerande händelse. Han sade att en kall vintermorgon höll det arbetslag som han tillhörde på att göra gatorna rena. De flyttade stora isstycken från rännstenarna. Det ordinarie arbetslaget hade fått förstärkning av tillfälligt anställda som var i desperat behov av arbete. En av dessa hade endast på sig en tunn tröja och led svårt av kylan. En lång och smal man med välansat skägg stannade upp bredvid mannen och frågade denne arbetare: ’Du behöver mer än en tröja en morgon som den här. Var har du din rock?’ Mannen svarade att han inte hade någon rock. Besökaren tog sedan av sin egen överrock, räckte den till mannen och sade: ’Den här rocken är din. Den är av tjockt ylle och håller dig varm. Mitt arbete ligger bara på andra sidan gatan.’ Gatan var South Temple. Den barmhärtige samariten som gick in i kyrkans administrationsbyggnad till sitt dagliga arbete och utan sin rock var George Albert Smith, president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hans osjälviska och generösa handling avslöjade hans ömsinta hjärta. Förvisso tog han hand om sin broder.” (Conference Report, apr 1990, s 62)

Fråga eleverna:

- Hur känner ni det när någon är vänlig mot er?
- Hur kan vi utveckla kärlek till andra och en önskan att tjäna dem?

Han verkade för att de viktiga händelserna i kyrkans historia skulle bli ihågkomna.

- 💡 Fråga eleverna om det finns några monument eller statyer i närheten av deras hem. Diskutera varför människor eller nationer bygger monument och vad som är syftet med dessa. Låt eleverna nämna några av de monument och historiska platser som

kyrkan har bevarat. Återge vad äldste George Albert Smith, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev i ett brev år 1937 i vilket han förklarade några anledningar till att bygga monument:

”Det har varit brukligt att bygga monument åt enskilda personer för att minnet av dem skall bevaras. Storslagna händelser har också mera varaktigt befästs i människors sinnen genom man byggt monument. I denna del av världen finns det många intressanta saker som glöms bort, och människor har tyckt det vara önskvärt att märka ut dem på ett påtagligt sätt så att efterföljande generationer kan påminnas om viktiga händelser.” (Stubbs, ”Biography of George Albert Smith”, s 254)

Tala om för eleverna att under ledning av president Heber J Grant arbetade äldste George Albert Smith med att se till att de sista dagars heligas historia inte skulle glömmas bort. Hans arbete med att bevara olika platser ledde fram till minnesmärken och monument över hela Förenta staterna. Skådespelet Hill Cumorah Pageant, som uppfördes första gången 1937, gläder tusentals varje år. Det är resultatet av ett förvärv 1928 som tog nästan 27 år att färdigställa. Ett annat monument som han själv var intresserad av var ”Detta är platsen”-monumentet, ett framträdande landmärke i Saltsjödalen.

George Albert Smith blev kyrkans åttonde president.

Tala om för eleverna att under generalkonferensen i oktober 1945, strax efter andra världskrigets slut, presiderade George Albert Smith för första gången som kyrkans president. Låt en elev läsa ”Kallades att bli kyrkans president” i elevens lektionsbok (s 136). Fråga:

- På vilka sätt var George Albert Smith förberedd att bli kyrkans president vid denna tidpunkt?
- Med utgångspunkt i det ni har lärt er om president Smith, vad tror ni var det viktigaste av hans förberedelse?

President George Albert Smith hjälpte till att hela nationernas sår.

Låt eleverna föreställa sig hur det kan vara att umgås med medlemmar i kyrkan som en gång tillhört en fiendnation. Förklara att efter andra världskriget fick kyrkans medlemmar uppleva just en sådan situation. Gå igenom och återge med egna ord ”Skickade ett fredssändebud” och ”Träffade Förenta staternas president” i elevens lektionsbok (s 137–138). Fråga sedan:

- Vem sände president Smith som fredssändebud för att hjälpa de heliga i ett krigsdrabbat Europa? (Äldste Ezra Taft Benson)
- Hur bidrar evangeliet till att läka krigets sår?

Läs tillsammans med eleverna ”Herren strider för vår sak” i elevens lektionsbok (s 142). Fråga: Hur beskyddar och stärker Herren sitt folk?

Diskutera med eleverna hur många krig och konflikter det finns i världen i dag. Gå tillsammans med eleverna igenom följande avsnitt i elevens lektionsbok: ”Det kan finnas frid i en krigshärjad värld” (s 135), ”Undvikande av katastrofer måste göras på Herrens sätt” (s 141), och ”Endast med Anden kan människor åstadkomma en framgångsrik fred” (s 141).

President Smith hade en mäktig vision av missionsarbetet.

💡 Tala om för eleverna att George Albert Smith var en storartad missionär för kyrkan. Han var särskilt effektiv när det gällde att riva ner fördomar mot kyrkan. Hans verksamhetstid som president, trots att den varade mindre än sex år, kom vid en viktig tidpunkt i kyrkans historia.

Låt eleverna läsa upp "Vi skall gå ut till varje del av världen", "Evangeliet kommer att predikas genom förbättrad teknologi" och "Miljoner kommer att acceptera sanningen" i elevens lektionsbok (s 135). Fråga sedan:

- På vilka sätt är dessa uttalanden profetiska?
- Hur använder Herren sig av teknologin för att sprida evangeliet över hela världen?

Återge följande uttalande av president George Albert Smith:

"Det är en underbar tid vi lever i. Det dröjer inte länge förrän Herrens tjänare åter går ut till jordens nationer i stort antal ...

Vi måste predika evangeliet i länderna i Sydamerika, vilka vi knappt har närmat oss. Vi måste predika evangeliet i varje del av Afrika, där vi ännu inte varit. Vi måste predika evangeliet i Asien. Och jag kan fortsätta och säga: I alla delar av världen där vi ännu inte tillåtit att komma. Jag ser på Ryssland som ett av de mest fruktbara fälten för undervisning om Jesu Kristi evangelium. Och om jag inte tar fel, dröjer det inte länge förrän människorna som bor där kommer att få en önskan om att få veta något om detta verk, som har förändrat så många människors liv. Vi har en del från detta land som tillhör kyrkan, fina, dugliga personer som, när tiden är inne, kan kallas att ge sig ut, tillbaka till sina förfäders hemland, och förmedla det budskap som är så nödvändigt för hela människosläktet. Vår viktigaste skyldighet, mina bröder, är att till vår Faders barn ge alla de fundamentala sanningar, alla hans regler och föreskrifter som förbereder oss för evigt liv, kända som Jesu Kristi evangelium. Inte förrän vi gjort detta av all vår kraft, kan vi ta del av alla de välsignelser som vi annars kunde ha fått. Så låt oss sätta våra hem i ordning, förbereda våra pojkar och flickor, och oss själva, så att vi, om vi kallas att bege oss till olika delar av jorden, är beredda att ge oss av. Detta är vår stora mission." (Conference Report, okt 1945, s 119)

Fråga eleverna: Hur uppfylls denna uppmaning till kyrkans medlemmar i dag?

Strävade efter att förbereda de heliga att komma till Herren.

💡 Dela upp eleverna i fyra grupper och ge varje grupp i uppgift att läsa och bekanta sig med ett av följande avsnitt i elevens lektionsbok:

- "Varnade för domar i de sista dagarna" (s 140).
- "Världen är andligt sjuk" (s 140).
- "Många har avfallit från en sann tro på Gud" (s 140).
- "Situationen är inte hopplös" (s 141).

Låt varje grupp diskutera hur dessa lärdomar från president George Albert Smith bidrog till att förbereda människorna för Herrens ankomst och på vilka sätt budskapen är relevanta i dag. Låt dem också fastställa hur de kan följa råd och ge akt på varningar som ges i dessa uttalanden. Efter en kort gruppdiskussion låter du en elev från varje grupp sammanfatta sina respektive diskussioner för klassen.

Bar ett kraftfullt vittnesbörd.

💡 Låt eleverna fundera över några kraftfulla vittnesbörd som de har hört. Gå igenom några av exemplen på vittnesbörd i "Jag vet att min Återlösare lever" i elevens lektionsbok (s 142–143). Fråga sedan:

- Vad gör ett vittnesbörd kraftfullt för dem som lyssnar på det?
- Hur kan ni utveckla ett starkt vittnesbörd och få modet att ofta dela med er av det?

Berätta för eleverna om ett tillfälle då du hört ett kraftfullt vittnesbörd och hur det har påverkat ditt liv. Bär ditt vittnesbörd för dina elever.

KAPITEL 9

David O McKay

KYRKANS NIONDE PRESIDENT

© JPI

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

År 1873, fyra år före president Brigham Youngs död, föddes en son till David och Jennette Evans McKay. Den nya babyn, som fick namnet David Oman, föddes i Huntsville, Utah, och var första sonen och tredje barnet i familjen. Vid tiden för David O McKays födelse skulle det dröja mer än 20 år innan Utah blev en stat. Bara fyra år tidigare hade arbetet på den transkontinentala järnvägen slutförts, och det innebar början på slutet för Utahs relativa isolering.

Sju år efter Davids födelse drabbades familjen McKay av en tragedi när båda hans äldre systrar dog. Reumatisk feber tog en av flickorna och lunginflammation den andra. Båda dog inom loppet av en vecka. De två flickorna begravdes sida vid sida i samma grav.

David O McKay utexaminerades från University of Utah, där han också spelade fotboll. President McKay var den förste av kyrkans presidenter som gifte sig i Salt Lake-templet.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

David O McKay lärde sig tidigt om uppenbarelse.

- Fråga eleverna om de kan minnas när de för första gången i sitt liv höll en egen bön. Be dem fundera över omständigheterna kring denna bön.

Berätta för eleverna att när David O McKay ännu inte var åtta år gammal kallades hans far till Skottland på en tvåårig mission för kyrkan. Vid tiden för faderns avfärd var hans mor havande och skulle föda mycket snart. Hans far bad David att "ta hand om mamma", vilket han med stor iver försökte göra. Ibland var han rädd för att han själv eller hans familj skulle råka illa ut. En kväll hade han en upplevelse som bekräftade att Herren vakade över honom. Låt eleverna läsa "Fick kunskap om uppenbarelsen som ung" i elevens lektionsbok (s 146–147). Fråga sedan: Hur hjälpte denna upplevelse David O McKay att tro på profetens Joseph Smiths uppenbarelsen?

Gav sin mor en hyllning.

- Tala om för eleverna att president David O McKay ofta talade med förtjusning om sina föräldrar, som hade haft en stor inverkan på hans liv. Följande hyllning som han gav till sin mor säger en hel del om vad han kände för moderskap. Återge hyllningen och be eleverna söka efter ideal som de skulle vilja ha när de är föräldrar.

"Jag kan inte tänka mig en kvinnlig dygd som min mor inte ägde. Otvivelaktigt är det mången ungdom som i ömsint uppskattning av sin mors kärlek och osjälviska hängivenhet kan ge sin mor samma hyllning, men jag säger detta i mogen ålder då lugn urskillningsförmåga bör väga fakta på ett distanserat sätt. För hennes barn, och för alla andra som kände henne väl, var hon vacker och värdig. Även om hon var livlig var hon lugn och behärskad. Hennes mörkbruna ögon visade omedelbart varje ny känsla, vilken hon dock alltid höll under fullständig kontroll.

I skötseln av sitt hushåll var hon sparsam och ändå förvånansvärt generös, vilket också far var, i sitt sätt att dra försorg om sina barn välfärd och utbildning. Hennes ständiga målsättning var att göra hemmet till den mest angenäma platsen på jorden för sin make och sina barn, och det målet uppnåddes på ett naturligt och enastående sätt. Även om hon var osjälviskt hängiven sin familj så undervisade hon var och en om att göra gentjänster i form av små handlingar av tjänande ...

Mor lämnade oss när hon fortfarande var ung, bara femtiofyra år gammal. Under åren efter hennes död ... önskade jag ofta att jag som ung man berättat för henne att min kärlek till henne och insikten om hennes kärlek och hennes förtroende gav mig kraft mer än en gång att under den stormiga ungdomen hålla mitt namn fläckfritt ...

Bland mina mest dyrbara själsskatter finns minnet av min mors böner vid sängkanten, av hennes ömsinta beröring när hon stoppade om min bror och mig och gav oss båda en kärleksfull godnattkyss. Vi var alltför unga och spjuveraktiga då för att helt uppskatta sådan hängivenhet, men inte för unga för att veta att mor älskade oss.

Det var denna insikt om min mors kärlek, tillsammans med lojalitet mot en föredömlig fars normer, som mer än en gång under den stormiga ungdomstiden vände mina steg bort från frestelsernas stup.

Om jag blev ombedd att nämna världens största behov så skulle jag utan tvekan säga *kloka mödrar*, och för det andra, *exemplariska fäder*." (Llewelyn R McKay, *Home Memories of President David O McKay* [1956], s 3–4)

Fråga eleverna: Vad var det som David O McKay ångrade efter sin mors död?

Inhämtade lärdom från sin far.

💡 Förklara att David O McKay lärde sig av sin far att arbeta. Hans far talade inte om för sina pojkar vad de skulle göra på gården utan brukade fråga dem: "Pojkar, vad har ni för planer i dag?" Detta tillvägagångssätt lärde dem att fatta beslut och hjälpte dem att känna att gården tillhörde dem lika mycket som den tillhörde deras far. (Se McKay, *Home Memories*, s 7.) Denna undervisning var till hjälp för dem när deras far kallades på mission till Skottland 1881 och skötseln av gården överlämnades åt familjen. David var bara sju år när hans far blev kallad på mission. Eftersom David O McKay fick ansvaret att ta hand om gården så mognade han snabbt.

För ytterligare detaljer om dessa tidiga år i hans liv kan du gå igenom och diskutera med eleverna "Hade viktiga uppgifter i unga år" i elevens lektionsbok (s 146).

Fråga eleverna:

- Vilka utmaningar kan den unge David ha ställts inför under de år som hans far var borta?
- Vilka utmaningar ställdes ni inför när ni var barn som har varit till nytta för er?

"Vad än du gör, gör det väl" blev hans valspråk.

💡 Påminn eleverna om att ni talade om president John Taylors valspråk i en tidigare lektion. Fråga om någon kommer ihåg detta valspråk. Fråga om någon av eleverna har lagt sig till med ett eget valspråk eller familjens valspråk sedan klassen diskuterade president Taylors valspråk. Berätta att president Taylor och hans motto gjorde

intryck på David O McKay som ung pojke. Återge följande uttalande av president David O McKay:

”Strax ovanför talarstolen i det möteshus där jag som pojke närvarade vid kyrkans möten, hängde i många år ett stort fotografi på framlidne president John Taylor, och under fotografiet, i vad jag tyckte var guldbokstäver, stod inskrivet: ’Guds rike eller ingenting.’

Tanken gjorde intryck på mig som barn långt innan jag förstod dess verkliga betydelse. Jag tycktes inse vid dessa unga år att det inte finns någon annan kyrka eller organisation som närmar sig den fullkomning eller besitter den gudomlighet som kännetecknar Jesu Kristi kyrka. Som barn kände jag intuitivt detta. I ungdomen blev jag helt övertygad om det och i dag skattar jag det som en fast övertygelse i min själ.” (*Cherished Experiences from the Writings of President David O. McKay*, sammanst av Clare Middlemiss, rev uppl [1976], s 15.)

Fråga: Hur påverkar stark förpliktelse mot ett sådant valspråk som ”Guds rike eller ingenting” våra beslut om att hålla buden? gifta sig? gå på mission? besöka kyrkan? lyssna till olika slags musik? få en utbildning?

Gå med eleverna igenom ”Vad än du gör, gör det väl” i elevmaterialet (s 147–148), och låt dem söka efter ett motto som David O McKay hänvisade till i större delen av sitt liv. Fråga:

- Varför kan åsynen av denna inskription ha inneburit en vändpunkt för äldste McKay?
- Har ni haft liknande vändpunkter i ert liv? Vad motiverade dem?

Verkade som missionär i Skottland.

 Tala om för eleverna att David O McKay kallades att verka i Storbritannien och att han tillbringade större delen av sin mission i Skottland, samma land som hans far verkade i när David var en ung pojke. Återge och diskutera följande missionserfarenhet, som han senare berättade om:

”Efter en rad möten vid en konferens som hölls i Glasgow, Skottland, hölls ett mycket anmärkningsvärt prästadömsmöte. Jag minns, som vore det igår, inspirationens intensitet vid detta tillfälle. Alla kände Herrens Andes rika utgjutelse. Alla närvarande var verkligen av ett hjärta och ett sinne. Jag hade aldrig tidigare haft en liknande känsla. Det var en manifestation som jag som tvivlande ungdom innerligt hade bett om i hemlighet på kullar och ängar. Det bevisade för mig att uppriktig bön besvaras någon gång, någonstans ...

Det var i denna inramning som James L McMurrin gav vad som sedan dess har visat sig vara en profetia. Genom nära umgänge med honom visste jag att James McMurrin var som renaste guld. Han hade en obetingad tro på evangeliet. Ingen trofastare man, ingen som varit mer lojal till vad han trodde vara rätt har någonsin levat. När han därför vände sig till mig och gav det som jag då trodde var mer en varning än ett löfte, gjorde hans ord ett outplånligt intryck på mig. Broder McMurrin omformade Frälsarens ord till Petrus och sade: ’Låt mig säga till dig, broder David, att Satan har begärt att få sålla dig som vete, men Gud ger akt på dig.’ [Se Luk 22:31.] Därefter tillade han: ’Om du bevarar din tro kommer du att sitta i kyrkans ledande råd.’

I det ögonblicket flimrade i mitt sinne minnesbilder av frestelser som kommit i min väg, och jag insåg, till och med bättre än president McMurrin, eller någon annan människa, hur sanna hans ord var till mig när han sade: 'Satan har begärt dig'. Genom mitt beslut då och där att bevara tron föddes en önskan att tjäna mina medmänniskor, och därigenom kom insikten, åtminstone en glimt av den, av vad jag var skyldig den äldste som först frambar det återställda evangeliets budskap till min farfar och farmor, som tagit emot budskapet många år tidigare i norra Skottland och södra Wales.

Jag ber att Gud skall fortsätta välsigna er. ... Låt inte frestelser leda er vilse." (Conference Report, okt 1968, s 86)

Fråga eleverna:

- Vad tror ni menas med: "Satan har begärt att få 'sälla dig som vete'"? (Se Lukas 22:31.)
- Vilken insikt stärkte äldste McKays beslut att motstå frestelser?
- Vad kan vi göra för att stå emot frestelser?

Undervisning är ett ädelt kall.

- 💡 Fråga eleverna varför de vill ha en utbildning. Diskutera med dem vilka tillfällen de kommer att få att undervisa andra. Förklara att David O McKay först gick i skolan i Huntsville, Utah, och sedan, efter åttonde klass, studerade han vid Weber Stake Academy i Ogden, Utah, i två år. Därefter återvände han för att undervisa vid skolan i Huntsville. Sedan började han studera vid University of Utah och vid sin examen 1897 var han avskedstalare. Efter sin mission började han undervisa vid Weber Stake Academy 1899, och 1902 blev han rektor för skolan.

Återge för eleverna några eller samtliga av följande lärdomar från president David O McKay om utbildning, och diskutera vad som sägs i dem om undervisning och inläring:

"Jag har vid mer än ett tillfälle sagt till lärare: Även om du bara ger dina elever en tanke, bara *en* ny tanke under din lektion, så upptäcker du att de går nöjda därifrån. Men det är din skyldighet att vara förberedd på att ge denna nya tanke." (*Gospel Ideals: Selections from the Discourses of David O. McKay* [1953], s 439)

"Människornas liv blir vägvisare för oss, antingen de pekar ut vägar som leder till nyttiga och lyckliga liv eller till liv av själviskhet och elände. Därför är det viktigt vi söker, både i livet och i böckerna, efter de bästa och ädlaste människans och kvinnornas umgänge." (*Gospel Ideals*, s 439–440)

"Kyrkan står för utbildning. Själva syftet med dess organisation är att främja sanningen bland människorna. Kyrkans medlemmar är uppmanade att skaffa sig kunskaper genom att studera, och även genom tro och bön, samt att eftertrakta allt som är dygdigt, älskvärt, prisvärt och gott"

Faktum är att en av kyrkans grundläggande lärdomar är att själva frälsningen är beroende av kunskap, ty, som det står det i uppenbarelsen, 'det är omöjligt för en människa att bli frälst i okunnighet' (L&F 131:6)" (*Gospel Ideals*, s 440).

"Det är en sak att skaffa sig kunskap, och en helt annan att tillämpa den. Visdom är att tillämpa kunskap på rätt sätt, och sann utbildning — den

utbildning som kyrkan står för — är att tillämpa kunskapen på ett sådant sätt att vi utvecklar en ädel och gudalik karaktär.

En person kan äga omfattande kunskap i historia och matematik, han kan vara en auktoritet inom psykologi, biologi eller astronomi, han kan ha kännedom om alla upptäckter inom geologi eller naturvetenskap, men om han inte tillsammans med denna kunskap har den själens ädelhet som får honom att handla rätt mot sina medmänniskor, att praktisera dygd och helighet i sitt eget liv, är han inte en verkligt bildad man.

Karaktär är syftet med sann utbildning, och vetenskap, historia och litteratur är bara medel till att förverkliga detta önskade mål. Karaktär är inte resultatet av slumpmässigt arbete utan av ett ständigt rätt tänkande och rätt handlande.

Sann utbildning inte bara försöker göra män och kvinnor till goda matematiker, skickliga lingvister, djupsinniga vetenskapsmän eller briljanta litterära begåvningar, utan också till ärliga personer med dygd, måttlighet och broderlig kärlek, män och kvinnor som prisar sanning, rättvisa, visdom, välvilja och självkontroll som de bästa förvärven i ett framgångsrikt liv." (*Gospel Ideals*, s 440)

Fråga eleverna:

- Hur tycker ni att David O McKays utbildningsfilosofi skilde sig från eller liknar den filosofi som råder vid utbildningsanstalter i dag?
- Vad är syftet med utbildning, tror ni?
- Hur kan ni fullgöra ansvaret att samtidigt utbilda er och hålla er nära Herren?

Läs och diskutera Läran och förbunden 88:77–81.

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

David O McKay kallades till apostel år 1906, vid 32 års ålder, och han verkade i över 63 år. År 1951 blev han president för kyrkan vid en tidpunkt då omständigheterna var gynnsamma för två saker att hända: kyrkans etablering som en betydande kraft i en större del av världen och förstärkningen av många program i kyrkan avsedda att hjälpa kyrkans medlemmar att lära sig och efterleva evangeliet. Tempel invigdes i Schweiz (1955), Nya Zeeland (1958) och England (1958). Många medlemmar i kyrkan utanför Förenta staterna började få tillgång till tempel.

Förutom att David O McKay vann kyrkans medlemmars beundran och hängivenhet uppmärksammades han också av många organisationer för sitt uppbyggande inflytande. Under sin livstid fick han många hedersutmärkelser från skolor och universitet, liksom många utmärkelser och hedersutmärkelser från samhälls- och yrkesorganisationer, bland annat Blue Key National Honor Fraternity (en hjälpororganisation), Amerikas pojkscouter och Sons of Utah Pioneers.

År 1951, det år då David O McKay blev president, hade kyrkan nästan 1,2 miljoner medlemmar, med 191 stavar, 42 missioner och 8 tempel. År 1970, året för hans död, hade kyrkan nästan 2,9 miljoner medlemmar, med 537 stavar, 92 missioner och 13 tempel. (Se 2003 *Church Almanac*, s 473, 632.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Kallades till apostel.

- 💡 Fråga eleverna om de någonsin har känt sig okvalificerade för eller överväldigade av en kallelse som de fått. Förklara att äldste David O McKay inröstades som medlem i de tolv apostlarnas kворum vid samma tidpunkt som George F Richards och Orson F Whitney kallades till ledare i kyrkan. Vid tiden för dessa kallelser att verka i de tolv kворum hade äldste Richards verkat som rådgivare i ett stavspresidentskap samt som patriark och äldste Whitney hade verkat i nästan 28 år som biskop. David O McKay var bara 32 år och verkade som assistent till stavens superintendent för Söndagsskolan. Han ordinerades till apostel den 9 april 1906 av president Joseph F Smith.

Fråga eleverna: Vad kan vi göra när vi känner oss okvalificerade för eller överväldigade av en position vi kallats till?

Äldste McKay utsågs till att besöka kyrkans medlemmar runt om i världen.

- 💡 Fråga eleverna vem som rest längst bort från sitt hem för att komma till platsen för sitt missionsuppdrag. (Detta ger eleverna tillfälle att få veta var en del av deras klasskamrater har verkat som missionärer.) Tala om för dem att den 4 december 1920 gav sig äldste David O McKay och Hugh J Cannon (dåvarande president för Salt Lake Liberty stav) iväg på ett årslångt uppdrag av första presidentskapet att resa runt i världens missioner. De färdades över 96 000 kilometer till lands och havs. Låt eleverna läsa "Jordenruntresan 1920–1921" i elevens lektionsbok (s 149).

Fråga: Vilka insikter om den världsomfattande kyrkan kan äldste McKay ha fått som han inte kunde få genom att lyssna till rapporter eller läsa brev från människor ute i världen? Förklara att ibland när Herrens tjänare skyddas från skada, så visas betydelsen av detta beskydd på ett dramatiskt sätt. Återge följande berättelse för eleverna:

”Detta ägde rum 1921, medan president McKay och äldste Hugh Cannon gjorde en rundresa till världens missioner. Efter en dag med inspirerande konferensmöten i Hilo, Hawaii, arrangerades en kvällstur till Kilauea-vulkanen för de besökande bröderna och några av missionärerna. Omkring klockan nio på kvällen gav sig två fyllda bilar, med tio av oss, iväg till den då mycket aktiva vulkanen.

Vi stod på randen av denna glödheta avgrund ... våra ryggar frusna av de kyliga vindarna som svepte ner från den snötäckta Mauna Loa, och våra ansikten nästan skällade av hettan från den flytande lavan. Trött på kylan upptäckte en av äldsterna en vulkanisk avsats omkring en meter ner i kratern där observatörer kunde bevittna skådespelet utan att kylas ner av vinden. Det hela tycktes fullkomligt logiskt och det fanns ett staket på den öppna sidan av avsatsen som utgjorde ett fint skydd mot den enorma hettan, vilket gjorde det till en utmärkt plats att beskåda det spektakulära sceneriet.

Efter att först ha provat om det var säkert klev broder McKay och tre av äldsterna ner till avsatsen. När de stod där varma och behagliga så retade de dem som var mer försiktiga av oss vilka hade tvekat att utnyttja det skydd som de hade funnit. Under ganska lång tid bevittnade vi vulkanens ständigt skiftande sceneri samtidigt som vi växelvis frös och svettades.

När de hade varit där nere en stund på sin skyddade plats, sade broder McKay plötsligt till dem som var med honom: ’Bröder, jag känner att vi bör lämna den här platsen.’

När han sagt detta hjälpte han äldsterna att klättra upp och därefter hjälpte de i sin tur honom upp till den vindpinade randen. Det verkar otroligt, men nästan ögonblickligen gav klippavsatsen vika och föll med ett brak ner i den flytande lavan ungefär 30 meter nedanför.” (Virginia Budd, i *Cherished Experiences from the Writings of President David O McKay*, sammanst av Clare Middlemiss, rev uppl [1976], s 52–53.)

Fråga eleverna:

- Vad i äldste McKays sätt att reagera på de andliga maningarna gör intryck på er?
- Hur kan vi lära oss att bli mer lyhörda för andliga maningar?

Familjen McKay var kända för sin hövlighet i hemmet.

 Fråga eleverna om de känner till några populära uttryck som tillskrivs president David O McKay. Ett tänkbart svar är: ”Ingen framgång i livet kan uppväga ett misslyckande i hemmet.” Detta talesätt blev ett populärt tema bland kyrkans medlemmar och förmedlar våra djupa känslor för den roll hemmet spelar i samhället. Ett annat uttryck som ofta tillskrivs David O McKay är: ”Varje medlem en missionär.”

Tala om för eleverna att under generalkonferensen i april 1964 lärde oss president McKay:

”Ingen framgång kan uppväga ett misslyckande i hemmet ... Den fattigaste koja, där kärlek råder i en enig familj har större värde för Gud och för mänsklighetens framtid än några rikedomar på jorden. I ett sådant hem kan Gud uträdda under och gör det också ... Rena hjärtan i ett rent hem finns alltid inom

hörhåll för viskningar från himlen.” (Citerad i J E McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* [1924], s 42; Conference Report, apr 1935, s 116.)

Fråga eleverna:

- Vilka slags framgångar tycker en del kan ersätta framgång i hemmet?
- Vad tror ni menas med: ”Rena hjärtan i ett rent hem finns alltid inom hörhåll för viskningar från himlen?”

Fråga eleverna om de kan föreställa sig en far som på sin dödsbädd uttalar som sina sista ord: ”Jag önskar att jag tillbringat mer tid på kontoret.” Diskutera vilket slags ånger det är troligare att en förälder uttrycker vid en sådan tidpunkt.

Förklara för eleverna att den goda relationen mellan David O McKay och hans hustru, Emma Ray, var välkänd. De visade stor kärlek för varandra. Återge följande beskrivning av familjen McKays hem för eleverna:

”David och Ray uppfostrade sina barn i en atmosfär av kärlek, harmoni och trygghet, där far och mor var respekterade, inte därför att de fordrade sin plats som ledare, utan därför att barnen naturligt gjorde dem till deras ideal och respekterade deras urskillningsförmåga ...

Det fanns inget speciellt uppträdande mot gäster i familjen McKay. Far och mor var lika artiga mot varandra och mot sina barn när bara familjemedlemmarna var närvarande som de var när högst respekterade gäster befann sig i hemmet. Samma artighet och respekt mot varandras rättigheter krävdes av barnen när de umgicks och lekte med varandra.” (Jeanette McKay Morrell, *Highlights in the Life of President David O. McKay* [1966], s 42, 47)

Fråga eleverna:

- Vad innebär det att de inte uppträdde annorlunda när de hade gäster?
- Vilket budskap får barnen när det finns två former av uppträdanden?

Läs och diskutera med eleverna ”Formulerade tio villkor som kan bidra till ett lyckligt hem” i elevens lektionsbok (s 155–156). Du vill kanske göra en overheadbild och visa ett villkor i taget samtidigt som ni diskuterar det. Fråga: Vilka av dessa villkor tycks speciellt krävande i vår kultur i dag? Varför?

David O McKay blir kyrkans president

- 💡 Tala om för eleverna att den 9 april 1951, efter president George Albert Smiths död, blev David O McKay seniorapostel. Han valdes av Herren att leda kyrkan. Han kallade Stephen L Richards och J Reuben Clark Jr till sina rådgivare. Joseph Fielding Smith, som näste seniorapostel och president för de tolvsvorum, ordinerade och avskilde David O McKay som president för kyrkan den 12 april 1951.

Skriv på tavlan ”*Utan [Guds] gudomliga vägledning och ständiga inspiration kan vi _____ . Med hans ledning, med hans inspiration, kan vi _____ .*”

Låt eleverna gå igenom första delen av ”Blev kyrkans president” i elevens lektionsbok (s 151) och fylla i de tomma raderna. Fråga:

- Hur kan kyrkans medlemmar stödja första presidentskapet med ”förtroende, tro och bön” (L&F 107:22)?
- På vilka andra sätt kan kyrkans medlemmar ge stöd åt sina ledare i kyrkan?

Han såg ut som en profet.

Fråga eleverna hur en del människor som inte tillhör vår tro kanske föreställer sig hur en profet skall se ut. Förklara att i Nauvoo gick profeten Joseph Smith regelbundet till hamnen för att träffa heliga som just hade färdats uppför Mississippifloden. Många hade emigrerat från länder så långt bort som Storbritannien. Ett antal dagböcker rapporterar att när de nyomvända anlände så kände de igen profeten Joseph Smith när de tittade ut över folkskaran som kom för att möta båten. De kände ofta igen honom trots att han var klädd som alla andra. När de såg honom var det inte ovanligt att Anden bar vittne för dem att han verkligen var en profet.

Detta hände också president David O McKay. Låt en elev läsa upp berättelsen i de tre sista styckena av "Vann människors respekt över hela världen" i elevens lektionsbok (s 153). Fråga eleverna:

- Vilket samband kan det finnas mellan sådana upplevelser och Almas lärdomar i Alma 5:14?
- Hur kan vi inpränta Guds bild i våra ansikten?
- Vad har ni upplevt när ni varit i profetens närhet eller när ni sett honom på TV under en utsändning av en generalkonferens?

Förklara att många människor tyckte att president McKay hade en nära likhet med Herren. Fråga: Varför tror ni att människor som inte tillhör vår tro reagerade som de gjorde på president McKay?

Andlighet är själens högsta målsättning.

Skriv ordet *andlighet* på tavlan och be eleverna definiera det. Skriv upp några av deras svar på tavlan. När flera av eleverna har haft tillfälle att svara så bifogar du president David O McKays definition: "Andlighet ... är den medvetna segern över sig själv och förmågan att kommunicera med den Oändlige." (Conference Report, okt 1956, s 6)

Läs och diskutera med eleverna "Undervisade om att utveckla andlighet" i elevens lektionsbok (s 158) för att hjälpa dem bättre förstå vad andlighet är. Fråga:

- Vad tror ni president McKay menade med orden "kontroll av omgivningen"?
- Vad tror ni att president McKay menade när han sade: "Man förlorar sin själ om man inte utvecklar andlighet inom sig?"

David O McKay hade många andliga gåvor.

Dela upp klassen i fyra grupper och tilldela varje grupp ett av följande avsnitt i elevens lektionsbok (s 156–157): "Hade helandets kraft", "Öppnade en blind mans ögon", "Hade urskillningens gåva" och "Guds kraft var med honom." Låt dem gå igenom de principer som åskådliggörs i deras avsnitt. Låt en elev från varje grupp berätta för klassen om det avsnitt som gruppen studerat.

Förklara att president David O McKay hade många andliga gåvor och att han välsignade deras liv som han kom i kontakt med. Diskutera följande frågor:

- Vem är berättigad till andliga gåvor i kyrkan? (Alla sista dagars heliga; biskopar och andra presiderande ledare som genom sin kallelse natur är berättigade till speciella gåvor; se L&F 46:8–33; 1 Kor 12:8–11; Moroni 10:8–19.)
- Vad tror ni att syster McKay kan ha menat när hon sade att hennes make var välsignad med "företseende"? (Se "Guds kraft var med honom" i elevens lektionsbok, s 157.)

Kyrkan har bara en moralnorm.

- 💡 Fråga eleverna om de har hört talas om att samhället ställer olika krav på unga mäns och unga kvinnors kyskhet. Diskutera varför dessa förväntningar ibland har skilt sig åt när det gäller män och kvinnor. Återge följande uttalande av president David O McKay:

"I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga finns det bara en enda moraluppfattning. Ingen ung man har mer rätt att var okysk i sin ungdom än en ung flicka. Han som är okysk i sin tidiga mannaålder är osann mot ett förtroende som getts honom av flickans föräldrar, och hon som är okysk under sin flicktid är osann mot framtida make och lägger grunden till olycka i hemmet och till misstänksamhet och oenighet. Bekymra er inte över de lärare som uppmuntrar till lösaktighet och självtillfredsställelse. Ha bara i åtanke denna eviga sanning, att kyskhet är en dygd som skall prisas som en av livets ädlaste bedrifter." (Conference Report, apr 1967, s 7-8)

Fråga eleverna:

- Hur tror ni att det moraliska klimatet i vår kultur har förändrats sedan president McKays tid?
- Varför är kyskhet en "dygd som skall prisas som en av livets ädlaste bedrifter"?

Han erbjöd ett rättesnöre för hur man kan veta att man är kär.

- 💡 Fråga eleverna vad de anser vara det viktigaste beslut som de någonsin kommer att fatta. En del kommer att säga att vem de skall gifta sig med hör till de allra viktigaste besluten. Fråga hur man vet vem man skall gifta sig med. Återge följande råd av president David O McKay:

"Och då frågar ni: 'Hur kan jag veta om jag är kär'?"

Det är en mycket viktig fråga. En studiekamrat och jag funderade över denna fråga en kväll när vi tog en promenad tillsammans. Som pojkar i den åldern ofta gör samtalade vi om flickor. Varken han eller jag visste om vi var kära. Naturligtvis hade jag inte då träffat min nuvarande käresta. Som svar på min fråga: 'Hur kan vi veta när vi är kära?' svarade han: 'Min mor sade en gång att när du träffar en flicka i vars sällskap du har en önskan att prestera något, som inspirerar dig att göra ditt bästa och bli allt du kan bli, så är denna unga kvinna värdig din kärlek och uppväcker kärlek i ditt hjärta.'

Jag bifogar detta ... som ett sant rättesnöre." (*Gospel Ideals: Selections from the Discourses of David O. McKay* [1953], s 459)

Diskutera följande frågor:

- Hur beslutar sig många ungdomar för vem de skall gifta sig med?
- Vilka är fördelarna med de rättesnören som president McKay beskrev?

Han tjänade Gud och sina medmänniskor under hela sitt långa liv.

- 💡 Avsluta lektionen med att tala om för eleverna att under sitt 97:e år avled president David O McKay i sin lägenhet på Hotel Utah klockan 6:00 på sabbatsmorgonen den 18 januari 1970, och sålunda kulminerade en jordisk existens som inleddes

bara 26 år efter det att pionjärerna kom till Saltsjödalén. Han hade verkat trofast som apostolisk representant för Frälsaren i nästan 64 år.

Gå med eleverna igenom "President Joseph Fielding Smith hyllade honom" i elevens lektionsbok (s 159–160). Fråga sedan:

- Vilka egenskaper visade president David O McKay prov på i sitt liv?
- Hur bidrog han till uppbyggandet av Guds rike?

KAPITEL 10

Joseph Fielding Smith

KYRKANS TIONDE PRESIDENT

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

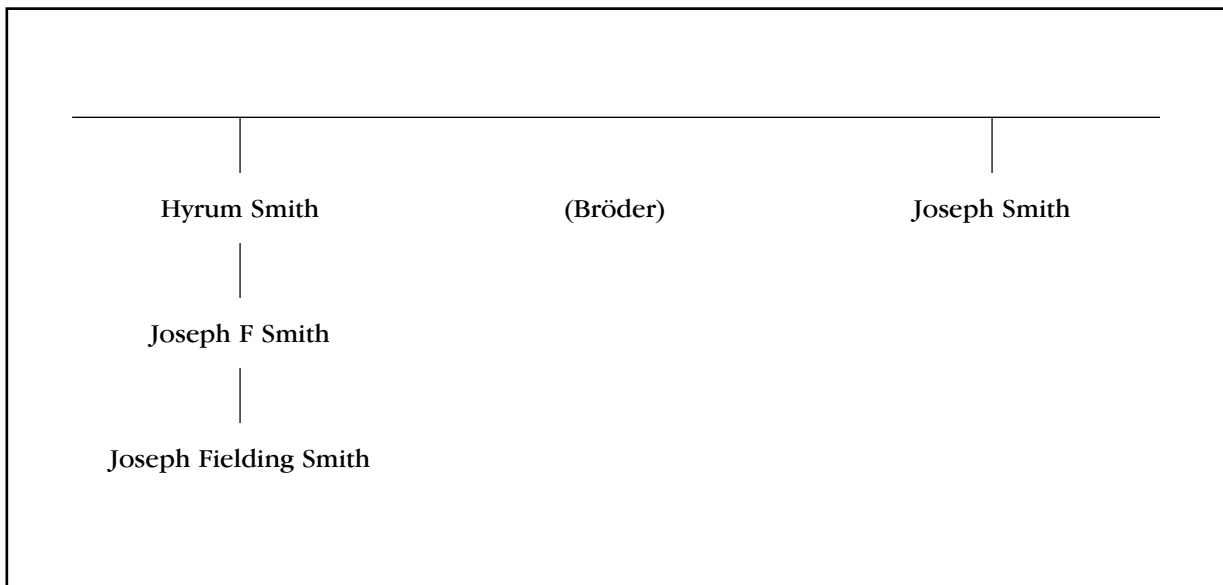
Joseph Fielding Smith föddes den 19 juli 1876 — i slutet av president Brigham Youngs tid som ledare för kyrkan. År 1875, året före Joseph Fielding Smiths födelse, invigdes Salt Lake-tabernaklet på Temple Square. Fem dagar efter hans födelse samlades tusentals sista dagars heliga i sitt nya tabernakel för att fira 29-årsminnet av pionjärernas ankomst till Saltsjödalen.

Joseph Fielding Smith träffade och kände varje tidigare president i kyrkan förutom Joseph Smith och Brigham Young, och han kände också dem som blev president efter honom fram till och med och president Gordon B Hinckley. I sin ungdom älskade han att lyssna till vittnesbörden från presidenterna John Taylor, Wilford Woodruff och Lorenzo Snow. Joseph Fielding Smith tillbringade många timmar med att lyssna till sin far, president Joseph F Smith, när denne berättade om sina erfarenheter av profeten Joseph Smith och andra tidiga pionjärer.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Joseph Fielding Smith var sonson till Hyrum Smith.

💡 Skriv följande på tavlan:

Förklara att Joseph Fielding Smith var sonson till Hyrum Smith och brorsons son till profeten Joseph Smith. Joseph Fielding Smith var Joseph F och Julina Lambson Smiths första son. När han föddes var hans far apostel och rådgivare i första presidentskapet.

Påminn eleverna om att Hyrum Smith hade verkat som assisterande president för kyrkan, rådgivare i första presidentskapet, apostel och kyrkans patriark. Joseph Fielding Smith och hans far verkade som apostlar under en sammanlagd, oavbruten period på mer än 100 år, från 1866–1972.

Fråga: Hur kan Joseph Fielding Smiths fädernearv ha bidragit till att förbereda honom för hans framtida tjänande i kyrkan?

Hans födelse kom som svar på en bön.

💡 Låt eleverna slå upp Första Samuelsboken 1 och kortfattat gå igenom berättelsen om Hanna och hennes bön och hennes löfte till Herren om hon skulle få en son. Fråga sedan:

- Vad var Hannas stora önskan? (Se 1 Sam 1:11.)
- Vad var hon villig att göra om hon fick en son?

Återge följande beskrivning av Joseph Fielding Smiths mor:

”Likt Hannah i gamla tider, mor till profeten Samuel, den kända bibliska personligheten, kände Julina Smith en stark längtan efter och bad om en son, och hon lovade Herren att om han välsignade henne med detta så skulle hon göra allting för att se till att pojken växte upp till att tjäna Gud, att vara till heder för Herren och för sin egen far. Och liksom Samuel tog Joseph Fielding överenskommelsen mellan hans mor och Gud på allvar.” (Joseph Fielding Smith Jr och John J Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* [1972], s 20)

Fråga eleverna: På vilka sätt tror du att Joseph Fielding Smiths kunskap om hans mors löfte kan ha påverkat honom?

Han ”föddes med ett vittnesbörd”.

💡 Låt en eller två elever kortfattat redogöra för omständigheterna som hjälpte dem att få ett vittnesbörd. Låt dem berätta hur gamla de var när de visste att det återställda evangeliet var sant. Gå igenom och diskutera med eleverna ”Jag föddes med ett vittnesbörd” i elevens lektionsbok (s 164). Fråga:

- Hur kan det komma sig att en del ”föds med ett vittnesbörd”, andra får ett vittnesbörd gradvis och andra får kunskap om sanningen på ett iögonfallande sätt?
- Vilket samband finns det mellan känslor och kunskap när det har att göra med ett vittnesbörd? (Se L&F 8:2–3.)
- Vad skulle ni rekommendera dem att göra som inte tycker att de har ett vittnesbörd?

Joseph Fielding Smith älskade och studerade skrifterna i hela sitt liv.

💡 Läs följande av äldste Joseph Fielding Smith, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kvorum:

”Jag är tacksam över att jag är född av goda föräldrar som lärde mig att vandra i sanningens ljus. Så långt jag kan minnas, ända från den tid jag lärde mig läsa, har jag fått mer nöje och större tillfredsställelse av att studera skrifterna, läsa om Herren Jesus Kristus och om profeten Joseph Smith och det verk som åstadkommits för människornas frälsning, än jag fått av något annat i hela världen.” (Conference Report, april 1930, s 91)

Låt en elev läsa uttalandet av äldste Bruce R McConkie i ”Var en evangelieforskare” i elevens lektionsbok (s 167). Fråga sedan:

- Vad kan det finnas för samband mellan dessa två uttalanden?
- Hur förbereder oss våra tidiga beslut och intressen för framtida plikter och tjänande?

Återge följande uttalande av president Joseph Fielding Smith, dåvarande president för de tolv kvorum:

”En av de uppgifter som Herren har ålagt medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är att studera skrifterna och samla kunskap, ty annars kan de inte få den Helige Andens ledning, trots att de har döpts och konfirmerats. De som inte känner till evangeliets sanningar och inte är förtrogna med de lärdomar som Herren gav till fäderna, kan inte få ledning av Herrens ande. Sådana personer utsätter sig för frestelser och för att bli bedragna av ogudaktiga, hänsynslösa själar och befinner sig i allvarlig fara för att ledas in på dåraktiga och förbjudna vägar, därför att de saknar trons fasta grund att bygga på.”
 (“Baptism before the Coming of Our Savior in the Flesh”, *Improvement Era*, mar 1964, s 159)

Fråga eleverna: Vilka är de faror vi utsätter vi oss för genom att inte följa president Smiths råd?

Han lärde sig ansvar genom hårt arbete.

☛ Före lektionen låter du en eller flera elever läsa ”Hjälpte sin mor”, ”Gick upp tidigt” och ”Arbetade hårt” i elevens lektionsbok (s 164–165) samt rapportera vad de lärde sig om den unge Joseph Fielding Smith. Efter deras rapporter diskuterar du följande frågor med eleverna:

- Varför var Joseph Fielding Smith ”lite krokryggig”?
- Vad slags äldre bror var han?
- På vilka sätt tror ni att hans erfarenheter i ungdomen påverkade hans inställning till arbete?

Hans patriarkaliska välsignelse vägledde hans liv.

☛ Berätta för eleverna om det tillfälle då du fick din patriarkaliska välsignelse och varför den är viktig för dig. Berätta att när Joseph Fielding Smith var 20 år fick han sin patriarkaliska välsignelse av John Smith, kyrkans patriark. Återge följande utdrag från Joseph Fielding Smiths välsignelse:

”Du är räknad bland Sions söner, vilka mycket förväntas av. Ditt namn är skrivet i livets bok som tillhör Lammet och skall registreras i dina fäders krönikor tillsammans med dina bröder. Det är din förmån att leva till god hög ålder och Herrens vilja att du skall bli en mäktig man i Israel. Därför säger jag till dig: Reflektera över det förflutna, det närvarande och framtiden. Om du förvärvar visdom genom gångna tiders erfarenheter skall du inse att Herrens hand har varit och är över dig, och att ditt liv har bevarats i en vis avsikt. Du skall också inse att det finns mycket kvar för dig att göra innan du har avslutat din mission på jorden. Det blir din plikt att sitta i råd med dina bröder och att presidera bland folket. Det blir din plikt att resa mycket hemma och utomlands över land och vatten, att verka i kyrkan, och jag säger till dig: Lyft upp ditt huvud, höj din röst utan fruktan eller partiskhet såsom Herrens Ande leder dig, och Herrens välsignelser skall vila över dig. Hans Ande skall vägleda ditt sinne och ge dig ord och tankar med vilka du skall omintetgöra de ogudaktigas visdom och de orättfärdigas råd.” (A William Lund, ”Elder Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, apr 1950, s 315)

Diskutera följande frågor:

- Vilka löften i hans välsignelse kan ni se som uppfyllda? (Skriv upp dem på tavlan.)
- Vilket samband finns det mellan personlig lydnad och patriarkaliska välsignelser?

Joseph Fielding Smith verkade som missionär i England.

- 💡 Låt eleverna skriva upp på tavlan vad de tror är viktiga egenskaper hos verksamma missionärer. Sammanfatta de punkter du tycker är viktiga under "Gifte sig före missionen" i elevens lektionsbok (s 165–166). Förklara att Joseph Fielding Smith ställdes inför många utmaningar på sin mission, eftersom många människor vid denna tidpunkt var fientliga mot missionärerna och kyrkans medlemmar. Men äldste Smith valde att vara trofast. Han skrev:

"Jag vet att det verk jag kallats till är Guds verk, i annat fall skulle jag inte stanna här en minut till. ... Jag vet att vår lycka är beroende av min trofasthet medan jag är här. Jag borde vara villig att göra så här mycket av kärlek till människosläktet när vår Frälsare led som han gjorde för oss ... Jag är i min himmelske Faders händer och han vakar över och beskyddar mig om jag gör hans vilja." (Smith and Stewart, *Life of Joseph Fielding Smith*, s 114–115)

Låt eleverna erinra sig skildringarna av John Taylors och Wilford Woodruffs missioner till England och jämföra deras erfarenheter med de som Joseph Fielding Smith hade. Diskutera följande frågor:

- Varför är det olämpligt att bedöma en missions framgång efter hur många människor som döps?
- Vilken inställning var det som enligt äldste Smith bidrog till hans framgångar som missionär?

Joseph Fielding Smiths far lärde honom att söka efter det bästa.

- 💡 Om du har tillgång till böcker av Joseph Fielding Smith kan du ta med dig flera av dem till klassen, eller skriva upp på tavlan följande titlar på böcker som har skrivit:

- *Frälsningens lära*
- *The Restoration of All Things*
- *The Way to Perfection*
- *The Progress of Man*
- *Answers to Gospel Questions*
- *Essentials in Church History*
- *Church History and Modern Revelation*
- *Man, His Origin and Destiny*
- *The Signs of the Times*
- *Seek Ye Earnestly*

Förklara för eleverna att Joseph Fielding Smith skrev 25 böcker om evangeliet och kyrkans historia.

Joseph F Smith var en erkänd evangelieforskare och tillbringade en hel del tid med att besvara de frågor som hans son Joseph Fielding ställde. Låt eleverna läsa "Hans far förväntade sig mycket" och "Lärde sig mycket av sin far" i elevens lektionsbok

(s 166) och sök efter vilket ytterligare inflytande Joseph F Smith hade på sin son.
Fråga:

- Vilka ämnen intresserade Joseph Fielding Smith?
- Hur tror ni att Joseph Fieldings intresse för evangeliet och kyrkans historia hade påverkats av hans far?

Joseph Fielding Smith var känd som en trons försvarare.

💡 Fråga eleverna vart de vänder sig för att få hjälp när andra ställer svåra eller kritiska frågor om kyrkan och dess lära. Fråga: Varför är, förutom de heliga skrifterna och de egna bönerna, också publicerade tal och annat som generalauktoriteter skrivit till hjälp när vi skall svara på svåra frågor?

Förklara att Joseph Fielding Smith i sin ungdom lade märke till de svåra förföljelserna mot kyrkan när hans far, Joseph F Smith, var president. Joseph Fielding Smith fick många tillfällen att försvara kyrkan. Låt en elev läsa "En trons försvarare" i elevens lektionsbok (s 166–167).

Berätta för eleverna att Joseph Fielding Smith i många år skrev en månatlig kolumn för *Improvement Era*, i vilken han besvarade frågor från kyrkans medlemmar. Han var känd för att kraftfullt försvara och undervisa om evangeliets sanningar. Hans svar var till stor hjälp. Samlingen med hans svar trycktes senare i fem band med titeln *Answers to Gospel Questions*. Om du har tillgång till dessa kan du låta eleverna läsa en kort fråga och ett svar från ett av banden.

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

När Joseph Fielding Smith blev kyrkans president år 1970 hade han verkat som apostel i nästan 60 år och som president för de tolv apostlarnas kворum i 18 år. När han blev president för kyrkan var han 93 år, äldre vid tiden för sin ordination än någon tidigare eller efterföljande president för kyrkan.

År 1970 organiserades kyrkans 500:e stav och samma år bildades de första stavarna i Asien (i Tokyo) och i Afrika (i Johannesburg, Sydafrika). Strax över 14 000 missionärer verkade runt om i världen som missionärer. Kyrkan medlemstantal uppgick till 2,9 miljoner, med 537 stavar, 92 missioner och 13 tempel. Vid året för hans död, år 1972, uppgick kyrkans medlemsantal till 3, 2 miljoner, med 592 stavar, 101 missioner och 15 tempel. (Se 2003 *Church Almanac*, s 473, 632.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Joseph Fielding Smith var gift och blev änkeman tre gånger.

💡 Skriv följande på tavlan:

- Louie Emily Shurtliff (26 apr, 1898 – 30 mar, 1908), två barn
- Ethel Georgina Reynolds (2 nov, 1908 – 26 aug, 1937), nio barn
- Jessie Ella Evans (12 apr, 1938 – 3 aug, 1971)

Förklara för eleverna att Joseph Fielding Smith gifte sig med Louie Emily Shurtliff den 26 april 1898, när han var 21 år. De fick två barn innan hon avled den 30 mars 1908. Den 2 november 1908, när han var 32 år, gifte han sig med Ethel Georgina Reynolds. De fick nio barn innan hon avled den 26 augusti 1937. Vid 61 års ålder, den 12 april 1938, gifte han sig med Jessie Ella Evans. Hon avled den 3 augusti 1971.

Joseph Fielding Smith var känd för sin kärlek till familjen. Läs och diskutera med eleverna "Fann en ny hustru och mor till sina barn" i elevens lektionsbok (s 167) och "Hans hustru beskrev honom" (s 169) i elevens lektionsbok. Gå igenom och diskutera "Jesse Evans skänkte honom mycket livsglädje" i elevens lektionsbok (s 169–170).

Återge följande beskrivning av president Joseph Fielding Smiths känslor för sin hustru Jessie när hon gick bort:

"Från talarstolen förmanade han männen att vara kärleksfulla och hängivna mot sina hustrur. Men den predikan som berör mig mest är då han en het julidag 1971 gick nio kvarter uppför Salt Lake Citys branta norra avenyer till de sista dagars heligas sjukhus för att tillbringa sin 95:e födelsedag vid sin hustru Jessies sjukbädd. När hennes tillstånd försämrades stannade han hos henne dag och natt i flera veckor ... och gav henne all den tröst och uppmuntran han kunde, ända till slutet ...

Den natt Jessie dog knäböjde han i bön tillsammans med en son och utgöt sitt hjärta inför Gud. 'Det var en vacker bön', kommenterade senare hans son. 'Det förelåg ingen bitterhet, inget utlopp för grämlse, bara en djupt uttryckt tacksamhet för att ha blivit välsignad med Jessie, att hon nu var fri från smärta, och hans tacksamhet över att de skulle få vara tillsammans igen en dag.'

... Några dagar efter Jessies död bodde en son hos honom i hans lägenhet. Det hördes musik från radion. Joseph Fielding lyckades förmå sig till ett leende och tog några danssteg till musiken för att visa att han inte var andligt besegrad. Vid sin återkomst från en resa några veckor senare hade hans barn sett till att lägenheten såg ut precis så som Jessie brukade göra i ordning den åt honom. 'Ser du, far, det är likadant som förut.' 'Nej', sade han, 'det är inte detsamma. Inte detsamma. Men det får duga.'" (Joseph Fielding Smith Jr och John J Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* [1972], s 11–12)

Kallades till apostel.

💡 Tala om för eleverna att när Joseph Fielding Smith besökte den sista sessionen av generalkonferensen i april 1910 sade en av dörrvakterna: "Nå, Joseph, vem kommer att bli den nya aposteln?" Joseph Fielding svarade: "Jag vet inte. Men det blir inte du och det blir inte jag." (Se Smith och Stewart, *Life of Joseph Fielding Smith*, s 175.) Han gick därefter in på mötet och satte sig ner.

Hans far, president Joseph F Smith, öppnade mötet. Efter inledningspsalmerna och bönen framlade äldste Heber J Grant, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum, namnen på generalauktoriteterna för stödjande röstning. Mindre än en minut innan äldste Grant hade läst upp namnet på den nya aposteln visste Joseph Fielding Smith plötsligt att han skulle fylla vakansen. (Under kyrkans första tid gavs ofta kallelser utan föregående intervju.) Diskutera med eleverna "Kallades till apostel" och "Andra visste att han skulle bli kallad till apostel" i elevens lektionsbok (s 167–168).

Verkade som kyrkans historiker.

💡 Skriv upp följande skriftställe hänvisningar på tavlan: Läran och förbunden 21:1; 47:1, 3; 69:3. Låt eleverna läsa dem för att se vilken befallning Herren gav de tidiga ledarna i kyrkan. Be dem ange orsakerna till att föra noggranna uppteckningar i kyrkan.

Förklara att Joseph Fielding Smith hjälpte till att föra uppteckningar över kyrkans historia i nästan 70 år, från 1901 till 1970, vilket utgör mer än en tredjedel av kyrkans historia. År 1901 började han arbeta på kyrkans historikers kontor. Han verkade som assisterande kyrkohistoriker från 1906 till 1921 då han, vid Anthon H Lunds död, kallades och inröstades som kyrkans historiker. Han verkade i denna kallelse i 49 år, längre än någon tidigare historiker.

Blev kyrkans president vid 93 års ålder.

💡 Diskutera svaren på följande frågor:

- Vilken av kyrkans presidenter var yngst när han började sitt tjänande? Hur gammal var han? (Profeten Joseph Smith inröstades som kyrkans förste äldste den 6 april 1830, vid 24 års ålder, och han inröstades som president för det höga prästadömet den 25 januari 1832, vid 26 års ålder.)
- Vem var äldst när han började tjäna, och hur gammal var han? (Joseph Fielding Smith blev kyrkans president den 23 januari 1970, vid 93 års ålder, och han inröstades den 6 april, 1970.)

Vid 93 års ålder var president Joseph Fielding Smith väl förberedd på denna höga kallelse, efter att ha verkat i nästan 60 år som apostel för Herren Jesus Kristus. Ingen annan har blivit president för kyrkan i denna tidsutdelning vid en så hög ålder.

Hårt arbete utgjorde en viktig del av Joseph Fielding Smiths liv.

- 💡 Skriv följande uttalande av president Joseph Fielding Smith på tavlan: Låt eleverna diskutera vad det här uttalandet kanske säger om honom:

”Ingen bör någonsin pensionera sig. Jag har känt män som tillkännagett sin pensionering, och naturen tog dem på ordet!” (Smith och Stewart, *Life of Joseph Fielding Smith*, s 3)

Tala om för eleverna att president Joseph Fielding Smith även i hög ålder fortsatte att arbeta hårt och var känd för att utträtta mycket varje dag. Återge följande från en levnadstecknare:

”Vid nittiofem års ålder var han fortfarande bästa beviset på sin egen predikan om att inte gå i pension. Jag minns tidigt en vintermorgon då jag körde till Salt Lake City långt före gryningen. Då jag svängde runt ett hörn i närheten av Temple Square kunde jag i billyktans sken se en äldre man komma vandrande i den kalla, snöiga luften. Det var Joseph Fielding. Han steg upp varje morgon långt före klockan 6 och utförde ett hårt dagsverke. Det var en livslång vana och en vana som han också ingöt hos sina barn. ’Människor dör i sängen’, varnade han dem. ’Och det gör också ambitionen.’” (Smith och Stewart, *Life of Joseph Fielding Smith*, s 3; se också ”Tyckte om en aktiv livsstil” i elevens lektionsbok, s 170–171.)

Familjens hemafton betonades.

- 💡 Läs följande löften till eleverna och be dem identifiera vad första presidentskapet år 1915 rådde kyrkans medlemmar att göra:

”Om de heliga lyder detta råd, lovar vi att stora välsignelser skall följa. Kärleken i hemmet och lydnaden mot föräldrarna kommer att öka. Tron kommer att växa i Israels ungdomars hjärtan. Och de får kraft att motstå det ondas inflytande och de frestelser de ställs inför.” (James R Clark, sammanst av *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vol, [1965–1975], 4:339.)

Påminn eleverna om att under Joseph F Smiths tid som president introducerade första presidentskapet familjens hemafton och rekommenderade kyrkans medlemmar att hålla regelbundna sådana. (Se ”Familjens hemafton introducerades” i elevens lektionsbok, s 101–102.) Fråga: På vilka sätt kan en effektiv hemafton ge kraft att ”bekämpa de onda inflytanden och frestelser” vi utsätts för?

Skriv följande datum på tavlan:

- 1915 — familjens hemafton introducerades. Ledare i stavar och församlingar uppmanades att avsätta minst en kväll i månaden till hemafton.
- 1965 — hemaftnar varje vecka instiftades och understöddes av lektionsböcker.
- 1966 — stavar ombads undvika schemaläggning av aktiviteter på en kväll som avsatts för hemaftnar.
- 1970 — under ledning av president Joseph Fielding Smith avsattes varje måndagskväll som en enhetlig tidpunkt för hela kyrkan att hålla hemafton.

Låt en elev läsa följande råd från president Joseph Fielding Smith, och be eleverna ge förslag på hur hemaftnar kan hjälpa föräldrar att fullgöra sina skyldigheter så som de beskrivs i hans uttalande:

”Till alla familjer i Israel säger vi: Familjen är den viktigaste organisationen i tid och i evighet. Ändamålet med livet är att vi åt oss själva skall skapa eviga familjeenheter ...

Till föräldrarna i kyrkan säger vi: Älska varandra av allt ert hjärta. Följ moralens bud och lev efter evangeliet. Uppfostra era barn i ljus och sanning, undervisa dem om evangeliets frälsande sanningar och gör ert hem till en himmel på jorden, en plats där Herrens ande kan bo och där rättfärdighet kan inplanteras i varje familjemedlems hjärta.

Han vill att ni skall få alla evangeliets välsignelser.” (Se *Nordstjärnan*, dec 1972, s 494–495.)

Diskutera följande frågor:

- Hur betonas familjens hemafton av våra nutida ledare i kyrkan?
- Hur stärks familjen av familjens hemafton?

Joseph Fielding Smith vädjade till kyrkans medlemmar att förbereda sig för Jesu Kristi andra ankomst.

💡 Gå med eleverna igenom ”Vi måste förbereda oss för Herrens ankomst” och ”Kristus kommer en dag då det råder stor ogudaktighet” i elevens lektionsbok (s 172–173) samt diskutera i vilken bemärkelse ”jorden är full av katastrofer”. Diskutera:

- Vilka indikationer har vi på att ”de tecken som har blivit utlovade finns här”?
- Vilket ansvar har kyrkans medlemmar i dessa katastrofernas och ogudaktighetens tider?

Låt en elev läsa upp ”Vi måste höja en varnande röst” i elevens lektionsbok (s 173). Fråga: Hur kan vi höja denna varnande röst till kyrkans medlemmar och människor utanför kyrkan?

Gå med eleverna igenom ”Världen ignorerar varningarna” och ”De heliga kan endast undkomma genom lydnad” i elevens lektionsbok (s 173–174). Fråga: Vilka specifika ting bör vi göra för att ha frid i dessa katastrofers tidevarv?

Joseph Fielding Smith var ett särskilt vittne om Jesus Kristus.

💡 Förklara för eleverna att under 60 år som apostel, och tre år som kyrkans president, var Joseph Fielding Smith ett särskilt vittne om Jesus Kristus. President Smith visste att hans kallelser kom från Gud och han tog dem på stort allvar. Han vädjade till kyrkans medlemmar och alla människor att komma till Kristus och anpassa sina liv till Mästarens lärdomar. Till de heligas glädje och välsignelse undervisade han om och upprepade evangeliets principer med exakthet och tydlighet. Han var verkligen en trons försvarare såsom det förutsagts i hans patriarkaliska välsignelse:

”Jag säger till dig ... höj din röst utan fruktan eller partiskhet såsom Herrens Ande leder dig, och Herrens välsignelser skall vila över dig. Hans Ande skall vägleda ditt sinne och ge dig ord och tankar som du skall omintetgöra de ogudaktigas visdom och de orättfärdigas råd med.” (A William Lund, ”Elder Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, apr 1950, s 315)

Skriv på tavlan *"Hans intresse låg i _____ och inte i _____ eller _____."* Gå med eleverna igenom *"Var sann och trofast till slutet"* i elevens lektionsbok (s 176). När du går igenom detta avsnitt så låt eleverna fylla i tomrummen och diskutera vad de har lärt sig om president Smith.

Återge följande varning från äldste Joseph Fielding Smith, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum, till dem som medvetet lär ut falska lärdomar:

"Jag säger er att dessa män som ställer sig upp och säger att Jesus inte är Kristus, att han var en stor lärare, men inte Guds Son, Faderns Enfödde, och sålunda leder många till att förneka uppståndelsens kraft och Kristi gudomlighet, tar på sig ett fruktansvärt ansvar som borde få dem att frukta och bäva. Jag skulle inte stå ut med att veta att jag lärt ut en osanning som leder människor till undergång. Och när dessa män inser vad de har gjort, och att det inte bara är deras egna själar som inte blivit frälsta, utan att de varit medel till att förgöra andra människors själar, lett dem bort från sanning och rättfärdighet, så säger jag att det blir svårt för dem, att deras straff blir mycket hårt i evigheten." (Conference Report, apr 1923, s 138–139)

Vid ett annat tillfälle vittnade han:

"Jag vet med fullständig visshet att Jesus Kristus är Guds enfödde Son, världens Återlösare, människornas Frälsare i den mån som de omvänder sig från sina synder och tar emot evangeliet. Genom sin död återlöste han alla människor och tog på sig det offer som befriar oss från våra synder, så att vi inte behöver ta ansvar för dem om vi tar emot honom och är trofasta mot hans lärdomar ... Jag är tacksam för mitt medlemskap i denna kyrka, för möjligheten jag har haft att tjäna. Min önskan är att vara trofast till slutet." (Conference Report, apr 1956, s 58–59)

Bär ditt vittnesbörd för dina elever.

KAPITEL 11

Harold B Lee

KYRKANS ELFTE PRESIDENT

© 1972 Merrett Smith. Kopiering förbjuden

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

År 1770 emigrerade Harold B Lees förfader William Lee från Irland och bosatte sig i Philadelphia i Pennsylvania. Han son Samuel Lee flyttade till Ohio, där hans hustru nedkom med Francis Lee, som tog emot det återställda evangeliet som vuxen i Indiana. När Francis Lee och hans familj flyttade västerut till Saltsjödalen 1850 träffade de Francis far, Samuel, som var på väg till Kalifornien. Han gjorde dem sällskap på resan och blev medlem i kyrkan år 1851 i Tooele, Utah.

Harold B Lee föddes den 28 mars 1899 i Clifton, Idaho. Templet i Salt Lake City hade invigts några år tidigare, år 1893, och Utah hade 1896 upptagits i Förenta staterna som 45:e stat. Lorenzo Snow var president för kyrkan när Harold B Lee föddes. Brigham Young Academy blev Brigham Young University år 1903. Bröderna Wright flög ett flygplan vid Kitty Hawk år 1903, och Henry Ford introducerade T-Forden år 1908.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Ett löftets barn blev far till en profet.

- Tala om för eleverna att Harold B Lees farmor Margaret McMurrin Lee blev gravid 11 gånger (mellan 1863 och 1875), men hennes barn var dödfödda eller levde bara i några timmar. Patriark Abel Lamb från Salt Lake City gav Margaret en välsignelse i vilken han lovade henne att hon skulle få en son. Senare födde hon Samuel Marion Lee Jr, som blev far till Harold B Lee. Hon dog när hennes baby var åtta dagar gammal, och Samuel uppfostrades av sin mormor McMurrin i Salt Lake City.

Harold Bingham Lee föddes i en religiös och hårt arbetande familj.

- Låt en elev läsa upp "Född av goda föräldrar" (s 179) och "Hans mors omvårdnad utövade ett bestående intryck på honom" (s 180–181 i elevens lektionsbok.) Återge följande hyllning som äldste Harold B Lee gav till sina föräldrar när han blivit kallad till de tolv apostlarnas kvorum:

"Jag tackar Gud för mina föräldrar. Min far och mor lyssnar, antingen i den här stora församlingen eller på radio, om de måhända inte kommit till det här mötet. Det här är kanske mitt sätt att hylla de två familjenamn som de gav mig när jag föddes, Bingham och Lee. Jag hoppas att jag inte skall vanära dessa namn. Jag har välsignats med en utomordentlig far och en storartad och förtjusande mor. Hon visade inte ofta sin ömhet, men hon visade sin kärlek på påtagliga sätt som jag som barn tidigt lärde mig känna igen som sann moderskärlek.

När jag gick i high school fick jag resa med skolan och delta i en debattävling. Vi vann debatten. Jag kom tillbaka, ringde min mor och det enda hon sade var: 'Du behöver inte säga något. Jag vet alltsammans. Jag skall berätta när du kommer hem i slutet av veckan.' När jag kom hem tog hon mig åt sidan och sade: 'När jag visste att det var dags att tävlingen skulle börja gick jag ut bland pilarna vid bäcken, och där i min ensamhet tänkte jag på dig och bad till Gud att du inte skulle misslyckas.'" (Conference Report, apr 1941, s 120)

Fråga:

- Vilken inverkan tror ni att föräldrars böner har på deras barn?

- Utgör föräldrars böner en garanti för att deras barn är trofasta? Förklara era svar.

Låt en elev läsa "Växte upp i Clifton, Idaho" i elevens lektionsbok (s 179). Fråga sedan:

- Vilka egenskaper tror ni att Harold B Lee utvecklade genom att han bodde på en bondgård?
- Vilka fördelar kan denna miljö ha haft för att de skulle kunna uppfostra sina barn i ljus och sanning?

Harold B Lee lärde sig då han var ung att följa Andens maningar.

- 💡 Låt eleverna fundera över tillfällena då Anden varnade någon för fara. Be dem läsa 2 Nephi 5:1–6. Återge sedan följande som Harold B Lee har berättat:

"Ett häftigt åskväder rasade nära berget där vårt hem låg. Vår familj som bestod av min mormor, min mor och två eller tre yngre barn satt i köket framför en öppen dörr och tittade på naturens väldiga fyrverkeri. En blixtnedslåg följdes omedelbart av en stark åskknall, vilket visade att blixten hade slagit ned mycket nära.

Jag lekte i dörröppningen när min mor plötsligt och utan förvarning gav mig en kraftig knuff som kom mig att falla baklänges bort från dörröppningen. I samma ögonblick slog en blixtnedslåg genom skorstenen och kökspisen och for vidare ut genom den öppna köksdörren och gjorde en väldig spricka från toppen till roten i ett stort träd rakt framför huset. Om det inte hade varit för mors instinktiva handling, och om jag hade stått kvar i dörröppningen, hade jag inte kunnat skriva ned den här berättelsen i dag." (L Brent Goates, *Harold B. Lee: Prophet and Seer* [1985], s 41)

Liksom sin mor lärde sig Harold B Lee att följa sådana maningar. Låt en elev läsa "Harold, gå inte dit" i elevens lektionsbok (s 179–180).

Han undervisade i skolan i fyra år innan han verkade som missionär.

- 💡 Fråga eleverna hur det skulle kännas att i deras ålder vara rektor för en skola. Låt eleverna ge förslag på några av de utmaningar de skulle kunna ställas inför. Förklara att Harold B Lee efter sin examen vid Oneida Stake Academy blev anställd som lärare vid 17 års ålder. Hans första uppdrag var att undervisa i en skola med ett enda klassrum i närheten av Weston, Idaho. Han mindes:

"Här i en skola med ett enda rum fick jag en del enastående upplevelser. Med omkring tjugo till tjugofem elever hade jag de flesta klasser representerade från åldrarna 6 till 14 år. Mitt program bestod av tjuugoåttio lektioner varje dag. Så samvetsgrann var jag att jag brukade räkna ungarna på skolgården, och om alla var där ringde jag i klockan, även om klockan många gånger inte var mycket mer än 8:30 [och skolan skulle börja senare]. Nästan varje kväll lade jag fram mina bekymmer rörande skolan för Herren, och även om jag aldrig oroade mig så mycket över något arbete, så övergav mig Herren aldrig och jag lärde mig några av mina värdefullaste läxor om självkontroll." (Goates, *Harold B. Lee*, s 51)

Året därpå arbetade Harold B Lee som rektor för en skola i Oxford, Idaho. Låt en elev läsa hans redogörelse:

”Följande år anställdes jag för 90 dollar i månaden som rektor för distriktsskolan i Oxford, Idaho, med Velma Sperry och Tressie Lincoln som biträdande lärare. Oxford hade rykte om sig att ha en besvärlig grupp pojkar, och jag hade fått hotet förmedlat till mig att jag inte skulle klara mig länge som rektor för skolan. Mina erfarenheter av basketboll hjälpte mig att finna en utväg ur situationen. Eftersom jag var stor till växten lärde jag dessa stora pojkar, varav några var äldre än jag, att spela basketboll, och under lunchtimmarna klädde jag mig i basketbollkläder och spelade mot dem. Lyckligtvis bibehöll jag tillräcklig värdighet för att vinna deras förtroende som deras rektor och även vinna det slags vänskap som har bestått ända till den dag som nu är.” (Goates, *Harold B. Lee*, s 53)

Fråga eleverna: Hur löste Harold B Lee de svårigheter som han ställdes inför som lärare och rektor?

Harold B Lee verkade i Västra staternas mission.

💡 Tala om för eleverna att biskop Samuel Marion Lee och familjen Lee visste att om Harold gick på mission skulle det innebära en ekonomisk börda för familjen. Medan Harold undervisade i Oxford, Idaho, hade hans inkomst bidragit till att försörja familjen. Nu skulle de behöva stödja honom på hans mission. Men kallet kom och Harold B Lee accepterade det. Åtföljd av sin far tog han emot sin begåvning den 6 november 1920 i templet i Logan. Han avskildes av äldste B H Roberts i de sjuttios kворum i Salt Lake City, Utah, den 9 november 1920, och nästa dag gav han sig ut på sin mission.

Låt en elev läsa de två första styckena av ”Fick en missionskallelse” i elevens lektionsbok (s 182). Tala om för eleverna att vid ett tillfälle fick missionspresidenten i sista stund förhinder att kunna närvara under första delen av en konferens i Sheridan, Wyoming, och bad äldste Lee att ta hans plats. Äldste Lee skrev i ett brev:

”Jag sade till presidenten att han gav mig en större bit än jag kunde tugga, men om mitt allra bästa var tillräckligt så skulle jag åka dit. Han sade att det inte fanns någon annan som han hellre litade på och att kyrkan skulle stå för mina utgifter. Jag gjorde mitt allra bästa — jag predikade, spelade piano, ledde sången och hjälpte till att lösa svårigheterna i grenen. När president Knight anlände på måndagen insisterade äldste Scadlock på att jag skulle tala igen, men jag avböjde artigt och intog en förnuftig roll. Under tiden där visade presidenten mig större förtroende än han någonsin tidigare gjort och tog mig med överallt dit han begav sig. Jag önskar att jag kunde återge fler detaljer (det går inte att förklara allt i ett brev) om hur värdefull denna resa var för mig, särskilt som den ägde rum i slutet av min mission när många tankar har fyllt mitt sinne och gjort mig mer tacksam och ödmjuk i det ansvar som är mitt.” (Goates, *Harold B. Lee*, s 70–71)

Fråga eleverna: Hur välsignade Herren Harold B Lee för hans lydnad fastän han kände sig otillräcklig inför uppdraget från missionspresidenten?

Harold B Lee återvände till Clifton i Idaho.

💡 Tala om för eleverna att Harold B Lee återvände hem från sin mission i december 1922. Glädjen över att vara hemma igen och över julstämningen dämpades snabbt

då han hörde hur familjen kämpat för att hålla honom på mission. En ekonomisk depression hade särskilt påverkat bönderna, liksom familjen Lee.

Under en kort period arbetade Harold B Lee hårt på familjens gård. När möjligheten kom att undervisa en klass i Cliftons församling så tackade han ivrigt ja. Senare presiderade han över ett äldstekvorum. Fråga: Hur gjorde han det bästa av en svår situation?

Tala om för eleverna att under denna svåra tid fattade Harold B Lee och hans familj ett avgörande beslut som påverkade resten av hans liv. Han skrev:

”Vi har enhälligt beslutat att jag bör skaffa mig ett arbete för att få en bättre ekonomisk situation, så jag skall återvända till Salt Lake och finna en anställning så fort som möjligt. Jag skall göra det rätta, enligt Herrens vägledning.” (Goates, *Harold B. Lee*, s 83)

Fråga: När bör familjen involveras i personliga beslut?

Harold B Lee gifte sig med Fern Tanner och påbörjade sin familj.

Tala om för eleverna att Harold B Lee hade träffat Fern L Tanner vid några få tillfällen på sin mission i Denver, Colorado. De brevväxlade under en tid. När sedan äldste Lee återvände hem från sin mission, besökte han henne i Salt Lake City. Om detta besök skrev han:

”Vi samtalade till långt in på kvällen, mer som missionärsvänner än som flick- och pojkvän. Vi hade så mycket att fråga och mycket att berätta. Vi hade båda varit med om glädjeämnen och besvikelser, men till följd av detta hade vi fått ett starkt vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium. Just då var vi inte så medvetna om det stora värdet i detta.” (Goates, *Harold B. Lee*, s 75)

Harold B Lee gifte sig med Fern Tanner den 14 november 1923 i Salt Lake-templet. På sommaren hade han studerat vid University of Utah, och han fortsatte sina studier under de första åren av deras äktenskap. Han började arbeta som rektor för Whittier School på hösten 1923.

Tala om för eleverna att makarna Lee fick två barn. Återge följande från Harold B Lees dagbok:

”Det första året av vårt äktenskapliga liv var en härlig smekmånad under vilken vi förberedde för vårt första barn. Trots det faktum att vi noggrant följde instruktionerna från doktor A C Callister var det nära att Fern miste livet på grund av en allvarlig blödning i samband med att vår lilla flicka [Maurine] föddes.

Maurine föddes den 1 september 1924. Inom femton månader föddes vårt andra barn. Fern hade utstått ständiga födslovärkar i sextio timmar innan Helen föddes den 25 november 1925. I och med hennes födelse såg vi början på ett ljuvligt band av förtroligt systerskap som utvecklades varje år av deras liv.” (Goates, *Harold B. Lee*, s 84–85)

Fråga eleverna:

- Vilka uppoffringar gör föräldrar ofta för att deras barn skall komma till världen?
- Vilka utmaningar ställs de inför när de skall uppfostra sina barn?

Harold B Lee tog del i utbildning, affärsverksamhet och offentligt tjänande.

☞ Förklara att Harold B Lee före sin kallelse som apostel var rektor i Granite School District (1923–1928). När han inte undervisade på somrarna tog han annat arbete för att dryga ut sin inkomst. År 1928 började han arbeta som försäljare och senare som chef för Foundation Press, Inc. För detta arbete fick han högre fast lön än som lärare och han fick också procent på försäljningen. Makarna Lee köpte ett hus av Fern Lees föräldrar år 1928. I december 1932 utsågs Harold B Lee till statsfullmäktige i Salt Lake City, som ersättare för en ledamot som avlidit. Han omvaldes senare till denna befattning, och han fortsatte som ledamot tills han avgick år 1936 för att överta uppdraget som verkställande chef för kyrkans välfärdsprogram, som på den tiden kallades kyrkans trygghetsprogram. Han kvarstod i denna befattning fram till sin kallelse som apostel.

Harold B Lee kallades som stavsresident under den stora ekonomiska depressionen.

☞ Tala om för eleverna att under sina år som lärare, försäljare och ledamot i stadsfullmäktige var Harold B Lee också aktivt engagerad i kyrkan och i sitt familjeliv. Bland andra tillfällen till kyrkligt tjänande under denna period kallades han till president för Pioneer stav (i Salt Lake City) den 26 oktober 1930.

Låt eleverna berätta vad de vet eller har hört om den ekonomiska depressionen under 1930-talet. Fråga dem hur det kan ha varit att leva under denna tid. Gå med dem igenom "Herren förberedde honom på att betjäna de behövande" i elevens lektionsbok (s 182–183). Fråga sedan:

- Hur skulle ni vilja beskriva de villkor familjen Lee levde under vid denna tidpunkt?
- Varför var han så bra på att hjälpa de behövande?

Läs i elevernas lektionsbok de fem första styckena av "Sökte uppriktigt lära känna de heligas behov" och gör eleverna uppmärksamma på hur president Lee arbetade för att tillgodose de heligas behov i sin stav. Fråga:

- Vad fick president Lee veta om sin stav efter en undersökning om kyrkans medlemmar?
- Vilken roll spelar prästadömsledarna när det gäller att identifiera kyrkans medlemmars behov?

Tala om för eleverna att när president Lee och andra ledare identifierat de grundläggande behoven hos sitt folk (mat, kläder och arbete), så kunde de få behov och tillgångar att gå ihop. Återge en del eller allt av följande:

Mat — Lokala bönder kontaktades och kontrakt skrevs för arbetslösa medlemmar i Pioneer stav om att de skulle hjälpa till med skörden av deras grödor i utbyte mot en procent av skörden.

Kläder — Många systrar "var produktivt sysselsatta med att laga eller sy kläder och sängkläder till de behövande i deras stav". (Francis M Gibbons, *Harold B Lee: Man of Vision, Prophet of God* [1993], s 110)

Arbete — "När president Lee och hans bröder gick igenom resurserna i staven fann de en stor grupp med arbetslösa hantverkare — murare, snickare, stenhuggare, målare och andra arbetare — som ville arbeta men inte kunde få någon anställning. Återigen fann president Lee ett snillrikt sätt att anpassa resurserna till behoven. Resultatet blev uppförandet av Pioneer stavs kulturhall ... En stor del av materialet till hallen togs från äldre byggnader som stavens byggarbetare rev efter godkännande av respektive ägare. Den mindre summa som behövdes för nytt material, 4500

dollar, kom från en donation från första presidentskapet och från försäljningen av överskottsvaror från stavens förrådshus. De som arbetade med kulturhallen kom-penserades i form av 'lönekuponger' som kunde användas till att köpa mat, kläder och andra förnödenheter i förrådshuset." (Gibbons, *Harold B. Lee: Man of Vision*, s 115–116)

Fråga eleverna:

- Vad säger detta er om president Lees omtanke, uppfinningsriktighet och inspiration?
- Hur kan principen om att identifiera behov och utvärdera resurserna tillämpas på era egna utmaningar?

Förklara att Harold B Lee var aktivt sysselsatt med att utveckla kyrkans välfärdsprogram. Kyrkans ledare visste att ett flertal lokala stavar hade påbörjat välfärdsprogram som svar på den höga arbetslösheten. Första presidentskapet bad president Harold B Lee, som då var stavspresident för Pioneer stav, att utveckla ett välfärdsprogram som kunde användas i hela kyrkan.

För ytterligare detaljer om hans engagemang i välfärdsprogrammet kan ni gå igenom och diskutera "Första presidentskapet kallade honom att vidareutveckla kyrkans välfärdsverksamhet" i elevens lektionsbok (s 184–185). Hänvisa eleverna till de två sista styckena i detta stycke och fråga:

- Vilka är de "sanningens källor" som vi måste följa i dag?
- Vad krävs enligt äldste Lee av kyrkans medlemmar för att få ta emot "något av det största som vi ännu har framför oss"?

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

När äldste Harold B Lee återvände från missionen i västra staterna år 1922 befann sig kyrkan i en tid av stor tillväxt och utveckling. I slutet av 1922 hade kyrkans medlemsantal vuxit till mer än 566 000. Två tempel invigdes åren efter hans mission, ett i Alberta, Kanada, 1923, och det andra i Mesa, Arizona, 1927. Religionsinstitutet kom igång 1926 och kyrkans 100:e stav organiserades 1928.

Under 1972, då Harold B Lee blev kyrkans president, hade kyrkans medlemsantal vuxit till 3,2 miljoner, med 592 stavar, 101 missioner och 15 tempel. Äldste Lee verkade som generalauktoritet i över 32 år, inklusive 1 1/2 år som kyrkans president. Vid tiden för hans död den 26 december 1973 hade kyrkans medlemsantal vuxit till 3,3 miljoner, med 630 stavar och 108 missioner. (Se *2003 Church Almanac* [2003], s 473, 631–632.) President Lee gick bort vid 74 års ålder, en av de yngsta att gå bort sedan profeten Joseph Smith.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Kallades och ordinerades till apostel.

💡 Tala om för eleverna att när Harold B Lee vaknade den 5 april 1941, före lördagens förmiddagssession av generalkonferensen, fick han vara med om en intressant upplevelse. Återge sedan vad han skrev:

”Innan jag steg upp ur sängen fick jag en stark förnimmelse av att jag skulle kallas till medlem av de tolvv kvorum.” (L Brent Goates, *Harold B Lee: Prophet and Seer* [1985], s 157)

Den kvällen kallades han till apostel. Läs hans redogörelse för denna händelse:

”Jag satt i församlingen och närvarade vid det allmänna prästadömsmötet som verkställande chef för kyrkans välfärdsprogram. Under avslutningen nämnde president J Reuben Clark, som ledde mötet, mitt namn och bad att jag skulle komma till förhöjningen för att träffa biskop Joseph L Wirthlin. Biskop Wirthlin hade en angelägenhet att ta upp med mig, men egentligen var avsikten att jag skulle träffa president Heber J Grant.

När jag kom fram till förhöjningen sade äldste Joseph Anderson att presidenten väntade på mig i generalauktoriteternas rum. Det förvånade mig och jag kände omedelbart att det var mer än en social samvaro som president Grant hade i åtanke. Det var då han tillkännagav för mig att jag kallats ... till de tolvv kvorum för att fylla den vakans som uppstått i och med senator Reed Smoots död.” (Goates, *Harold B. Lee*, s 157)

Låt en elev läsa ”Kallades till apostel” i elevens lektionsbok (s 185–186). Fråga eleverna:

- Hur reagerade Harold B Lee på sin kallelse till apostel?
- Hur stärktes han som ett särskilt vittne om Jesus Kristus?

Äldste Harold B Lee älskade att undervisa om evangeliet.

💡 Låt eleverna berätta vad de känner för och deras upplevelser av gemensamma skriftstudier i familjen. Återge följande om familjen Lee som Helen Lee Goates, Harold B Lees dotter, berättat:

”Närhelst vi ville fråga om något när vi förberedde ett tal på två och en halv minut, eller närhelst något diskuterades vid matbordet som krävde ett svar, så frågade vi: 'Hur är det med det här då, pappa? Vad tycker du?' Han brukade svara: 'Ta fram era skrifter, flickor, så skall vi se vad Herren säger om det.' Han brukade också ta fram sin bok och låta oss slå upp det rätta skriftstället, och vi läste tillsammans det vi behövde få veta. Det fanns många tillfällen då jag tyckte att det skulle ha varit mycket lättare och snabbare om pappa bara givit oss svaret. Men jag kom senare till insikt om att han återigen gav oss en underbar möjlighet att inhämta värdefull kunskap. Genom att göra detta lärde han oss att det är skrifterna vi först bör vända oss till för att få svar.” (Goates, *Harold B Lee*, s 123)

Tala om för eleverna att äldste Harold B Lee också älskade att undervisa de heliga från skrifterna. Återge följande uttalande som han gjorde på ett prästadörets ledarskapsmöte 1972:

”Det cirkulerar bland oss många lättvindigt hopkomna skrifter som förutsäger de olyckor som snart skall komma över oss. Några av dem har publicerats som om de skulle vara nödvändiga för att få världen att vakna och se de fasor som snart kommer över oss. Många av dem baseras på källor som det inte går att förlita sig på.

Är ni prästadömsbärare medvetna om det faktum att vi inte behöver sådana publikationer för att bli varnade, om vi bara är förtrogna med vad skrifterna redan tydligt har sagt oss?

Låt mig ge er profetians pålitliga ord, vilka ni bör ha som vägledning i stället för dessa främmande källor som kan ha stora politiska undermeningar.

Läs Matteus 24:e kapitel — i synnerhet den inspirerade versionen i Den kostbara pärlan. (JS skrifter 1)

Läs sedan kapitel 45 i Läran och förbunden, i vilket Herren, inte människan, har beskrivit tidernas tecken.

Gå sedan till kapitel 101 och kapitel 133 i Läran och förbunden, och lyssna till en redogörelse för hur händelserna steg för steg leder fram till Frälsarens ankomst.

Gå till sist till de löften Herren ger dem som håller buden när domarna drabbar de ogudaktiga, så som det står i kapitel 38 av Läran och förbunden.

Bröder, dessa skriftställen är vad ni bör befatta er med i stället för kommentarer som kanske kommer från personer vilkas information inte är av tillförlitligt slag och vilkas motiv kan ifrågasättas. Och låt mig säga såsom en parentes att de flesta dylika skriftställare inte är belastade med någon autentisk information i sina skrifter.” (*Teachings of Harold B Lee*, red av Clyde J Williams [1996], s 399)

Fråga: Vilka betänkligheter hade Harold B Lee mot att förlita sig på tvivelaktiga källor och "lättvindigt hopkomna skrifter" hellre än på standardverken, för vår förståelse av läran?

Äldste Harold B Lee var ordförande för kyrkans korrelationskommitté.

💡 Förklara att under president David O McKays administration strävade första presidentskapet efter att stärka kyrkan och enskilda familjer genom att samordna kyrkans satsningar på välfärd, missionsarbete, släktforskning, utbildning, hemundervisning och familjens hemafton. Detta arbete utgjorde inledningen på en samordning av alla program och studiekurser i den världsomfattande kyrkan. Äldste Harold B Lee fick ansvaret att leda denna kommitté.

Gå med eleverna igenom äldste Lees lärdomar om avsikten med och kraften i prästadömet samordning i "Principerna för prästadömet samordning utvecklades", "Prästadömet förväntas ta ledningen", "Hela samordningens syfte är att stärka hemmet" och "Kyrkans program stödjer hemmet" i elevens lektionsbok (s 187–188). Diskutera därefter följande frågor:

- Hur beskrev äldste Lee den huvudsakliga avsikten med kyrkans samordning?
- Vilken nytta har kyrkan haft av denna samordning?
- Hur kan det komma sig i att vi ibland "sätter programmen före människan"? (Se "Kyrkans program stödjer hemmet".)

Återge följande uttalande av äldste Harold B Lee:

"Allt vi gör skall göras 'med blicken fäst på Guds ära'. [L&F 82:19] Och vad är Guds härlighet? Som Herren förklarade för Mose är det att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan ... I allt vårt arbete med ... samordningsprogrammet har vi ständigt haft detta i åtanke. Kort sagt var våra två huvudsakliga målsättningar med samordningsprogrammet att låta prästadömet verka enligt Herrens tydliga instruktioner, med lämplig hjälp från biorganisationerna, och för det andra att föräldrarna och familjen förhållar sina kallelser enligt Herrens befallning. Sålunda ser vi att allt som görs bör göras med denna enda fråga i tankarna: främjar denna aktivitet rikets intressen? Är vår blick fäst på det främsta syftet med Herrens organisation — att rädda själar och åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan?" (Tal hållet vid Söndagsskolans generalkonferens, 2 okt 1970, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv, s 7; *Kyrkans presidents lärdomar: Harold B Lee*, s 146–147.)

Frälsaren vägleder sin kyrkas ledare.

💡 Återge följande vittnesbörd från äldste Harold B Lee, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum, om Frälsaren:

"Av hela min själ och övertygelse och med vetskap om allvaret och betydelsen av detta vittnesbörd, talar jag om för er att jag vet att han lever. Jag är medveten om hans närvaro under större delen av tiden då jag har störst behov av honom. Jag har känt den som viskningar i natten, som intryck under dagtid då det har funnits sådant som jag varit ansvarig för och som jag kunnat få vägledning om. Så jag vittnar för er och talar om för er att han är närmare kyrkans ledare än ni har en aning om. Lyssna till denna kyrkas ledare och följ i deras

fotspår i rättfärdighet, om ni inte bara vill inhämta kunskap genom studier utan också genom tro. Detta vittnesbörd bär jag i all ödmjukhet och uppriktighet i Herrens Jesu Kristi namn.” (Conference Report, apr 1968, s 131–132)

Fråga eleverna: Varför är det viktigt att veta att Herren ”är närmare kyrkans ledare än ni har en aning om”?

Diskutera med eleverna några aktuella råd från kyrkans ledare. Låt dem diskutera hur de beskyddas fysiskt och andligt genom att följa profeten. Låt en elev läsa sista stycket i ”Att följa profeten bevarar hemmets helgd” i elevens lektionsbok (s 190). Diskutera svaren på följande frågor:

- Varför kommer trygghet bara av att följa råden från Herrens profet?
- Vad bör ni göra när era egna åsikter hamnar i konflikt med profetens råd?
- Vilka löften ges till dem som lyder en profets råd?

Harold B Lee blir kyrkans president.

💡 Låt eleverna gå igenom ”Milstolpar i Harold B Lees liv” i elevens lektionsbok (s 178) och lägga märke till när Harold B Lee kallades till apostel och när han blev kyrkans president. Fråga:

- Hur länge verkade han som apostel?
- Hur länge var han president?

Låt en elev läsa andra stycket i ”Blev kyrkans president” och en annan elev läsa ”Hyste i hjärta och sinne kärlek till varje sista dagars helig” i elevens lektionsbok (s 190).

Undervisade de heliga om hur och var de skulle insamlas.

💡 Låt eleverna beskriva hur Herren samlade in de heliga under kyrkans första tid. Fråga: Hur samlar Herren in de heliga i dag?

Återge följande av president Harold B Lees insikter:

”I dag ser vi att Herrens hand är mitt ibland hans heliga, medlemmarna i kyrkan. Aldrig i denna tidshushållning, och kanske aldrig tidigare under någon tidsperiod, har det rått en sådan känsla av brådska bland medlemmarna i denna kyrka som i dag. Hennes gränser utvidgas, hennes stavar blir starkare. I kyrkans tidigaste år gavs det särskilda platser till vilka de heliga skulle samlas och Herren sade att dessa samlingsplatser inte skulle ändras, men han gjorde detta tillägg: ’Förrän den dagen kommer, då det icke finnes mera rum för dem. Då har jag andra ställen som jag skall utpeka för dem till Sions skydd eller styrka, och dessa skola kallas stavar.’ (L&F 101:21)

Vid områdeskonferensen i Mexico City i augusti 1972 förklarade äldste Bruce R McConkie i de tolv råden något om detta i ett tankeväckande tal, och jag citerar några meningar ur hans tal:

’... Jag vill nu fästa er uppmärksamhet på det faktum som fastställts i skrifterna, att Israels insamling innebär att man förenar sig med den sanna kyrkan, att man kommer till kunskap om den sanne Gud och hans frälsande sanningar och tillber honom i de heligas församlingar i alla nationer och bland alla folk ...’

Äldste McConkie avslutade sedan med detta uttalande, som verkligen betonade det stora behovet av undervisning och utbildning av lokala ledare för att kunna bygga upp kyrkan i deras egna länder:

'Insamlingsplatsen för de mexikanska heliga är Mexico. Insamlingsplatsen för de heliga i Guatemala är Guatemala. Insamlingsplatsen för de brasilianska heliga är Brasilien och så fortsätter det över hela jordens längd och bredd. Japan är för japanerna, Korea för koreanerna. Australien är för australiensarna, varje nation är en insamlingsplats för sitt eget folk.'" (Se *Nordstjärnan*, okt 1973, s 424–425.)

Fråga eleverna:

- Hur definieras de heligas insamling enligt detta uttalande?
- Var skall de heliga insamlas i vår tid?
- Hur kan de heliga bli styrkta av att samlas inom sina egna länder?
- Hur kan vi bygga upp kyrkan i våra egna områden?

President Lee undervisade och varnade de heliga beträffande utmaningarna i vår tid.

💡 Hänvisa till följande avsnitt i elevens lektionsbok och gör en kort sammanfattning av president Harold B Lees lärdomar i vart och ett av dem (se de sammanfattande exemplen inom parentes):

- "Kyrkans medlemmar måste förbereda sig för kampen mot ondskan" (s 191). (Herren beskyddar oss mot onda inflytanden om vi följer prästadömetts ledarskap.)
- "Trygghet ligger i att hålla Guds bud" (s 191). (När kyrkans medlemmar stöder kyrkans ledare och håller buden blir de beskyddade av Herren.)
- "Kyrkan är ett försvar och en tillflykt" (s 192). (Kyrkan är en kraft som bekämpar onda inflytanden i världen. Kyrkans medlemmar beskyddas mot dessa onda inflytanden när de genom att lyda Guds bud lever efter kyrkans lärdomar.)
- "Världens nedbrytande inflytande hotar familjen" (s 192–193). (Att hålla hemaftnar stärker våra hem och beskyddar familjen mot destruktiva inflytanden i världen.)
- "Kyrkans målsättning är att hjälpa de heliga att klara av sina dagliga problem" (s 193). (Kyrkan är organiserad för att hjälpa dess medlemmar att "möta varje problem i vår moderna och föränderliga värld".)
- "Det största underverket är helandet av sjuka själar" (s 193). (Kyrkan söker att hjälpa "dem som är sjuka till själ och ande och är modfällna och upprörda".)

Uppteckningen över hans tjänande skrevs in i människors hjärtan och sinnen.

💡 Tala om för eleverna att Harold B Lee var president för kyrkan i knappt arton månader. Fastän han bara verkade en kort tid som president hade han ett stort inflytande över kyrkan.

Fråga: Vilka program var Harold B Lee ledare för som vi fortfarande har i kyrkan i dag? Förklara att när Harold B Lee blev kyrkans president så reflekterade han över sina föregångares bidrag och sin nya kallelse. Återge vad han sade:

”Vid det heliga tillfälle för tre månader sedan, då jag började inse storheten i det överväldigande ansvar som jag nu måste ta på mig, gick jag till det heliga templet. Där betraktade jag under andäktig meditation målningarna av dessa gudsmän — sanna, rena män, Guds adelsmän — som hade varit mina föregångare i samma kallelse.

Tidigt på morgonen för några dagar sedan, när jag var ensam med mina tankar i mitt privata arbetsrum hemma, läste jag de hyllningar som getts varje president av dem som stått dem närmast.

Joseph Smith var den som Herren upphöjde från barndomen och förlänade gudomlig auktoritet. Han fick lära sig det som var nödvändigt för honom att känna till och hur han skulle få prästadömet och lägga grunden till Guds rike i dessa sista dagar.

Där var president Brigham Young, som ordinerades i förutttillvaron innan denna värld var skapad, till sin gudomliga kallelse att leda de förföljda heliga på flykten från den vrede som hotade dem på de första insamlingsplatserna i Missouri och Illinois, och att bana väg för skapandet av ett välde inne i landet högt uppe bland dessa majestätiska berg, för att uppfylla Guds ändamål.

Att betrakta president John Taylors ansiktsdrag var att förstå att här var, som president Joseph F Smith sade om honom: ’En av de renaste män jag någonsin känt ...’

När jag såg på president Wilford Woodruffs helgade ansikte, blev jag medveten om att här var en man som det inte fanns något ont i, liksom Natanael i forna tider, och som var känslig för maningarna från Herrens Ande, i vars ljus han nästan alltid verkade gå ’utan att på förhand veta vad han skulle göra’.

Fastän president Lorenzo Snow bara hade en kort ämbetsperiod, var hans speciella mission att ge sitt folk en fastare timlig grundval genom en fast tillämpning av offerlagen, för att lindra de stora bördor som lagts på kyrkan på grund av misstag och fel som oavsiktligt hade smugit sig in.

När jag vill ha en klarare definition av doktrinära ämnen har jag vanligen vänt mig till president Joseph F Smiths skrifter och predikningar. När jag såg på hans ädla gestalt tänkte jag på den nioårige pojken som hjälpte sin mor, som var änka, över slätterna, och på den 15-årige missionären på Haleakalas sluttningar på ön Maui, som fick styrka genom att han i en himmelsk syn fick se sin farbror Joseph Smith. Det var han som presiderade under den stormiga tid då en fientligt sinnad press svärtade ned kyrkan, men det var hans stadiga arm som utsetts av Herren att i triumf föra kyrkan till framgång.

Jag tror att jag aldrig kommit innebörden i en gudomlig kallelse närmare än när president Heber J Grant lade sina händer på mina axlar och med en djup rörelse, som liknade min, tillkännagav att jag kallats till apostel för Herren Jesus Kristus. När hans porträtt såg ned på mig, kom jag ihåg de profetiska orden i hans inspirerade välsignelse när jag ordinerades under hans händer i det heliga templet.

För president George Albert Smith var det viktigt med vänskap och kärlek. Han var verkligen allas vän. När jag såg på hans porträtt var det som om jag blev varm av den utstrålning som gjorde varje människa till hans vän.

Lång och imponerande var president David O McKay, när han nu såg ned på mig med denna genomträngande blick som alltid tycktes utforska hela min själ. Jag kunde aldrig vara i hans närhet utan att jag under ett kort ögonblick kände, som jag gjort vid så många tillfällen, att jag blivit en bättre människa av att vistas i hans sällskap.

För den som inte sökte efter jordiska hedersbetygelser, utan vars hela själ gladdes åt andliga ting, var president Joseph Fielding Smith där med sitt leende ansikte, min älskade profet och ledare som inte kompromissade med sanningen. När 'Guds finger rörde vid honom och han sov' så verkade han under detta korta ögonblick överlämna till mig ett slags rättfärdighetens spira. Som om han ville säga till mig: 'Gå du och gör sammalunda.'

Nu stod jag ensam med mina tankar. Den känsla som kom över mig var helt enkelt denna, att den enda sanna uppteckning som någonsin kommer att skrivas om mitt tjänande i min nya kallelse, blir den som jag kan ha skrivit i deras hjärtan och liv som jag har tjänat och arbetat tillsammans med, inom och utom kyrkan." (*Nordstjärnan*, maj 1973, s 188–189)

President Spencer W Kimball, som talade vid president Harold B Lees begravning, återgav följande uppteckning om president Lees liv såsom den nedpräntats i hans hjärta under de år han verkat med president Lee:

"'Ett jätteträd har fallit.' Dessa ord, som president Harold B Lee själv använde sig av vid en begravning för en tidigare stavspresident, verkar mycket passande i dag. Ett jätteträd har fallit och lämnat ett stort tomrum i skogen.

En jätte till människa var han ...

En jätte vars inflytande kändes i hela världen, när han förde ut evangeliet till miljontals medlemmar och vänner till kyrkan.

En jätte som, samtidigt som han under gudomligt inflytande axlade apostlas-kapets och första presidentskapets utmaningar, ändå tog sig tid att dela med sig av sina tankar och sina råd till tusentals människor på individuell basis.

En jätte som med inspiration fick upplevelserna, berättelserna och råden i skrifterna att nå fram till människors hjärtan och sinnen världen över.

En jätte som nådde in i sina lyssnares innersta vrår med frön av insikt, vision, vägledning och tröst.

En jätte som representerade vår Fader i himlen för alla hans barn och skänkte dem tröst, styrka och ett gudalikt inflytande.

En mästerlig lärare som, mycket likt Frälsaren, använde sig av vardagliga händelser för att undervisa om Herrens vilja.

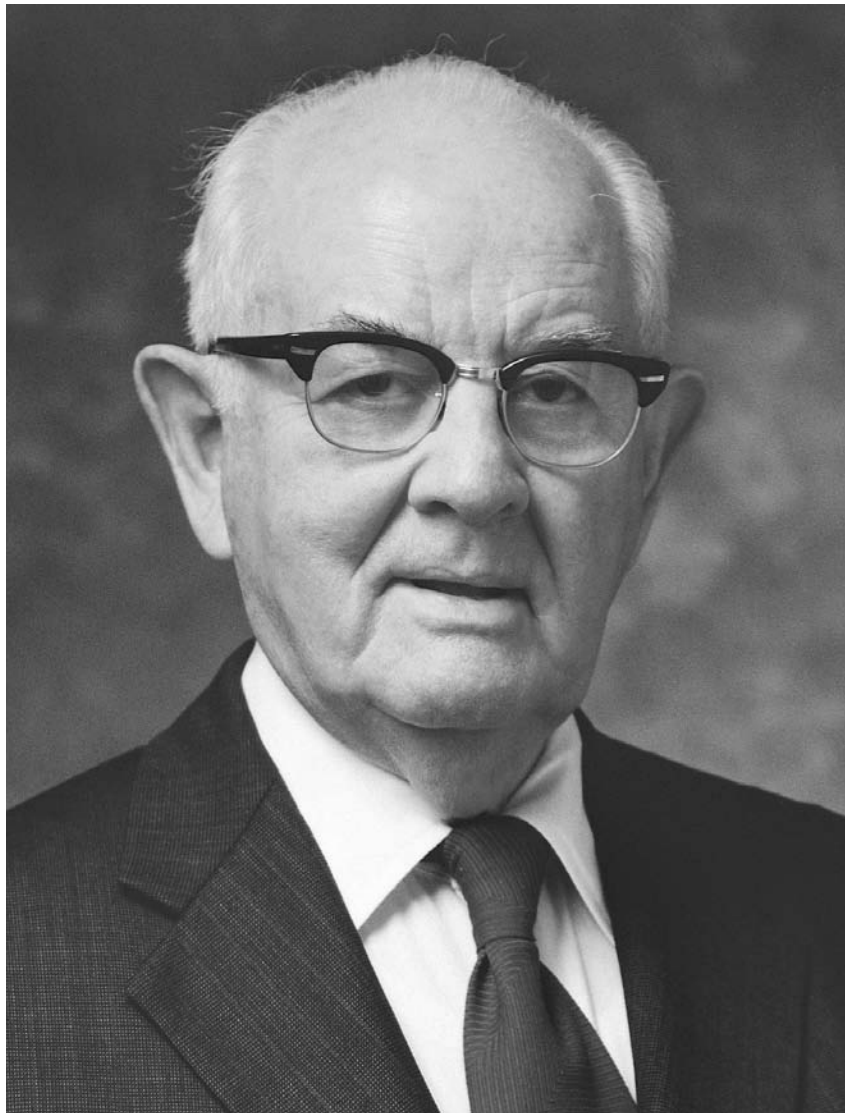
Ja, i vår generation har vandrat ett av Guds ädla, kraftfulla, beslutsamma och förutordinerade jätteträd — president Harold B Lee." ("*A Giant of a Man*", *Ensign*, feb 1974, s 86–87)

Avsluta med att bära ditt vittnesbörd om betydelsen av president Harold B Lees bidrag till kyrkan.

KAPITEL 12

Spencer W Kimball

KYRKANS TOLFTE PRESIDENT

© IFI

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

När Spencer Woolley Kimball föddes år 1895 var det ett år kvar innan Utah skulle bli Förenta staternas 45:e stat. Salt Lake-templet hade invigts 1893, bara två år tidigare. De första moderna olympiska spelen hölls i Aten 1896.

År 1898, när Spencer var tre år, accepterade hans far, Andrew Kimball, en kallelse att bege sig till sydöstra Arizona och verka som stavspreident. Familjen Kimball bosatte sig i Thatcher, Arizona. Så småningom anpassade sig familjen till det ogästvänliga och torra klimatet. Andrew Kimball verkade som stavspreident där fram till sin död år 1924.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Evangeliets principer lärdes ut i familjen Kimballs hem.

- 💡 Låt eleverna studera bilden på sidan 161 i denna handledning och diskutera vad de tror äger rum vid middagsbordet. Be en elev läsa följande uttalande och gör eleverna uppmärksamma på familjen Kimballs traditioner som de skulle vilja införliva i sina egna familjer:

”Kyrkan och evangeliet hade viktig plats i Spencers tidigaste minnen. Det tycktes honom som om hans mamma alltid hade suttit med sina barn på fjärde raden i Thatchers möteshus under söndagsskolan och på sakramentsmötet. Familjen knäböjde alltid i bön före måltiderna, stolarna stod med ryggen mot bordet och mattallrikarna låg upp och ner. Alltid hölls det kvällsböner i mammas knä. Alltid fastades det. Alltid betalade man tionde. ’Jag tycker synd om barn som måste få denna viktiga undervisning när de vuxit upp, när det är så mycket svårare.’ För Spencer utgjorde undervisningen en grundläggande del av barn-
domen.

Om och om igen såg Spencer hur hans föräldrar lade fram sina problem inför Herren. En dag när Spencer var fem år och var ute för att uträtta sina sysslor, förrrade sig lilla ettåriga Fannie bort från huset och gick vilse. Ingen kunde hitta henne. Clare, sexton år, sade: ’Mamma, om vi ber, kommer Herren att leda oss till Fannie.’ Så modern och barnen bad. Direkt efter bönen gick Gordon till platsen där Fannie låg och sov i en stor låda bakom kycklingburen. ’Vi tackade vår himmelske Fader om och om igen’, skrev Olive i sin dagbok. ’Vi kunde inte tänka på någonting annat hela kvällen.’ När hennes hästar skenade på vägen till Safford blev Olive livrädd att någon skulle skadas och vagnen gå sönder. ’Vi var hemskt rädda. Men Herren hörde mina tysta böner och vi kunde stanna hästen. Lovad vare vår himmelske Fader för hans godhet mot oss.’

En eftermiddag samma år gick Spencer med sin mor längs den dammiga vägen till biskop Zundels hus. ’Varför skall vi gå dit?’ frågade han. Hon berättade för honom att det var för att de skulle lämna tiondeägg. ’Skiljer sig tiondeägg från andra ägg?’ Då påminde Olive sin pojke om hur han lagt åt sidan ett ägg av tio när han samlade in dem. Hon berättade för honom varför han gjorde det, att ett av dem tillhörde vår himmelske Fader, nio tillhörde dem. Från den stunden hade insamlandet av ägg fått ytterligare en dimension. Under frukosten vid höbärgningstiden brukade Andrew säga till sina pojkar: ’Det bästa höet

finns på västra sidan av åkern. Hämta ert lass till tiondeladan från den sidan. Och se till att lasset är fullt och högt.” (Edward L Kimball och Andrew E Kimball, *Spencer W. Kimball: Twelfth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [1977], s 31)

Fråga eleverna: Vilka principer kan hämtas från denna berättelse om familjen Kimball som är värdefulla för familjer i dag?

Visa bilden på de två träden på sidan 162 i denna handledning. Förklara att fastän Spencer förlorade sin mor, Olive Kimball, när han var 11 år och sin far, Andrew Kimball, när han var 29, bidrog deras kärlek, exempel och lärdomar om evangeliet till att skapa en stabil grund i hans liv. Läs och diskutera följande uttalande av president Spencer W Kimball:

”Det verkar som vissa ibland oss ... vill ha ymniga skördar — såväl andliga som timliga — utan att utveckla ett rotsystem som kan ge sådan avkastning. Det finns alltför få som är villiga att med disciplin och arbete betala priset för att få fram härdiga rötter. Denna process bör påbörjas i ungdomen. Föga visste jag som pojke att de dagliga sysslorna i trädgården, att utfodra boskapen, bära vatten, hugga ved, laga staket och utföra alla sysslor på en liten gård, var en viktig del i processen att ge mig rötter innan det krävdes att jag skulle ha några grenar. Jag är så tacksam över att mina föräldrar förstod förhållandet mellan rötter och grenar.” (*Nordstjärnan*, apr 1979, s 129–130)

Fråga eleverna:

- Vad är förhållandet mellan rötter och grenar som president Kimball nämnde?
- Hur kan vi avgöra hur starka våra rötter är i fråga om evangeliets principer?

Spencer bestämde sig för att förbli trofast.

💡 Fråga eleverna vilken generation medlemmar i kyrkan de tillhör. (En del har kanske nyligen blivit medlemmar i kyrkan, medan andra kan utgöra femte eller sjätte generationens medlemmar.) Fråga: Om era förfäder var medlemmar i kyrkan, tror ni att er tro är lika stark som deras? Varför eller varför inte?

Förklara att Spencer W Kimball var en tredje generationens medlem (första — Heber C Kimball, andra — Andrew Kimball, tredje — Spencer W Kimball). Som ung pojke kände han en del medlemmar i kyrkan som varit personligt bekanta med profeten Joseph Smith. Läs följande stycke:

”Thatcher var en mormonstad. Den 24 juli firade man alltid pionjärdagen till minne av den dag då de första heliga nådde fram till Saltsjödalen år 1847. Varje år var det parad, med indianer och fyrverkeri och handkärror, flaggdekorationer och bahytter. Vid den påföljande minnesfesten i Thatchers möteshus satt alla som hade sett profeten Joseph på en upphöjd plattform. Det fanns fortfarande sju kvar av dem det år Spencer fyllde elva, och han bevittnade hur antalet reducerades år efter år.” (Kimball och Kimball, *Spencer W Kimball*, s 29)

Återge följande upplevelse som äldste Spencer W Kimball, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kvorum, mindes från sina första år:

”Som ung pojke var jag med om något som gjorde mig mycket upprörd. Jag kan inte minnas vem som sade det, inte heller under vilka omständigheter det sades. Jag minns bara att det slog mig som en ’blix från klarblå himmel’. Den okända rösten påstod:

”’Mormonkyrkan’ har stått stadigt under de första två generationerna — men vänta tills den tredje, fjärde och efterföljande generationerna kommer! Den första generationen brann för en ny religion och utvecklade en stark iver för den. Omgivna av bitterhet, en fientlig världs förtal, förföljda ’hit och dit’, var de tvungna att hålla ihop för att överleva. Det fanns goda skäl att anta att de skulle leva och dö trogna den sak de anslutit sig till.

Den andra generationen kom som barn till entusiaster, trosivrare och hängivna anhängare. De var barn till män och kvinnor som utvecklat stor tro, som var härdade av motgångar och av uppoffringar för sin tro. De hade fått ett arv av sina föräldrar och drog till sig från religiösa hem det ämne som de trofasta består av. De hade fyllda reservoarer av styrka och tro som de kunde hämta kraft ifrån.

Men vänta tills den tredje och fjärde generationen kommer’, sade den cyniska rösten. ’Elden kommer att ha slocknat — hängivenheten kommer att ha försvagats — uppoffringarna kommer att ha upphört — världen kommer att ha påverkat dem och omgivit dem och undergrävt dem — tron kommer att vara förbrukad och den religiösa glöden slocknad.’

Den dagen insåg jag att jag tillhörde den tredje generationen. Den dagen knöt jag mina växande nävar. Jag bet ihop tänderna och lovade mig själv att det fanns en ’tredje generation’ som inte skulle uppfylla denna hemska förutsägelse.” (Conference Report, okt 1969, s 18–19)

Fråga eleverna:

- Vilken hängivenhet, tro och uppoffringar visar dagens medlemmar i kyrkan prov på?
- Hur kan vi undvika att vår tro försvagas av vårt engagemang i världen?

Arbetade hårt för att inhämta kunskap.

💡 Låt eleverna fundera över målsättningar som de satt upp åt sig själva. Förklara att när Spencer W Kimball var 14 år så följde han rådet från en ledare i kyrkan att läsa skrifterna. Gå med eleverna igenom ”Som ung satte han som mål att läsa Bibeln” i elevens lektionsbok (s 198). Fråga: Hur tror ni att denna tidiga fokusering på skrifterna bidrog till att förbereda honom för hans senare kallelser?

Låt eleverna tänka på tillfällena i sina liv då möjligheter öppnat sig och beslut behövts fattas. Läs följande uttalande:

”År 1910, när Spencer gick ut åttonde klassen, började han fundera på LDS Academy i Thatcher. Det var en stor byggnad, två våningar hög och en smula skrämmande. När grundskolan närmade sig sitt slut frågade alla varandra: ’Ska du börja på Academy?’ De flesta skulle inte det. En del hade för avsikt att gifta sig, somliga skulle arbeta, somliga hade inte pengar att studera vidare. Men Spencer och några andra ’beslutade sig modigt för att fortsätta sin utbildning vid high school’.” (Kimball och Kimball, *Spencer W. Kimball*, s 59)

Låt eleverna läsa "Var både intellektuell och idrottsman" i elevens lektionsbok (s 198–199), och diskutera hur Spencers beslut att fortsätta sin utbildning var till välsignelse i hans liv.

Fick veta när han tog sin examen att han kallats på mission.

- 💡 Låt återvända missionärer beskriva den dag då de fick sina kallelser. Uppmuntra dem att berätta hur de förberedde sig för den dagen, hur de kände sig när de tog emot kallelsen och vilka som var närvarande när kallelsen öppnades. Återge följande om Spencer W Kimballs upplevelse när han fick veta att han skulle verka som missionär:

"År 1914 gick Spencer till examensfestligheterna i tron att han den hösten skulle studera vid University of Arizona tillsammans med några andra i sin klass. Som en del av festligheterna höll han ett tal som klasspresident, sjöng i en kvartett och sjöng ett barytonsolo: 'The Plains of Peace.' Andrew Kimball [hans far], ordförande i skolstyrelsen, höll ett tal. I detta tillkännagav han att Spencer inte skulle befinna sig på college den hösten, han skulle vara på mission. Lela Udall, en klasskamrat, erinrade sig: 'Jag trodde att Spencer skulle svimma.' Spencer beskrev i sin dagbok chocken på ett mildare sätt: 'Far informerade mig vid examensfestligheterna, inför alla människor, att jag skulle kallas på mission. Detta överraskade mig eftersom jag planerat att gå på college.' Men han skulle göra det. Han hade inget emot tanken på en mission, det kom bara så oväntat. Fyra dagar efter examen arbetade han i Globe, 13 mil västerut. Arbetet var redan ordnat för honom. Två somrar tidigare hade hans far, som var i penningknipa, hjälpt honom att få ett arbete hos Anderson-Blake Dairy för 47,50 dollar i månaden plus måltider och en sovplats. Den andra och tredje sommaren förtjänade han 62,50 dollar i månaden på ett annat mejeri i Globe. Förutom tiondet och en enstaka glass eller chokladbit för 5 cent — 'det hände då och då att jag slog mig lös' — hade Spencer sparat hela sin lön till böcker, kläder och fickpengar under vintern vid Gila Academy. Nu skulle pengarna gå till hans mission." (Kimball och Kimball, *Spencer W. Kimball*, s 68–69)

Fråga eleverna:

- Med Spencer W Kimballs föredöme som exempel: Hur kan ekonomiskt oberoende bidra till stabilitet och trygghet?
- Hur kan ekonomiskt oberoende hjälpa oss att verka inom evangeliet?
- Vad kan vi lära oss av Spencer W Kimballs villighet att gå på mission?

Han var en hängiven och målinriktad missionär.

- 💡 Gå med eleverna igenom "Var en hängiven och målinriktad missionär" i elevens lektionsbok (s 199–200). Fråga: Varför blev hans missionskallelse till Schweiz-Tyskland-missionen ändrad till en mission i Förenta staterna?

Förklara att Spencer W Kimball i början av sin mission var en aning modfärdig över de svårigheter han ställdes inför. Hans far, Andrew Kimball, skrev ett uppmuntrande brev till honom:

"Dina svårigheter gör att du får veta lite om vad det innebär att vara en sista dagars helig och något om det som din far och farfar gick igenom. Håll modet uppe, men tro inte att du fått mer än du kan klara av. Allt kommer att gå bra

och du får någonting att berätta för dina efterkommande.” (Kimball och Kimball, *Spencer W Kimball*, s 76)

Fråga: Hur kan kämpaglöd och uppoffringar stärka vår beslutsamhet att leva efter evangeliet?

Under otrygga tider gick Spencer W Kimball framåt i tro.

- 💡 Inbjud återvända missionärer att berätta hur de såg på sin framtid strax efter sin återkomst från missionen. Hjälpt eleverna förstå att även under ideala omständigheter kan återvända missionärer känna sig villrådiga. Förklara att när Spencer W Kimball återvände från sin mission i januari 1917 så utkämpades första världskriget. Fastän han var en begåvad elev kunde han inte ta tillfället till utbildning och utveckling inom yrkeslivet eftersom han väntade på en inkallelseorder till militärtjänst. Under denna period blev han förälskad i Camilla Eyring, och de gifte sig den 16 november 1917. Inte förrän vapentillståndet undertecknades den 11 november 1918 kunde Spencer och Camilla ägna sig åt livet med större trygghet. Läs följande stycke och gör eleverna uppmärksamma på president Spencer W Kimballs råd om viktiga beslut som måste fattas i osäkra tider:

”Ni kanske inte ännu har valt ert yrke eller vad ni skall göra i livet, men det finns många allmänna mål som ni redan kan ställa upp för ert liv fastän ni ännu inte vet om ni kommer att bli advokat eller läkare eller lärare eller ingenjör. Det finns beslut som ni redan borde ha fattat eller borde fatta nu. Vad skall ni göra under åren mellan nu och ert giftermål?” (*Nordstjärnan*, första generalkonferensnumret 1985, s 44)

Fråga: Vilka beslut bör ni fatta nu som är avgörande för er framtid?

Spencer W Kimball fick tidigt tillfällen att utöva ledarskap.

- 💡 Låt eleverna gå igenom ”Tillfällen att leda förberedde honom för apostlaskapet” i elevens lektionsbok (s 201), och be dem identifiera de framträdande dragen i Spencer W Kimballs ledarskap.

Spencer och Camilla mötte livets prövningar med tro på Herren och tillit till varandra.

- 💡 Förklara att en av de mest prövande perioderna för Spencer och Camilla Kimball kom när deras unge son Edward drabbades av polio och fördes till Kalifornien för behandling. Camilla tog hand om Edward i Kalifornien medan Spencer tog hand om den övriga familjen i Arizona. Återge följande utdrag från ett brev den 14 november 1933, som Camilla skrev till Spencer under denna tid:

”Den dag du får detta brev är det vår sextonde bröllopsdag. Det är första gången vi varit skilda åt denna dag. Jag vill återigen tala om för dig, som jag kanske alltför ofta gör, hur mycket jag älskar och uppskattar dig. Varje år ökar min kärlek och respekt. Denna separation är bittert svår, men den har fått mig att inse som aldrig förr hur mycket jag har att vara tacksam för. Det faktum att jag aldrig i vårt umgänge funnit orsak till tvivel eller misstro betraktar jag som en av byggstenarna varpå verklig lycka och tillfredsställelse byggs i äktenskapet.

Fysisk attraktion och annat bidrar naturligtvis till en fullkomlig förening, men utan tillit kan det inte finnas något bestående.

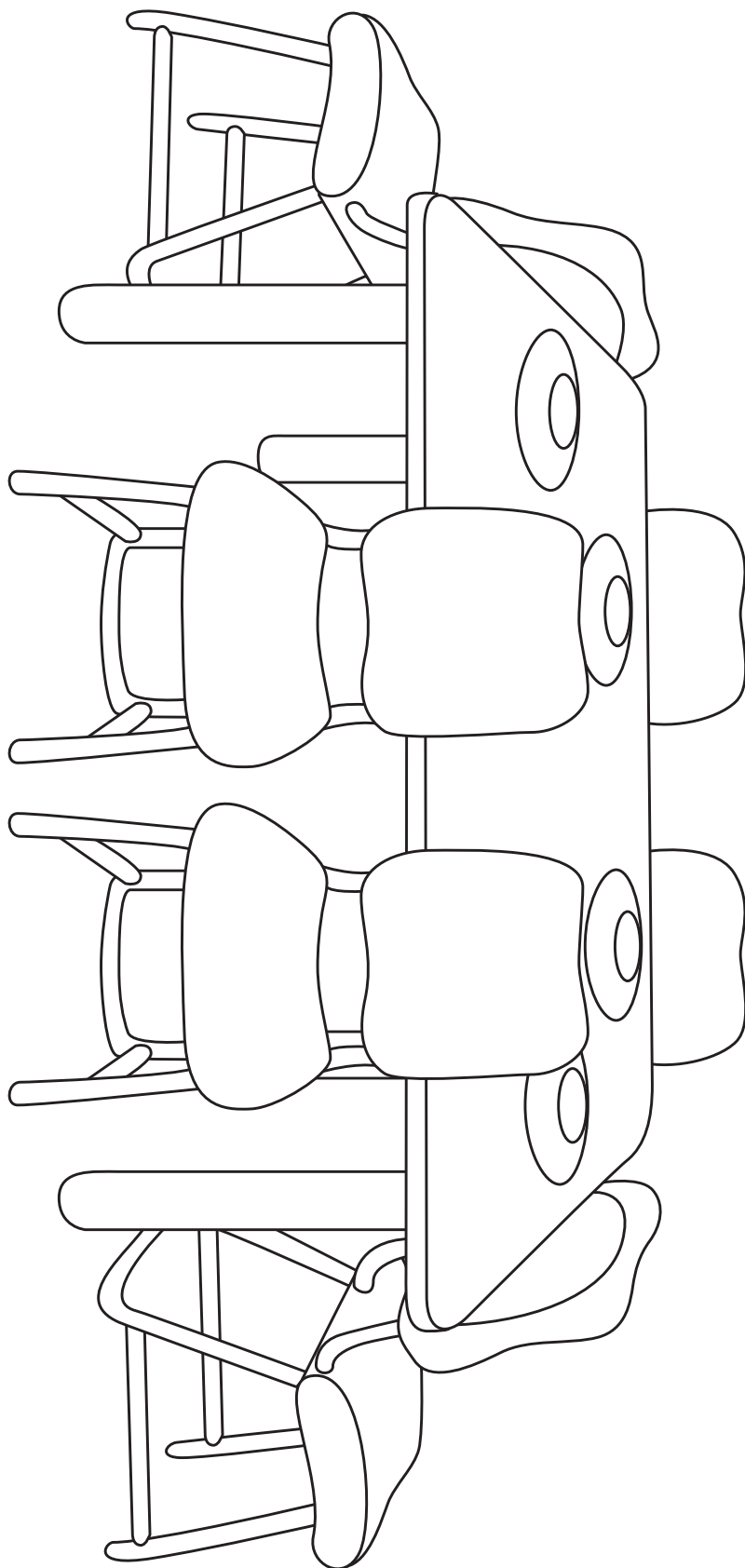
Jag känner att vårt bekymmer har fört oss andligt ännu närmare varandra trots att vi är tillfälligt skilda åt.

Min ständiga bön är att Gud skall bevara enigheten i vår familj och att vi alla snart skall vara tillsammans igen. Glädjen denna dag kommer att vara obeskrivlig.

Vad jag längtar efter dig och den styrka jag får av dina vackra egenskaper. Det finns inget finare och sannare.

Din hängivna hustru, Camilla.” (Kimball och Kimball, *Spencer W Kimball*, s 140–141)

Fråga eleverna: Hur hjälper Spencer W Kimballs exempel oss att handskas med våra egna prövningar?

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

När Spencer W Kimball blev president 1973 hade kyrkan nästan 3,3 miljoner medlemmar, med 630 stavar, 108 missioner och 15 tempel. (Se *2003 Church Almanac*, s 473, 632.) Templet i Washington D C invigdes 1974. Den 3 april 1976 bifogades två uppenbarelser (nuvarande Läran och förbunden 137 och 138) till standardverken. År 1978 antogs Officiellt tillkännagivande 2 som Herrens bindande ord. År 1979 blev Nauvoo stav i Illinois kyrkans 1000:e stav. Reviderade utgåvor av skrifterna publicerades 1979 och 1981. År 1985, året för president Kimballs död, hade kyrkans medlemsantal vuxit till 5,9 miljoner, med 1582 stavar, 188 missioner och 37 tempel. (Se *2003 Church Almanac*, s 473, 632.)

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Spencer W Kimball kallades till apostel.

- 💡 Fråga om eleverna någonsin fått en kallelse till att tjäna i kyrkan och undrat om de skulle klara av uppgiften. Förklara att Spencer W Kimball kände likadant när han, under ledning av president Heber J Grant, kallades till apostel av president J Reuben Clark Jr. Låt en elev läsa "Ödmjuk inför sin kallelse" i elevens lektionsbok (s 202). Be eleverna uppmärksamma hur äldste Kimball förlitade sig på Herren för att övervinna sin känsla av otillräcklighet. Fråga: Hur stärkte Herren äldste Kimball i hans kallelse som apostel?

Gå med eleverna igenom "En apostel är ett särskilt vittne om Kristus" i elevens lektionsbok (s 203).

Spencer W Kimball älskade Lehis barn.

- 💡 Tala om för eleverna att Spencer W Kimball i sin patriarkaliska välsignelse fick veta att han skulle ha ett starkt inflytande över Lehis barn. Hans far Andrew Kimball hade verkat som missionär och missionspresident i indianterritoriet i sydvästra Förenta staterna. Spencer hade vuxit upp i Arizona där hans familj hade haft sporadiska kontakter med den amerikanska ursprungsbefolkningen. Sedan, efter omkring tre år som apostel, utsågs äldste Kimball till ordförande för kyrkans indiankommitté. Han kallades av president George Albert Smith till att ta hand om människor med indianskt ursprung. Den 13 september 1946 skrev han i sin dagbok:

"Jag gick på president George Albert Smiths begäran till hans kontor ... Vi talade om navajoinianerna i missionen. Sedan sade han: 'Jag vill att du skall ta hand om indianerna, de har blivit försummade. Du skall vaka över alla indianer. Jag vill att du skall ansvara för alla indianer i världen och det gäller även dem som bor på öarna.'

Jag svarade att jag skulle göra mitt bästa. Jag talade om för honom att detta uppdrag ... var en bokstavig uppfyllelse av min patriarkaliska välsignelse ... Han antydde att han ville att jag skulle leda denna kommitté med ett kraftfullt program för alla indianer i hela världen." (Se Boyd K Packer, "Spencer W Kimball: En ovanlig människa", *Nordstjärnan*, jul 1974, s 281.)

Låt en elev läsa upp "Hyste stor kärlek till Lehis barn" i elevens lektionsbok (s 202–203). Fråga:

- Vem har fått ansvaret att hjälpa till med att uppfylla de utlovade välsignelserna till Lehis barn?
- Vad bad president Kimball kyrkans medlemmar att göra för indianerna?
- Vad tror ni menas med "fosterfäder och ammor"?

Äldste Kimball följde sin fars exempel.

- 💡 Återge följande som beskriver den kärlek och det tjänande som Spencer W Kimballs far, Andrew, utförde som stavspresident i Arizona:

"Människor kom till honom vid alla tidpunkter på dagar och kvällar med bekymmer rörande sitt arbete, kyrkan och sin familj. 'De kom på åkern medan vi lastade hö', erinrade sig Spencer. 'De kom till inhägnaden medan vi mjölkade kor, de kom före frukosten medan vi arbetade i trädgården och bland blommorna och gick alltid därifrån välsignade.' Mången måltid hos familjen Kimball fick vänta tills Andrew var ledig. För att hjälpa de olyckliga började Andrew förvara två näsdukar i fickan på sin 'prins Albert-rock' en åt sig själv och en åt andra." (Edward L Kimball och Andrew E Kimball Jr, *Spencer W Kimball: Twelfth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [1977], s 24)

Tala om för eleverna att det finns ett talesätt som lyder: "Sådan far, sådan son." (Skriv det på tavlan.) Gör eleverna uppmärksamma på likheterna mellan far (Andrew) och son (Spencer) när du läser följande uttalanden om president Spencer W Kimball av äldste Neal A Maxwell, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum:

"Hans många besök till de sjuka i hemmen och på sjukhusen var legendariska. En sjukhuspatient, som själv genomgått en traumatisk öppen hjärtkirurgi, fick ett överraskande besök av president Kimball. Denne käre broder hade varit storökare, men sade: 'Även om jag vid den tiden rökte mycket mindre, har jag aldrig rört en cigarett sedan jag höll profetens hand!' ...

Det är omöjligt att bedöma hur många tusentals som blivit hjälpta på den ibland steniga vägen till omvändelse genom att läsa president Kimballs *Förlåtelsens under* eller hur många tusen som funnit styrka mitt i sina prövningar genom att läsa *Faith Precedes the Miracle*." ("Spencer, the Beloved: Leader-Servant", *Ensign*, dec 1985, s 13)

Låt eleverna fundera över positiva egenskaper som de har fått i arv eller lärt sig av familjemedlemmar.

Undervisade kyrkans medlemmar om förlåtelsens under.

- 💡 Håll upp tre eller fyra välkända böcker som skrivits av kyrkans presidenter eller av medlemmar i de tolv apostlarnas kворum (till exempel *Jesus Kristus* och *Ett stort och förunderligt verk*). Förklara att Spencer W Kimball uppskattade och såg hur de evangelieinriktade böcker som skrivits av hans kollegor var till välsignelse för kyrkans medlemmar. Men han hade bestämt sig för att överlämna åt andra som han tyckte var mer lämpade att skriva böcker. Under sin verksamhet i de tolv apostlarnas kворum tillbringade äldste Kimball otaliga timmar med att intervjua, uppmuntra och ge råd till människor som hade behov av omvändelse. Läs följande:

"Alla dessa erfarenheter av människor som var i stort behov av omvändelse och förlåtelse ledde slutligen till en bok. Han började med att anteckna skriftställen som människor kunde studera, och därefter gjorde han några listor över en del återkommande problem. År 1959 kom han slutligen fram till att det fanns ett behov i kyrkan av en 'omfattande avhandling om omvändelse'. Han tillbringade otaliga timmar de nästkommande tio åren med att skriva, särskilt under sommaren och julen, då generalauktoriteterna inte hade några reguljära uppdrag och förväntades vila. Skrivandet hindrade aldrig honom från att utföra sitt ordinarie arbete, det var något han gjorde utöver det vanliga." (Kimball och Kimball, *Spencer W. Kimball*, s 383–384)

Om du har tillgång till ett exemplar av *Förlåtelsens under* så håll upp boken för eleverna och berätta att den har hjälpt många människor att känna att de fått Herrens barmhärtiga förlåtelse.

Spencer W Kimball blev kyrkans tolfte president.

- 💡 Förklara att det var många medlemmar i kyrkan som trodde att på grund av president Harold B Lees relativt låga ålder (drygt 70 år), så skulle hans ämbetsstid vara länge. Kyrkans medlemmar blev förvånade och chockade över hans tidiga död. Läs följande uttalande av äldste Neal A Maxwell angående den oväntade förändring som ägde rum i december 1973:

"Under det att kyrkans medlemmar väntat sig att flertalet av de andra professorerna i dessa sista dagars skulle få en presiderande roll, så var det inte allmänt förväntat att president Spencer W Kimball skulle bli president för kyrkan. Men hur snabbt föll inte hela manteln över honom." (*Ensign*, dec 1985, s 10)

Fråga: Vad tror ni att äldste Maxwell menade med "hur snabbt föll inte hela manteln över honom"? (Se 2 Kung 2:9–15.)

Läs följande för att hjälpa eleverna förstå hur snabbt förändringen i presidentskapet ägde rum. D Arthur Haycock, sekreterare till president Harold B Lee, erinrar sig följande händelse efter president Lees död:

"Vid detta tragiska tillfälle ... fick jag en storslagen och grundläggande lektion om prästadömet och kyrkans styrelse ... President [Marion G] Romney var medlem av första presidentskapet, medan president Kimball var president för de tolv kvorum. Så snart som president Romney anlände [till sjukhuset före president Lees död], vände sig president Kimball till honom och sade: 'President Romney, vad vill du att jag skall göra?' För närvarande tycktes det inte vara mycket som någon av oss kunde göra, förutom att be och vänta. En kort stund senare kom doktorn och gav oss det hemska beskedet att president Lee var död. I stillhet vände sig president Romney, som visste att första presidentskapet hade upplösts i samma ögonblick och att manteln hade fallit över president Kimball, till honom och sade: 'President Kimball, vad vill du att jag skall göra?'" ("No Ordinary Man", *New Era*, dec 1982, s 14)

Återge följande ord från president Spencer W Kimball vid president Lees begravning:

"President Lee har gått bort. Jag trodde aldrig att det kunde hända. Jag önskade uppriktigt att det aldrig skulle hända. Jag tvivlar på att någon i kyrkan bett mera ihärdigt och konsekvent om ett långt och friskt liv för president Lee än min Camilla och jag själv. Jag har inte varit äregirig. Jag är fyra år äldre än broder Lee (exakt på dagen, den 28 mars). Jag har trott att jag skulle gå bort långt före honom. Mitt hjärta ropar till honom och för honom. Vad vi älskade honom!" (Se "Sätt på dig dina sandaler" *Nordstjärnan*, okt 1978, s 59.)

Herren förnyade hans hälsa och krafter.

☛ Låt eleverna läsa "Drabbades av cancer i strupen och i stämbanden" i elevens lektionsbok (s 203–204). Tala om för dem att 1972 rekommenderade läkarna öppen hjärtkirurgi för president Spencer W Kimball, dåvarande tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, för att korrigera den skada som åsamkats av en tidigare hjärtattack. När president Kimball begrundade sina långvariga hälsoproblem och det försvagade tillstånd han befann sig i, sökte han råd från första presidentskapet. Berätta följande:

"I samband med funderingarna kring den föreslagna operationen hände något 1972 som är både inspirerande och allvarsamt. Äldste (dåvarande doktor) Russell M Nelson beskrev den dramatiska händelsen:

'I mars månad var jag tillsammans med president Kimball då han hade samman kallat sin hustru och första presidentskapet. President Kimball sade: "Jag är en gammal man. Jag är redo att dö. Det är dags för en yngre man att komma till kворumet och utföra det arbete jag inte längre kan utföra." President Lee avbröt honom och slog sin näve i bordet och sade: "Spencer, du är inte kallad att dö utan att leva." President Kimball tillkännagav sedan ödmjukt och undergivet: "I så fall skall jag genomgå operationen." Syster Kimball grät. Beslutet hade fattats.'" (Neal A Maxwell, *Ensign*, dec 1985, s 10)

Förklara att president Kimball levde i många år efter denna operation. Två år senare, när han blev president för kyrkan, hade Herren gett honom förnyad hälsa och styrka och han undervisade med kraft och myndighet. Återge följande redogörelse från äldste William Grant Bangerter, som var medlem i de sjuttios kворum, om ett möte med kyrkans ledare strax efter det att Spencer W Kimball blivit president:

"Han hade inte talat länge förrän en ny medvetenhet plötsligt tycktes falla över församlingen. Vi upplevde en förvånansvärd andlig närvaro, och vi förstod att vi lyssnade till något ovanligt, kraftfullt och annorlunda än våra tidigare möten. Det var som om håret, andligt talat, började resa sig på huvudet. Våra sinnen vibrerade plötsligt och var förundrade över det enastående budskap som nådde våra öron. Med en ny klarsynthet insåg vi att president Kimball öppnade andliga fönster och vinkade åt oss att komma fram och se på evighetens planer tillsammans med honom. Det var som om han drog bort förhängena som täckte den Allsmäktiges avsikter och inbjöd oss att tillsammans med honom beskåda evangeliets bestämmelser och dess ledares vision." (*Nordstjärnan*, apr 1978, s 38)

Bär ditt vittnesbörd om hur Herren förnyar sina profeter och alla dem som tjänar honom och lyder hans bud.

Varnade för kärlek till världslig rikedom.

- 💡 Låt eleverna läsa "Varnade för kärlek till världslig rikedom" i elevens lektionsbok (s 204–205). Be dem lägga märke till de frågor äldste Kimball ställde om den yttersta äganderätten till det som finns i denna värld. Fråga sedan: Hur vill Herren, enligt äldste Kimball, att vi skall använda det han har gett oss?

Vädjade till kyrkans medlemmar att predika evangeliet.

- 💡 Låt en elev läsa Matteus 28:19–20. Fråga därefter eleverna: På vilket sätt kan denna befallning tillämpas på den återställda kyrkan?

Förklara att på det möte som äldste Bangerter berättade om så undervisade president Spencer W Kimball om kyrkans medlemmars ansvar att sprida evangeliet, och han uppmanade dem att ta "längre steg". Återge hur president Ezra Taft Benson, dåvarande president för de tolv apostlarnas kvorum, reagerade på president Kimballs tal:

"President Kimball, våra hjärtan fröjdar sig över detta mästerliga tal. Jag tror att jag helt lugnt kan påstå att inget större tal har hållits inför något seminarium — ingenting mera lägligt ... Jag är säker på att vi alla förenar oss i ett Gud välsigne dig och tack så mycket. Förvisso råder det inget tvivel om, mina bröder, efter detta budskap denna morgon, att det verkligen finns en profet i Israel." (Neal A Maxwell, *Ensign*, dec 1985, s 10)

Läs "När världen har omvänt sig" i elevens lektionsbok (s 206), och gör eleverna uppmärksamma på hur president Kimball tillämpade Matteus 28:19–20 på vår tid. Fråga sedan:

- Vilka bevis har vi på att kyrkans medlemmar gav akt på president Kimballs råd? (Antalet stavar fördubblades på nio år. Evangeliet predikades i många nya nationer. Nya tempel byggdes för att tillgodose behoven hos en växande världsomfattande kyrka.)
- Vad gör ni för att lyda detta bud att sprida evangeliet?

Varje värdig och duglig ung man bör verka som missionär.

- 💡 Håll upp lite pengar och fråga eleverna vad pengar kan ha att göra med president Spencer W Kimball och missionsarbete. Förklara att när president Kimball besökte medlemmar runt om i världen gav han ofta pengar till unga pojkar, med uppmanan att börja spara till en mission. Han undervisade ofta de heliga över hela världen om vikten av att sända sina söner på mission och förklarade att "varje manlig sista dagars helig som är värdig och har möjlighet bör utföra en mission". (*Nordstjärnan*, sep 1974, s 379)

Gå igenom och diskutera följande uttalande av president Spencer W Kimball:

"Riktiga beslut är lättast att fatta när vi fattar dem långt i förväg, när vi har slutliga mål i sikte. Det besparar en hel del vanda när vi ställs inför ett vägskäl, när vi är trötta och svårt frestade ...

Tidpunkten att bestämma sig för en mission är långt innan det är en fråga om att välja mellan en mission och ett idrottsstipendium. Tiden att besluta sig för tempeläktenskap är innan man har blivit fäst vid en pojkvän eller flickvän som inte har denna målsättning. Tidpunkten att besluta sig för strikt ärlighet är innan kassörskan ger dig för mycket pengar tillbaka. Tidpunkten att besluta

sig mot droger är innan en vän du tycker om retar dig för att du är rädd eller skenhelig. Tidpunkten att besluta sig för att du inte vill nöja dig med någonting mindre än att kunna leva för evigt med vår Fader är nu, så att varje val påverkas av vår beslutsamhet att inte låta någonting hindra oss från att nå det yttersta målet." (*Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst av Edward L Kimball [1982], s 164–165)

Fråga eleverna: Varför bör kyrkans medlemmar, enligt president Kimball, bestämma sig tidigt i livet för att gå på mission?

Prästadömet och templets välsignelser utsträcktes till alla värdiga medlemmar i kyrkan.

💡 Låt en elev läsa upp "Varje trofast, värdig man i kyrkan kan ta emot det heliga prästadömet" i elevens lektionsbok (s 211). Fråga: Vilken inverkan hade denna uppenbarelse på evangeliets världsomfattande spridning?

Du vill kanske läsa Officiellt tillkännagivande 2 tillsammans med klassen. President Spencer W Kimballs meditation och bön är värda att uppmärksamma i detta tillkännagivande.

Nya utgåvor av skrifterna framställdes.

💡 Låt en elev läsa upp Hesekiel 37:15–17 och 2 Nephi 3:12. Fråga sedan:

- Vad menas med Josefs och Juda stav?
- Hur har de vuxit samman och blivit ett?

Håll upp de sista dagars heligas utgåvor av King James Version och engelska Tre-i-ett, vilka förbereddes under president Kimballs ämbets-tid. Förklara att president Kimball gav i uppdrag till äldsterna Thomas S Monson, Boyd K Packer och Bruce R McConkie att utgöra de tolv apostlarnas kommitté vid utgivningen av en ny utgåva av skrifterna "för att öka kunskaperna om läran i hela kyrkan". (Bruce T Harper, "The Church Publishes a New Triple Combination", *Ensign*, okt 1981, s 9) Detta omfattande uppdrag bar frukt i och med publiceringen av de sista dagars heligas engelska utgåva av Bibeln år 1979 och Tre-i-ett år 1981.

Återge följande uttalande av äldste Boyd K Packer för eleverna:

"Juda stav eller uppteckning — Gamla testamentet och Nya testamentet — och Efraims stav eller uppteckning — Mormons bok, som är ett nytt testamente om Jesus Kristus — är nu så sammanvävda att medan man fördjupar sig i den ena dras man till den andra; medan man inhämtar kunskap från den ena blir man upplyst av den andra. De är verkligen ett i våra händer. Hesekiels profetia har nu uppfyllts.

Allteftersom åren går kommer dessa skrifter att ge oss framtida generationer trofasta kristna som känner Herren Jesus Kristus och är benägna att lyda hans vilja.

Den äldre generationen har vuxit upp utan dem, men en ny generation växer upp. Uppenbarelserna kommer att öppnas för dem på ett sätt som de inte gjort för några andra i världens historia. I deras händer läggs nu Josefs och Juda stavar. De kommer att utveckla en insikt om evangeliet utöver den som deras föregångare kunde uppnå. De kommer att få vittnesbördet att Jesus är Kristus och ha förmåga att förkunna honom och försvara honom." (Se *Nordstjärnan*, apr 1983, s 100–101.)

Fråga eleverna: På vilka sätt hjälper oss dessa skrifter att lättare förstå Herrens ord? (Mer omfattande kapitelrubriker och fotnoter, en topical guide, Bible Dictionary eller Guide to the Scriptures, förbättrade kartor, och så vidare.)

Två uppenbarelser bifogades till kyrkans standardverk.

- 💡 Håll upp en Tre-i-ett och fråga eleverna vilka uppenbarelser som bifogades till standardverken under president Spencer W Kimballs ämbets tid. Förklara att Läran och förbunden 137 och 138 är de av kyrkan senast sanktionerade uppenbarelserna, och Officiellt tillkännagivande 2 är ett tillkännagivande om en uppenbarelse.

Återge följande uttalande av äldste Boyd K Packer:

”Ett mycket direkt resultat av detta projekt är att två nya uppenbarelser lades till Läran och förbunden. Detta hade inte skett på över ett hundra år. Och innan böckerna var färdiga kom den härliga uppenbarelsen om prästadömet, i precis rätt tid för att hinna sammanställas med allt annat som Herren uppenbarat till sina heliga i denna tidernas fullhets utdelning.” (*Nordstjärnan*, apr 1983, s 101)

Förklara att Läran och förbunden 137 och 138 ger ytterligare helig skrift med förtydliganden om de dödas frälsning. I Läran och förbunden 137:7 lär Herren att ”alla som hava dött utan kunskap om detta evangelium, vilka skulle hava mottagit det om de hade tillåtits att dröja kvar, skola bliva arvingar till Guds celestia rike”. Läran och förbunden 138 uppenbarar att Herren mellan sin död och uppståndelse organiserade så att evangeliet predikades i andevärlden.

Avsluta med att bära ditt vittnesbörd om president Spencer W Kimball och hur hans betydande bidrag till kyrkan fortsätter att påverka medlemmar över hela världen.

KAPITEL 13

Ezra Taft Benson

KYRKANS TRETTONDE PRESIDENT

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Ezra T Benson, president Ezra Taft Bensons farfars far, var den förste aposteln som kallades till de tolv kvorum efter profeten Joseph Smiths död. Han färdades med den första gruppen som anlände till Saltsjödalen den 24 juli 1847. George T Benson, Ezra Taft Bensons farfar, föddes i Garden Grove, Iowa, 1846. George T Bensons son, George T Benson Jr, blev far till Ezra Taft Benson. Till detta starka pionjärary bidrog president Ezra Taft Benson med sin arvedel av tjänande och hängivenhet till Herren.

När Ezra Taft Benson föddes den 4 augusti 1899 i Whitney, Idaho, var Harold B Lee endast några månader gammal och Spencer W Kimball var fyra år. Lorenzo Snow var kyrkans president. Salt Lake-templet hade invigts sex år tidigare och bara tre år tidigare hade Utah blivit stat.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

En prästadömsvälsignelse bidrog till att rädda Ezra Taft Bensons liv.

- 💡 Förklara att Ezra Taft Benson föddes i ett litet jordbrukarsamhälle i södra Idaho, omgiven av en bekymrad och orolig familj. Efter en svår förlossning hade läkaren föga hopp om att den nya babyen skulle överleva. En prästadömsvälsignelse från hans far och hans mormors och farmors inspirerade åtgärder räddade hans liv. Berätta följande:

”President Benson föddes den 4 augusti 1899 i Whitney, Idaho, som son till George T Benson och Sarah Dunkley Benson. Han var det första av 11 barn.

När han föddes befann han sig i ett kritiskt tillstånd. Läkaren sade till familjen att han skulle försöka rädda modern, men han hade föga hopp om barnet.

Men som president Benson själv förklarade: ’Min fars tro, prästadömsvälsignelser, och min farmors och mormors snabba åtgärder, som växelvis lade mig i en skål med kallt vatten och därefter i en skål med varmt vatten, frambringade ett hest skrik till allas glädje.’ (Mark E Petersen, ”Ezra Taft Benson: ’A Habit of Integrity’,” *Ensign*, okt 1974, s 22–23)

Hade trofasta och dugliga föräldrar.

- 💡 Gå igenom ”Växte upp i en underbar familj” i elevens lektionsbok (s 215), och skriv på tavlan upp familjen Bensons egenskaper och vanor. Fråga:

- Vilka av familjen Bensons egenskaper och vanor skulle ni vilja fanns i ert eget hem?
- Hur bidrog fritidssysselsättningar till att främja enigheten i familjen Benson?

Tala om för eleverna att Ezra Taft Benson uppmärksammade och uppskattade sina föräldrars ansträngningar och uttryckte ofta tacksamhet för ett kärleksfullt och omtänksamt hem. Senare lärde han:

”Våra föräldrar förtjänar vår heder och respekt för att de gav oss själva livet. Förutom detta har de nästan alltid gjort otaliga uppoffringar då de tog hand om och skötte oss under vår barndom och uppväxttid och försåg oss med livets

nödtorft. De vårdade oss när vi var sjuka och likaså i de känsliga tonåren. I många fall gjorde de det möjligt för oss att utbilda oss, och i viss mån, var de våra lärare. Mycket av vad vi vet och gör har vi lärt av deras exempel. Må vi alltid vara tacksamma mot dem och visa denna tacksamhet." (*Nordstjärnan*, jan 1990, s 5)

Hans far utövade ett kraftfullt inflytande på honom.

💡 Återge följande för eleverna:

"Ända sedan 'T', som var lille Ezras smeknamn, kunde gå, var han sin fars skugga — de red, arbetade på åkrarna, gjorde häst och vagnen klara till möten, spelade boll och badade i bäcken. Han var väl medveten om sin rika arvedel, som härrörde sig från hans förstfödsörätt som Ezra T Bensons äldsta barnbarnsbarn, men också därför att han beundrade sin far, och som ung pojke kände han sig väldigt trygg och stolt över den han var. Flera år senare, efter George Bensons död, hörde hans äldste son en av de få icke-mormonerna i Whitney säga: 'I dag begravde vi det finaste inflytandet i Cache Valley.' Utan tvekan hade George Benson ett mäktigt inflytande på sin äldste son." (Sheri L Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, [1987], s 14)

Fråga: Vad kan ni göra för att ha ett gott inflytande på era efterkommande?

Trofasta hemlärare stärkte familjen Benson.

💡 Be de elever som växte upp som medlemmar i kyrkan att berätta minnen från barndomen när hemlärarna besökte deras hem. Berätta om president Ezra Taft Bensons minnen av hemlärare som besökte föräldrarnas hem:

"Vi visste alltid att de skulle komma. Jag minns inte att de uteblev en enda gång. Och vi hade underbara besök. De brukade stå bakom en stol och tala till familjen. De gick runt och frågade vart och ett av barnen hur han eller hon mådde och om vi gjorde vår plikt. Ibland brukade mor och far instruera oss innan församlingens [hem]lärare kom, så att vi skulle ge de rätta svaren. Men det var en viktig stund för oss som familj. De hade alltid ett budskap, och det var alltid ett bra budskap.

Vi har finslipat hemundervisningen en hel del sedan dessa tidiga dagar i Whitney. Men i grunden är den ännu densamma. Samma principer gäller: Ha omsorg, ge av sig själv, undervisa med Anden, lämna ett viktigt budskap varje månad samt bry sig om och hysa kärlek till varje medlem i familjen." (*Nordstjärnan*, jul 1987, s 48)

Låt en elev redogöra för en positiv upplevelse han eller hon har haft som hem- eller besökslärare.

Hans far kallades på mission.

💡 Tala om för eleverna att när Ezra Taft Benson var 12 år så lämnade hans farfar biskop George T Benson sr in ett förslag på att hans son George T Benson Jr (Ezras far) skulle verka som missionär. President Benson talade senare om denna händelse och de välsignelser som kom in i deras hem när hans far kallades på mission:

”När jag tänker på hur vi visar tro kan jag inte låta bli att tänka på min fars exempel. Jag kan tydligt erinra mig hur missionärsandan kom in i mitt liv. Jag var omkring tretton år när min far mottog ett missionärskall ...

Medan far styrde hästen till hemmet [efter ett möte] öppnade mor posten, och till deras förvåning fanns där ett brev från Box B i Salt Lake City — med en kallelse att gå på mission. Ingen frågade om man var beredd, villig eller i stånd att kunna göra det. Biskopen förmodades veta, och biskopen var George T Benson, min farfar.

När far och mor körde in på gården, grät de båda — något som vi aldrig sett i vår familj. Vi samlades runt vagnen — vi var sju då — och frågade dem vad som stod på.

De sade: ’Allt är bra.’

’Varför gråter ni då?’ frågade vi.

’Kom in i vardagsrummet så skall vi förklara.’

Vi samlades runt den gamla soffan i vardagsrummet och far berättade om sin missionskallelse. Sedan sade mor: ’Vi är stolta över att veta att far anses värdig att gå på mission. Vi gråter en del för det innebär att vi kommer att vara skilda åt i två år. Ni vet, far och jag har aldrig varit skilda åt mer än två nätter sedan vi gifte oss — och det har varit när far åkt till dalen för att hämta post och ved.’

Och far åkte på sin mission. Även om jag vid denna tidpunkt inte helt förstod djupet av min fars hängivenhet, förstår jag nu bättre att hans vilja att acceptera detta kall var ett bevis på hans stora tro. Varje bärare av prästadömet, ung som gammal, bör sträva efter att utveckla denna slags tro.” (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 37)

”Jag är tacksam för kyrkans förnämliga missionärsprogram. Min fars familj bestod av elva barn. Alla vi elva har varit på mission. Min hustru har också fullgjort en mission och hade under de sista sex månaderna glädjen att få tjäna tillsammans med sin mor som var änka. Som äldste son kommer jag ihåg de brev som min egen far skrev från missionsfältet i Mellanvästern. Missionärsarbetets anda fördes in i hemmet och har aldrig lämnat det, vilket jag är ödmjukt tacksam för.” (*Nordstjärnan*, första generalkonferensnumret 1985, s 7)

Fråga eleverna: Vad kan vi göra för att bygga upp en arvedel av missionärsarbete i våra egna familjer?

Undervisade om hur man höjer sig över kritik.

💡 Låt eleverna gå igenom ”Lärde sig mycket av sina tidiga erfarenheter i skolan” i elevens lektionsbok (s 215–216), och diskutera följande:

- Hur hjälpte ett rent samvete Ezra Taft Benson att höja sig över orättvis kritik?
- Vad tror ni att president Benson menade med att ”undvika även det som kan ge ett sken av något ont” och att inte döma andras ”handlingar enbart efter hur de såg ut”?

En god arbetsmoral gjorde det möjligt för Ezra Taft Benson att utveckla sina talanger.

💡 Läs följande berättelser av Ezra Taft Benson och den efterföljande kommentaren:

”När jag var sexton år fick jag av en granne arbetet med att gallra ett helt tunnland sockerbeter. Detta bedömdes vara ett fullt dagsverke även för en erfaren vuxen lantarbetare. Det var slitsamt och utfördes i böjd ställning, och genom att använda en bredbladig hacka med ett handtag som var ungefär 20 centimeter långt, började jag vid soluppgången. När solen gick ner den kvällen var jag dödstrött, men hela tunnlandet var gallrat. Min arbetsgivare blev så förvånad — han sade senare att han hade förväntat sig att arbetet skulle ta flera dagar — att han gav mig två femdollarmynt i guld och två silverdollar. Varken förr eller senare har jag känt mig så förmögen — inte heller så säker på att jag var fysiskt jämbördig varje levande varelse.

Liksom de flesta bondpojkar växte jag upp i tron att villigheten och förmågan att arbeta är den grundläggande beståndsdel i framgångsrikt lantarbete. Hårt, intelligent arbete är nyckeln. Använd den och era chanser till framgång är goda. Som vuxen fördjupades denna princip till en av de viktigaste drivfjädrarna i mitt liv.” (*Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower* [1962], s 15–16)

William Poole, Ezras kusin, förklarade innebörden i bedriften: ”Jag brukade stega ut tre fjärdedelar av ett tunnland betor och gå upp före solnedgången och arbeta till solnedgången för att bli klar. ’T’ var den förste jag minns som gallrade ett tunnland betor på en dag.”

”Morbror George lärde alla pojkar att arbeta hårt”, fortsatte William. ”Min far tyckte om att anlita ’T’ för att lassa hö eftersom han arbetade så hårt. Jag tyckte om att trampa hö åt ’T’ eftersom han kunde lassa en gaffel med hö exakt där jag behövde den.”

Som tonåring grävde Ezra diken till de rör som förde vatten från en närliggande brunn genom underjordiska ledningar till Bensons hem. Han grävde också hål till de trästolpar som bar upp de kablar som ledde elektricitet till Whitney. Han körde också förspända fordon till närliggande skogar tillsammans med sin far för att fälla träd som skulle användas till lyftredskap eller inhägnader. Ibland sov han under ett timmerlass för att undgå väder och vind.” (*Dew, Ezra Taft Benson*, s 41)

Ezra Taft Benson hyste en livslång kärlek till Amerikas pojkscouts.

💡 Gå med eleverna igenom ”Scouting blev en livslång kärlek” i elevens lektionsbok (s 216–217), och diskutera följande:

- Nämn några sätt varpå Ezra Taft Benson utvecklade en god relation till sina scouters.
- Hur hjälpte denna goda relation honom i hans ledarskapsansvar?

Verkade som missionär i England.

💡 Tala om för eleverna att efter sin examen vid Oneida Stake Academy i Preston, Idaho, började Ezra Taft Benson studera vid Utah State Agricultural College (nuvarande Utah State University) i Logan, Utah. Liksom många ungdomar i kyrkan i dag avbröt han sina studier för att acceptera en missionskallelse. Han kallades till England 1921. Under en del av hans mission var president David O McKay hans missionspresident. Äldste Benson fann inte människorna lika mottagliga för evangeliet som de tidiga missionärerna hade gjort under de första årtiondena av återställelsen. Motgångarna var många. Senare, som president för de tolv apostlarnas

kvorum, talade president Benson om motståndet mot och missuppfattningarna om kyrkan som fanns bland folket i England.

”År 1922 var jag en ung missionär i norra England. Motståndet mot kyrkan var intensivt. Det blev så starkt att missionspresidenten bad oss att sluta hålla gatumöten. På somliga platser slutade man ’knacka dörr’ helt och hållet. Motståndet uppstod huvudsakligen hos prästerna, och det blev stort, ja, mycket stort. De visste inte särskilt mycket om oss. Jag minns en dag när vi var ute och skriftade och en älskvärd kvinna öppnade för oss. Vi stod och samtalade en stund och ordet *mormon* nämdes av min kamrat. Hennes make kom till dörren — han var klädd i flottans uniform — och sade: ’Det finns ingenting ni kan lära mig om de där mormonerna. Jag har varit i engelska flottan i tjugo år. Vi seglade rätt in i Salt Lakes hamn, men de tillät oss inte ens att lägga till.’ Det var så typiskt för vad de visste om oss på den tiden.

Min kamrat och jag hade inbjudits att åka till South Shields, på nordvästra kusten, för att tala vid ett sakramentsmöte.

I inbjudan utlovades att ett flertal icke-medlemmar skulle vara närvarande. De sade: ’Många av våra vänner tror inte på de lögner som sprids om kyrkan.’

Vi fastade och gick till sakramentsmötet med en bön i hjärtat. Lokalen var fylld till sista plats. Min kamrat hade tänkt tala över de första principerna, och jag hade studerat intensivt för att kunna tala om avfallet. En underbar ande rådde på det mötet. Min kamrat talade först och framförde ett utmärkt och inspirerande budskap. Därefter var det min tur, och jag talade med en frihet som jag aldrig någonsin tidigare hade upplevt. När jag satte mig ner kom jag att tänka på att jag inte en enda gång hade nämnt avfallet. Jag hade talat om profeten Joseph Smith och hade burit vittnesbörd om hans gudomliga mission och om Mormons boks äkthet. Jag kunde inte hålla tillbaka tårarna.

När mötet var slut kom många fram till oss, många var icke-medlemmar, och sade: ’I kväll fick vi ett vittnesbörd om att mormonismen är sann. Vi är nu mogna att överväga att bli döpta.’

Det här var ett svar på våra böner, för vi hade bett att vi endast skulle säga det som skulle påverka undersökarnas hjärtan.” (*Nordstjärnan*, okt 1984, s 83–84)

Fråga eleverna: Hur kan kyrkans medlemmar lära sig att förlita sig på Anden när de berättar om evangeliet?

Framhåll att äldste Benson och hans kamrat var inspirerade efter fasta, bön och intensiva studier. Diskutera hur detta är till hjälp när evangeliet predikas och när vi vill få vägledning från Anden.

Ezra Taft Benson gifte sig med Flora Smith Amussen i templet i Salt Lake City.

- 💡 Gå med eleverna igenom ”Gifte sig med Flora Amussen, sin livskamrat” i elevens lektionsbok (s 218). Fråga: På vilka sätt var broder och syster Benson ett mönster för ungdomar när de uppvaktade varandra?

Han var nöjd med att tillbringa resten av sitt liv på gården.

- 💡 Förklara att efter sin examen vid Iowa State College i juni 1927 återvände Ezra och Flora Benson till en gård på 80 tunnland i Whitney, Idaho, där de skötte jordbruket fram till 1929. Han erinrade sig senare: ”Vi var hemma, och vi trodde att vi skulle tillbringa resten av vårt liv där.” (Dew, *Ezra Taft Benson*, s 41)

På grund av Ezra Taft Bensons kunskaper i lantbruk erbjöds han ett arbete som länets jordbruksrepresentant. Slutligen tackade han ja till arbetet och var entusiastisk över att kunna hjälpa andra med att förbättra sina skördar och sköta ett jordbruk. Senare inbjöds han att arbeta för University of Idaho i Boise, Idaho. I Boise verkade han också som rådgivare i stavspresidentskapet och därefter som president för Boise stav. År 1939 tackade han ja till ett erbjudande i Washington D C att verka som sekreterare i en nationell organisation som representerade omkring 1,6 miljoner jordbrukare. År 1940 kallades han en andra gång till stavsresident, denna gång i den nyligen upprättade Washington D C stav.

Fråga eleverna: Hur kan vi följa Ezra Taft Bensons exempel när det gäller att finna tid att hängivet verka i kyrkan och samtidigt skaffa sig en utbildning eller utöva ett yrke?

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

När Ezra Taft Benson blev kyrkans president 1985 hade kyrkan omkring 5,9 miljoner medlemmar, med 1 582 stavar, 188 missioner och 36 tempel. År 1994, året för hans död, hade kyrkan vuxit till nästan nio miljoner medlemmar, med 2 008 stavar, 303 missioner och 46 tempel. (Se *2003 Church Almanac*, s 474, 632.) Under hans ämbetsstid hade det politiska landskapet i världen förändrats. Många nationer övergav kommunismen och införde olika former av demokrati och marknadsekonomi. Berlinmuren föll och det kalla kriget upphörde 1989. Missioner började organiseras i många nya länder, vilket frambringade en stor skörd av nyomvända tillsammans med nya grenar, församlingar och stavar. På andra håll i världen ägde andra händelser rum. Rymdfärjan *Challenger* exploderade bara en minut efter uppskjutningen 1986. 1991 utkämpades Gulfkriget efter Iraks invasion av Kuwait, och 1992 började Internet bli tillgängligt för privata användare.

I kyrkan upplöstes de sjuttios kvorum i stavarna 1986, och de sjuttio upptogs i äldsternas kvorum eller högprästernas grupper i sina församlingar, och BYU:s Jerusalemscenter för studium av Främre Orienten invigdes 1989.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Vid 44 års ålder kallades Ezra Taft Benson till apostel.

- 💡 Tala om för eleverna att den 26 juli 1943 fick Ezra Taft Benson veta att president Heber J Grant ville träffa honom. Ezra träffade president Grant i hans hem, där den åldrige profeten vilade. President Grant informerade honom då om hans kallelse till de tolv apostlarnas kvorum. Gå med eleverna igenom äldste Bensons reaktion, som han skrev ner i sin dagbok. Den finns i "Kallades till apostlaskapet" i elevens lektionsbok (s 219–220). Läs och diskutera följande utdrag från det första tal som äldste Ezra Taft Benson gav som medlem i de tolv kvorum:

"Jag kan inte med ord uttrycka min tacksamhet över de välsignelser som jag fått ta del av, och särskilt för denna stora ära som har kommit till en av de svagaste av er ...

Jag måste erkänna att jag inte hade några förningar om denna kallelse, inte den minsta.

Jag bävar när jag begrundar de stora ansvar och skyldigheter som denna kallelse för med sig ... Mer än någonting annat ... önskar jag kärlek och förtroende från denna kyrkas prästadöme, och jag ber att Herren skall ge mig styrka att förtjäna denna kärlek och detta förtroende." (Conference Report, okt 1943, s 19, 21)

Han öppnade missionerna på nytt i efterkrigstidens Europa.

- 💡 Låt eleverna ange områden i världen dit kyrkan har sänt nödhjälp. Låt dem därefter läsa de fyra första styckena i "Gick på mission för att hjälpa de lidande heliga i Europa" i elevens lektionsbok (s 220). Fråga: Hur har äldste Bensons arbete varit till hjälp för kyrkans världsomfattande missionärsarbete?

Äldste Benson verkade som Förenta staternas jordbruksminister.

- ☛ Gå med eleverna igenom "Var Förenta staternas jordbruksminister" i elevens lektionsbok (s 221–222). Låt dem söka efter tillfällen då äldste Ezra Taft Benson behövde påverka andra till det bättre samtidigt som han verkade i Förenta staternas regering. Återge för eleverna president Bensons lärdomar om kyrkans medlemmars ansvar:

"Förbättra ert samhälle genom aktivt deltagande och tjänande ... Gör någonting meningsfullt till försvar för er av Gud givna frihet och oberoende."
(*Nordstjärnan*, jul 1988, s 47)

"Vi har alla ett speciellt samhällsansvar. Som profeten Joseph Smith sade: 'Det är vår plikt att inrikta allt vårt inflytande på att göra det populärt som är sunt och gott, och på att göra det impopulärt som är osunt.' [*History of the Church*, 5:286] Vi måste välja män till offentliga ämbeten med ett mandat som når högre än valurnorna. Ja, läs vad Herren har sagt om detta viktiga ämne i det 98:e kapitlet av Läran och förbunden, och läs därefter vad han har sagt om vår inspirerade konstitution i det 101:a kapitlet. De dagar som är framför oss är allvarsamma och uppfordrande och kräver det bästa inom var och en av oss om vi skall bevara vår frihet." (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], s 674)

Satte sin familjs behov främst.

- ☛ Låt en elev läsa "Familjen Benson stod varandra nära" i elevens lektionsbok (s 223). Fråga eleverna:

- Vilket budskap gav äldste Benson genom att tacka nej till en inbjudan att besöka en bankett?
- Hur kan vi ge högsta prioritet åt våra familjer?

Låt en elev läsa upp "Be för pappa" i elevens lektionsbok (s 223). Fråga: Vad kan vi göra för att stärka familjemedlemmarna så att de kan klara av de utmaningar de ställs inför i livet?

Läs "Undervisade om hemmets betydelse" i elevens lektionsbok (s 224). Fråga: Vad kan vi, enligt äldste Benson, göra i våra samhällen för att bevara och stärka hemmet?

Talade ofta om frihetens dygder.

- ☛ Låt eleverna räkna upp vilka olika slags friheter de kan njuta av. Förklara att i oktober 1944, bara ett år efter sin kallelse till apostel, höll äldste Ezra Taft Benson ett tal om frihet som inspirerade kyrkans medlemmar. Läs och diskutera följande utdrag från hans tal:

"Våra tidigaste amerikanska förfäder kom hit med en gemensam målsättning — religionsfrihet och samvetsfrihet. Pilgrimsfäderna, puritanerna i New England, kväkarna i Pennsylvania, katolikerna i Maryland, lutheranerna i Georgia och hugenotterna i Virginia kom alla för att söka Gud och njuta av de gudagivna, självklara rättigheter som är grundade på eviga principer. Väl förtrogna med de heliga skrifterna trodde de att frihet är en himmelsk gåva ... De erkände sitt beroende av Gud då de uppvisade sin ödmjuka tro på, och hängivenhet till, kristna principer ...

När de utarbetade detta storslagna dokument [Förenade staternas konstitution] ... åkallade våra tidigare ledare gudomlig ledning. Senare beskrevs resultatet av denna konstitutionella sammankomst som vår av Gud inspirerade konstitution. De hade inom dess heliga ordalydelser införlivat eviga principer som fann sitt stöd i de heliga skrifter som de var förtrogna med. Den var upprättad 'för allt kötts rätt och beskydd enligt rättfärdiga och heliga grundsatser'. Senare förkunnade Herren själv: 'Jag gav detta lands grundlag genom visa män, som jag uppreste för detta ändamål.' (L&F 101:80) ...

Vetenskaplig forskning har bekräftat den inspirerade uppteckningen över stora nationer som har bebott detta land. Var och en av dessa nationer hade framgång så länge som de lydde Gud. De fick också stor makt. De fick ta del av stora materiella välsignelser. Men de glömde Gud. De forntida ruinerna i Central-, Syd- och Nordamerika bär tyst vittne om deras undergång. Vilken framtid har vår storslagna nation? Människors och nationers historia lär tydligt att bara den nation är välsignad 'vars Gud är Herren'." (Conference Report, okt 1944, s 128–130, 134)

Fråga eleverna:

- Varför upprättade Herren, enligt äldste Benson, Förenade staternas konstitution? (Se också L&F 98:5–6; 101:77, 80.)
- Vad sade äldste Benson är nödvändigt för att få behålla friheten?

Han blev kyrkans president.

💡 Påminn eleverna om att Ezra Taft Benson blev kyrkans president den 10 november 1985. I sitt första konferenstal som president för kyrkan gjorde han detta uttalande:

"Vi behöver inte förändrade program nu så mycket som vi behöver ett förändrat folk!" (*Nordstjärnan*, andra generalkonferensnumret 1986, s 3)

Fråga: Vad tror ni menas med detta råd? Gå igenom "Blev kyrkans president" i elevens lektionsbok (s 225). Fråga sedan:

- På vilka sätt kan "kyrkans trefaldiga uppgift", vilken president Benson betonade, bidra till att uppfylla den allomfattande uppgiften att inbjuda alla att komma till Kristus?
- Vad kan vi var och en göra för att hjälpa till med denna uppgift?

"Mormons bok måste på nytt inta främsta platsen i vårt folks sinnen och hjärtan."

💡 Läs och diskutera följande uttalande av president Ezra Taft Benson:

"Om vi inte läser Mormons bok och ger akt på dess lärdomar så har Herren förkunnat i Läran och förbunden kapitel 84, att hela kyrkan är under fördömmelse: 'Denna dom vilar över alla Sions barn.' (L&F 84:56) Herren fortsätter: 'De skola förbliva under denna dom, till dess de omvänder sig och komma ihåg det nya förbundet, nämligen Mormons bok och de förra befallningarna, vilka jag givit dem. De skola icke blott tala om utan även göra, vad jag skrivit.' (L&F 84:57) ...

Mormons bok har inte varit och är inte i centrum för våra personliga studier, undervisning i familjen, predikningar och missionsarbete. I detta måste vi omvända oss ...

Vi har gjort en del underbara framsteg i det förgångna. Vi kommer att ta längre steg i framtiden. För att kunna göra det, måste vi först rena oss själva genom att vara vaksamma och beredda, vara moraliskt rena, använda Mormons bok på ett sätt som gör att Gud kommer att ta bort fördömsen, och slutligen besegra stoltheten genom att ödmjuka oss själva." (*Nordstjärnan*, andra konferensnumret 1986, s 3, 5)

Fråga eleverna:

- Av vilken anledning sade president Benson att kyrkan var under fördömsen?
- Vad var enligt honom nyckeln till att avlägsna denna fördömsen?

Håll upp ett exemplar av Mormons bok och vittna om hur den kan välsigna liv. Läs följande uttalanden om Mormons bok och be eleverna vara uppmärksamma på andra specifika sätt varpå den kan vara till välsignelse i deras liv. President Benson citerade president Marion G Romney, som var rådgivare i första presidentskapet:

"Jag är övertygad om att om vi i våra hem läser i Mormons bok, regelbundet och under bön, själva och tillsammans med våra barn, kommer andan i denna underbara bok att sätta sin prägel på våra hem och alla som bor där. Känslan av vördnad kommer att öka och vi kommer att få större respekt för och omtanke om varandra. Stridighetens anda kommer att försvinna. Föräldrarna kommer att ge råd till sina barn med större kärlek och visdom. Barnen kommer att bli mer mottagliga för dessa råd och följa dem i större utsträckning. Rättfärdigheten kommer att öka. Tro, hopp och kärlek — Kristi rena kärlek — kommer att råda i våra hem och i våra liv och skänka oss frid, glädje och lycka." (Se *Nordstjärnan*, andra generalkonferensnumret 1986, s 4.)

President Benson sade senare:

"Låt mig få lovorda er trofasta heliga som försöker översvämma jorden och ert liv med Mormons bok. Vi måste inte endast sprida väsentligt fler exemplar av Mormons bok utan också manligt främja dess härliga budskap i vårt eget liv och på hela jorden.

Denna heliga skrift skrevs för oss — för vår tid. Vi skall tillämpa dess innehåll på oss själva. (Se 1 Nephi 19:23.)" (*Nordstjärnan*, jul 1989, s 3.)

Gå med eleverna igenom "Jag ser framför mig hela jorden översvämmas av Mormons bok" i elevens lektionsbok (s 226–227). Diskutera svaren på följande frågor:

- Nämn några metoder som kan användas för att översvämma jorden med Mormons bok.
- Vad är det med Mormons bok som gör att människor kan få en bättre förståelse för Jesus Kristus?

Gå med eleverna igenom "Gav en välsignelse om ökad urskillningsförmåga och insikt" i elevens lektionsbok (s 226), och framhåll de löften och villkor som president Benson gav i sista stycket.

Gav råd till kyrkans medlemmar.

- 💡 Dela upp klassen i fem grupper och låt varje grupp studera ett av följande avsnitt i elevens lektionsbok: "Rådde de heliga att vara rena" (s 227), "Rådde ensamstående vuxna män att sträva efter celestially äktenskap" (s 227–228), "Rådde ensamstående vuxna systrar att bevara målet om celestially äktenskap" (s 228–229), "Gav råd till fäder om deras eviga kallelse" (s 229) och "Gav råd till mödrar om deras ädla uppgift" (s 229).

Låt eleverna förbereda en kort sammanfattning av president Ezra Taft Benson råd till kyrkans medlemmar. Låt en medlem i varje grupp berätta om detta råd för de andra eleverna. Diskutera på lämpligt sätt detaljerna i president Bensons råd.

Varnade kyrkans medlemmar för högmod.

- 💡 Gå med eleverna igenom "Varnade för högmod" i elevens lektionsbok (s 230), och skriv upp på tavlan de tecken på högmod som president Ezra Taft Benson nämnde. Fråga:

- Vilka tecken anser ni vara de vanligaste?
- Vilka tecken anser ni vara de allvarligaste?
- Vilka botemedel mot högmod föreslår president Benson?

Bar vittnesbörd om Kristus.

- 💡 Läs president Ezra Taft Bensons vittnesbörd i "Vi tror på Kristus" i elevens lektionsbok (s 230–231). Diskutera svaren på följande frågor:

- Varför löser det världens problem att följa Kristus?
- Hur kan vi överlämna våra liv till Gud, som president Benson uppmanar oss att göra?

President Howard W Hunter hyllade president Benson.

- 💡 Gå med eleverna igenom "En profets bortgång" i elevens lektionsbok (s 231). Återge följande hyllning från president Howard W Hunter efter president Ezra Taft Bensons död:

"Mitt hjärta är tungt i dag vid vår älskade profet och president Ezra Taft Bensons bortgång. Vi har förlorat en kär vän, en klok och erfaren kollega i kyrkans presiderande råd, och en inspirerad Guds profet.

Vi saknar honom djupt denna dag då vi har samlats för att ge honom vår sista hyllning. Jag känner förlusten av honom på ett mycket personligt sätt. I nästan trettiofem år satt vi tillsammans i de tolv apostlarnas råd. Han var alltid lyhörd och vänlig mot mig och mot alla sina bröder i det ljuva umgänge som vi har där. I tio av dessa år presiderade president Benson över de tolv råds. O, så glada vi var över hans vägledning. Han var en begåvad ledare, en ypperlig administratör. Vi kände alla skärpan i hans intellekt och kraften i hans prästadöme då han ledde oss.

Jag såg hur den profetiska ledarskapsmanteln föll över hans skuldror. Jag kände hans ödmjukhet och hans beroende av Herren då han intog det heliga ämbete

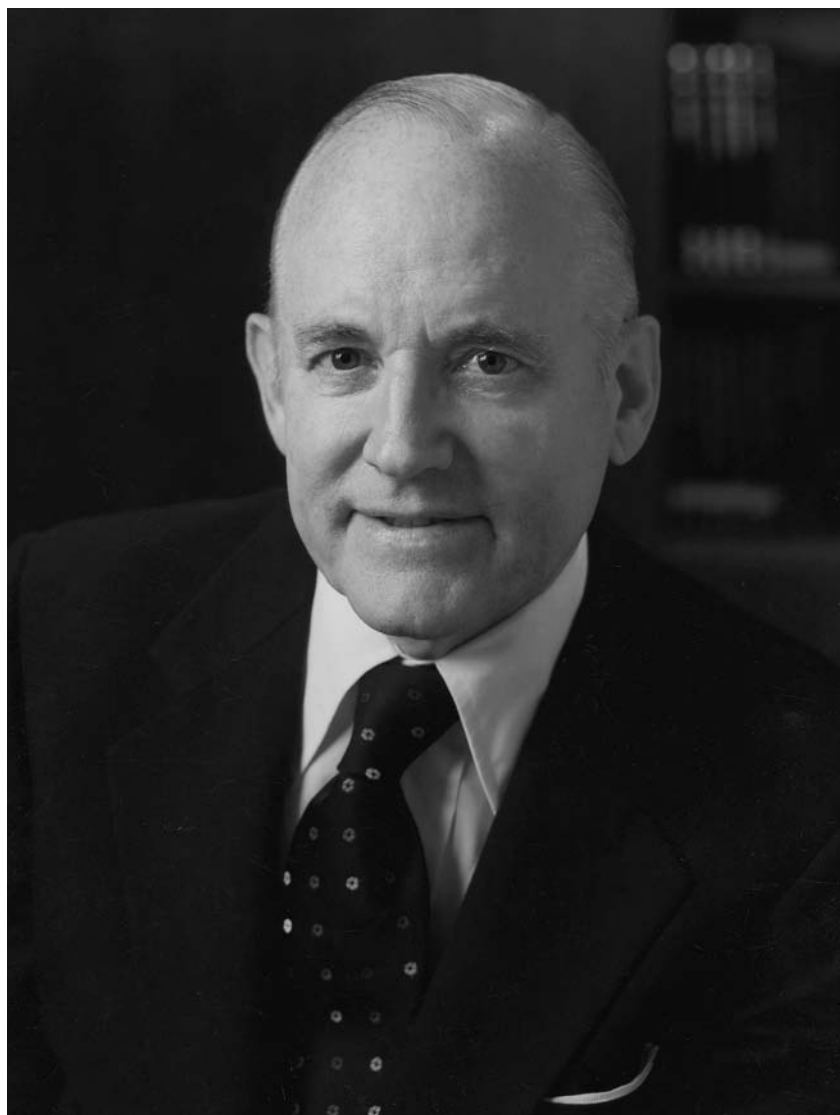
som han nu skulle inneha. Jag hörde hans röst stiga till nya höjder av andlig vältalighet och gudomlig uttrycksfullhet. Nu har denna mäktiga röst stillats och vi sörjer med hela kyrkan över tystnaden." ("A Strong and Mighty Man", *Ensign*, jul 1994, s 41)

Avsluta lektionen med att bära ditt vittnesbörd om president Ezra Taft Bensons profetiska kallelse och om hans betydande bidrag och råd till kyrkans medlemmar i vår tid.

KAPITEL 14

Howard W Hunter

KYRKANS FJORTONDE PRESIDENT

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

När Howard W Hunter föddes i Boise i Idaho den 14 november 1907 var hans far ännu inte medlem i kyrkan. (Hans far, John William Hunter, blev medlem i kyrkan 1927.) Hans mor, Nellie Hunter, deltog aktivt i kyrkan och hon undervisade sina barn om evangeliet. William Hunter stödde sin hustru i denna strävan och besökte också kyrkan då och då.

Joseph F Smith var kyrkans president när Howard W Hunter föddes. Året före hans födelse förstördes en stor del av San Francisco av en jordbävning. I Sydafrika avlade Gandhi 1906 en ed på att utöva passivt icke-våldsmotstånd mot regeringens förtryck. År 1908 introducerade Henry Ford T-forden, vilket inledde bilens tidsålder.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Som barn visade Howard W Hunter medkänsla.

💡 Återge följande berättelse om Howard W Hunter som pojke:

"Hans syster, Dorothy Hunter Rasmussen ... kom ihåg denna behjärtansvärda händelse från deras barndom. 'Howard ville alltid göra det som var gott och han ville vara snäll. En underbar bror! Han såg efter mig. Han var snäll mot vår mamma och pappa. Howard älskade djur och tog alltid hem vilsekomna, övergivna djur.' Det fanns ett bevattningsdike intill deras hus, och en dag var det flera pojkar i trakten, som inte var medlemmar i kyrkan, som kastade ned en kattunge i diket. Så snart den kom upp så kastade de ned den igen. De gjorde så gång på gång tills de tröttnade på sin lek. 'Howard kom förbi och lyfte upp [katten]. Den låg där nästan död, och han tog hem den. Mamma var rädd att kattungen var död, men de virade en filt om den och lade den nära den varma ugnen och skötte om den.' Katten levde och de hade den under flera år. 'Han var ... så godhjärtad', sade Dorothy. 'Jag har aldrig i hela mitt liv sett min bror göra något orätt.'" (James E Faust, "Örnens väg", *Nordstjärnan*, sep 1994, s 5–6)

Fråga: Vad lär vi oss om Howard W Hunter från denna berättelse? Återge följande uttalande av president Howard W Hunter:

"Vi befinner oss vid en tidpunkt i världens historia ... då vi måste ... handla mer så som Frälsaren förväntar att hans lärjungar skall handla. Vi bör vid varje tillfälle fråga oss själva: 'Vad skulle Jesus göra' och sedan med större mod handla därefter." (*Nordstjärnan*, jan 1995, s 87)

Ville bli medlem i kyrkan.

💡 Gå med eleverna igenom "Hans föräldrar och de första åren bidrog till att forma honom" i elevens lektionsbok (s 234–235). Fråga sedan:

- Hur visade Howard och kyrkans ledare respekt för det förvaltarskap som Howards far hade?
- Varför var Howard så mån om att få prästadömet?

Som tonåring lovade han att hjälpa till att bygga det nya möteshuset.

☛ Förklara att under större delen av kyrkans historia har lokala medlemmar bidragit till finansieringen av kapell och tempel i sina områden. Ofta bidrog medlemmarna inte bara med pengar utan de hjälpte också till med själva uppförandet av byggnaderna. Men allteftersom kyrkan tillväxte anlätades entreprenörer för att uppföra byggnaderna. År 1960 var den lokala ekonomiska andelen 70/30 (kyrkan betalade 70 procent och de lokala medlemmarna förväntades bidra med 30 procent. Medlemmarna intervjuades av prästadömsledarna och ombads bidra till "byggnadsfonden"). År 1982 hade detta förhållande ändrats till 96/4, och därefter till 100/0 år 1990.

När Howard W Hunter var 15 år tillkännagavs planer på att bygga ett möteshus till medlemmarna i Boise i Idaho. Återge följande:

"De heliga i Boise träffades för att diskutera ett förslag om att bygga ett möteshus, vilket skulle fungera som ett center för både staven och den nya församlingen. När en vädjan om bidrag utfärdades räckte Howard upp handen och lovade skänka tjugofem dollar, en betydande summa på den tiden, särskilt för en tonåring. 'Jag arbetade och sparade tills jag kunde betala hela den summa jag lovat att bidra med', erinrar han sig.

Möteshuset färdigställdes två år senare och invigdes av president Heber J Grant." (Eleanor Knowles, *Howard W Hunter* [1994], s 41)

Fråga eleverna:

- Varför är villigheten att bidra med egna pengar till kyrkan ett prov på ens tro?
- Vilken personlig tillfredsställelse kan bli följden av sådana bidrag?
- Hur kan medlemmar hjälpa till med att ta hand om kyrkans byggnader i dessa tider, när det inte krävs av dem att de skall donera direkt till en byggnadsfond eller hjälpa till med uppförandet av byggnader?

Lärde sig betydelsen av hårt arbete.

☛ Låt eleverna berätta hur många olika slags arbetsuppgifter de har haft sedan de var åtta år. Fråga sedan:

- Vilken är den ovanligaste arbetsuppgift ni har haft?
- Vilken arbetsuppgift var den svåraste? Varför?

Förklara att Howard W Hunter var hela livet känd för att arbeta hårt och vara pålitlig i sitt arbete. Återge följande förteckning över olika sysslor han utförde regelbundet eller arbetsuppgifter han hade innan han fyllde 21 år.

- Matade kycklingarna och rengjorde deras burar
- Hjälpte till med hemkonservering
- Arbetade i trädgården
- Skötte fruktträd och bärbuskar
- Klippte gräsmattor och utförde trädgårdsarbete
- Arbetade som kassörsbiträde
- Delade ut telegram och sålde dagstidningar
- Arbetade som golfcaddie

- Arbetade på ett hotell
- Arbetade som butiksbitråde i en konsthandel
- Spelade i ett flertal orkestrar
- Arbetade som biträdande chef på ett apotek
- Bildade och ledde eget band
- Arbetade för ett tidningsförlag
- Sålde skor
- Köpte en byggnad och gjorde den till en bankett- och danslokal
- Sålde nothäften. (Listan bearbetad efter Knowles, *Howard W Hunter*, s 42–61.)

Fråga eleverna: Vad tycker ni är mest imponerande med denna lista, och vad säger den om Howard W Hunter?

Låt eleverna gå igenom "Han blev Eagle-scout", "Var en ung entreprenör" och de två sista styckena i "Tidiga upplevelser visade hans beslutsamhet och kraft" i elevens lektionsbok (s 235–236). Be dem söka efter en gemensam nämnare i dessa tre redogörelser. Fråga sedan: Hur använde den unge Howard sin tid på ett effektivt sätt?

Hans far blev medlem i kyrkan.

- 💡 Gå med eleverna igenom "Bildade Hunter's Croonaders" i elevens lektionsbok (s 236–237). Påminn dem om att när Howard W Hunter studerade vid high school så startade han en egen orkester, "Hunter's Croonaders". Orkestern spelade vid många av skolans sammankomster i hans hemstad Boise i Idaho. Några månader efter att han gått ut high school, i juni 1926, fick han och hans orkester en inbjudan att spela på ett kryssningsfartyg på väg till Japan, Kina och Filippinerna. Medan Howard var borta blev hans far döpt.

Fråga om någon av eleverna har bevittnat en förälders dop och skulle vara villig att berätta om hur det kändes.

I Söndagsskolan var han med om en vändpunkt i sitt liv.

- 💡 Fråga eleverna om de kan erinra sig en tidpunkt då de tycktes fyllas av andligt ljus och då evangeliet blev en allt viktigare del av deras liv. Låt en eller två elever berätta om sina erfarenheter om de känner för att göra det. Låt några turas om att läsa "En söndagsskolektion uppmuntrade honom att få sin patriarkaliska välsignelse" i elevens lektionsbok (s 237). Fråga:

- Vad ledde till ett andligt uppvaknande i Howard W Hunters liv?
- Hur kan vi förbereda oss bättre för sådana former av andliga uppvaknanden?

Han hängav sig åt äktenskapet, familjen och evangeliet.

- 💡 Fråga eleverna om någon av dem har önskat vara med i en grupp som reser runt i världen och framträder. Förklara sedan att Howard W Hunter var en mycket framgångsrik och begåvad musiker. Han hade potential att göra en livslång karriär inom underhållningsbranschen. Angående sina upplevelser som underhållare sade han:

"Det var glamoröst på något sätt, och jag tjänade mycket pengar, men samvaron med många av musikerna var inte trevlig på grund av deras dryckenskap och låga moral." (Knowles, *Howard W Hunter*, s 91)

Låt en elev läsa "Gifte sig med Clara Jeffs" i elevens lektionsbok (s 237–238). Fråga sedan: Varför tyckte han att äktenskap och en professionell karriär som musiker inte gick att förena?

Låt eleverna fundera över val som de nu ställs inför och som kanske inte är förenliga med evangeliets normer eller med äktenskap och familj. När du återger följande uttalanden av Howard W Hunter om äktenskap så gör eleverna uppmärksamma på hur han följde sina egna råd:

"Till er ogifta män: Uppskjut inte ert äktenskap för att ni inte är fullkomliga när det gäller karriär och ekonomi. Men rusa inte in i ett förhållande utan att tänka er för och känna inspiration. Bed och sök Herrens ledning i detta. Håll er värdiga att ta emot denna gudomliga hjälp. Kom ihåg att ni som prästadömsbärare har större skyldighet att söka efter en evig följeslagare." ("Kyrkan är till för alla människor", *Nordstjärnan*, aug 1990, s 44)

"[Äktenskapet] är ett inlärt beteende. Vår medvetna ansträngning, inte instinkten, är avgörande för framgång. Den motiverande kraften härstammar från vänlighet, sann ömhet och omtanke om varandras lycka och välfärd.

Före äktenskapet såg vi på livet ur vår egen synvinkel, men efter att ha stigit över denna tröskel börjar vi också betrakta det ur varandras synvinkel. Det är nödvändigt att göra uppoffringar och anpassningar som uttryck för tillit och kärlek.

Det sägs ofta att ett lyckligt och framgångsrikt äktenskap inte så ofta handlar om att gifta sig med rätt person som *att vara rätt person*. Statistik som visar det höga skilsmäsoantalet skulle kunna tyda på okloka val av partners. Om de hade gift sig med andra personer så kunde det särskilda problemet ha undanröjts, men säkerligen skulle ett annat problem ha kommit i dess ställe. Ett klokt val av partner betyder mycket för ett framgångsrikt äktenskap, men den medvetna ansträngningen att tillfullo göra sin del är det som bidrar mest till framgång." (*The Teachings of Howard W Hunter*, sammanst av Clyde J Williams [1997], s 130)

Förklara att när Howard W Hunter och Claire Jeffs förberedde sig för äktenskap så fattade de beslut för sitt gemensamma liv, varav ett beslut var att efterleva tiondelagen. Senare mindes han:

"Vi beslutade oss för att vi skulle lyda denna lag under hela vårt äktenskap, att tiondet skulle komma först." (Knowles, *Howard W Hunter*, s 81)

Howard och Claire Hunter drabbades av en tragisk förlust i början av sitt äktenskap.

💡 Tala om för eleverna att den 20 mars 1934 föddes Howard och Claire Hunters första barn — en pojke vid namn Howard William Hunter Jr. Berätta sedan följande:

"När Howard kom igång med sina arbets- och skolrutiner den sommaren, lade han och Claire märke till att deras lille pojke, Billy, verkade sjukligt trött. Läkaren ställde diagnosen blodbrist. Howard lämnade blod till en transfusion och Billy återhämtade sig kortvarigt, men fick sedan ett återfall. I början av

september skrevs han in vid ett sjukhus för ytterligare provtagningar och Howard lämnade blod till ännu en transfusion.

När fortfarande inte någon förbättring syntes till tog de oroliga föräldrarna honom till Children's Hospital, där proverna slutligen visade att en tarmficka hade blivit sårig och detta orsakade blodförlust. Läkarna rekommenderade operation.

'Vi var förvissade om att de utsedda kirurgerna var framstående inom detta gebit, så vi gav vårt samtycke', skrev Howard. 'Vid tiden för operationen fördes jag in i rummet på ett bord bredvid honom och gav blod under operationen. När operationen var slutförd var läkarna inte hoppfulla.

'Vi stannade kvar hos honom under de nästföljande 72 timmarna, vilka enligt läkarna skulle vara den mest kritiska perioden. På kvällen den tredje dagen sade de till oss att det vore bäst för oss att åka hem och få lite vila. Vi hade inte varit hemma länge förrän vi i ett telefonsamtal ombads återkomma till sjukhuset eftersom tillståndet hade försämrats. Senare den kvällen, den 11 oktober 1934, avled han tyst och stilla medan vi satt vid hans säng. Vi var förlamade av sorg då vi lämnade sjukhuset och gick ut i natten.'

Två dagar senare, efter en 'förtjusande, trösterik begravningstjänst', sänktes lille Howard William Hunter juniors kropp ner i en grav bredvid sin morfar, Jacob Ellsworth Jeffs." (Knowles, *Howard W Hunter*, s 86)

Fråga: Vilka evangeliets principer kan ha skänkt makarna Hunter tröst under denna tid av sorg och saknad?

Att finna tid till juridikstudier var en utmaning.

 Tala om för eleverna att Howard W Hunter efter sitt bröllop beslutade sig för att studera juridik. Gå med eleverna igenom "Intresserade sig för juridik" i elevens lektionsbok (s 238–239). Han bedrev intensiva studier. När hans son John föddes tog Howard med sig sin kurslitteratur till sjukhuset. Återge följande händelse:

"När Claire, som väntade deras andra barn, en söndagskväll meddelade att det var dags att bege sig till sjukhuset, ryckte han till sig en av sina läxböcker, *Blackstone's Commentary on the Law*, och körde henne i ilfart till metodistsjukhuset i södra Kalifornien. Hon fick genast lägga sig och han stannade kvar hos henne tills den medicin hon fått började verka och hon somnade. Därefter återvände han till sina studier." (Knowles, *Howard W Hunter*, s 90)

Han erinrade sig:

"Att arbeta hela dagen och gå till skolan på kvällen, och dessutom finna tid för studier var inte en lätt uppgift. ... Vårt sociala liv sträckte sig nästan enbart till att vi besökte våra familjer." (Knowles, *Howard W Hunter*, s 91)

Fråga: Hur kan vi behålla jämvikten i en hektisk livsstil?

Howard W Hunters föräldrar gav honom en underbar överraskning på födelsedagen.

- Fråga eleverna vilken födelsedagspresent de tyckt bäst om. Förklara att Howard W Hunter verkade som stavspresident för Pasadena stav från 1950 till 1959. När han 1953 besökte templet i Mesa, Arizona, tillsammans med medlemmar av sin stav, överraskade Howards föräldrar honom på hans 46:e födelsedag (14 november). Återge följande upplevelse för eleverna:

”När jag talade till församlingen ... kom min mor och far in i kapellet klädda i vitt. Jag hade ingen aning om att min far var redo för sina tempelvälsignelser, även om mamma hade varit angelägen om detta under en tid. Jag överväldigades så av känslor att jag inte kunde fortsätta tala. President Pierce [tempelpresidenten] kom fram och ställde sig bredvid mig och förklarade orsaken till avbrottet. När min far och mor kom till templet den morgonen bad de att presidenten inte skulle nämna för mig att de var där, eftersom de ville att det skulle bli en födelsedagspresent. Detta var en födelsedag jag aldrig glömt eftersom de på den dagen fick sina begåvningar och jag hade förmånen att bevittna deras besegling och därefter beseglas till dem.” (Howard W Hunter, i Knowles, *Howard W Hunter*, s 135)

Senare beseglades Howard W Hunters syster, Dorothy, till sina föräldrar i templet i Los Angeles, vilket, enligt honom, ”fullbordade de eviga banden i vår familj”. (Knowles, *Howard W Hunter*, s 135)

Fråga om någon av eleverna beseglats till sina föräldrar som vuxen. Fråga därefter om de vill berätta hur det kändes att bli besegrad till sina föräldrar.

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

År 1994, det år Howard W Hunter blev kyrkans president, hade kyrkans medlemsantal vuxit till omkring nio miljoner medlemmar, med 2 008 stavar, 303 missioner och 46 tempel. (Se *2003 Church Almanac*, s 474, 632.) År 1994 lanserade kyrkan en webbsida för släktforskning. President Hunter invigde två tempel under sin ämbets-tid: Templet i Orlando, Florida, 1994 och templet i Bountiful, Utah, 1995. De blev det 46:e och 47:e templet i bruk i världen. I december 1994 organiserades kyrkans 2000:e stav i Mexico City. Howard W Hunter verkade som kyrkans president i bara nio månader, kortare period än någon annan president för kyrkan. År 1995, det år han dog, hade kyrkan vuxit till 9,3 miljoner medlemmar, med 2 150 stavar, 307 missioner och 47 tempel. (Se *2003 Church Almanac*, s 474, 632.) President Hunter avled den 3 mars 1995.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Howard W Hunter kallades till apostel.

💡 Tala om för eleverna att när Howard och Claire Hunter bodde i Kalifornien så studerade han juridik och upprättade en advokatbyrå. Efter avslutade juridikstudier verkade han som biskop från 1940 till 1946, och därefter som stavs-president från 1950 till 1959. Du kanske med eleverna vill gå igenom "Kallades till biskop och därefter till stavs-president" i elevens lektionsbok (s 239).

Låt en elev läsa "Kallad till apostel" i elevens lektionsbok och "Uttryckte sina känslor inför att vara apostel" i elevens lektionsbok (s 240–241). Fråga eleverna:

- Hur skulle ni vilja beskriva det sätt varpå äldste Hunter tog emot sin kallelse som apostel?
- Hur kan hans exempel anses utgöra ett lämpligt sätt att ta emot en kallelse?

Lärde att kyrkans medlemmar bör handla enligt sin tro.

💡 Fråga eleverna vad som kännetecknar en kristen. Äldste Howard W Hunter undervisade om hur gärningar måste följa på och bekräfta tron. Låt en elev läsa följande uttalande och diskutera sedan hur det går att tillämpa på vårt liv:

"Tron måste förverkligas genom egna handlingar. Sant kristna måste förstå att Jesu Kristi evangelium inte bara är ett trons evangelium utan också en handlingsplan. Hans evangelium är ett imperativens evangelium och själva dess kärna är en kallelse till handling. Han sade inte 'betrakta' mitt evangelium, han sade 'lev efter det'. Han sade inte: 'Lägg märke till dess vackra struktur och bildriki-dom', han sade: 'Gå, gör, se, känn, ge och tro!' Jesu Kristi evangelium är fullt med imperativ, ord som manar till eget engagemang och handling." (Conference Report, apr 1967, s 115)

Gav tröst och råd till föräldrar med egensinniga barn.

💡 Tala om för eleverna att något av det mest hjärtslitande trofasta föräldrar kan uppleva är när ett eller flera av deras barn gör uppror. Ibland gör barn uppror även när föräldrarna trofast har undervisat dem om evangeliet. Ofta överväldigas föräldrar av känslor av misslyckande och skuld och klandrar sig själva för sina barns beslut

att inte leva efter evangeliet. Låt eleverna läsa "Talade till oroliga föräldrar" i elevens lektionsbok (s 246–247).

Fråga: Vad var äldste Hunters definition på en framgångsrik förälder?

Tog hand om sin hustru, Claire, när hon drabbades av ett slaganfall.

💡 Påminn eleverna om att Claire Hunter avled 1983 efter många års problem med hälsan. Under hennes sjukdom tog äldste Howard W Hunter kärleksfullt hand om henne. Läs tillsammans med eleverna "Hans hustru dog" i elevens lektionsbok (s 246).

Fråga eleverna: Hur visade äldste Hunter sin kärlek till sin hustru?

Flera år efter sin hustrus död skrev president Hunter:

"Detta kunde ha varit Claires åttiofemårsdag. Jag lämnade kontoret tidigt och körde till stadens kyrkogård. Det var en klar, kall dag och snön på gräset var ungefär en decimeter djup. När jag pulsat fram genom snön och stod vid hennes grav kom en känsla av övergivenhet över mig, och sedan tänkte jag på hur ensam hon måste känna sig borta från sin familj och de barnbarn hon älskade. Dessa känslor dröjde sig kvar när jag kom hem och såg de ting som vittnar om hennes beröring." (Eleanor Knowles, *Howard W Hunter* [1994], s 275–276)

Fråga: Vad tycker ni om president Hunters inställning till sin hustru?

Tala om för eleverna att ungefär sju år efter sin hustrus död tillkännagav president Hunter för de tolv apostlarnas kворum att han skulle gifta sig igen. Läs tillsammans "Gifte sig med Inis Bernice Egan" i elevens lektionsbok (s 249). Fråga sedan: Hur blev detta äktenskap med Inis till välsignelse för honom vid denna tidpunkt i hans liv?

President Hunter lärde att vi bör inrikta vårt liv på Kristus.

💡 Låt eleverna nämna något av det som hindrar oss från att inrikta vårt liv på Frälsaren. Låt dem läsa "Vi bör inrikta vårt liv på Kristus" i elevens lektionsbok (s 249), och diskutera vad som behöver göras för att vara "varaktigt rätt". Fråga sedan: Vilka "framgångar" kan, enligt president Hunter, hindra oss från att inrikta vårt liv på Kristus?

Bär ditt vittnesbörd om att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är Herrens kyrka, att han leder den, och att vi vänder oss till honom och hans utvalda ledare för att få vägledning i livet. Förklara att trofasta medlemmar inriktar sitt liv och sina handlingar på Kristus och förlitar sig på att eviga välsignelser följer.

Läs följande uttalande av president Howard W Hunter och be eleverna förbereda sig på att diskutera vilka dessa "goda saker" är:

"Vi inser att mycket gott kommer från enskilda och från organisationer som anstränger sig för att råda bot på världens ondska. Vi uppmanar er att följa skrifternas uppmaning att verka med iver, eller vara aktivt engagerade, för en god sak i kyrkan och i samhället och i hela världen. (Se L&F 58:27.) Men vi hävdar också att om människorna inte tar till sig Kristus i sitt liv, och tar emot hans evangelium med dess frälsande förordningar och förbund, uppnår de inte sina sanna möjligheter i detta liv eller i det tillkommande." ("Till kvinnorna i kyrkan", *Nordstjärnan*, jan 1993, s 93)

Återge följande uttalande av äldste Howard W Hunter, och diskutera hur det kan tillämpas på hur var och en av oss kan uppnå storhet:

”Vi har obegränsade möjligheter att göra de många enkla och små saker som slutligen gör oss framstående ... Till dem som utför vardagliga, världsliga sysslor, men som undrar över värdet av det de uträttar, till dem som är denna kyrkas arbetshästar, som befrämjar Herrens verk på så många sätt, stillsamt men betydelsefullt, till dem som är jordens salt och världens styrka och varje nations ryggrad — till er alla vill vi helt enkelt framföra vår beundran. Om ni uthärdar till änden och om ni är trofasta i att vittna om Jesus, kommer ni att uppnå sann storhet och får leva i vår himmelske Faders närhet.” (*Nordstjärnan*, okt 1982, s 40)

Jerusalemcentret för studium av Främre Orienten upprättades.

💡 Låt eleverna nämna några av de program och möjligheter till utbildning som främjas av kyrkan. Fråga sedan: Varför är det så viktigt med utbildning i kyrkan?

Förklara att president Howard W Hunter var en av de ledande personerna i att säkerställa tillstånd att bygga Brigham Young University Jerusalem Center i det heliga landet. Dela upp eleverna i fyra grupper och låt varje grupp läsa och redogöra för ett av följande avsnitt i elevens lektionsbok: ”Reste runt i världen i sin apostoliska kallelse” (s 241), ”Orson Hydes minneslund byggdes upp” (s 242–243), ”Alla äro lika inför Gud” (s 243), och ”Jerusalem Center uppfördes” (s 243–244).

Låt eleverna förbereda sina redogörelser och be dem söka efter svårigheter som kyrkan ställdes inför när de skulle bygga Jerusalemcentret, och se hur talangerna och beslutsamheten hos äldste Howard W Hunter, äldste James E Faust och Jeffrey R Holland, dåvarande president för Brigham Young University, bidrog till att lösa dessa problem.

Ställdes inför ett allvarligt hot.

💡 Berätta för eleverna att president Howard W Hunter visade prov på ett osedvanligt mod vid en brasafton på Brigham Young University campus den 7 februari 1993. Gå igenom vad som hände (tillsammans med en annan upplevelse i Jerusalem) i ”Var lugn när han hotades till livet” i elevens lektionsbok (s 250). Fråga sedan:

- Vilket var källan till president Hunters lugn när han utsattes för sådana faror?
- Vad kan vi lära oss av president Hunter om hur vi skall ta itu med våra egna utmaningar?

Vädjade till kyrkans medlemmar att älska templet.

💡 Låt eleverna gå igenom ”Milstolpar i Howard W Hunters liv” i elevens lektionsbok (s 233). Låt dem fastställa när Howard W Hunter blev kyrkans president och hur länge han verkade som president (nio månader). Tala om för dem att ett av president Hunters huvudteman under hans korta tid som president för kyrkan var templets betydelse. Be dem läsa ”Varje medlem bör vara värdig att komma till templet” i elevens lektionsbok (s 251).

Bar sitt vittnesbörd som ett särskilt vittne om Jesus Kristus.

💡 Fråga eleverna hur de skulle definiera ”ett särskilt vittne om Kristus”. Förklara att denna benämning är reserverad för Herrens apostlar, som har ordinerats därtill och innehar nycklarna att bära vittne för världen om Jesus Kristus. Återge för eleverna

följande vittnesbörd från äldste Howard W Hunter, då medlem i de tolv apostlarnas kvorum:

”I vår tid har Herren åter kallat apostlar. De här apostlarna har ordinerats som särskilda vittnen om Kristus i hela världen. De känner till Kristus och hans återlösning med en förvisning som är född av Anden.

Som ordinerad apostel och särskilt vittne om Kristus ger jag er mitt högtidliga vittnesbörd om att Jesus Kristus verkligen är Guds Son. Han är Messias, som Gamla testamentets profeter såg fram emot. Han är Israels hopp, vars ankomst Abrahams, Isaks och Jakobs barn bett om under långa århundraden av föreskriven gudsdyrkan.

Han led i Getsemane örtagård och dog på korset i det att han gav sitt syndfria liv som lösen för varje själ som inträder i dödligheten. Han uppstod verkligen från de döda på den tredje dagen och blev därigenom uppståndelsens första frukt och övervann döden.

Det är genom den Helige Andens kraft som jag bär mitt vittnesbörd. Jag vet att Kristus är verklig, lika säkert som om jag sett med egna ögon och hört med egna öron. Jag vet också att den Helige Anden bekräftar sanningsenligheten i mitt vittnesbörd i alla deras hjärtan som lyssnar med trons öron.” (”En apostels vittnesbörd om Kristus”, *Nordstjärnan*, aug 1984, s 27–28)

Fråga eleverna: Vad menas med att ”lyssna med trons öron”?

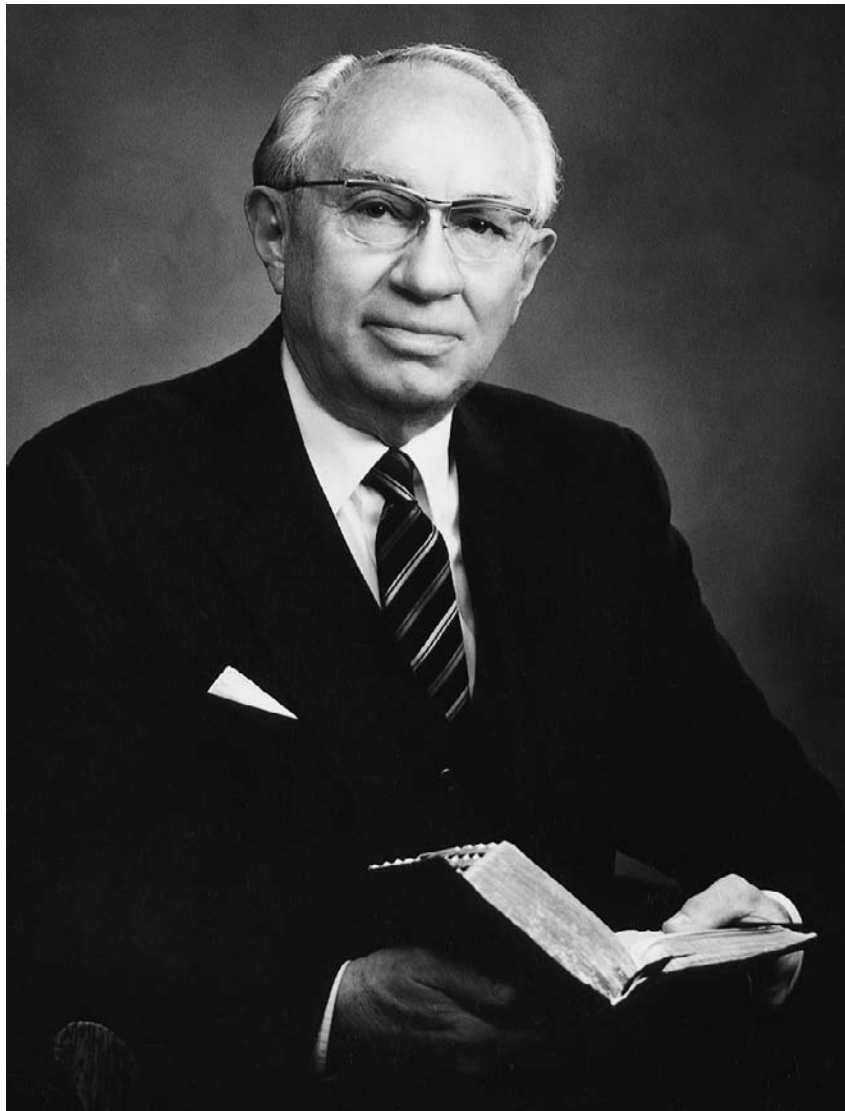
Läs tillsammans med eleverna ”Bar ett starkt vittnesbörd om Kristus” i elevens lektionsbok (s 251). Be dem fundera över vad de kan göra för att ”uppfylla Guds ändamål i denna tid av [sina] liv”.

Läs högt ”Blev hyllad en sista gång” i elevens lektionsbok (s 252), och avsluta med ditt vittnesbörd.

KAPITEL 15

Gordon B Hinckley

KYRKANS FEMTONDE PRESIDENT

DEL 1: DE TIDIGA ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

När Gordon Bitner Hinckley föddes den 23 juni 1910 var Joseph F Smith president för kyrkan och kyrkan hade nästan 400 000 medlemmar. Kyrkan hade fyra tempel i bruk — Salt Lake-templet, templet i S:t George, Utah, templet i Logan, Utah, och templet i Manti, Utah.

Gordon B Hinckleys farfar, Ira Hinckley, blev som tonåring medlem i kyrkan i Nauvoo, Illinois, och färdades med pionjerna till Utah år 1850. Han accepterade uppdraget att bygga Cove Fort i Utah och han verkade som president för Millard stav i centrala Utah. Gordons far, Bryant Hinckley, var rådgivare i presidentskapet för Liberty stav i Salt Lake City i ungefär 18 år, och därefter verkade han som stavs-president i ytterligare 11 år.

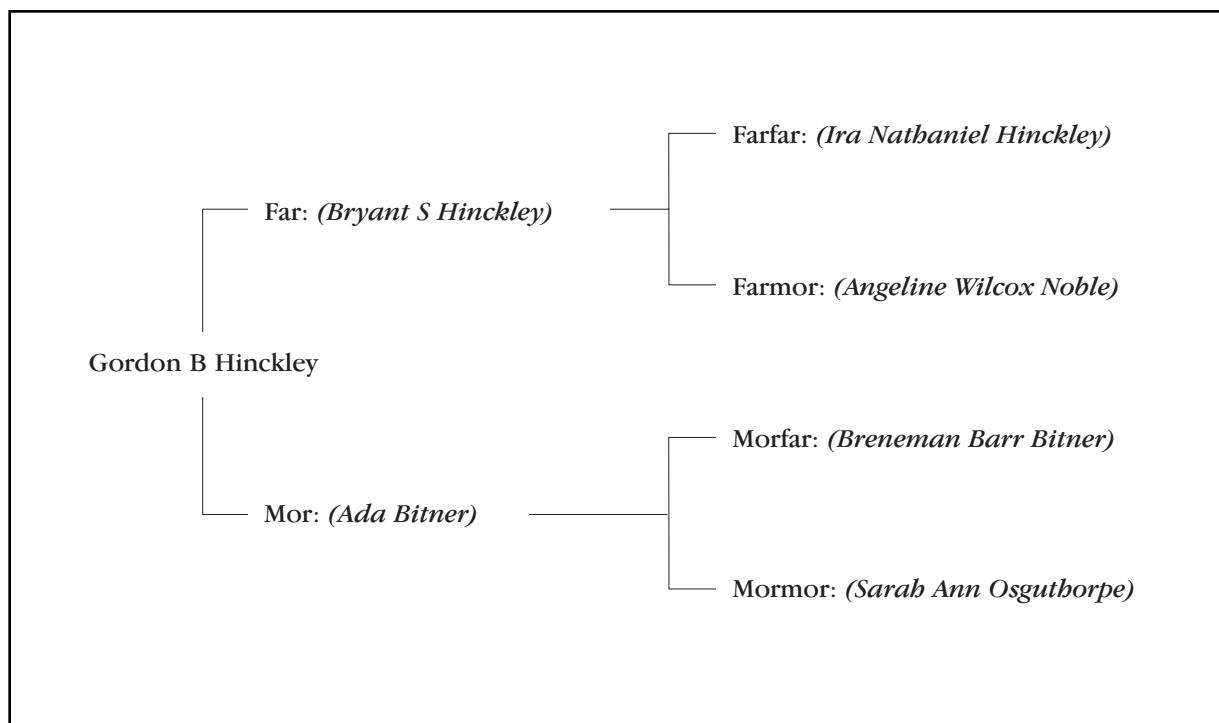
HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Gordon B Hinckleys föräldrar, mor- och farföräldrar, var exempel på tro.

- 💡 Gör i ordning arbetsblad till eleverna genom att använda nedanstående material och ge det till varannan elev. Låt varje elevpar använda elevens lektionsbok för att finna svaren på frågorna. Gå igenom deras svar gemensamt i klassen. (Svaren ges inom parentes.)

Använd texten i "Milstolpar i Gordon B Hinckleys liv", "Härstammar från pionjärer", "Hans far var stark och trofast" och "Gordon B Hinckley föds" i elevens lektionsbok (s 254–256) och finn svaren på följande:

1. Fyll i följande korta släkttavla för Gordon B Hinckley:

2. Vilken ledande roll hade Gordon B Hinckleys förfader Thomas Hinckley i det tidiga Massachusetts? (*Han var Plymouth-kolonins guvernör.*)
 3. Varför var Gordon B Hinckleys farfar Ira Hinckley betydelsefull för de heliga som färdades längs huvudleden mellan norra och södra Utah? (*Han byggde och tog hand om ett fort där resenärer kunde finna logi, mat och trygghet.*)
 4. Beskriv Bryant Hinckleys utbildning och arbetslivserfarenheter. (*Han studerade vid Brigham Young Academy i Provo, Utah, och sedan vid Eastman Business College i Poughkeepsie, New York. Han undervisade vid Brigham Young Academy och var därefter rektor för LDS Business College i Salt Lake City, Utah.*)
 5. Vad hände med Bryants första hustru i juli 1908 och hur många barn hade de vid denna tidpunkt? (*Hon dog, de hade åtta barn.*)
 6. Var träffade Bryant sin andra hustru och vad hette hon? (*Vid LDS Business College, hon hette Ada Bitner.*)
 7. Vad var unikt i fråga om deras första sons framtid? (*Han blev kyrkans president.*)
 8. Hur gammal var Gordon vid sin mors död? (*Han var 20 år.*)
 9. Hur gammal var han när han utexaminerades från University of Utah? (*Han var 21 år.*)
 10. Vad gjorde han efter sin examen? (*Han verkade som missionär på Brittiska öarna.*)
- Berätta för eleverna att strax efter det att Gordon B Hinckley blivit kyrkans president så reflekterade han över den arvedel han fått från sina föräldrar och förfäder:

"Min farfar döptes som barn sommaren 1836 i Ontario i Canada. Hans mor var änka och tog med sina två pojkar till Springfield i Illinois. Därifrån tog sig min farfar till Nauvoo där han lyssnade till profeten Joseph Smith. Vid vårt folks utvandring 1846 var han en artonårig pojke med styrka och förmåga och tro. Han var utbildad till vagnmakare och smed. Han tillhörde dem som president Young bad att stanna en tid i Iowa för att hjälpa dem som fortfarande var på väg västerut. Han gifte sig 1848 och gav sig iväg till denna dal på våren 1850. Någonstans under den tröttsamma färden insjuknade hans unga hustru och dog. Han grävde själv en grav, yxade till bräder till en kista och begravde henne kärleksfullt. Sedan tog han med tårar i ögonen deras elva månader gamla barn i sina armar och marscherade vidare till Saltsjödalen.

Han tillhörde dem som ofta fick kallelser av president Young att ta på sig en rad svåra uppgifter för att hjälpa till med folkets bosättning i dessa bergsdalar. Han verkade som president för Millards stav i Sion, när det bara fanns en handfull stavar, och då den omfattade ett stort område i centrala Utah. Han reste tusentals kilometer med häst och vagn för att utföra sin uppgift. Han gav så generöst av sina medel för att starta skolor, att hans tillgångar var mycket begränsade vid hans död.

Min far var också en man med stor tro som verkade i kyrkan utan förbehåll i många ansvarsfulla uppgifter. I många år presiderade han över den största staven i kyrkan med över 15 000 medlemmar. Min mor, farmor och mormor var kvinnor som också hade stor tro, och vars liv inte alltid var lätt på grund av de krav som kyrkan ställde på dem. Men de klagade inte. De utförde sitt ansvar med glädje och hängivenhet." (*Nordstjärnan*, jul 1995, s 71)

Hans föräldrar lärde honom att ha tro på Jesus Kristus.

- 💡 Förklara för eleverna att förutom sina egna exempel på rättfärdighet så lärde Gordon B Hinckleys föräldrar honom tro på Jesus Kristus. President Hinckley erinrade sig senare hur han andligen började växa:

”Mitt tidigaste minne av en andlig upplevelse var när jag var omkring fem år, en mycket liten pojke. Jag grät av smärta på grund av öroninflammation. Det fanns inga undermedel på den tiden. Det var för 85 år sedan. Min mor gjorde i ordning en påse bordssalt som hon ställde på spisen för värmning. Min far lade mjukt händerna på mitt huvud och gav mig en välsignelse där han näpste smärtan och sjukdomen med det heliga prästadömet kraft och i Jesu Kristi namn. Sedan tog han mig i famnen och höll påsen med varmt salt mot mitt öra. Smärtan avtog och försvann. Jag somnade i min fars trygga famn. Medan jag somnade hörde jag inom mig orden i hans välsignelse. Det är mitt tidigaste minne av prästadömet, utövat i Herrens namn.

Senare i min ungdom sov min bror och jag i ett sovrum som var utan värme på vintern. Man ansåg att det var nyttigt. Innan vi kröp ner i den varma sängen, knäfall vi och höll bön. Det var uttryck för enkel tacksamhet. Vi avslutade i Jesu namn. Den särskilda titeln Kristus användes inte ofta i våra böner på den tiden.

Jag minns att jag hoppade upp i sängen när jag hade sagt amen och drog upp täcket runt halsen och tänkte på vad jag just gjort, då jag talat till min himmelske Fader i hans Sons namn. Jag hade ingen större kunskap om evangeliet. Men där fanns ett slags kvardröjande frid och trygghet i att kommunicera med himlarna i och genom Herren Jesus.” (*Liahona*, jul 2000, s 83–84)

Fråga: Vilka möjligheter har föräldrar att undervisa sina barn? Läs därefter med eleverna ”Familjen Hinckley höll hemafton” i elevens lektionsbok (s 257). Uppmuntra dem att ta åtminstone ett tillfälle i akt att bära sitt vittnesbörd för familjen eller uttrycka sin kärlek för en viss sida av evangeliet.

Läs följande uttalande av president Gordon B Hinckley när han var rådgivare i första presidentskapet:

”Den mest övertygande av alla skrifter är en trofast sista dagars heligs exempel. Vi lever i en tid när trycket från alla håll gör det så lätt och så frestande att uppfylla Nephis profetia och göra ’en liten synd. Ja, ljugen litet, dragen fördel av en för hans ords skull, gräven en grop för eder granne ... åsidosätta den redlige för något som är värdelöst och tala försmädligt om det som är gott’.

(2 Ne 28:8, 16)

Frälsaren sade i sin predikan på berget: ’Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen.’

(Matt 5:16)

Om vi som ett folk vandrar i redbarhet, är ärliga och moraliska i våra handlingar och införlivar med vårt jag den regel Herren lärde oss, att göra mot andra som vi vill att de skall göra mot oss, så kan andra ledas att fråga och lära. Vi skall bli som en stad som står på ett berg, vars ljus inte kan döljas. (Se Matt 5:14.)”

(Se *Nordstjärnan*, okt 1982, s 91.)

Låt eleverna diskutera på vilka sätt föräldrar kan vara "den mest övertygande av alla skrifter" i sina barns liv.

Lärde sig tidigt i livet värdet av hårt arbete.

💡 Låt eleverna söka efter svaren på följande frågor då de läser "Lärde sig mycket i sin ungdom" i elevens lektionsbok (s 256–257):

- Vad lärde sig Gordon B Hinckley av "monstret till panna"?
- Hur tror ni att hans förmåga att arbeta hårt har bidragit till det som han har åstadkommit som ledare i kyrkan?

Berätta följande som hände till president Gordon B Hinckley när han var rådgivare i första presidentskapet:

"Det hände något intressant förra veckan. Utan något officiellt uppdrag besökte jag en stavskonferens i ett jordbruksområde i sydöstra Utah. Stavspresidenten och hans hustru hade inbjudit syster Hinckley och mig att bo i deras hem. Medan han ledde sitt möte på lördagseftermiddagen körde vi runt i staven och besökte ett halvt dussin småstäder, där det i varje stad fanns ett kyrkans möteshus. Vi lade märke till att gräsmattorna var gröna och byggnaderna välskötta även om de var små och en del var gamla. Vi körde omkring och tittade på husen, de såg enkla ut, men nästan alla var de prydliga och vackra där de stod inramade av blommor. Eftersom jag hade en ledig lördag och söndag ville jag göra denna resa bara för att tacka människorna för deras tro och trofasthet och uttrycka min kärlek till dem. De flesta är jordbrukare som måste arbeta hårt för en liten inkomst. Men de har kunskap om en storslagen sanning. De känner till skördelagen — 'Vad I sån, det skolen I ock skörda.' (L&F 6:33)

De vet att man inte skördar vete när man sått havre ... De vet att om man skall bygga upp ännu en stark generation måste man ha visioner och tro. Man måste drömma och planera, tjäna och göra uppoffringar, be och arbeta." ("Nå fram till det gudomliga inom er", *Nordstjärnan*, januari 1990, s 87)

Böcker och utbildning var viktigt för familjen Hinckley.

💡 Förklara för eleverna att vi inte bara kan lära oss att arbeta i vår ungdom, utan vi kan också utveckla en kärlek till kunskapsinhämtande som blir till välsignelse i hela vårt liv. Önskan att lära och förmågan att arbeta går ofta hand i hand. Gå med eleverna igenom "Familjen Hinckley satte stort värde på lärande i hemmet" i elevens lektionsbok (s 257–258). Låt eleverna söka efter vad familjen Hinckley specifikt gjorde för att uppmuntra till kunskapsinhämtande, och skriv upp detta på tavlan när ni går igenom avsnittet. Fråga sedan:

- Hur kan placeringen av goda böcker runt om i huset ha uppmuntrat barnen att läsa?
- Hur tror ni att profeters och stora tänkares skrifter påverkade Gordon B Hinckley?

I sin ungdom fick Gordon B Hinckley ett starkt vittnesbörd om Joseph Smith.

💡 Fråga eleverna om de kommer ihåg när de först visste att Joseph Smith var en Guds profet. Kanske har de undrat över hur sådana ledare i kyrkan som president Gordon B Hinckley fick sitt vittnesbörd om profeten Joseph Smith. Gå igenom och diskutera "Fick ett starkt vittnesbörd om Joseph Smith" i elevens lektionsbok (s 259–260). Fråga eleverna om någon av dem har haft en liknande upplevelse av en psalm.

Lärde hur man besvarar svåra frågor.

- 💡 Liksom många andra medlemmar i kyrkan hade den unge Gordon B Hinckley många frågor om kyrkan och evangeliet. Han hade en uppriktig önskan att finna svar och han övervann sina tvivel. Gå med eleverna igenom "Tron övervann hans tvivel" i elevens lektionsbok (s 260–261). Be eleverna uppmärksamma hur Bryant Hinckley besvarade sin sons frågor.

Det tillvägagångssätt som Gordon B Hinckley lärde sig av sina föräldrar hjälpte honom senare i livet. Han besvarade på ett vänligt sätt de frågor som han ofta fick av sina barn, medlemmar i kyrkan och i media. En gång blev han inbjuden till Harvard Club i centrala Manhattan, New York, där en imponerande skara gäster hade samlats, bland annat redaktörer för tidningar och television. Återge för eleverna följande redogörelse för denna händelse:

"De ungefär trettio opinionsbildarna var placerade på ett sådant sätt att alla lätt kunde kommunicera med varandra. Efter lunchen presenterade äldste Maxwell president Hinckley genom att hänvisa till hans erfarenheter som ung missionär då han predikade för häcklare i Londons Hyde Park ... I och med detta var tonen angiven för ett trevligt och ibland humoristiskt meningsutbyte. President Hinckley fortsatte med att ge en överblick över kyrkans internationella målsättning, kommenterade dess målsättningar inom dess missions-, hjälp- och utbildningsverksamhet samt erbjöd sig därefter att besvara frågor.

En del av de frågor som följde var förutsägbara. En fråga inriktade sig på spörsmålet om kvinnor och prästadömet, en annan om uteslutningar och meningsskiljaktigheter inom kyrkan. En annan fråga gällde kyrkans betoning på släktforskning, och en medierepresentant bad president Hinckley utveckla tankar om de missförstånd som omgav kyrkan och dess medlemmar. Han besvarade varje fråga öppet och utan tvekan och utan tecken på att vara besvärad. I slutet av diskussionen sade en gäst följande: 'President Hinckley, du är uppenbarligen inte rädd för att svara på svåra frågor. Jag har tidigare haft känslan av att det har rått ett visst hemlighetsmakeri om hur kyrkan verkar. Genom själva din närvaro är du för mig ett tecken på öppenhet. Är detta en ny öppenhet och inriktar sig kyrkan på att öppna en del av sina tidigare mindre kända sidor för allmänheten? President Hinckley svarade: 'Det finns bara en sak vi inte samtalar om, och det är det heliga verk som äger rum i våra tempel ... Vi ingår där förbund och förordningar som är heliga och av en sådan karaktär att vi inte samtalar om dem offentligt ... Men dörren är vidöppen när det gäller allt annat.'" (Sheri L Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B Hinckley* [1996], s 537–538)

Diskutera svaren på följande frågor:

- Hur kan vi öppet berätta om evangeliet för människor i vår omgivning utan att vara påträngande?
- Hur skall vi bemöta frågor som vi kanske inte har något svar på?

Verkade som missionär i England.

- 💡 Fråga eleverna om de vet var Gordon B Hinckley verkade som missionär. (Den europeiska missionen, med högkvarter i London, England.) Fråga om någon elev kan beskriva hur han finansierade sin mission. Gå med eleverna igenom "Moderns död" och de två första styckena i "Kallades på mission till England" i elevens lektionsbok

(s 261–262). Låt sedan en elev fortsätta läsa om hur äldste Hinckley övervann besvikelser och blev en skicklig missionär i "Kallades på mission till England" (s 261–263). Fråga:

- Vad tror ni var avsikten med att han skulle "sätta igång och arbeta"?
- Hur tror ni att Gordon B Hinckleys mission bidrog till hans förmåga att tänka snabbt och tala oförberett?

Gordon gifte sig med Marjorie Pay.

💡 Låt eleverna berätta vad de vet om uppvaktningen och äktenskapet mellan Marjorie Pay och Gordon B Hinckley. Hänvisa vid behov till elevens lektionsbok (se "Fann en evig följeslagerska", "En period av anpassning till äktenskapet" och "Han byggde ett hem", s 263–264). Diskutera svaren på följande frågor:

- När träffades Gordon och Marjorie Pay och vad var det med Marjorie som gjorde störst intryck på Gordon?
- Vilka är några av president Hinckleys tidigaste minnen av Marjorie?
- Hur behövde Marjorie anpassa sig under de första åren av deras äktenskap?
- Hur beskrev familjemedlemmarna tillvaron i sitt första hus?

Återge följande hyllning som president Hinckley skrev till sin hustru, Marjorie. Be eleverna lägga märke till specifika sätt varpå syster Hinckley stödde sin make:

"När våra barn var små var du sällan på resa med mig. Jag kunde vara borta så länge som två månader åt gången. Det gick inte ens att ringa på den tiden. Vi skrev brev. Du klagade aldrig. Det var så underbart att komma hem och med värme omfamnas av dig och våra barn.

Nu på senare år har vi tillsammans rest långt och vida omkring. Vi har besökt varje kontinent. Vi har hållit möten i världens stora städer och i många mindre. Vi har träffat dem som utmärker sig i världen. Vi har talat till miljontals människor som hyst så stor uppskattning för dig. Genom dina förtroliga ord har du vunnit kärlek från alla dem som har lyssnat på dig. Ditt jordnära sunda förnuft, ditt livliga och uppfriskande intellekt, din lägmälda och osvikliga visdom och din enorma och alltid fasta tro har vunnit alla deras hjärtan som har lyssnat på dig.

Du har alltid varit min kritiker och min domare. Du har sett till att mina skor har varit putsade, min kostym pressad och min slips rak. Du har avvärt det smicker som följer med det offentliga livet, och sållat fram de vänliga och uppriktiga orden från ärliga och kärleksfulla vänner. Du har hållit det gamla bedrägliga smickret på avstånd och gjort så att mina fötter varit stadigt förankrade i fast mark. Vad jag uppskattar dig." (Virginia H Pearce, *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley* [1999], s 194)

Du vill kanske använda följande uttalanden av äldsterna David B Haight och L Tom Perry, medlemmar av de tolv apostlarnas kворum, om syster Hinckleys inflytande på sin man:

"President Hinckleys giftermål med sin käresta, Marjorie Pay, gav ytterligare andlig styrka och ökade hans önskan att främja Herrens verk. Hon har varit en högst inspirerande kamrat." (Se David B Haight, *Nordstjärnan*, jul 1995, s 37.)

"Mycket kommer att sägas, skrivas och upptecknas om president Hinckley under hans tid som president för kyrkan. Mycket mindre kommer att skrivas om hans livskamrat Marjorie ... Vilket exempel hon varit och kommer att förbli för kyrkans kvinnor och för hela världen. Hon är verkligen en lojal kamrat och ett starkt stöd för vår president ...

Genom åren har min hustru och jag haft förmånen att resa på många uppdrag tillsammans med president och syster Hinckley. Under våra resor har vi alltid funnit syster Hinckley så positiv och gladlynt. Hennes entusiasm och stöd uppmuntrar hennes man. Resorna är ofta långa och tröttande. Schemat kanske inte alltid är idealiskt. Hotellen är kanske inte alltid fyrstjärniga, ibland mycket sämre. Men mitt i brådska, obehag och svårigheter behåller syster Hinckley sitt lugn och sitt av naturen glada sätt. Varje gång vi stiger av ett plan för att hälsas av de heliga på en ny plats, smittas folk av hennes vänliga och kärleksfulla anda. Hon har varit ett exempel på det stöd systrarna kan ge sina makar som prästadömsledare, vilket bokstavligen får fram det bästa inom dem." (L Tom Perry, *Nordstjärnan*, jul 1995, s 73, 74)

Gordon B Hinckley utbildades av Herren genom sina många uppdrag.

- 💡 Fråga eleverna vad som var unikt med Gordon B Hinckleys anställning innan han blev kallad att verka som generalauktoritet. Förklara att i många år arbetade han på kyrkans huvudkontor inom olika befattningar. Förklara att hans uppdrag hjälpte honom att känna starkt för och kunna förstå kyrkans medlemmar. Återge och diskutera följande iakttagelse av äldste Boyd K Packer, medlem av de tolv apostlarnas kvorum, och be eleverna beskriva vad "hjärtesorgskommittén" är för någonting:

"Det är kanske väsentligt att den som vill tjäna Gud med ödmjukhet och skicklighet i hans rike, som en välsignelse får någon egenskap som gör att han betraktar sig som otillräcklig.

En sådan 'gåva' visar sig sällan på ytan. Ofta ligger den gömd i djupet av en människa, och det visar sig på många små sätt att människan har lärt sig samma läxa som Mose. Efter sin stora syn sade han: 'Nu vet jag på grund av detta, att människan är intet, vilket jag aldrig förr hade trott.' (Moses 1:10)

Någonstans i Gordon B Hinckleys karaktär finns det en sådan känsla. Kanske har den sin grund i att han, enligt vad han själv erkänner, var blyg som pojke. Utan denna 'gåva' hade hans höga ställning i samhället kunnat göra honom okänslig för vanliga människors känslor och behov — änkan och hennes skärv, de fattiga bland människorna. Men han är högst medveten om deras behov. Han tänker ständigt på dem. 'Jag känner för kyrkans medlemmar på grund av att jag är en av dem', har han sagt.

Broder Hinckley arbetade under flera år med vad som informellt kallades 'hjärtesorgskommittén'. Där tog man upp fallen med de människor som hade begått allvarliga överträdelse. Han känner stor kärlek till dem som lider av skuld-känslor, och i synnerhet till de oskyldiga som påverkas av detta.

Denna känsla för kyrkans medlemmar framgår då han knorrar (det är rätta ordet) över sådana saker som missbrukad auktoritet, dominerande chefer, akademiska privilegier, oresonlighet inom familjen eller världsliga krav." ("President Gordon B Hinckley: Förste rådgivare", *Nordstjärnan*, nov 1986, s 11)

Fråga: Hur kan insikt om den egna otillräckligheten göra det möjligt för oss att bättre verka i Guds rike?

Är som ett ankare för sin familj.

- 💡 Återge följande uttalande från ett av president Gordon B Hinckleys barn om hans inflytande på deras familj: Låt eleverna fundera över hur president Hinckleys vittnesbörd och inflytande påverkade detta barn.

"Jag kan inte minnas att jag diskuterade många av mina bekymmer med pappa, men i mitt hjärta visste jag att han visste att evangeliet var sant, och det var mycket viktigt för mig. Han var som ett ankare. Inte för att han talade vitt och brett om sina känslor utan för att jag helt enkelt kände att han visste. Gud var verklig och personlig för honom. Och när han bad upplevde jag djupet av hans tro. Han bad för oss, för dem som var 'förtryckta och underkuvade' och 'ensamma och rädda'. Han bad ofta: 'Vi ber att vi skall kunna leva så att vi inte behöver ångra oss.'" (Richard Gordon Hinckley, i M Russell Ballards "President Gordon B Hinckley: Ett trons ankare", *Nordstjärnan*, okt 1994, s 15.)

Fråga eleverna:

- Vad var det president Hinckley ofta bad om? Vad innebär det för er?
- Nämn något som fäder och mödrar kan göra för att deras barn skall veta att de har ett vittnesbörd om evangeliet, även om de kanske inte uttalar det högt så ofta.

DEL 2: DE SENARE ÅREN

HISTORISK BAKGRUND

Före sin tid som kyrkans president hade Gordon B Hinckley verkat i nästan 14 år som rådgivare i första presidentskapet. Han har övervakat fler tempelinvigningar än samtliga de andra tidigare generalauktoriteterna tillsammans. När president Hinckley kallades att verka i första presidentskapet 1981 hade 21 tempel invigts, templen i Kirtland och Nauvoo inräknade. Från juni 1983 till juni 2004 invigde eller återinvigde han mer än 84 av de 120 tempel som är i bruk. Denna period var en av de intensivaste perioderna av tempelbyggande i denna tidsutdelnings historia. Förutom templen hade president Hinckley uppsikt över många andra betydande projekt i kyrkan. Ett exempel är konferenscentret med plats för 21 000 personer, som byggdes för att kunna rymma fler deltagare vid generalkonferenserna än vad som fick plats i det historiska Salt Lake-tabernaklet. Centret invigdes i oktober 2000.

År 1995, det år då Gordon B Hinckley blev kyrkans president, var kyrkans medlemssantal över 9,3 miljoner, med 2150 stavar, 307 missioner och 47 tempel. (Se *2004 Church Almanac*, s 444, 582.) I slutet av 2003 hade kyrkan vuxit till 11,98 miljoner medlemmar, med 2624 stavar, 337 missioner och 116 tempel. (Se *Liahona*, maj 2004, s 26.)

Förutom att det mest omfattande tempelbyggandet i kyrkans historia påbörjades under president Hinckleys inspirerade ledarskap så införde kyrkan andra viktiga program. I ett försök att hejda det fattigdomens kretslopp som orsakas av begränsade resurser, introducerade president Hinckley ständiga utbildningsfonden. Genom denna fond ges lån "till ambitiösa unga män och kvinnor, till största delen återvända missionärer, så att de har pengar till att gå i skolan" och skaffa sig god yrkesskicklighet. (*Liahona*, jul 2001, s 61–62)

Den 11 januari 2003 sändes det första världsomfattande ledarutbildningsmötet till stavscenter runt om i världen för att mer effektivt kunna utbilda det ökande antalet nya ledare i kyrkan. Och på grund av kyrkans tillväxt organiserades i april 2004 de sjuttios sju kvorum.

HÄNDELSER, MILSTOLPAR OCH LÄRDOMAR

Gordon B Hinckley kallades till apostel.

- 💡 Gå igenom och diskutera med eleverna "Kallades till apostel" i elevens lektionsbok (s 264–265) och läs följande uttalande av äldste Gordon B Hinckley från hans första generalkonferenstal som ny apostel:

"Syster Romney berättade för mig i går eftermiddag att på grund av uttrycket i mina ögon när hon samtalade med mig i går morse, förstod hon att jag var den som skulle inröstas. Jag erkänner att jag har gråtit och bett.

Jag tror att jag känner något av bördan i detta ansvar att stå som ett vittne om Herren Jesus Kristus inför en värld som är obenägen att acceptera honom. 'Oändlig är kärleken Jesus förunnar mig.' Jag är överväldigad över det förtroende Herrens profet har för mig, och den kärlek som dessa, mina bröder, har uttryckt ... Jag ber om styrka, jag ber om hjälp, och jag ber om tron och viljan att vara lydig. Jag tror att jag behöver — och jag tror att vi alla behöver —

disciplin, om detta stora verk skall gå framåt som det är förordnat att göra.”
(Conference Report, okt 1961, s 115–116)

Fråga eleverna:

- Hur gammal var Gordon B Hinckley och hur länge hade han arbetat vid kyrkans huvudkontor när han kallades till apostel?
- Hur påverkades äldste Hinckleys känslor inför sin kallelse som apostel av sin farfars och fars exempel?
- På vilka sätt behöver vi disciplinera oss för att medverka till att detta ”stora verk går framåt”?

Han älskar människorna överallt.

 Låt eleverna beskriva de känslor många återvända missionärer har uttryckt för de människor och länder där de har verkat. Diskutera varför de ofta känner sig mycket nära dem som de har betjänat, även när det kan ha varit svårt att anpassa sig till kulturer och levnadsvillkor. Förklara att president Gordon B Hinckley har företagit omfattande resor under sitt tjänande i kyrkan och utvecklat kärlek till kyrkans medlemmar och människor överallt där han har varit, liksom han har utvecklat en djup kärlek till människorna i Asien.

Visa kartan över sydöstra Asien, med staden Hongkong och länderna Japan, Korea, Taiwan och Filippinerna, på sidan 212 i denna lärarhandledning. Förklara att före sin kallelse som apostel utsågs Gordon B Hinckley, i egenskap av assistent till de tolv apostlarnas kворum, att övervaka kyrkans arbete i dessa länder och på andra platser i Asien. Läs för eleverna följande beskrivning av hans då begränsade kunskap om den världsdelen han ombads ha uppsikt över:

”Vad äldste Hinckley visste om Asien och dess människor sträckte sig inte mycket längre än till vad han kunde läsa i en uppslagsbok. Han visste att det låg halvvägs runt jordklotet, att det täckte ett väldigt område (omkring 30 procent av världens landmassa), att där låg några av världens mest tätbefolkade städer och ungefär hälften av dess befolkning, och att de olika språk som talades där inte hade någon likhet med engelska. Han kunde inte minnas att han någonsin haft ett nära umgänge med någon av orientaliskt ursprung, och han hade inga speciella känslor för de asiatiska folken.” (Sheri L Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B Hinckley* [1996], s 210)

Fråga: Hur kan det komma sig att äldste Hinckley fick denna kallelse när han visste så lite om landet och folket han skulle betjäna?

Tala om för eleverna att i början av 1960-talet reste äldste Hinckley ofta och i många veckor åt gången till asiatiska länder. Gör en lista på tavlan över de arbeten som han utförde i dessa länder: Han undervisade och vägledde missionspresidenter, motiverade och instruerade missionärer, undervisade och såg till de heligas behov, hjälpte till att köpa tomter till kyrkans byggnader och vidareutbildade ledare.

Läs följande och be eleverna uppmärksamma vad äldste Hinckley kände för de människor i Asien som han samarbetade med:

”Äldste Hinckley kände samhörighet med asiaterna. Han beundrade redbarheten, påhittigheten och arbetsmoralen hos dessa beslutsamma människor och han attraherades av deras uppträdande, vilket om än något formellt var älskvärt och tillmötesgående. Trots att kyrkan var liten och man hade det kämpigt, såg han potentialen i medlemmarnas anspråkslösa väsen.” (Dew, *Go Forward with Faith*, s 220)

Fråga: Hur har kyrkan vuxit i de asiatiska länderna sedan äldste Hinckley först utsågs till att leda kyrkan i Asien? (Du vill kanske visa kartan med tempel och antalet stavar markerade på sidan 213 i denna lärarhandledning.)

Flera år senare, år 1987, beskrev president Hinckley kyrkans tillväxt i de asiatiska länderna och tron hos de asiatiska medlemmarna:

”År 1960, för bara 27 år sedan, blev jag kallad av första presidentskapet att arbeta med missionspresidenterna, missionärerna och de heliga i Asien. Kyrkan var svag i denna del av världen. Frön hade såtts av trogna sista dagars heliga i militärtjänst i Japan, Taiwan och Korea. Men aktiviteten var liten och osäker. Vi hade inga egna byggnader. Vi möttes i små grupper i hyrda hus. På vintern var husen kalla och obekväma. Nyomvända kom till kyrkan. Men några av dem som saknade tro försvann snart. Trots det så återstod det ett antal starka, underbara män och kvinnor som såg förbi stundens motgångar. De fann styrka i budskapet, inte i inrättningarna. De har stått trofasta till denna dag och deras antal har ökat med tiotusental.

För några söndagar sedan höll vi en regionkonferens i Tokyo. Den rymliga salen var fylld till bristningsgränsen. Antalet närvarande var nästan lika stort som antalet samlade här i tabernaklet i Salt Lake City denna morgon. Herrens ande var där. En känsla av tro fyllde denna stora församling. För mig, som hade varit med under den tid då vi var svaga och få till antalet, så var det ett mirakel att skåda, något som jag tackar Herren för.

Vi hade en liknande upplevelse i Hongkong där det nu finns fyra Sions stavar. I Söul, Korea, rördes mitt hjärta när vi steg in i den största byggnaden i denna enorma stad och fann den fullsatt till sista plats med sista dagars heliga och deras inbjudna besökare. En magnifik kör bestående av 320 röster öppnade med psalmen 'O, hur skön var morgonstunden'. (Psalmer, nr 14) Det var ett gripande uttryck för profeten Joseph Smiths första syn.

Jag kände till Sydkoreas fattigdom och återuppbyggnad under tiden efter det hemska kriget. Första gången jag kom dit fanns det 6 missionärer i Söul och två i Pusan. Några var sjuka i hepatit. I dag finns det fyra blomstrande missionärer i detta land, med över sex hundra missionärer. Många av missionärerna är Koreas söner och döttrar. Bland dem finns intelligenta och vackra unga kvinnor i vars hjärtan trons ljus brinner. Bland dem finns unga män som lämnar sin utbildning för en tid för att fullgöra en mission. Dessa unga män får utstå stora påfrestningar eftersom de även måste fullgöra både en militär och en civil utbildning. Men de har tro i sina hjärtan.

Första gången jag kom till Sydkorea fanns det två eller tre små grenar där. I dag finns där 150 lokala enheter i kyrkan, både församlingar och grenar. På

den tiden var det ett litet isolerat distrikt i Norra Fjärran Östern-missionen. Vi hade inga kapell. I dag finns det 14 stavar med 47 egna kapell, 52 hyrda och andra under uppförande.

Jag kände en sådan stark ande i denna församling för tre veckor sedan att den rörde mig djupt in i själen. Jag såg trons ljuva frukter. Jag visste hur man i början kämpat för att lägga grunden till en okänd kyrka. Jag kände till folkets fattigdom. Nu finns där styrka. En framgång ingen vågat drömma om äger rum där nu. Där finns en varm ande av kamratskap. Där finns oppoffrande makar med goda och underbara barn.

Detta är människor som jag älskar, och jag älskar dem på grund av deras tro. De är intelligenta och välutbildade. De arbetar hårt och går framåt. De är ödmjuka och bedjande. De är ett exempel för andra över hela världen." (Se *Nordstjärnan*, jan 1988, s 52–53.)

Fråga eleverna:

- Hur har ni, med tanke på president Hinckleys uttalanden om kyrkans tillväxt, sett kyrkan växa i ert område?
- Vilka exempel har ni på trofasta medlemmar i kyrkan?

Verkade som rådgivare till tre av kyrkans presidenter.

💡 Ställ följande frågor till eleverna:

- Vilka var de tre presidenter för kyrkan som verkade före president Gordon B Hinckley? (Spencer W Kimball, Ezra Taft Benson och Howard W Hunter.)
- Vilken kallelse hade president Hinckley som direkt betjänade dessa tre män? (Han var rådgivare till var och en av dem.)

Förklara att president Gordon B Hinckley verkade som rådgivare i första presidentskapet i nästan 14 år. Att verka tillsammans med tre av kyrkans presidenter gav honom en ökad insikt om hur kyrkan fungerar. När kyrkans president och de andra rådgivarna fick problem med hälsan lades många av första presidentskapets ansvar på honom. Han rapporterade att det var "ett mycket tungt och överväldigande ansvar ... Det var ibland en nästan skrämmande börda." Gå med eleverna igenom stycket "Kallades till rådgivare i första presidentskapet" i elevens lektionsbok (s 265–266). Fråga sedan:

- Hur förberedde president Hinckleys kallelser som rådgivare i första presidentskapet honom för hans tjänande som kyrkans president?
- Vad hade Herrens ord "varen lugna och veten att jag är Gud" (L&F 101:16) för innebörd för president Hinckley under en särskilt svår tid?
- Hur kan detta svar på president Hinckleys bön vara till hjälp för er?

"Familjen: Ett tillkännagivande för världen" utfärdades.

💡 Förklara att i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum då och då utfärdat officiella uttalanden som kallas "tillkännagivanden". Andra officiella uttalanden kan kallas för "doktrinära utläggningar". Alla dessa officiella uttalanden av kyrkans ledare är högtidliga och allvarliga till sin natur för både kyrkans medlemmar och andra i världen.

Den 23 september 1995 läste president Gordon B Hinckley upp "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" vid det allmänna mötet för Hjälpföreningen och

förklarade varför det utfärdats. Gå med eleverna igenom "Förklarade behovet av tillkännagivandet om familjen" i elevens lektionsbok (s 271). Fråga sedan:

- Vilka var tillkännagivandet riktat till? (Se officiell titel.)
- Hur kan tillkännagivandet om familjen vara till hjälp för världen?

Återge och diskutera med eleverna följande uttalanden av president Hinckley:

"Varför har vi utfärdat detta tillkännagivande om familjen just nu? Eftersom familjen angrips. Över hela världen sönderfaller familjerna. Men ändå är hemmet den plats där samhället kan förbättras. Barn gör till största delen som de blir lärda. Vi försöker göra världen bättre genom att stärka familjen." (Se "Inspirerande tankar", *Nordstjärnan*, aug 1997, s 5.)

"En nation kan inte bli starkare än dess familjer. Om man vill förändra en nation börjar man med familjerna, med föräldrar som undervisar sina barn om principer och värderingar som är positiva och leder dem till värdefulla strävanden ... Föräldrarna har inget större ansvar i den här världen än att uppfostra sina barn på rätt sätt, och de kommer inte att uppleva någon större tillfredsställelse under årens lopp än att se dessa barn växa upp och bli redbara och ärliga och göra något bra med sitt liv." (Se *Nordstjärnan*, jan 1997, s 46.)

Undervisade om familjens betydelse.

- 💡 Dela upp klassen i fem grupper och låt dem läsa och diskutera följande stycken från elevens lektionsbok: "Undervisade om moderskapets betydelse" (s 267–268), "Själviskhet är en huvudanledning till skilsmässor" (s 268–269), "Äktenskapet bör vara ett evigt kompanjonskap" (s 269), "Gud välsigne er, mödrar!" (s 272) och "Fostra era barn på evangeliets sätt" (s 272). Be grupperna ta tre till fem minuter för att diskutera de principer som lärs ut i dessa avsnitt. Låt sedan en elev från varje grupp ge en kort sammanfattning för klassen om hur de kan agera enligt dessa principer.

Invigningen av templet i Nauvoo i Illinois uppfyllde en dröm som president Hinckleys far hade.

- 💡 Visa en bild på templet i Nauvoo. Förklara att historien som ledde fram till invigningen av templet i Nauvoo i juni 2002 skilde sig från alla andra tempel. Fråga eleverna: Varför är templet i Nauvoo unikt? (De heliga hade tidigare byggt ett tempel i Nauvoo, bara för att drivas bort därifrån genom förföljelser. Byggnaden förstördes senare av eld år 1848.)

Tala om för eleverna att en annan unik omständighet hade att göra med president Gordon B Hinckleys far. Under 1930-talet, när Gordon B Hinckleys far, Bryant Hinckley, var missionspresident för Nordstaternas mission, reste han till Nauvoo för att inleda ett förvärvnings- och återställelseprojekt för Nauvoo-området. Bryant Hinckley beskrev tillståndet i Nauvoo vid den tiden och sin vision av dess återställelse:

"Den en gång framgångsrika och vackra stad som omgav den har reducerats till en bortglömd ort med färre än tusen människor. En del av de gamla mormonhemmen står fortfarande kvar, mognade i ålder och charm, många är försvunna, men de gröna kullarna och det böljande Mississippi finns kvar, och över allt

ligger en dystert atmosfär av svunnen härlighet. Ingen annan plats i detta vackra land har en mer fascinerande och dramatisk historia ...

Från detta lilla centrum inleddes ett nytt kapitel i den underbara berättelsen om pionjäernas arbete och koloniseringen av Amerika. Utfattiga och förföljda spillde inte dessa människor tid på att sörja över sina motgångar, utan glömde bort sina svårigheter och gick till verket ...

Det är Nauvoos bestämmelse att bli en av de vackraste klenoderna i Amerika och ett av kyrkans starkaste missionärscentrer." ("The Nauvoo Memorial", *Improvement Era*, aug 1938, s 458, 511)

Förklara att Bryant Hinckley avled 1961. År 1999 tillkännagav president Gordon B Hinckley på en generalkonferens att templet i Nauvoo skulle återuppbyggas. Återge denna tillbakablick som president Hinckley gjorde vid en senare konferens:

"Under Andens maningar och drivna av min fars önsknings, vilken hade varit missionspresident i området och som önskat återuppbygga templet för Nauvoos hundraårsjubileum men aldrig fått möjlighet till det, tillkännagav vi vid aprilkonferensen 1999 att vi skulle återuppbygga detta historiska byggnadsverk.

Luften fylldes av spänning. Män och kvinnor trädde fram med en önskan att få hjälpa till. Stora penningbidrag och löften om frivilligt arbete erbjöds. ... Inga medel sparades. Vi skulle återuppbygga Herrens hus som ett minnesmärke över profeten Joseph och som en offergåva till vår Gud. Den 27 juni i år, på eftermiddagen vid ungefär samma tid då Joseph och Hyrum blev skjutna i Carthage 158 år tidigare, invigde vi detta storslagna nya byggnadsverk. Det är en plats med stor skönhet. Det står på exakt samma plats som det ursprungliga templet. Yttermåttan är exakt desamma som de ursprungliga. Det är ett lämpligt och passande minnesmärke över denna tidsutdelnings store profet, siaren Joseph." (*Liahona*, nov 2002, s 6)

President Hinckley vädjade till kyrkans medlemmar att använda templet.

Tala om för eleverna att president Gordon B Hinckley har invigt fler tempel än samtliga tidigare profeter tillsammans. När han först blev generalauktoritet i april 1958 hade kyrkan bara 10 tempel i verksamhet och president David O McKay skulle inviga det 11:e templet i Hamilton på Nya Zeeland. När president Hinckley kallades att verka i första presidentskapet 1981 hade 21 tempel invigts under denna tidsutdelning, templet i Kirtland och Nauvoo inräknade. Från juni 1983 till juni 2004 invigde eller återinvigde president Hinckley mer än 84 av de 120 templet i bruk.

Gå med eleverna igenom "Kyrkan är inte fullständig utan templet" och "Planerade för 100 tempel år 2000" i elevens lektionsbok (s 273–274). Fråga sedan: Varför har president Hinckley gett så stark betoning åt att bygga tempel runt om i världen?

Återge president Hinckleys uppmaning till kyrkans medlemmar att använda templet:

"Dessa underbara byggnader av varierande storlek och utformning är nu spridda över jordens länder. De har uppförts för att hjälpa vårt folk att främja den Allsmäktiges verk, vars avsikt det är att åstadkomma odödlighet och evigt liv

för människan. (Se Moses 1:39.) Dessa tempel har uppförts för att användas. Vi hedrar vår Fader när vi använder dem.

Vid inledningen av denna konferens uppmanar jag er, mina bröder och systrar, att utnyttja kyrkans tempel.

Besök dem och för vidare det stora och förunderliga verk som himlens Gud avsett åt oss. Låt oss där lära oss om hans vägar och hans planer. Låt oss där sluta förbund som skall leda oss på rättfärdighetens, osjälviskhetens och sanningens stigar. Låt oss där förenas som familjer i ett evigt förbund som administreras av Guds prästadömes myndighet.

Och må vi där utsträcka samma välsignelser till dem av gångna generationer, ja, våra egna förfäder, som väntar på det tjänande som vi nu kan ge dem.

Må himlens välsignelser vila över er, mina älskade bröder och systrar. Må Elias ande vidröra era hjärtan och mana er att utföra detta verk för andra som inte kan gå framåt förrän ni gör detta. Må vi glädjas över den härliga förmån som vi fått, ber jag ödmjukt i Jesu Kristi namn, amen." (*Liahona*, nov 2002, s 6)

Bär ditt vittnesbörd om tempelarbete.

President Hinckley är alltid positiv och optimistisk.

- 💡 Fråga eleverna hur de skulle vilja beskriva president Gordon B Hinckley. Återge syster Hinckleys beskrivning av sin make och därefter president Hinckleys råd:

"[Syster Hinckley] säger att han är ständigt optimistisk, alltid tryggt förvissad om att 'allt kommer att ordna sig till slut.'" (Citerad i Neal A Maxwell, "President Gordon B Hinckley: Hur en rättfärdig själ formas", *Nordstjärnan*, jul 1982, s 16.)

"Saker kommer att ordna sig. Om du fortsätter att försöka, ber och arbetar kommer saker att ordna upp sig. Det gör de alltid. Om du vill dö i förtid så älta det negativa. Om du framhåller det positiva så får du vara med ett tag." (Dew, *Go Forward with Faith*, s 423)

Fråga eleverna: Hur tror ni att denna optimism visar sig i det arbete president Hinckley är kallad att utföra?

Hjälpte till att föra kyrkan "ut ur dunklet".

- 💡 Läs och diskutera med eleverna "Är väl till mods med media" i elevens lektionsbok (s 270). President Hinckleys intervjuer och diskussioner med nationella och världsomfattande media har bidragit till att skingra negativa inställningar och uppfattningar om kyrkan.

Stod inför en dyster tid.

- 💡 Återge följande avsnitt från president Gordon B Hinckleys avslutande ord vid generalkonferensen i april 2004:

"En del av er har lagt märke till syster Hinckleys frånvaro. För första gången på fyrtiosex år sedan jag blev generalauktoritet är hon inte närvarande vid en generalkonferens. I början på året var vi i Afrika för att inviga templet i Accra

i Ghana. Därefter flög vi till Sal, en karg ö i Atlanten, där vi träffade medlemmarna i den lokala grenen. Sedan flög vi till S:t Thomas, en ö i Karibiska havet. Där träffade vi några andra av våra medlemmar. Vi var på väg hem igen när hon kollapsade av trötthet. Hon har haft det jobbigt alltsedan dess. Hon är nu nittiotvå, lite yngre än jag. Det verkar som om klockan börjar gå saktare och vi vet inte hur vi skall dra upp den igen.

Det här är en dyster tid för mig. Vi har varit gifta i sextiosju år den här månaden. Hon är mor till våra fem begåvade och duktiga barn, mormor och farmor till tjugofem barnbarn och ett ökande antal barnbarnsbarn. Vi har vandrat tillsammans, sida vid sida, genom alla dessa år, som jämlikar och kamrater, genom storm och solsken. Hon har burit sitt vittnesbörd om detta verk vida omkring, förmedlat kärlek, uppmuntran, uppskattning och tro vart hon än har rest." (Se *Liahona*, maj 2004, s 103–104.)

Två dagar senare, den 6 april 2004, avled president Hinckleys hustru, Marjorie Pay Hinckley. Återge följande från en artikel i *Liahona* som skrevs efter hennes död:

"I 67 år har Marjorie Pay Hinckley hållit jämna steg med sin make, president Gordon B Hinckley, under hans resor över världen. Den 6 april 2004 avslutades hennes jordiska resa. Syster Hinckley gick lugnt och stilla bort från denna värld omgiven av familj och nära och kära, till följd av komplikationer orsakade av hög ålder. Hon föddes den 23 november 1911 och var alltså 92 år.

Syster Hinckley uttryckte ofta förvåning över den vändning hennes liv tagit och skämtade: 'Hur kunde en trevlig flicka som jag hamna i den sådan här röra?' I en intervju med kyrkans tidningar flera månader före sin död sade syster Hinckley: 'Tja, det blev bättre än jag förväntat mig. Det har varit ett bra liv.' Syster Hinckley, som är känd för sin omtänksamhet och slagfärdighet, sade till kyrkans tidningar: 'Om vi inte kan skratta åt livet har vi stora problem' (se 'Hemma hos familjen Hinckley', *Liahona*, okt 2003, s 32–37), och på begravningsgudstjänsten för henne lovordades hon som 'kärleken personifierad'." ("Marjorie Pay Hinckley avlider vid 92 års ålder", *Liahona*, maj 2004, s 124)

President Hinckley vittnar om Frälsaren.

 Förklara att profeterna vittnar om vår Herres och vår Frälsares Jesu Kristi gudomlighet. De är särskilda vittnen om Frälsaren. Återge följande vittnesbörd från president Gordon B Hinckley medan han verkade som rådgivare till president Ezra Taft Benson. Låt eleverna söka efter "centralpunkten i vår tro" och vad vår Återlösare skänker oss:

"Centralpunkten i vår tro är vår övertygelse om en levande Gud, allas vår Fader, och hans älskade Son, världens Frälsare. Det är tack vare vår Återlösares liv och offer som vi är här. Det är på grund av hans försoningsoffer som vi och alla Guds söner och döttrar får del av Herrens frälsning. 'Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande.' (1 Kor 15:22) Det är tack vare världens Frälsares återlösningsoffer, som det eviga evangeliets stora plan har gjorts tillgänglig för oss, enligt vilken de som dör i Herren inte skall smaka döden utan skall få möjlighet att fortsätta till celestial och evig härlighet.

I vår egen hjälplöshet blir han vår räddare, han som frälser oss från fördömlig och leder oss till evigt liv.

I stunder av förtvivlan, i perioder av ensamhet och fruktan, finns han där vid horisonten för att ge undsättning och tröst och tillförsikt och tro. Han är vår Kung, vår Frälsare, vår Befriare, vår Herre och vår Gud." (*Nordstjärnan*, jan 1992, s 67)

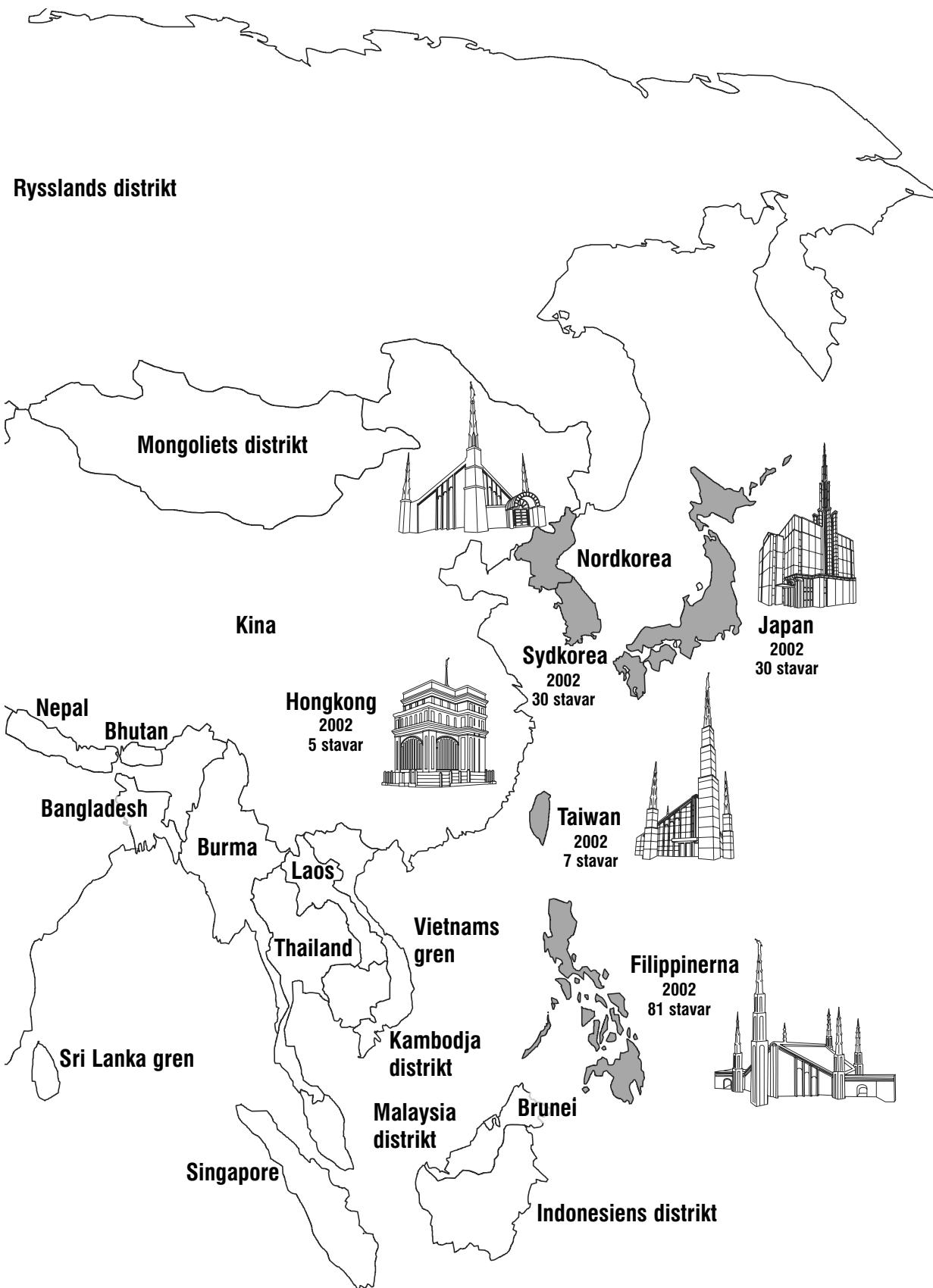
Gå med eleverna igenom "Jag vet ..." i elevens lektionsbok (s 277–278) och be dem räkna upp något av det som president Hinckley vet. Fråga sedan: Hur blir ni stärkta av att känna till president Hinckleys vittnesbörd om detta?

"Jag vet att min Återlösare lever."

💡 President Gordon B Hinckley skrev orden till psalmen "Jag vet min Herre lever än". (*Psalmer*, nr 82) Låt klassen sjunga psalmen och be eleverna söka efter principer eller en lära som de skulle vilja uttrycka sina känslor om.

Bär ditt vittnesbörd om deras gudomliga kallelse som har lett kyrkan som profeter i de sista dagarna, Var och en har de kompletterat de föregående profeternas verk och hjälpt till att föra människor till Jesus Kristus.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

SWEDISH

